

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

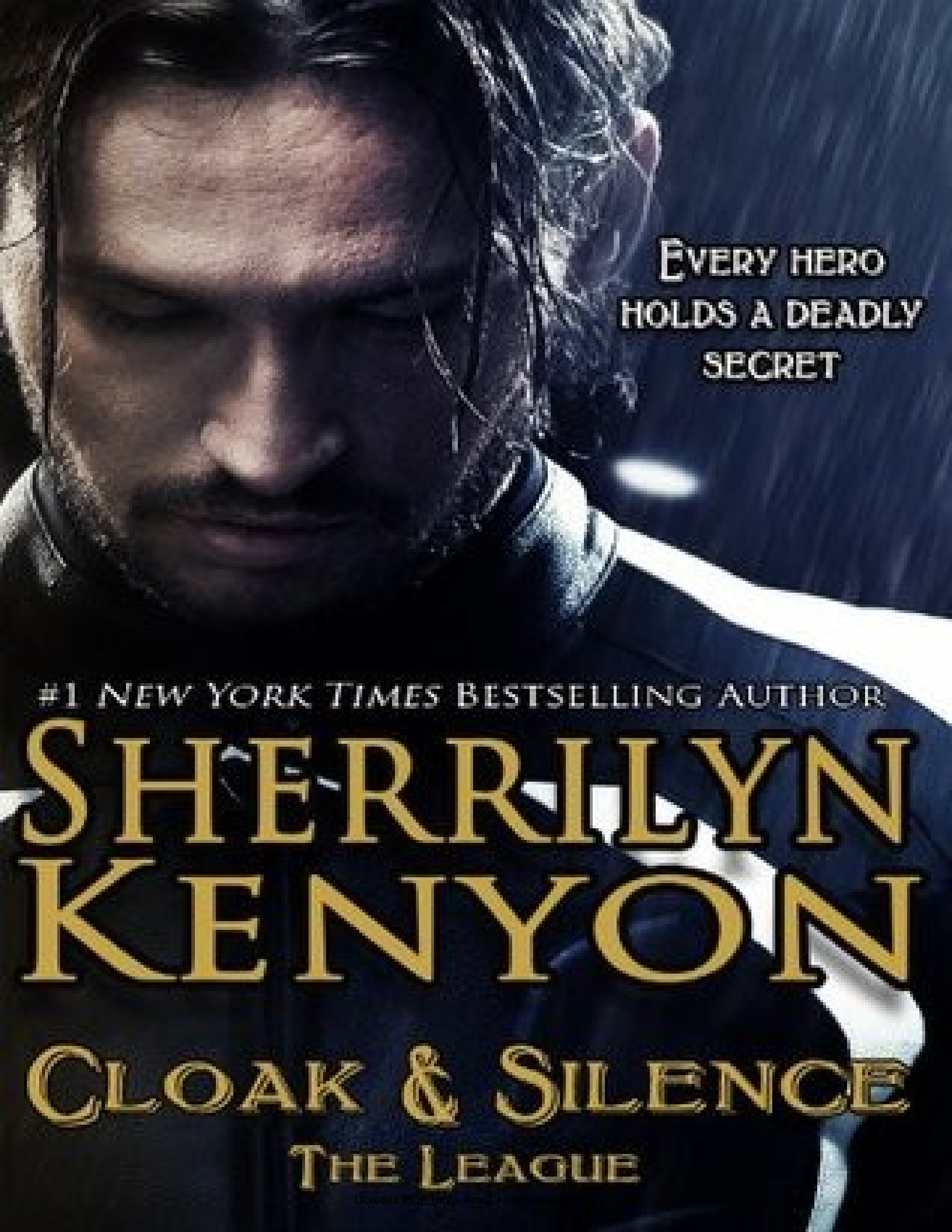
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVERY HERO
HOLDS A DEADLY
SECRET

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHERRILYN
KENYON

CLOAK & SILENCE
THE LEAGUE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Pelerin ve Sessizlik

Birinci Nesil'in 6. Kitabı

LİG

Sherrilyn Kenyon

PELERIN VE SESSİZLİK

Tüm Hakları Saklıdır© 2013 yazar Sherrilyn Kenyon

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, teyp veya herhangi bir bilgi depolama veya geri alma sistemi dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla kullanılamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez.

Sherrilyn Kenyon tarafından da

(Doğru okuma sırasına göre listelenmiştir)

Lig

Nesil 1

Gecenin

Doğuşu

Ateşin

Doğuşu

Gölgelerin

Doğuşu

Sessizliğin

Doğuşu

Şuna dikkat edin

Öfkenin Doğuşu

(2014'te geliyor)

Lig

2. Nesil Buzun

Doğuşu Ateş

ve Buz

Karanlık-Avcı

Fantezi Aşığı

Gece Zevkleri

Gece

Kucaklaşması

Şeytanla Dans

Gecenin Öpücüğü

Gece Oyunu

Geceyi

Yakalayın

Gecenin

Günahları Geceyi

Serbest Bırakın

Ayın Karanlık Yüzü

Rüya Avcısı Devil May

Cry
Gece Yarısı Açıklığında

Rüya Kovalayıcısı
Acheron
Sessiz Bir Gece
Rüya Savaşçısı
Kötü Ay
Yükseliyor
Merhamet Yok
İntikam
The Guardian
Time Untime
Styxx

Nick'in Günlükleri

Sonsuzluk
Yenilmez
Infamous
Inferno

Şuna dikkat edin
İllüzyon
(2014'te geliyor)

Lords of Avalon (Kinley
MacGregor olarak yazılmıştır)

Karanlığın Kılıcı
Karanlığın Şövalyesi

SherrilynKenyon.com

Sayılamayacak kadar çok nedenden dolayı kocam için.

Beni güldüren ve hayatımı neşeyle dolduran oğullarım için.

Aklımı başımda tutan arkadaşlarım için.

Ve benim için çok şey ifade eden okuyucularım için.

*Hayatımın bir parçası olduğunuz ve kalbimi sevgiyle doldurduğunuz için
hepinize teşekkür ederim.*

Yazarın Notu

Öncelikle, Pelerin ve Sessizliğin Sessizliğin Doğuşunu', 'yazarken hikâyeleriyle kalbimi fetheden Ture ve Maris hakkında olduğunu söylemek istiyorum. Kitaplarım her zaman içinde yaşayan insanlar ve onların hayattaki mücadeleleri hakkındadır. Beni tanıyan herkes tüm bakış açılarına saygı duyduğumu söyleyecektir. Babam ve ailemin pek çok üyesi, hayatlarımızı yaşama ve uygun gördüğümüz şekilde mutluluğun peşinden gitme özgürlüğümüz için kendi kanlarını döktüler ve hayatlarını verdiler. Başkalarının görüşlerine katılmasam da, özgürlük için canlarını verenlerin yaptığı fedakârlıklara, bir başkasına inançlarına sahip olma hakkı olmadığını söyleyerek asla tükürmem.

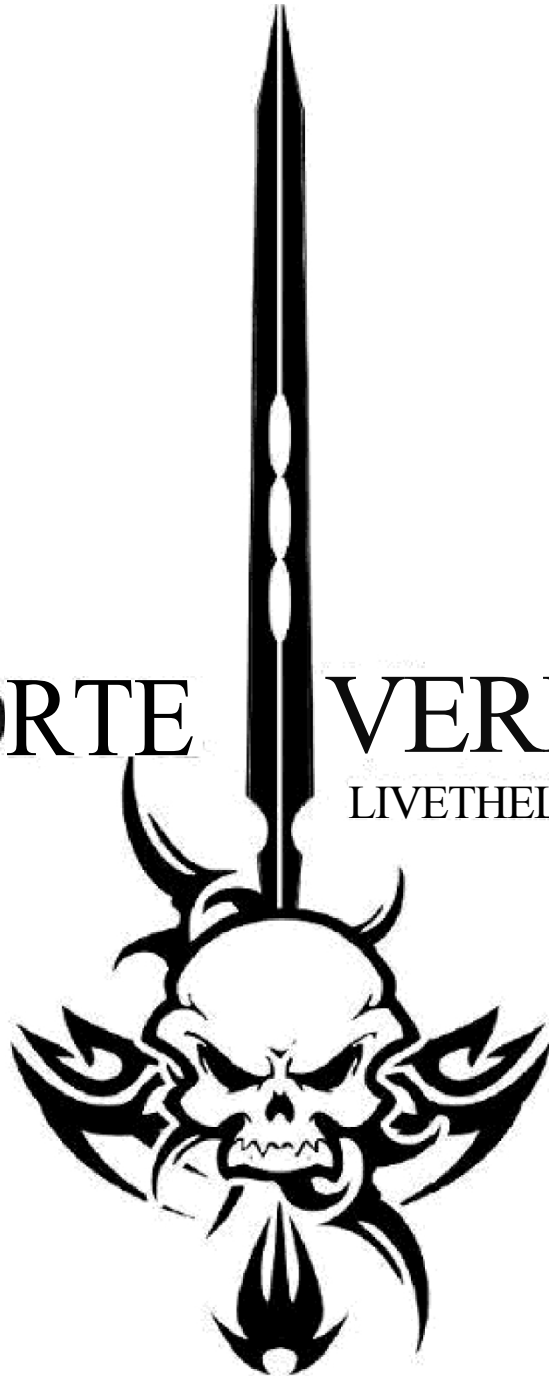
Kültürel olarak karışık bir ortamda büyüdüğüm için çok şanslıydım; bu sayede birçok farklı, çoğu zaman da birbirine zıt görüş ve yaşam tarzına aşina olarak yetişebildim. Bu benim gözlerimi birçok şeye açtı. Bu hikayeyi kimsenin herhangi bir şey hakkındaki fikrini değiştirmek için yazmadım. Hepimizin sahip olduğumuz bakış açısına sahip olmaya hakkımız olduğuna inandığımı bir kez daha vurgulamak isterim.

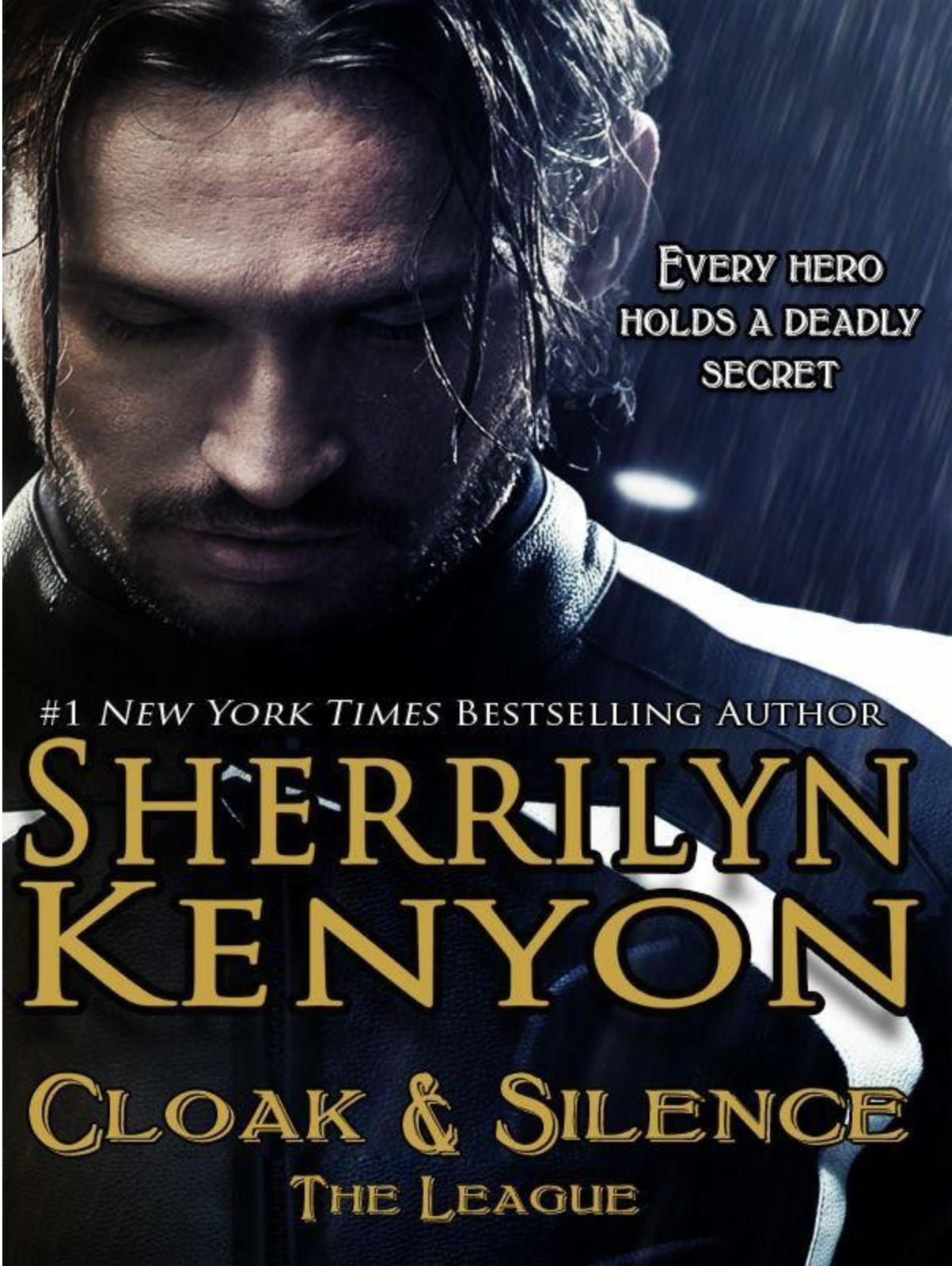
Bunu sadece Maris ve Ture için ve onlar ve ilişkileri hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen hayranlar için yazdım. Eğer bu sizin değilse, buna saygı duyarım. Daha geleneksel ilişkiler ve aileler hakkında yazılmış başka kitaplarım da var. Benim kişisel görüşüm hayatın herkes için zor olduğu yönünde. Kimsenin hayatı kolay değildir. Ancak cehennem başınıza yağarken yanınızda duracak, ne olursa olsun güveninize ihanet etmeyecek o tek kişiyi bulduğunuzda, hayatın acısını çekmek çok daha kolay oluyor. Bu insanlar tek boynuzlu atlar gibidir; büyülüdürler ve çok nadir bulunurlar. Ama tek boynuzlu atınızı bulduğunuzda, ona tutunmanız gerekir. Ben böyle mitolojik yaratıklara inanmadan büyüdüm. Onların başkaları tarafından söylenen bir yalan olduğunu düşündüm. Ta ki kendi tek boynuzlu atımı en beklenmedik yerde, bir üniversite sınıfında bulduğum güne kadar. Yıllar geçtikçe, kocam bana dışarıda gerçek dürüstlüğe sahip gerçek insanlar olduğunu fazlasıyla kanıtladı. Başkaları için savaşıacak ve düşmanlara ve hayatın karşınıza çıkardığı tüm dehşetlere karşı güçlü duracak insanlar.

Tek umudum, eğer hayatınızda böyle özel bir insan yoksa, en kısa zamanda bulmanızdır. Kim olursa olsun ya da nereden gelirse gelsin, herkes kim ve ne olduğu için seilmeyi ve değer görmeyi hak eder.

N MORTE VERIYAS

LIVETHELIAGUE.COY

EVERY HERO
HOLDS A DEADLY
SECRET

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

SHERRILYN
KENYON

CLOAK & SILENCE
THE LEAGUE

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

STYXX'ten Örneği Sherrilyn

Kenyon Hakkında

BÖLÜM 1

"Sana söylüyorum Ture, bizim için gelecek."

Ture, Zarya'nın kör iyimserliği ve bağıllığıyla acı acı alay etti. "Tatlım, bizim için gelen tek kişi ölüm ve umarım o aşağılık herif buraya gelirken durur ve bize bir bisküvi getirir. Er ya da geç."

Zarya, Ture'nin sert tonu ve alaycı mizahı karşısında gözlerini devirdi. Şu anda ikisinin ne kadar süredir burada tutulduklarından emin değildi. Cehennemde pencere olmadığı için geceyi gündüzden ayırt edemiyordu ve işkence seansları arasında uyudukları halde ne kadar süre uyudukları hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiçbir zaman şiddetli acı ve mutlak sefaletle kesintiye uğrayan kısa aralıklardan daha fazlası gibi görünmüyordu.

Tüm vücudu ağrırken, Ture'nin içinde bulunduğu üzücü durumdan dolayı yüzünü buruşturdu. Görünüşü konusunda her zaman çok titiz olmuştu. Koyu kıızıl kahverengi saçlarının bir telini bile yerinden oynatmazdı.

Ama bugün o saçlar kanla keçeleşmiş ve birbirine dolanmıştı. Muhteşem yüzü morarmış, bir gözü tamamen kapanmıştı. Birisi yontulmuş çene çizgisi boyunca çürük şeklinde mükemmel bir el izi bırakmıştı. Daha da kötüsü, boğulduğu yerdeki el izleriydi.

Tekrar tekrar

Suçluluk duygusu onu mahvetti. Ama o ve aptallığı olmasaydı, o burada bile olmayacaktı.

Hepsi benim hatam.

Hiçbir koşulda ondan bir Direniş üniforması giymesini istememeliydi. Ona yaptığı bu tek iyilik yüzünden Birlik onu kendi adamlarından biri sanmış ve onlara gerçeği ne kadar anlatmaya çalışsa da kimse dinlememişti. Sahip olmadığı bilgiler için ona, vermeyi reddettiği bilgiler için de kadına işkence etmeye devam ettiler.

"Seni bu işe bulaştırdığım için çok üzgünüm."

Ture, deliler arasında bir barış görevi gerçekleştirebileceğini düşünmek gibi safça bir aptallık yaptığı için Zarya'yı lanetlemek istedi. Gerçekten de etti. Ama ona baktığında ve bakışlarındaki samimiyeti gördüğünde -ona verdiği acıdan dolayı duyduğu acı dolu suçluluk duygusu- öfkesi buharlaştı. Tüm evrende, o

Uzun zamandır tanıdığı aileye en yakın şeydi. Ve bu karmaşanın içine böyle düşmüştü.

Onun için her şeyi yapardı.

Kendi destansı aptallığına iç geçirerek kollarını ona açtı ve kadın sarılma davetini hemen kabul etti.

Vücudunun kendi vücuduna değmesinden kaynaklanan acıya rağmen onu göğsüne bastırdı. Başını, kız kardeşinin tedaviden yeni dönen küçük bir kızken yaptığı gibi çenesinin altına sıkıştırdı. Kendi zayıflığından nasıl da nefret ediyordu. Mara onun her şeyiydi ve hâlâ onun yasını tutuyordu. Zarya ona onu o kadar çok hatırlatıyordu ki, hayatına bir daha kimsenin girmesine izin vermemeye yemin etmiş olan o adam, ilk günden beri onun için tam bir aptal olmuştu. Acı çeken her kadına karşı böyleydi.

Aşırı derecede enayi.

Ve yapmak isteyeceği son şey, sevdiği bir aile üyesini daha kaybetmekti.

"Onlara bilmek istediklerini söylemelisin, Z."

"Yapamam. Onlara Sentella Yüksek Komutanlığı'nın isimlerini vermemi istiyorlar."

Sentella, Birlik'in Birleşik Sistemler üzerindeki demir pençesini gerçekten tehdit eden tek örgüttü. Tek başlarına Birlik'i parçalayabilir ve Birlik'in tiranlığından korkarak yaşayan hükümetleri özgürleştirebilirlerdi. Ancak bu, yanıyor olsalar bile üzerlerine tükürmeyecek insanların özgürlüğüyle ilgili değildi.

Bu kendi hayatta kalmalarıyla ilgiliydi. Birlik sorgucuları onu zaten bir kez öldürmüştü. Bir dahaki sefere onu diriltmeyebilirler.

Kanlı saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Bebeğini düşünmelisin tatlım. Şimdiye kadar düşük yapmadığın için şanslısın."

Yine de, onun anlamaya bile başlayamayacağı kör bir umuda tutunmuştu. "Sevgilim bizim için gelecek. Geleceğini biliyorum."

Ture onun çocuksu bağlılığı karşısında dişlerini sıktı. Kaçırıldıklarından beri bu bağlılık bir kez bile sarsılmamıştı. Gerçekten de erkek arkadaşının kendi hayatını tehlikeye atarak gelip onları bu cehennem çukurundan kurtaracağını düşünmüştü.

O da buna inanmayı ne kadar isterdi. Ama o daha iyi biliyordu. "Kahramanlar gerçek değildir. Genç kızlarını kurtarmaya gelmezler. Bana güvenin. Belanın ilk işaretinde buharlaşıp giderler ve seni geride bırakırlar.

İstilacı orduyu tek başınıza karşılayıp, evi tepenize yıkmalarını ve böylece sizinle bir daha uğraşmak zorunda kalmamalarını umuyorsunuz."

"Hayır, Ture. Onlar bencil pislikler. Bir kahraman pes etmez ya da teslim olmaz. Asla. Sevgilim bana sırf elimi tutmak için Kere'nin ateşli ve soğuk bölgesinde, kırık camların üzerinde çıplak bir şekilde sürünebileceğini söyledi ve ben de ona inanıyorum."

"Erkekler seni elde etmek için her şeyi söyler, aşkım. Tek kelimesi bile ciddi değildir."

Onun elini kendi elinin içine aldı ve sıkıca tuttu. "Seni gerçekten seven bir adama hiç aşık olmadığın için üzgünüm, Ture. Ama sana söylüyorum... Darling ve Maris'in birbirleri için nelere katlandıklarını gördüm ve bizi burada bırakmayacaklar. Bizi kurtarana kadar rahat etmeyecekler. Bunu biliyorum."

Ture ağzını açtı ve sonra kapattı. Tartışmaya gerek yoktu. Onun kendi kuruntuları vardı, onun da kendi kuruntuları. Belki de hayatının bir döneminde aşktan gözleri o kadar kör olmuştu ki o da böyle saçmalıklara inanmıştı. Ama uzun yıllar boyunca bencil herifler tarafından tokatlanmak ona zarar vermişti.

Kendi ailesi bile ihtiyacı olduğunda yanında olmamıştı. Peki neden bir yabancı?

İnsanlar doğaları gereği kullanıcıydı. Bu sadece böyle bir şeydi.

Ama geçmişine rağmen, bu bitmek bilmeyen sefalet içinde ona huzur veren tek şeyi elinden alamazdı. Yapabiliyorken hayal kurmasına izin verecekti. Tutuşunu sıkılaştırdı, kalbi onun için ve kendini hazırladığı hayal kırıklığı için kırılıyordu.

Aslında bugün işkence sırasında öldürmüşler ve sonra sırf işkenceye devam edebilmek için geri getirmişlerdi.

Zalimlikleri için hepsine lanet olsun.

"Umarım haklısındır, tatlım," diye saçlarına doğru nefes aldı. İsteddiği son şey, kızın boğazına şiddetli bir yumrukla bastırılan sert dersleri öğrenmesiydi. Birinin masumiyetini kaybetmesine ağlardı, özellikle de bu kayıp acımasızca olduğunda. Ve derinlerde, nefret ettiği bir yerde, onun haklı olduğuna dair umudunun son kırıntısı vardı. Belki de, sadece belki de, dünyada değerli insanlar vardı. Cehennemde bile yanınızda durabilecek ve size ihanet etmeyecek birileri.

Evet...

"Zarya?"

"Mmm?"

Kendisinden ve kör iyimserliğinden daha da nefret etmesine neden olan soruyu sorarken boğazındaki düğümü temizledi. "Seni gerçekten seven biri tarafından kucaklanmanın nasıl bir şey olduğunu anlat bana."

Zarya zorlukla yutkundu. Adamın isteği yüreğini burkmuştu. Sevdiği neredeyse herkes vahşice öldürülmüşken, Ture'nin ailesi onu terk etmiş ya da evlatlıktan reddetmişti. Ya da daha kötüsü, onu kullanmışlardı. Bu yüzden insanlara güvenmekte ondan daha da zorlanıyordu. Ne olursa olsun, etrafındaki insanların ona sırt çevirmesini bekliyordu.

En üzücü kısmı
mı? Her zaman
vardı.

"Bu hayal edebileceğiniz en harika şey. Gerçekten böyle bir şey yok."

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Bu kadar dayığa rağmen onu nasıl koruyabiliyorsun anlamıyorum."

Nasıl yapmasın ki? Darling de onun için aynısını, hatta daha fazlasını yapardı. Bundan hiç şüphesi yoktu. O gerçekten *de böyle* bir adamdı. "Annemin bana son sözlerinin ne olduğunu sana hiç söylemiş miydin?"

Başını iki yana salladı.

"Babamın katiliyle yüzleşmeye gittiği sabahtı. Ona neden askerlerden ya da gerentlerden birinin onu kurtarmasına izin vermediğini sordum. O da bana, ne derlerse desinler, tüm küçük kızların bir prensin gelip ayaklarını yerden kesmesini ve günü kurtarmasını hayal ettiklerini söyledi. Ancak hiç kimsenin bahsetmediği şey, tüm küçük erkek çocuklarının aynı şeyi onlar için yapacak bir prenses hayal ettiğidir. Ancak prens ve prenseslerin sorunu şımarık ve bencil olmalarıdır. Kendi çıkarları doğrultusunda hareket ederler. Sevdiklerinin peşinden onları kurtarmak için değil, kendi kibirleri ve kendilerine hizmet etmek için giderler. Birçok prens onu elde etmeye çalışmış olsa da, kalbine sahip olan bir kraldı. Prenslerin aksine, krallar sorumluluk alır. Kendileri yerine başkalarını düşünürler ve sevdikleri için her şeyi, hatta hayatlarını bile riske atarlar. Bu asla kendileriyle ilgili değildir, aksine en çok değer verdikleri kişilerle ilgilidir. O kadar derin severler ki, sadece ailelerinin gülümsediğini görmek için her şeyi feda edebilirler. Her bin prene karşılık sadece bir kral vardır. Ve böyle nadir erkekler, kışının üstünde oturup diğerlerine kendisine tapınmalarını ve emirlerini yerine getirmelerini emreden işe yaramaz bir prensesi hak etmezler. Krallar kraliçeleri hak eder.

Krallarını güvende tutmak için ne gerekiyorsa yaparlar. Her türlü saldırganla yüzleşecek ve hayatın karşısına çıkardığı her türlü zorluğa göğüs gerecek cesarete sahip kadınlar. Burada oturup, dedi bana, ben rahat içinde saklanırken babanın acı çekmesine izin vermeyeceğim. O bizi güvende tutmak için hayatını riske attı ve ben de onun için daha azını yapmayacağım. Bu benim hayatım anlamına geliyorsa, öyle olsun. Ne de olsa o benim hayatım ve onsuz yaşamak istemiyorum. O sadece elimden gelenin en iyisini hak ediyor ve kişisel bedeli ne olursa olsun tam olarak bunu alacak."

Gözlerinden süzülen yaşlar onu boğarken Ture kesik kesik bir nefes aldı. "Onunla tanışma zevkine hiç erişememiş olsam da anneni seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Gözyaşları dökülmeye başlarken onun elini sıktı. "Ben de onu seviyorum. Ve hayatımın her günü onu gururlandırmak ve onun istediği gibi bir kraliçe olmak için çalıştım."

Başının yan tarafını öptü. "Tatlım, sen herhangi bir kraliçeden daha iyisin. Sen halkımız için bir özgürlük savaşçısı ve eğer Sevgilin düşündüğün gibi bir krala, imparatoriçe olacak kadar yaşayacaksın."

"O zaman imparatoriçe olacağım. Göreceksiniz."

Ture onun ses tonundaki samimiyete gülümsedi. Hayatın yüzüne vurduğu onca şeyden sonra nasıl hâlâ peri masallarına inanabildiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "İyi o zaman. İmparatoriçe olduğunda bana bir kral bulduğundan emin ol yeter."

"Yapacağım."

Kız kollarında gevşerken Ture onu daha sıkı kavradı. Kızın hâlâ nefes aldığından emin olana kadar korku onu ele geçirdi.

Tanrılara şükür ölmemişti. Bunu düşünmeye bile tahammül edemiyordu. Hayatında hiç Zarya kadar değerli ve sadık birini tanımamıştı.

Ama daha fazla hayatta kalamazdı. Bu konuda, o da yapamazdı. Her gün daha da zorlaşıyordu. Onu yıldıramazlardı çünkü hiçbir şey bilmiyordu. Onu kıramazlardı çünkü o yaşayan en inatçı yaratıktı.

Boynunu sıkmak istemesine neden olsa da buna hayranlık duyuyordu.

En büyük umudu, sevgilisinin kendini inandırdığı gibi bir kral olmasıydı. Ture'nin dünyasında böyle adamlar yoktu. Onlar masal ve yalandı.

Yine de insanların hayal kırıklığına uğratmadığı bir dünya hayal etmekten kendini alamıyordu. Hayatınızı ve yüreğinizi bir insanın ellerine teslim edebileceğiniz bir dünya.

ve ihanetten ya da zarardan korkmamak. Zarya gibi insanların yaşadığı bir evren...

Yaşlı bir kadın gibi konuşuyorsun.

Yaşlı bir adam gibi hissediyordu. Yorgun. Üşümüş. Ağrıyordu. Dudaklarındaki kanı yaladı ve düşüncelerini yalan olduğunu bildiği şeylerden uzaklaştırdı. İmkânsız olan şeylerden. İnsanlar berbattı. Onlar kullanıcıydı ve ne kadar verirsen ver, asla kalmıyorlardı.

Gözlerini kapatarak ölüm için dua etti. Neden etmesin ki? Yaşamak için bir nedeni yoktu. Uğruna yaşanacak bir şey yoktu. Hayat sadece diğer tarafa ulaşmak için katlanılan bir şeydi.

Ve şimdi çok yorgundu...

Uykuya dalmak üzereyken, hücrelerinin dışında yüksek ve kaba bir ses duyuldu. İlk başta bunun başka bir işkence biçimi olduğunu düşündü.

Ta ki sesin bahçeden geldiğini ve askerlerin karşılık verdiğini fark edene kadar.

Garip seslere kaşlarını çattı. Bir saldırı mı?

Hayır. Olamaz. Kimse bir hapishaneye saldırmadı. Asla. Yakında vurulacak olan başka bir kaçak mahkum olmalı.

Yine de çalan uyarı sirenini ya da koşan ayak seslerini ve saldırı altında olduklarına dair bağırışları inkâr etmek mümkün değildi. Haklı olduğunu umarak Zarya'yı silkeleyip uyandırdı.

"Bunu duyuyor musun?" diye sordu ona.

Zarya, Ture'nin sözlerini zar zor anlayabiliyordu. Kafasının içinde bir şeyler uğuldamaya devam ediyordu ve durmak bilmiyordu. "Neyi duymak?"

Bir patlama kapılarına çarptı. İlk başta hayal düşündü. Ta ki tekrar vurana kadar.

Ve tekrar.

Acaba...?

Hayır. Rüya görüyorsun. Bu gerçek değil. Sadece ateşin ve ağrının getirdiği bir halüsinasyon.

Zihninde, Darling'in onu bu kâbustan tıpkı sarayın mutfağında bileğini burktuğunda yaptığı gibi çıkardığını gördü. Onu yakınında tuttuğunu ve her şeyin bittiğini, sonunda güvende olduğunu söylediğini.

Yemin ederim, eğer bundan kurtulursam bir daha asla saraydan çıkmayacağım.

Bir kalp atışı sonra, önlerindeki kapı kalktı. Duman odaya yayıldı ve bir anda odayı doldurdu. Boğuldu ve öksürdü, kokunun etrafında nefes almaya çalıştı.

İki Birlik askeri odaya doluşurken Ture onu yakınında tuttu, sonra koridorda kalan ve Ture'nin göremediği hedeflere ateş eden başka bir askerle konuşmak için döndü. İkisinden birini tekrar almaya kalkarlarsa onlarla sonuna kadar savaşmaya hazırdı ama yaklaşmadılar.

Koridorda olup bitenlerle meşgul olan askerlerden hiçbiri onlara bakmadı bile.

"Kadını yakalayın!" Hücrelerinin dışından biri bağırdı. "Onu almak zorundayız yoksa gidemeyiz."

O sırada iki asker onlara doğru geldi.

Neler olduğunu anlamaya çalışırken Zarya'nın kalbi hızla çarpıyordu. Nefes alamayacak kadar acı çektiği için onlar üzerine kapanıncaya kadar kıpırdamadı. Onu bırakıp kaçmak için acele ettiklerinden kelepçelemeyi unutmuşlardı.

Onların hatası.

Katı askeri eğitimine geri döndü. Kendisine ilk ulaşan kişinin silahını kaparak ortağını vurmak için kullandı.

Asker çığlık atarak güverteye çarptı ve öldü.

O daha kıpırdamadan, yakaladığı kişi yumruğunu yüzüne indirdi ve öyle şiddetli bir darbe indirdi ki başını acıdan patlattı. Oda döndü, midesi bulandı.

Ture ona doğru hamle yaptı ve daha fazla asker odaya doluşurken onu duvara çarptı.

Zarya elinden geldiğince savaştı ama yaralıydı ve sayıca üstündü. Yine de bunun onu yıldırmasına izin vermedi. Babası ona ne kadar ağırırsa ağrısın savaşmayı öğretmişti.

Koridordan daha fazla savaş sesi geliyordu.

Ture onu korumak için hareket etti. Onun yeteneklerinden yoksun olsa da, hiçbir şekilde zayıf değildi. Ne de çaresiz.

Yeni bir grup asker onlara saldırdı. Zarya patlayıcısını onlara doğrulttu ve tetiği çekti, ancak şarjörünün bittiğini fark etti.

Ture nefesinin altında küfretti. Şansına bırak...

Patlayıcıyı elinde çevirerek, onu kör bir nesne olarak kullanmayı planladı. Ama adamlar onlara ulaşamadı. Ona ulaşmadan ya da

patlamalar askerlere çarptı ve onları ayaklarının dibinde yere serdi.

Ture kendini Zarya ile onlara doğru gelen yeni tehdit her neyse onun arasına koydu.

Bir saniye sonra duman dağıldı ve bordo savaş giysisi giymiş başka bir savaşçının dūřen Birlik askerlerinde yaşam belirtisi olup olmadığını kontrol ettiği görüldü.

Bu yeni asker içeri adımını atar atmaz  Birlik askerinin daha saldırısına uğradı.

Birçok yerinden yaralanmış olmasına rağmen, yeni gelen asker tariflere meydan okuyan yetenekler kullandı. Döndü ve ilk Birlik askerini öyle sert bir darbeyle yakaladı ki, saldırganın burnunu paramparça etti. Bir sonrakini çevirdi ve bıçakladı. nc asker, odanın her tarafına dağılmış cesetlerin arasında kendisini neyin beklediğini görünce durakladı.

Gözlerini kocaman açıp dışarı koştu.

Yeni gelen kişi onlarla yüzleşmek için döndü.

Ture onu tanıyıp tanımadığını anlamak için Zarya'ya bakarken ne yapacağından emin değildi. Bir bakışta onu daha önce hiç görmediği anlaşıldı.

Lanet olsun.

Birkaç yarasından bolca kan akan yeni gelen, onları gördüğü anda donup kaldı. Sonra Ture'un tanımadığı bir dilde konuştu.

Arkasındaki koridorda başka patlayıcılar da sekti.

Asker tek bir yumuşak ve etkileyici hareketle yere düştü, dizlerinin üzerinde kaydı ve arkasından koşarak gelen üç muhafızı vurmak için döndü. Hiç tereddüt etmeden, onların yanında durana kadar yuvarlandı.

Ture'yi görmezden gelerek Zarya'nın omzuna nazik bir elle dokundu.

"Zarya?" Hıkırır hıçkırır ağlarken gözleri doldu ve askerın kollarına düştü.

"Maris?"

Maris.

Ture'nin kalbi saatlerdir hakkında konuştuğu adamın adını duyunca çarpmaya başladı. Maris onun gözünde sevgili Darling'inden sonra ikinci sıradaydı.

Yeni gelen silahını kılıfına soktu. "Yürüyebilir misin, tatlım?"

O cevap veremeden, oda daha fazla Birlik askeri tarafından istila edildi.

Silahını tekrar çıkaran Maris ayağa fırladı ve ateş açarak askerleri koridora geri dönmeye zorladı. Kendisinin de koridorda

Yaralıydı ama savaşmaya devam etti. Ture daha önce hiç bir şey görmemişti. Maris nasıl bu kadar güçlü durabilir ve bu kadar kan kaybedebilirdi?

Ama daha da inanılmazı, Maris'in onları kurtarmaya gelmiş olmasıydı. Bu kadar.

Zarya haklıydı. Ne de olsa evrende düzgün insanlar da vardı. Kim tahmin edebilirdi ki?

Maris Birlik askerlerinin kaçmasını sağlar sağlamaz onların yanına döndü. Ture Zarya'nın ayağa kalkmasına yardım etti. Bacakları bükülmeden önce bir adım attı.

Maris, Ture'nin gözünü kırpmasından daha hızlı bir şekilde onu kollarının arasına aldı. "Merak etme tatlım. Ben yanıdayım."

Ture, Maris'in üniformasında hedefleme lazerinin belirlediğini görünce tısladı. Hiç düşünmeden önüne atladı. Ama kimse ateş etmedi.

Onun yerine, siyah Sentella üniforması giymiş bir adam sanki olduğu yerde donmuş gibi kapıda duruyordu.

"Zarya?" diye nefes aldı. Ses tonu bir dua gibiydi.

Maris başını salladı.

"Sevgilim?" Zarya ona doğru uzanırken sesi titriyordu.

Ture şaşkınlık içinde bakarken kıpırdıyamıyordu. Tanrı onu sevsin, kralına güvenmekte haklıydı. Soyadına ve doğuştan gelen haklarına rağmen, Darling Cruel söylediği her şey ve daha fazlasıydı.

Sersemlemiş bir halde, Maris'in onu Darling'e teslim edişini ve Darling'in de onu tüm evrendeki en değerli şeymiş gibi kucaklayışını izledi.

Tanrım, bir kişinin onu böyle tutması

"Benim için geleceğini biliyordum," diye hıçkırarak elini Darling'in kimliğini düşmanlarından tamamen gizleyen miğferine koydu. "Biliyordum."

Oda dönerken Ture kendini duvara yasladı. Bir an için yere düşeceğini sandı. Ama başka bir mucize sayesinde ayakta kalmayı başardı. "Size olan inancını hiç kaybetmedi Majesteleri."

Birden Maris yanıdaydı ve dengesini sağlamasına yardım ediyordu. Ture'nin kolunu omuzlarına doladı ve onu kendine yakın tuttu.

Yine de Ture burada olduklarına inanamıyordu. "Ona bunun mümkün olmadığını söyledim. Bizi asla bulamayacağını söyledim ama haklıydı. Ona ulaşmak için cehennemin altını üstüne getireceğinize söz verdiğinizi söyledi. Ve asla yalan söylemediğini." Ture bir adım atmaya çalıştı ama faydasızdı. Hırpalanmış vücudu bitmişti.

Ture tamamen yere düşmeyi bekliyordu.

O . Onun yerine Maris onu kollarına aldı ve sarıldı.

Maris onu güvende tutmak için tutuşunu sıkılaştırdı. "Merak etme. Sana yardım edeceğiz."

Bu akıl almaz bir şeydi. Ture elindeki, kendisinden ya da Zarya'dan gelmeyen kana bakarak kaşlarını çatı. "Senin de en az benim kadar bir doktora ihtiyacın var."

Onu tamamen kucağına almış olmasına rağmen Maris omuz silkti. "Göründüğü kötü değil."

Evet, doğru. Bir metre boyundaki Ture ufak tefek sayılmazdı. Zayıf olmasına rağmen tamamen kaslıydı ve hafif de değildi.

Yine de Maris onu Darling ve Zarya'nın yanından sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi geçirdi.

Tam kapıya ulaşmışlardı ki, yanlarından bir el silah sesi geçti.

Zarya başka bir Birlik askerini geri püskürtmek için Darling'in blasterini kullanmıştı.

Maris odaya geri döndü, Ture kucağındayken döndü ve sonra Ture'yi yere bıraktı. "Hızlı ve öfkeli bir şekilde geliyorlar," diye diğerlerini uyardı.

Darling bariz bir isteksizlikle Zarya'yı yere, Ture'nin yanına koydu. "Bırakın var güçleriyle getirsinler. Hazır mısın Mari?"

Maris kahkaha atarak cevap verdi. "Dövüşmekten nefret ettiğimi biliyorsun. Ama sanırım hasar gören savaş giysisimin intikamını almak bir kez olsun kendimi daha iyi hissetmemi sağlayabilir."

"Benim için harika şeyler yapacağını biliyorum." Darling kılıfından tam dolu bir blaster çıkardı ve Zarya'nın ateşlediği silahla değiştirdi. "Arkamızda kal."

Maris blasterlarından birini Ture'ye uzattı. "Nasıl ateş edileceğini biliyor musun?"

Ture elindeki silahın verdiği yabancı his karşısında kaşlarını çatı. İronik bir şekilde, babası ona yıllarca öğretmeye çalışmış ve o da her seferinde berbat etmişti. Maris'e orantısız bir gülümseme sundu. "Düz değil... birden fazla şekilde. Ama ayaklarına nişan alırsam, sizden biri işlerini bitirene kadar onları yaralayabilirim. Ve bu şekilde gerçekten ıskalarsam, bir müttefiki öldürmem. Sadece biraz topallarsın."

Maris güldü. "Düşündüğünüz için teşekkürler. Bu arada ben Maris Sulle ve beni yanlışlıkla yaralayan son adam için işlerin iyi gitmediği konusunda sizi uyarmalıyım."

Maris'in maço havasını Ture hayal edebiliyordu. Ve onu vuranın kendisi olmadığına iki kat memnun oldu. "Ben Zarya'nın arkadaşayım, Ture Xans."

"Tanıştığımıza memnun oldum."

En azından Maris'in terbiyesi vardı. Savaşın ortasında bile. Darling bağlantısına dokundu. "Hauk? Hâlâ sivilleri tahliye ediyor musun?"

"Evet. Sıkıştın mı?"

"Hayır. Son hücreden çıkıyoruz. Sadece bizi yanlışlıkla vurmanı istemedim. Bir kavgaya nasıl kapıldığını biliyorum."

Hauk tısladı. "Neden yine bu konuda sızlanıp duruyorsun? Seni sadece bir kez vurdum ve o da senin erken patlama sorunundan kaynaklanan bir kazaydı. Şarjörlerimizi değiştirirken beni ürkütmeseydin, böyle bir şey olmayacaktı."

"Her neyse," dedi Darling, patlamayı görmezden gelerek. "Biz dört kişiyiz. Ateş etmeyin."

Darling onlara geri döndü. "Siz ikiniz yürüyebiliyor musunuz?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Zarya sordu. "Şu anda uçabilirim."

Ture başını sallayarak onayladı. "Cehennemden çıkmak için şimdiye kadar kaydedilmiş en kötü şarkının ritmine ayak uydururdum. Bu, bağırsaklarımı arkamda sürüklemek anlamına gelse bile."

Darling homurdandı. "Yavaş gideceğiz ve eğer bağırsaklarınız sürüklenmeye başlarsa lütfen bize haber verin." Sonra Maris'le birlikte kapıya yöneldiler.

Maris, "yerde kal, hemen döneceğiz," dedi. Ture hayatında ilk kez bu sözleri inanmıştı.

Darling ve Maris ateş açıp onlara bir yol açarken Ture, Zarya'yla birlikte arkada bekledi. Korkusuz ve yetenekli, tam bir senkronizasyon içinde hareket ediyorlardı.

Her ikisinin de yeteneklerinden etkilenen Ture, Zarya'ya kaşlarını çatı. "Maris'in eşcinsel olduğuna emin misin?"

Ona gülümsedi. "Kesinlikle."

Ture o kadar emin değildi. Herhangi klişeye inandığından değil. Kendilerine ihanet etmeyen pek çok eşcinsel erkek tanımıştı. En azından yabancılara. Ama Maris ile...

Gerçekten iyi saklamış.

Darling kapıda nöbet tutarken Maris ayağa kalkmalarına yardım etmek için geri döndü.

Maris ve Darling'in arkasında kalıp Zarya'nın koruma ateşiyle koridorda yavaşça yürüdüler, sonra Darling ve Maris sırayla onlara yardım ederek merdivenlerden yukarı çıktılar. Ture'nin başı dönüyor ve midesi bulanıyordu. Daha da kötüsü, yanan kabloların kokusu mide bulantısını arttırıyordu.

Lütfen hasta olmama izin verme. Nihayet buradan çıkmaya bu kadar yaklaşmışken olmaz. Bu kaçıışı geciktirecek hiçbir şey istemiyordu. Özellikle de Maris ve Darling'in önünde kendisini zayıf gösterecek bir şeyle.

Üst katın sahanlığına ulaşır ulaşmaz tüm bina karanlığa gömüldü. Maris ve Darling onları korumak için geri çekildiler.

Darling şarjörlerini değiştirdi. Bağlantısı aracılığıyla kendisiyle konuşmuş olması gereken birine, "Yoldayız," dedi. "Sadece birkaç dakika daha."

Tekrar ilerlediler.

Bir köşeyi döndüklerinde, bir grup suikastçı ateş açtı. Darling Zarya'yı korurken Maris de Ture'yi korudu.

"Merak etme," dedi Maris yumuşak bir sesle Ture'ye, elini Ture'nin yaralanmamış omzuna koyarken. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Bu sözler onu Maris'in sahiplenici tutumu kadar şaşırtmıştı. Kendi kışılarını korumak için başkalarını dışarı atmayan insanlara alışık değildi.

Darling küfretti. "Şu anda tricom'u gerçekten kullanabilirim."

Zarya ona özür dileyen bir yüz ifadesi takındı. "Özür dilerim. Ben kaçırıldığımda kırılmıştı."

"Anlaşıldı." Darling küçük bir bombayla suikastçıları temizledikten sonra Maris'e başıyla işaret etti. Tekrar hareket etmeye başladılar.

Yavaşça koridorda ilerlediler ve büyük bir grup mahkûmun güvenli bir yere gitmesine yardım eden Nemesis'le karşılaştılar.

Ture, bilinen en korkulan özgür suikastçıyı gördüğünde donakaldı. Bu, kimseye merhamet etmeyen bir yaratıktı. Kendi babasını bile öldürdüğü söylenirdi. Sadece pratik yapmak için. Ve Ture küçük olmaktan çok uzak olsa da, bu yaratık onun üzerinde yükseliyordu.

Vay anasını...

Yine de Darling ve Maris onu bir arkadaş gibi karşıladı. "Herkes dışarıda mı?" Darling efsanevi katile sordu.

Nemesis başını salladı. "Son grup şu anda arkanızdan geliyor."

Tanrılara şükür Nemesis onların tarafındaydı. Ama yine de...

Bu gün bundan daha gerçeküstü ya da tuhaf olamazdı.

Mahkûmlar ve Sentella askerleri koridoru doldurmuştu. Maris büyük bir şaşkınlık içinde eldivenli eliyle Ture'nin yanağını kavradı. "Hâlâ bizimle misin?"

Görüşü kararırken Ture başını salladı. Maris'in neye benzediğini bilmeyi ne kadar isterdi. Ama şu anda Maris'in iki kafası ve sürüngen derisi olsa bile onun için güzel olurdu.

Maris Ture'nin nabzını kontrol etti. "Nefesini tut, tatlım. Neredeyse buradan çıktık. İhtiyacın olduğu kadar bana yaslan."

Bu sözlerin ona söylenen en nazik şey olması ne kadar acınasıydı.

Dahası, Maris Ture'nin kolunu omuzlarına doladı ve diğer elini ateş etmek için serbest bırakırken onu kendi tarafına doğru sıkıca tuttu.

Birisi video monitörlerini açtığında aniden etraflarındaki duvarlar titredi ve yanıp sönmeye başladı. Birdenbire, etraflarındaki her duvarda bir adamın yüzü belirdi. Yerden tavana kadar. Yakışıklı ve zalim adamın tek gözü bir bantla kapatılmıştı.

Maris nefesinin altından küfretti.

"Kim o?" Ture ona sordu.

"Kyr Zemin. Birliğin Yüksek Komutanı ve benim aptal kardeşim."

Zarya'nın ona söylemeyi ihmal ettiği bir şey vardı. Ona ayarlamayı planladığı adam, onları alıkoyan ve işkence eden delinin akrabasıydı.

Bu Maris'in akli dengesi için iyiye işaret değildi. Bu da Ture'nin ona aşık olacağı ve bunun için kışına tekme yiyeceği anlamına geliyordu.

Kyr'ın çenesinde öfkeli bir tik attı. "Sen benim kim olduğumu biliyor musun?"

Nemesis alaycı bir şekilde homurdandı. "Biliyoruz. Sadece değil."

Kyr dudağını kıvrarak ona iğrenç bir bakış fırlattı. "Hapishanelerimizden birinin kutsallığını ihlal ettiniz. Başınıza nasıl bir ceza getirdiğinizden haberiniz var mı?"

Şimdi alay etme sırası Darling'deydi. "Bunu taşıdığımız diğer on iki düzine ölüm cezasına ekleyin."

Kyr'ın tiki hızlandı. "Yaptığınız şeyin büyüklüğünü gerçekten anladığınızı sanmıyorum. Tutsaklarımı hücrelerine geri götür ya da-"

"Siktir. Sen," diye hırladı Darling, her kelimeyi noktalayarak.

Kyr'ın burun delikleri alevlendi. "O tutsaklar size ait değil. Onlar Birliğin malı. Onlar üzerinde kesinlikle hiçbir hakkınız yok."

Kimse ne yaptığını anlamadan Darling kaskını kaptı ve yere öyle bir fırlattı ki kask bir metre yükseğe sıçradı.

Maris'in Ture'yi kavrayışı sıkılaştı. "Lanet olası öfkesi. Birini bu kadar severken nasıl olur da ayağını onun büzüğüne sokmak istersin?"

Ture'nin hiçbir fikri yoktu ve Kyr'ın yüzünde de kendi yüzündeki şok ifadesinin aynısı vardı. Kyr dahil etraflarındaki herkesin Kere'nin gerçek kimliği karşısında nutku tutulmuş ve büyülenmişken, Ture'nin şoku Darling'in hayatını ciddi şekilde mahvedebilecek tek kişiye kendini ifşa etmesinin aptallığından kaynaklanıyordu.

Ama Ture'nin Darling'i boğmak istemesine en çok neden olan şey, Zarya'nın az önce duygusuzca ifşa ettiği bir sır yüzünden işkence görmüş olmasıydı. Kendini bu ıstıraptan kurtarmalı ve kaçırıldıkları ilk gün vazgeçmeliydi.

Korkusuzca aptallaşan Darling doğruca sağdaki duvara gitti ve Kyr'a öldürücü bir bakış fırlattı. "Ne diyorsun sen? Onlar *benim* halkım, senin değil. Ordunu benim topraklarıma gönderdin ve sadece vatandaşlarımı değil, *eşimi* de aldın. Bu ne cüret!"

Kyr Zarya'ya bir ay ya da daha uzun süredir yıkanmadığını söyleyen bir bakış attı. "O senin eşin değil."

Darling inkâr edercesine başını salladı. "Benim yüzüğümü takıyor ve biz çocukken bana resmen bağlanmıştı - sefeiniz tarafından kutsanmış ve onaylanmış bir şey."

Zarya bu beklenmedik açıklama karşısında nefesini tuttu. Ture ağzı açık kaldı.

Bunların herhangi biri doğru muydu?

"Tüm yasalara göre," diye devam etti Darling, "o benim eşim. Ve onu eve getirdikten beş dakika sonra resmen karım olacak."

Kyr cüretkâr bir kaşını kaldırdı. "O bize savaş ilan ediyorsun."

Evet, artık geri dönüş yoktu.

Ama Darling parlak bir politikacı değilse, hiçbir şey değildi. "İlginç bir kavram. Ordunuzu imparatorluğumuza soktuğunuzda, mülkümüzü tahrip ettiğinizde ve vatandaşlarımızı kaçırdığınızda bunu bize ilan ettiğinizi söyleyebilirim. Ve şimdi *biz* buna cevap veriyoruz. Kimse benim halkımı ele geçiremez. Kim olduğunuz umurumda değil."

"Birlik, kendi *konseyiniz* tarafından davet edildi. iktidardan uzaklaştırıldı."

"Öyle miydin?" Darling sesinde hafif bir kahkaha ile sordu. "Ben öyle duymadım. Aslına bakarsan, tüm CDS'e asla böyle bir şey yapmadıklarına dair yemin ettirdim."

müdahale etmenizi istedi. Bize saldırmayı kendinize görev edindiniz."

Kyr elini masasına vurdu. "Şu anda neyi serbest bıraktığın hakkında hiçbir fikrin yok, *verikon*."

Ture'un bu kelimenin ne anlama geldiği ya da hangi dile ait olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Darling'in tepkisinden bu kelimeyi iyi bildiği anlaşıyordu.

Ve bu bir iltifat değildi.

"Ve sen de öyle, *ciratile*. Bu boku bir daha benimle ve benimkilerle denersen, köye tecavüz eder, yağmalar ve o orospu çocuğunu yerle bir ederim..." Yerdeki cesetlere baktı. "Ve bugün burada gördüğünüz gibi, siz sürtüklerin beni durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yok. Konuşmak ucuzdur. Acı bedavadır. Ve ben de bunun ticaretini yapıyorum. O yüzden gelin ve biraz alın."

Kyr bu düşünceden zevk almış gibi güldü. "Savaş o zaman. İyi şanslar *Majesteleri*," diyerek bu unvanı küçümsedi. "Bu konuda kimse sizi desteklemeyecek. Tek başına savaşan ulusların başına neler geldiğini öğrenmek üzeresiniz."

Nemesis kaskını çıkardı ve Darling'in yanında durmak için hareket etti. Ture'un çenesi gevşedi. Nemesis Andarion prensi ve varisi Nykyrian Quiakides miydi?

Şehirden defolup gidin. *Bunu* kim tahmin edebilirdi ki?

Nykyrian başını sallayınca daha da afalladı ve nefesini tuttu. "Yanılıyorsun Zemen. Sadece Nemesis ve Sentella'nın değil, halkımın da tam desteğine sahip. Her iki taraftan da. İnsan *ve* Andarion."

"Benimkini de ekleyebilirsin," dedi bir başka Sentella üyesi yüzünü göstererek. Ture bir kez daha Exterian prensi Caillen'ı görünce ağzı açık kaldı. "Exterianlar hiçbir şeyden korkmaz ve eminim Qillaqlar da bizi destekleyecektir. Ne de olsa iyi bir dövüşü severler. Ne kadar büyük, ne kadar kanlı, o kadar iyi."

Diğerlerinin hiçbiri yüzlerini göstermedi ama Darling'in arkasında omuz omuza durdular. "Tavali her zaman Sentella için savaşacak ve onu destekleyecektir, özellikle de Birlik'e karşı."

Evet, bu insanların başlattığı kanlı bir savaş olacaktı.

Ve tüm bunlar, yakalanması için bir savaş başlatmak şöyle dursun, birinin onu kurtaracak kadar sevebileceğine inandığı için aptal dediği bir kadın içindi.

Vay be...

Kyr tekrar konuşmadan önce tam bir dakika bekledi. "Hepiniz buna pişman olacaksınız."

Darling sırtıttı. "Savaş . İlk dansımız için sabırsızlanıyorum." Bir an sonra ekranlar karardı.

"Ne kadar kaba!" diye söylendi bir kadın asker. "Dokuz Sistem'in diğer tarafında olması iyi bir şey, yoksa onu yakalayıp canını yakmak zorunda kalırdım."

Nykyrian'ın yanında duran adam şeytani bir kahkaha attı. "Evet, ama onun açısından kaba değil." Bileğindeki bilgisayarı kaldırdı. "Yayını kestim. Beş saniye daha ona baksaydım kusacaktım." Dikkatini Darling'e çevirdi. "Seni gerçekten öfke kontrolü terapisine göndermemiz gerektiğini daha sonra hatırlat bana."

Darling, Zarya'yı kendine doğru çekerken gözlerini masumca adama dikti. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, Rit. Ben iyiyim."

"Evet, ama biz değiliz," dedi başka bir deli gibi uzun adam. "Sadece yakalandık."

Tavali askerlerinden biri kolunu onun omuzlarına doladı. "Yakalanmadık kardeşim. Sadece yüzlerini gösteren moronlar." Nykyrian, Darling ve Caillen'a sivri bir bakış attı.

Caillen omuz silkti. "Ne olacak ? Zaten kendimi güvende hissetmekten hiç hoşlanmadım.

O yaşlı kadınlar için."

Konuşan kadın merdivenlerden indi, yanında başka bir adam vardı. Darling onlara doğru koştu. "Ne oldu?"

"Beni korudu ve vuruldu."

"İyi olacağım," dedi adam yüzünü buruşturarak.

"Psşik olmadığını sanıyordum?" Darling sordu.

"Etmiyorum. Ama bedenimi tanıyorum ve şu anda kafam senden gerçekten nefret ediyor, Dar." Zarya'nın bakışlarıyla karşılaştığında acıyla yüzünü buruşturdu. "Merak etme. İkiniz de iyisiniz."

Gözyaşlarına boğularak ona sarılmak için acele etti. "Teşekkür ederim! Çok korkmuştum."

Ture onun tepkisi karşısında kaşlarını çatı.

Adam onun sırtını sıvazladıktan sonra uzaklaştı. "Sevgilim? Bulduğun kağıtları ona göstermelisin."

Darling iç çekti. "Bunu yapmandan nefret ediyorum, Nero." "Biliyorum. Şimdi uzanmam gerek."

Ture de aynı şekilde hissediyordu.

Aralarındaki en uzun boylu asker, adamı kadının elinden almaya gitti. "Takviye kuvvetler gelmeden hepimiz buradan gidelim. Kyr evrenin öbür ucunda olabilir ama ordusunun tamamı onunla birlikte değil."

Maris başıyla onayladıktan sonra Ture'yi kucağına aldı ve onu hapisneden çıkarıp kendilerini bekleyen araca taşıdı.

Maris kapının hemen dışında, yanından geçmekte olan başka bir askere doğru döndü. "Hey, Drake? Gemimi benim için buradan çekebilir misin?"

Savaş giysisi tarafından tamamen örtülmüş olan Drake rampadan yukarı fırlayarak yanlarında durdu. "Uçamayacak kadar kötü mü yaralandın?" Maris'in vücudunu tararken ve birkaç yaraya dokunup incelerken ses tonundaki endişeyi fark etmemek mümkün değildi. Ture nedense kıskançlık duygusuna kapıldı. Drake Maris'in erkek arkadaşı olmalıydı.

"Ben iyiyim bebeğim. Sadece ilgilenmem gereken daha önemli biri var."

"Tamam." Drake Maris'in omzunu sıvazladı. "İhtiyacın olursa bana haber ver başka bir şey."

Ture, Maris'in vücudunda gezinen ele baktı. Ve Drake'in hayatında Maris gibi biri olduğu için ne kadar şanslı olduğunu bilip bilmediğini merak etti.

Ture'un şimdiye kadar bulduğu tek şey, onu sözlü olarak bıçaklamaktan çekinmeyen bencil serserilerdi.

Drake ayrılırken, Maris Ture'yi geminin içine, revirdeki küçük bir yatağa yatırabileceği küçük bir odaya taşıdı. Bir battaniye almak için hareket etti.

"Umarım erkek arkadaşınla başını derde sokmamışımdır."

Maris battaniyeyi vücuduna sararken dondu kaldı. "Ha?"

"Drake... dışarıda. Umarım kıskanç bir tip değildir."

Bir kahkaha patlattı. "İnan bana, Drake benim erkek arkadaşım *değil*. Öyle olsaydı kendimi öldürmek zorunda kalırdım. O daha çok sinir bozucu hayatının çoğunda tanıdığım küçük bir kardeş gibi." Yataktan geri adım atan Maris kaskının açma düğmesine bastı ve kaskını çıkardı.

Maris'in bakışlarının etkisi altında kalan Ture tam bir dakika boyunca nefes . Yüzü ince kemikli ve iyi olan Maris, erkek güzelliğinin vücut bulmuş haliydi. Derin, karanlık gözler Maris'in zekâsının ve yaşama sevincinin derinliğine ihanet ederken onu esir aldı. Savaşın teri kısa siyah saçlarını kafasına yapıştırmıştı ama bu onun yakışıklılığını hiç de azaltmıyordu. Aksine, onu daha da çekici, daha da

erkeksi. Yine de Ture'nin boğazını kurutan o dolgun dudaklardı. Tatmayı o kadar çok istediği dudaklardı ki, bir an için tüm acı düşüncelerini uzaklaştırdı.

Lanet olsun.

Zarya'nın onu Maris'le tanıştırmasına uzun zaman önce izin vermeliydi.

Onun sorunu neydi?

Belli ki aptallık denen bir şeydi.

Şiddetli bir gerginlik dalgası onu yere yapıştırdı Maris tereddüt etti. *Kaskımı takmamalıydım.* Çünkü şu anda, anlayamadığı nedenlerden dolayı kendini çıplak ve açıkta hissediyordu.

Savunmasız.

Ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Daha da kötüsü, bok gibi göründüğünden emindi ve Ture'nin terleyen acayıplığından tiksinerak ağlamadığı için şanslıydı. *Lütfen korktuğum kadar kötü kokmayayım...* Gerçi arkadaşı görevden her döndüğünde Darling'le pis kokusu yüzünden kaç kez dalga geçtiği düşünülürse, bu ona hak verirdi.

Birdenbire utanarak eldivenli elini saçlarının üzerinde gezdirdi, saçlarını düzeltmek ve daha kötü görünmelerini engellemek istiyordu.

Gerçekten, kask saçından daha çirkin bir şey var mıydı?

Emin olamayınca dolaba gitti ve Ture'nin kanamasını durduracak malzemeleri aradı. Onları bir araya getirirken, Zarya'nın en iyi arkadaşının kesinlikle muhteşem olduğu gerçeğini değil, yaralarla ilgilenmeyi düşünmeye zorladı kendini. Seksi. Tamamen yenilebilir...

Ture dayak yemiş ve işkence görmüş olsa da, bu onun inanılmaz yakışıklılığından bir şey eksiltmiyordu. Kızıl kahverengi saçları Darling'inkinden iki ton daha açıktı ve uçları hapisane sırasında uzamıştı. Sakalı da öyle. Maris'in hiçbir erkekte çekici bulmadığı bir şeydi ama yine de...

Ture iyi görünmesini sağladı.

Çok iyi.

Daha da kötüsü, Maris acı çeken erkeklere her zaman bayılmıştı. Muhtemelen yıllar önce Darling'e bu yüzden aşık olmuştu. İlkokulda tanıştıkları ilk gün küçük adam onun için dayak yemişti. Bu kahramanca hareket, Darling'in onu korumak için kanını akıttığını görmesiyle birleşince onu anında kazanmıştı.

Ama bu çok farklıydı. Ture bir çocuk değildi. Yetişkin ve tamamen nefis bir adamdı. Aptal hormonlar. Onun aksine, sadakatleri yoktu. Ve o, Maris'in şimdiye kadar tanıştığı herkes kadar muhteşem olan bir adama bakarken hepsi hazır olda bekliyordu.

Düşüncelerini Ture'nin kaslarının iyice belirgin ve sert olduğu gerçeğinden uzaklaştıran Maris, malzemelerini yatağın yanındaki masanın üzerine koydu. Dezenfektanla ıslatılmış bezi açtıktan sonra Ture'ye döndü. "Sana ağır kesici olarak ne vereceğimi bilmiyorum, bu yüzden muhtemelen acıtacak."

"değil. Acıya dayanabilirim."

Cesur sözler. Ama Maris bezi Ture'nin yanağındaki en derin yaraya yerleştirirken adamın böbürlenmediğini fark etti. İrkilmedi bile.

Ve bu cehennemden daha seksi idi.

Maris, yaralarının ne kadar kötü olduğunu görebilmek için Ture'nin yüzündeki kan, ter ve kiri elinden geldiğince dikkatli bir şekilde temizledi. Yine de ortaya çıkardığı tek şey, akıl sağlığına hiçbir faydası olmayan bir dizi sert yüz ifadesiydi. Ve Ture'nin kesinlikle menüde olduğunu bilmesinin de bir faydası olmamıştı...

Bakışları onu yakan Ture uzandı ve Maris'in Ture'nin yanağında duran elini kendi eliyle kapattı. "Teşekkür ederim."

Turenin minnettarlığı kafasını karıştırdı. "Ne için?" "Zarya'nın söylediği adam olduğun için."

Maris kendisini son derece rahatsız eden bu iltifat karşısında homurdandı. Onur için otuz üç, sadakat için yirmi ve aşk için tek bir kelimenin olmadığı bir savaşçı kültüründe doğup büyüyen Maris, birinin kendisine herhangi bir şey için iltifat ettiği zamanların sayısını bir elin parmaklarıyla sayabilirdi. "İnan bana, ben kahramandan çok kaltağım."

Ture güldü ve sonra sanki acı onu kesmiş gibi yüzünü buruşturdu.

Kapı açıldı. Maris döndüğünde Syn'in kaskını çıkarmış olarak içeri girdiğini gördü. Ritadarionlu hırsız ve suikastçı neredeyse onun boyuna eşitti. Syn'in siyah saçları atkuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı ve Syn'in her zaman savaşta kullandığı göz kalemi sol gözünün etrafına biraz bulaşmıştı. "O nasıl?"

Maris ona yer açmak için geri çekildi. "Doktor değilim."

"Evet, Kip'in söylediğine göre, çoğu gün ben de öyle değilim."

Syn, Ture'nin yüzündeki kesik ve morlukları incelemeye başlarken Maris güldü.

Ture yeni gelenin ne yapacağından emin değildi. Ta ki yatağın yanındaki çekmeceye uzanıp bir biyoteknoloji tableti çıkarana kadar. "Ben Syn," dedi sakın bir ses tonuyla, tableti açıp tıbbi bir kod girerken. "Ve ben gerçekten de tam lisanslı bir doktorem... sınıf birincisi olarak mezun oldum." Başını kaldırıp Ture'ye baktı. "Tamamen Karun olduğunuzu varsayıyorum?"

"Öyleyim."

Syn bakışlarını ona dikti. "Yüzde yüz mü? Sana bir şey verip sonra da kötü bir sürprizle karşılaşmak istemiyorum."

Ture kendi gezegeninde sadece yerel doktorlara gittiği için, melez bir yaşam formunun tedavi için gelmesi durumunda bunun ne kadar zor bir iş olduğunu hiç düşünmemişti. "Evet. Herkesin olabileceği kadar saf kan."

"Tamam." Syn elini savaş giysisinin sol bacağındaki cebe attı. "Sana ağrın için bir şey vereceğim, sonra da serum takacağım. Eminim çok susuz kaldığının ve yetersiz beslendiğinin farkındasındır." Ture'ye iğne yaptıktan sonra Maris'e baktı. "Peki ya sen dostum? Üniformanın her tarafındaki kan senin mi?"

"Ne yazık ki. Piçler her şeyi mahvetti."

Syn dişlerini sıkı. "Kanamayı durdurabilirim ama sana verecek bir şeyim olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Yapsan bile almazdım. Sadece temizle ve ben de iyileşeyim." Artık hareket edemeyecek kadar yorgun olan Maris köşedeki sandalyeye oturdu.

"Zarya nasıl?" "Darling'i tavandan sıyırdığım için şimdi daha iyi. Yemin ederim, neredeyse kışına bayılıyordum. Şu anda kardeşinin yerinde olmayı kesinlikle istemezdim. Darling'in üzerine çok gitmemiz gerekecek. Yoksa

Kyr'a ulaşmak için aptalca bir şey yapacak. Ama soruna dönersek, onu hırpalamışlar. Neyse birkaç gün içinde iyileşecek ve karnındaki bebek de bundan etkilenmeyecek gibi görünüyor. Tanrı'nın izniyle." Syn seruma başladı.

Görüşü kararırken Ture gözlerini sertçe kırıştırdı. Syn ona sadece bir ağrı kesici vermemişti. İçine onu bayıltacak bir şey koymuştu. Uyanık kalmak istedi ama bu kaybedeceği bir savaştı. Birkaç saniye içinde derin bir uykuya daldı.

Maris, Ture'nin gevgörünce kaşlarını çatı. "Sen-"

"Evet. Buna ihtiyacı vardı. Ayrıca, seni tedavi etmek için yapmak üzere olduğum şeye tanık olmasını istemezsin diye düşündüm."

İyi bir noktaya değindin. İnsanlar genellikle Phrixianların tuhaflıklarıyla başa çıkmakta zorlanırlardı. Darling, Maris'in özel sağlık ihtiyaçlarını anlayabilen ve tolere edebilen birkaç kişiden biriydi.

Syn lavaboya doğru ilerledi. "Üstünü çıkar."

Maris onun emriyle mırıldandı. "Biliyor musun, bunu ağzından duymak için yıllardır bekliyordum bebeğim. Pantolonumu da çıkarayım mı? Eminim aşağıda senin acil ve kişisel ilgini gerektirecek bir şeyler bulabilirim."

Syn onun alaycı davetine güldü. "Bana bunu söyleyebilecek ve en iyi arkadaşını hâlâ vücuduna bağlı tutabilecek tek erkek sensin. Seni sevdiğim için şanslısın Mari."

"Biliyorum kardeşim." Syn bir tas su taşırken Maris savaş giysisini açtı.

Syn onunla yüzleşmek için geri döndüğünde donakaldı. Gözleri dehşet içinde genişledi.

Maris üzerini örtmeye başladı ama sonra durdu. Ne işe yarayacaktı ki? Syn bedenini saran korkunç yara izlerini çoktan görmüştü. Neden şimdi örtünsündü?

"Hiçbir fikrim yoktu," diye nefes aldı Syn.

Maris omuz silkti. "Şiddetli heteroseksüel bir savaşçı kültüründe çok fazla hasar almadan eşcinsel olarak büyüyemezsiniz." Düşmanlarının yanında tam on yıl boyunca siyasi mahkum olarak geçirdiği güzel dönemden bahsetmiyorum bile. *O iğrenç kabuslar için teşekkürler baba ve Birlik.* "Ailem ne derse desin, başından beri bildiklerinden ve bunu içimden söküp atmak için ellerinden geleni yaptıklarından eminim."

"Darling biliyor mu?"

Maris başını salladı. "Sevgilimin yanında soyunmam." Bu yüzden her zaman tepeden tırnağa örtünüyordu. Çoğu zaman eldiven bile giyerdi. Vücudunu sadece sevgilileri görmüştü ve o zaman bile odayı mümkün olduğunca karanlık tutuyordu, böylece kimse onunla birlikte taşıdığı utancın tüm ağırlığını bilmiyordu.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, Nykyrian'ın da benim de senden daha fazla yara izimiz var."

Darling de öyle.

Syn'e baktı. "Bilgin olsun Syn, en sevdiğim insanların benden daha fazla acı çektiğini bilmek beni daha iyi hissettirmiyor. *Gerçekten* hissettirmiyor."

Syn onun omzuna rahatlatıcı bir el koydu ve hafifçe sıktı. "İşte bu yüzden seni seviyoruz Mari."

Syn sayısız yarası üzerinde çalışmaya başladığında Maris yanıt vermedi. Ancak acı şiddetlendikçe yüzünü buruşturdu. Keşke bir küvet suya ulaşabilseydi...

Lanet olsun.

"İyi misin?" Syn sordu, sesi endişeyle gerilmişti.

"Ölmeyeceğim. Sevgilim bunun için beni asla affetmez."

Syn güldü. "Onu tanıyorsam, bunu yaparsan seni cehenneme kadar takip eder ve geri çıkarır."

"Ve hepiniz onun yanında olacak, içeride ve dışarıda tüm yol boyunca iblislerle savaşıacaktınız."

"Evet şey... biz bu şekilde aptalız."

Evet, öyleydiler. Ve bu yüzden hepsine sadıktı.

Syn ayağa kalktı ve ellerini temiz bir beze sildi. "Sizin için getirebileceğim bir şey var mı?"

Maris başını salladı. "Yine de teşekkürler."

"Bana ihtiyacın var, Buzz. Zarya'ya geri dönüyorum."

Syn giderken Maris savaş giysisini geri çekti. Sonra ayağa kalktı ve Ture'nin yanına döndü. Kardeşinin sadist çılgınlığı yüzünden ikisinin neler yaşadığını hayal bile edemiyordu. Suçluluk duygusu onu sertçe bıçakladı. Kyr'in yaptıklarından sorumlu hissetmemeliydi ama yine de hep hissetmişti.

"Artık sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," diye fısıldadı elini Ture'nin saçlarının arasından. "Söz veriyorum."

* * *

Ture, birinin onu kaldırmaya başladığını hissederek uyandı. Bunun bir Birlik askeri olduğunu düşünerek gözlerini açtı, savaşımaya hazırды, sonra Maris'in karanlık bakışlarıyla karşılaşınca rahatladı.

Maris onu hemen serbest bıraktı. "Özür dilerim aşkım. Seni korkutmak istememiştim."

Ture, Maris'in derin ve hoş aksanına gülümsedi. Bazen Maris'in sözlerini anlamakta zorlanıyordu. Yine de Maris'in aksanına bayılıyordu. "Sorun değil. Bir Birlik muhafızıyla uyanmaktansa seninle uyanmayı tercih ederim."

"Bu tam olarak bir iltifat sayılmaz çünkü şeytanın kendisinin buna tercih edileceğinden oldukça eminim."

Doğru.

Ture, o uyurken Maris'in saçlarını taradığını ve makyajını tazelediğini fark edince dudağını ısırıldı. Kahretsin, çok zarıftı.

"Maris? Sana nereli olduğunu sorsam kabalık etmiş olur muyum? Aksanınızdan Karun olmadığınızı biliyorum."

"Hiç de kaba değil. Ben

Phrixian'ım." "Ah."

Maris ona hınzırca, alaycı bir sırıtış attı. "Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Hiçbir ipucu yok. Aslında, önümde bir starchart olsaydı, yine de aramaya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Halkınızın adını duydum ama isim dışında çok az şey biliyorum."

"Bu kişisel bir seçim." Maris ona göz kırptı. "Dışarıdan gelenleri sevmeyiz ya da onlara güvenmeyiz, bu yüzden de halkımız ya da bölgemizle ilgili ayrıntılar konusunda pek açık sözlü değilizdir."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Hazırsanız, yaklaşık on dakika önce limana yanaştık. Zarya, Syn seni sağlık açısından temizleyene kadar onunla birlikte saraya götürülmeni istiyor. Evde sana göz kulak olacak kimsenin olmadığını söyledi."

"Tartıştım ama o haklı." Dairesindeki tek kişi Anachelle'di ve onunla ilgileniyordu. İyileşirken ona göz kulak olacak durumda değildi.

Ayağa kalkmaya başladığında Maris onu durdurdu. Yatağın yanındaki makine direğini gösterdi. "Hâlâ bağlısın, aşkım."

Syn odaya yeniden girdi. "nasıl?" "Doktor değil."

Syn, Maris'in sözleri üzerine Ture'ye gözlerini devirdi. "Her zaman böyle söyler."

Maris ellerini çok kadınsı ve sevimli bir hareketle havaya kaldırdı. "Hey, uzmanlığa saygı duyarım ve konu sağlık olduğunda hiçbir şey bilmiyorum. Özellikle de diğer ırklar hakkında."

Syn tek kelime etmeden yatağı sedye olarak kullanılabilmesi için duvardan ayırdı. Sıvı torbasını Ture'nin başının yanındaki daha küçük bir direğin üzerine koydu. "Geliyor musun?" diye sordu Maris'e.

"Tam arkadayım, kıymetlim."

Ture, Darling'in sarayına götürülürken kendini garip hissetti. Kraliyet konutunu hayatı boyunca binlerce kez görmüş ve yıllar önce bir okul gezisinin parçası olarak halka açık yönetim bölümlerini gezmiş olsa da, özel alanları görmeyi asla hayal etmemişti.

Arka girişten içeri girdiler ve asansöre yöneldiler. Personel dönüp onlara baktı ama kimse bir şey söylemedi ya da onları durdurmadı. Syn onu üst katta, hizmetkârların hızla hazırladıkları bir odaya götürdü.

Bu lüks karşısında Ture'nin çenesi düştü. Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Başının üzerindeki tavan özenle işlenmiş altın süslemelere sahipti ve nefes kesici bir gök manzarasıyla boyanmıştı. Sanki cennete bakıyor gibiydi.

Yatak Ture'nin tüm yatak odasından daha büyüktü... tamam, biraz abarttım. Yine de dev gibiydi. Yatağın üzerinde altın ve bordo renkleriyle süslenmiş lacivert bir gölgelik vardı - Karonese kraliyet renkleri.

Kapı açıldı.

Ture yarı yarıya bunun onlara dışarı çıkmalarını söyleyen bir muhafız olmasını bekliyordu. Bu yüzden kraliyet valisi Darling'in kendisini kontrol etmek için odaya girdiğini gördüğünde afallamıştı.

"O nasıl?"

Syn onu yatağa taşıdı. "Oldukça hırpalanmış. Kırık kol ve kaval kemiği. Elinde ciddi bir travma var ama onu birkaç hafta içinde ayağa kaldırıp çalıştırabiliriz. Elini ameliyat etmesi için bir arkadaşımı çağırdım. En azından yüzde doksan oranında yeniden kullanabilir."

"Doksan mı?" Ture nefes nefese kaldı.

"Üzgünüm... tamamen iyileşmiş olabilirsiniz. Ben uzman değilim, bu yüzden uzman olan bir arkadaşımı arıyorum. O size benden daha iyi bir prognoz sunabilir."

Ture kızgınlıkla çığlık atmak istedi. "Tüm bunlar bana ne kadara mal olacak?"

"Hiçbir şey," dedi Darling. "Her parçasını ben karşılayacağım." Teklifi Ture'yi rahatsız etti. "Buna gerek yok."

"Sen karımı korudun. Zarya sen olmasaydın bunu başaramayacağını söyledi. Bu iyiliğinin karşılığını ne yapsam ödeyemem. *Bir şeye* ihtiyacın olursa, bana haber ver."

Maris, Darling'in sözleri karşısında öfkeden nefesi kesildi. Elleri kalçalarında, konuşmadan önce Darling'e tükürdü. "Leydi Z ile bensiz mi evlendin? Seni canavar!"

Kalbim çok kırıldı. Bunu nasıl yaparsın? Onun baş nedimesi olmam gerekiyordu." Çok sevimli sahte bir dudak büktü.

mesafeyi kapatan Darling, Maris'i sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Ruhen oradaydın. Ayrıca çok hızlı oldu, daha yatak odama varmadan evlenmiştik."

Ture kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten şaka yapmıyormuşsun."

Darling başını salladı. "Kyr'e de söylediğim gibi, rahip kapının içinde bekliyordu ve biz içeri girer girmez formaliteleri başlattı. Onu kaybetmeye çok yaklaştım. Bunun bir daha olmasına izin verirsem lanet olsun."

Ture bu odadaki adamlar karşısında hâlâ şaşkınlık ve hayret içindeydi. Zarya'nın ona vaat ettiği her şey onlardaydı.

Darling, Maris'in yanağına bir öpücük kondurdu. "İkinizden birinin bir şeye ihtiyacı olursa bana haber verin. Bir kaşıktan daha ağır bir şey kaldırmadığından emin olmak için Zarya'nın yanına dönüyorum."

Maris güldü. "Sana iyi şanslar."

Darling derin bir iç çekti. "Biliyorum, değil mi?" Sonra onları yalnız bıraktı.

"Gidip temizleneceğim ve birazdan döneceğim." Maris, Darling'in kullandığından farklı bir kapıya gitti. Bu kapı daha ziyade duvarın ortasındaydı ve bağlantılı bir yatak odasına açılıyordu.

Ture, Maris'in yatak odasının kendisinininkiyle bağlantılı olmasından gurur mu duymalıydı yoksa aşağılanmalı mıydı emin değildi. Maris onun evcil hayvan gibi tutulacak bir fahişe olduğunu mu düşünüyordu?

Syn yorganı üzerine örttü ve ardından sıvılarını kontrol etti. "Gizliliği ihlal ettiğim için özür dilerim. Ama-"

"Darling teknik olarak hükümetten. Nasıl olsa öğrenemeyecek değil ya."

"İşte bu kadar." Syn onun rahat olduğundan emin oldu ve tüm bandajları ve ilaçları tekrar kontrol etti. Sonra Ture'ye bir zil uzattı. "Bir şeye ihtiyacın olursa buna bas."

"Teşekkür ederim."

Syn odadan çıkmadan önce başıyla onayladı.

Tek başına kalan Ture tüm bunlardan ne anlam çıkaracağından emin değildi. Dürüst olmak gerekirse, bu onu korkutuyordu. İnsanlar kural olarak nazik değillerdi ve özellikle de ona karşı acımasızdılar. *Bunu* bekliyordu.

Güvende gibi görünse de, bir yanı bunun hastalıklı bir şaka olmasını bekliyordu. Bir imparatorun hiçbir şey beklemezdi.

Amcasına acımasızca suikast düzenleyerek tahta çıkan ve soyadı Zalim olan biri.

BÖLÜM 2

Ture kapının hafifçe vurulmasıyla uyandı. "Girin."

Kahverengi bir pantolon ve parlak yeşil bir deri ceket giymiş olan Maris, elinde bir tepsiyle odaya girdi. İçeri adımını atar atmaz ışıklar loş bir parıltıya dönüştü. Tepsiyi yatağın yanındaki masanın üzerine koymak için hareket etti. "Syn'in seni bağladığını biliyorum ama lezzetli bir şeyler yiyip içmek isteyebileceğini düşündüm."

Ture kendini yukarı iterken dişlerini sıktı. Hâlâ büyük bir acı içindeydi. "Teşekkür ederim. Ne zamandır uyuyorum?"

"İki gün."

Ture'nin nefesi kesildi. Ağır perdeler kapalı olduğu için dışarıda gece mi gündüz mü olduğunu anlayamıyordu. "Saat kaç?"

"Akşamın erken saatlerinde."

Buna inanamıyordu. "Hiçbir fikrim yoktu."

Maris ona bir fincan sıcak çikolata doldurdu ve biraz krema ekledi. "Merak etme. Syn, Sevgilim, Zarya ve ben iyi olduğundan emin olmak için zaman zaman seni kontrol ediyorduk."

Ture fincanı onun elinden aldı. "Hepinizin burada olduğunu ve benim bundan haberdar olmadığımı bilmek gerçekten rahatsız edici."

Maris ona şeytani bir sırıtışla baktı. "Uyurken kesinlikle muhteşem olduğunu biliyor muydun? Ve çok hafif bir horlaman var. Aslında oldukça sevimli."

Koyu renk gözleri onunla mizah yoluyla dalga geçerken yüzüne bir sıcaklık yayıldı. Neresinden bakarsanız bakın, Maris gördüğü en seksi adamdı. Onda çok fazla çekicilik vardı.

Çocuksu cazibesi ve ölümcül yırtıcılığının ilgi çekici bir karışımı. Maris çoğu zaman rahat ve coşkuluydu. Yine de, sanki içeri bir suikastçının sızmadığından emin olmak istercesine bakışlarıyla her zaman etrafı kolaçan ederdi. Ve kesinlikle bir savaşçı temposuna sahipti.

Baş aşağı, bakışlar niyetli.

Ture'nin vücudunun utanç verici bir yoğunlukla tepki verdiği bir şey. İlgisini gizlemek için dizini hafifçe kaldıran Ture boğazını temizledi. "Peki ne yemek getirdin?"

"Çeşitli sandviçler. Ne sevdiğini bilmediğim için en iyi uzlaşmanın bu olduğunu düşündüm." Maris tabaktaki gümüş kapağı çekip çıkardı ve Ture'ye uzattı.

Elini yanlışlıkla Maris'inkine değdirdiğinde Ture'nin içinden bir ürperti geçti. Maris'in onun varlığından ne kadar tahrik olduğunu bilmesine izin vermedi. Bundan iyi bir şey çıkmazdı. "Bu benim yiyebileceğimden fazla. Paylaşmak ister misin?"

Maris şakacı bir tavırla burnunu kırıştırdı. "Şekerim, ben asla yemek yemem. Annem onu aç bıraktığımı ve beni doğurtan doktora bir şişe almak için neredeyse saldırdığımı söylerdi."

"Gerçekten mi?"

Maris başını sallayarak küçük sandviçlerden birini aldı ve bir ısırık .

Maris'in yemeğin tadını çıkarma şekli Ture'yi gülümsetti. "Ne iş yaptığımı biliyorsun, değil mi?"

"Hiçbir ipucu yok. Zarya bana hiç söylemedi."

Ture lokmasını yuttu. "Ben bir şefim."

Meraklı bir kaşını kaldırdı. "Ciddi misin?"

Ture başını salladı.

Ture'nin yanındaki yatağa kayarken kara gözleri mutlulukla dans ediyordu. "Ooo, şekerim... Nerede çalışıyorsun?"

"Beşinci Cadde'deki Angericos, şehir merkezinde."

Maris'in nefesi kesildi. "Bu *sen misin*? Oraya bayılırım. Her zaman orada yerim... en azından rezervasyon yaptırabildiğim zamanlarda. Restoranınız her zaman dolu. Darling bile içeri girmekte zorlanıyor."

Ture iltifatlar karşısında kızardı. "İşimi berbat etmemek için elimden geleni yapıyorum." "Bebeğim, takdire şayan bir şekilde başarıyorsun." Kapı açılırken Maris peçeteye uzandı.

Syn'i kabul etmek için açıldı.

Onları bir arada görünce kısa kesti. Sonra yüzünü buruşturarak Maris'e baktı. "Onu sen mi uyandırдың?"

"Eğer evet dersem, bana şaplak atacak mısın?"

Syn gözlerini devirdi. "Berbatsın Mari."

Maris, Syn'in Ture'nin hayati değerlerini kontrol etmesine yer açmak için yataktan kalktı. "Elimde değil. Kızdıracak çok fazla kardeşim vardı. şimdi büyük bir kaltak olmak iime işlemiş."

Ture kaşlarını çattı. Maris'in kardeşlerinden birini istediğinden çok daha iyi tanıyordu. "Kaç tane kardeşin var?"

"Sekiz. Bir tane ister misiniz? Yıllardır birkaç tanesini vermeye çalışıyorum."

Soruyu duymazdan geldi. "Kız kardeşin var mı?"

"Hayır. Tanrılar bir kızı o testosteron yuvasına atacak kadar zalim olmamaya karar verdiler. Belki de öyle yapmışlardır. Ne de olsa *ben* onun içinde doğdum."

Buna ne diyeceğini bilemeyen Ture, Syn'in karanlık bakışlarıyla karşılaştı. "Peki ya sen?"

"Bir kız kardeşim vardı. Uzun zaman önce öldü."

"zgnm Syn. Ben de benimkini gençken kaybettim. Onu hâlâ zlyorum." Syn onun omzunu sıvazladı. "Ben de senin kaybın için zgnm."

Syn değerlendirmesini bitirene kadar odayı garip bir sessizlik kapladı. "İyi bir ilerleme kaydediyorsun. Yarın seni ayağa kaldırıp hareket ettirmemiz gerekiyor. Öğleden sonrası için bir fizyoterapist ayarlayacağım. Cerrah arkadaşım da yarından sonraki gün gelip elini muayene edecek. Ona taramaları gönderdim bile. Tamamen iyileşeceğini düşünüyor."

Ture bu sözler karşısında büyük bir heyecan duydu. "Teşekkür ederim Syn. Ciddiyim."

"Sorun değil. şimdi siz ikiniz beladan uzak durun ve bu gece dinlenin." Maris'e doğru döndü. "Ve bu seni de kapsıyor, Mari. İki gündür uyumadığını biliyorum ve sen de hâlâ iyileşme srecindesin."

Maris ona çok alaycı bir asker selamı verdi. Syn bunu görmezden geldi ve yanlarından ayrıldı.

"Uyumadın mı?"

Maris başka tarafa baktı. Cevap vermemeye başladı - başkalarının yanında standart çalışma şekli buydu - ama nedense durduramadan gerçek ortaya ıktı. "En iyi günlerimde bile iyi uyuyamıyorum. Ve savaş her zaman içimdeki en kötü şeyi ortaya çıkarır."

"Nasıl yani?"

Tanrılara hiç savaşmamış olmayı dilediği yeniden yaşarken anıları vahşi bir ısırıkla . İçinde yaşayan canavarı tanımak zordu. - köşe ye sıkıştırıldığında neler yapabileceğini biliyordu. Hiçbir şey.

savaşın ve ailesinin geçmişte onu yapmaya zorladığı bazı şeylerden daha fazla hasta etti. "Hiç birini öldürdün mü?"

Ture başını salladı.

"Filmlerde ya da programlarda gördüğünüz gibi değil. Kanlı ve korkutucu. İğrenç ve dehşet verici. Hayatlarının sona erdiğini anladıkları o anda yüzlerindeki ve gözlerindeki ifadeyi görmek. . . . Ve ne zaman birini mezara gönderseniz, bir parçanız da onunla birlikte gidiyor."

"O zaman neden yapıyorsun?"

Maris boğazının düğümlendiğini hissetti. "Kendim için savaşmayı uzun zaman önce bıraktım. Ama öldürmekten ne kadar nefret etsem de, sevdiğim birini kaybetmekten çok daha fazla nefret ediyorum. Tüm eğitimim ve becerilerimle, en sevdiklerimin hayatlarını riske atmalarına veya kaybetmelerine izin verip onlar için hiçbir şey yapmadan nasıl durabilirim?"

Ture sempatik bir şekilde başını salladı. ". Peki ilk kez birini öldürdüğünde kaç yaşındaydın?"

Maris o kâbusun dehşeti karşısında irkildi. "On yedi." Ture yaşına hayretle baktı. "Sen daha cocuktun."

"Phrixus'ta değil. Zorunlu askerlik hizmetimin ikinci yılındaydım." "O zaman bir savaş mıydı?"

Başını iki yana salladı. "Phrixianlar diğer ırklar gibi değildir. Çok berbat bir hükümet sistemimiz var. Ve bizi diğerlerinden büyük ölçüde ayıran şeylerden biri de polis gücümüzün olmaması."

"Anlamıyorum. Yasaları kim uyguluyor?"

"Vatandaşlar. Halkım, eğer kendinizi ve korumanız altında olanları savunamıyorsanız, gen havuzumuzda DNA'nıza ihtiyacımız olmadığına inanır. En güçlü olanın hayatta kalmasını en uç noktaya taşırız. Ama yine de çoğunlukla birbirimizi rahat bırakıyoruz çünkü herkesin ne kadar iyi eğitilmiş ve silahlı olduğunu biliyoruz. Birinin saldırıya uğradığı tek zaman zayıf görüldüğü zamandır."

Ture, Maris'in tarif ettiği korkunç dünyayı anlamaya çalışırken kaşlarını çattı. "Saldırıya mı uğradınız?"

"Küçük kardeşim. Babam için onu almakta geç kaldım."

Ture, Maris'in sesinde duyduğu acıyla irkildi. "Tanrılara şükürler olsun ki oradaydın."

Maris acı bir kakhaha attı. "Evet, ama en başta saldırıya uğramasının nedeni de buydu."

"Beni yine kaybettin."

O kara gözlerde o kadar çok acı vardı ki, Ture'nin gözleri onun için yaşardı. "Belirlenen saatte orada olacağımı söyledikleri için kardeşimi ben sanmışlar. Zamanında orada olsaydım, kardeşim öldüresiye dövülmeyecekti."

Çenesi gevşedi. Kardeşinin saldırıya uğraması yeterince zor olurdu. Sonra onun sen olman gerektiğini öğrenmek . . . Ne kadar korkunçtu. "Neden senin peşine düştüler?"

"Gen havuzunu temizlemek." Maris, boğazına tıklan kahkahaları ve alayları hatırlayınca gözlerini kaçırdı.

"Sen acınası bir israftsın. Aile kaynaklarını senin için harcayacağıma, doğduğunda kalbini söküp çıkarmalıyım." Maris, babasının kendisine bu sözleri söylerken gözlerindeki nefreti hâlâ görebiliyordu.

Ture'nin bakışlarıyla karşılaştı ve sesindeki acıyı saklamaya çalıştı. "genelevde bir kadınla ereksiyon halindeyken sorun yaşadığım ortaya çıktı. Ve böyle bir şey utanç verici olarak görülüyor ve aileme ve onların onuruna karşı büyük bir leke olarak kabul ediliyor."

"Şaka yapıyorsun."

Maris başını salladı. "Eretil disfonksiyon imparatorluğumuzda idamlık bir suç kabul edilir."

Ture onun anlattıkları karşısında dehşete düşmüştü. "Bunun için gerçekten birini öldürebilirler mi?"

Maris başını salladı. "Oraya vardığımda, küçük kardeşim onların vahşi saldırılarından zar zor kurtulmuştu. İçimdeki öfke dehşet vericiydi. Öfkemin her zerresini onun başında dikilen üç iri yarı adamın üzerine boşalttım. Onlar yerde paramparça olana ve ben duvara kusana kadar ne yaptığının farkına bile varmadım."

Ture onun elini kendi elinin içine aldı ve sıkıca tuttu. "Çok üzgünüm. Birinin böyle aptalca bir nedenle böyle bir şey yapabileceğine inanamıyorum. Onları senin peşinden kim gönderdi?"

Benim babam. Cevap kafasında yankılanırken Maris elini Ture'nin elinin etrafında sıktı. Bugüne kadar bunu yüksek sesle söylemeye cesaret edememişti. Tek bir kişiye bile söylemediği bir şeydi bu.

Darling bile.

En üzücü kısmı? Babası eve döndüğünde kollarında neredeyse ölmek üzere olan Safir'i taşıyarak Maris'e bundan övünerek bahsetmişti.

Onları gören babasının yüzüne bir gülümseme yayıldı. *"Seninle hiç bu kadar gurur duymamıştım oğlum. Bu gece hepimiz kusurlu bir kadını isimsiz bir mezara gömeceğimizi sanıyorduk. Bunun yerine, eve kurtarılmış olarak ve en iyi üç askerimin kanını taşıyarak döndün. İyi iş, Maris. Onurumuzu geri kazandın."*

Hayatında babasının onu övdüğü tek andı bu. Ama onu daha da hasta eden şey, babasının Safir'i tehlikeye atmış olmasını umursamamış olmasıydı. Daha çocuk denecek yaştaki Safir, babaları ve aileleri için ikincil zarar olarak görülüyordu.

Tıpkı onun gibi.

İç çekerek, bu anıyı gömmek için elinden geleni yaptı. "Bunun bir önemi yok. Üç adam saçma sapan bir şey yüzünden öldü."

Ture onu kollarına çekti ve sarıldı. "Üzgünüm Mari. Ama hâlâ burada olduğun için mutluyum."

Maris onun sırtını sıvazladı. "Bazı günler ben de öyleyim." Gözlerini kapatarak Ture'nin sıcak bedeninin kokusunu içine çekti. Kendisini babasına ispiyonlayan fahişeye karşı yumuşak davranmış olabilirdi ama şu anda bu kesinlikle onun sorunu değildi.

Ture onu ateşe verdi.

Ve tüm bunlar ona vücudunun neden böylesine zorlu bir ihtiyaçla dolup taşıdığını hatırlattı. İki yılı aşkın süredir kimseyle birlikte olmamıştı. İlk olarak, Caronese Direnişi onu esir aldıktan sonra Darling'i bulma ihtiyacı duymuştu. Aradıkları aylar boyunca başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Ve seks aklındaki son şeydi. Sonra Darling, hem Ture'nin hem de Zarya'nın durumlarının toplamını piknik gibi gösterecek bir halde bulunmuştu. Darling'in müttefiki olan insanların ellerinde çektiği işkence ve aşağılanma onu psikozlu hale getirmişti.

Maris, Darling'in hayatını ve akıl sağlığını kurtarmakla o kadar meşguldü ki diğer tüm ihtiyaçlarını unutmuştu. Ayrıca, bunun bir önemi yoktu. Darling'e aşık ve başka erkeklerle ilişkileri olsa da, bunlar onu hep boşlukta hissettiriyordu.

O adamlar Darling değildi.

Yine de Ture'yi kucaklarken, onu fiziksel olarak sevebilecek birine aşık olmaya duyduğu o eski ihtiyaç kabardı. Hayatında bir kez olsun, mutluluğu kendi mutluluğundan daha önemli olan biriyle yatağa girmek istemişti. O

Darling'e karşı hissettiklerinin onda birini bir sevgiliye karşı için her şeyini verirdi.

Sadece bir kalp atışı için.

Ama böyle olması gerekmiyordu.

Bunu uzun zaman önce kabul etmişti. Darling her zaman heteroseksüel olacaktı. Bunu hiçbir şey değiştiremezdi ve en iyi arkadaşı onunla yatmadan önce ölürdü.

Neden Darling'den uzaklaşamıyorum?

Dürüst olmak gerekirse, denemişti. Bir adamdan diğerine geçerek, içlerinden birinin yorgun kalbine bir yol bulmasını ummuş ve bunun için acı çekmişti.

Ve her biri onu hayal kırıklığına uğratmış ve vücudunu yaralayanlardan daha derin ve çirkin yaralar bırakmıştı.

Ama Ture'u içine çekerken, en nefret ettiği yanı öne çıktı. Hope vefasız bir orospuydu ve onun orospusu olduğu gerçeğinden nefret ediyordu.

Bu yolu milyonlarca kez yürüdün, Mari.

Sadece Darling Darling'di. Diğer herkes kötü bir ikameydi.

Acı dalgasına karşı dişlerini sıkkan Maris geri çekildi ve ayağa kalktı. Değiştiremeyeceği bir şeyin yasını tutamazdı. Umudu unut.

O Darling'in kaltağıydı ve sonsuza dek öyle kalacaktı.

Ture, Maris'in getirdiği yiyecekleri temizlemesini izlerken kaşlarını çatı. Ture'nin anlamadığı bir karanlık vardı üzerinde. Kalın bir hüznün duvarı.

Zarya'nın Maris'le ilgili anlattıkları aklından geçti. Onun gibi Zarya da kolay kolay güvenmezdi. Son derece şüpheli ve temkinliydi.

Yine de Maris çok az çabayla onu kazanmıştı. Bu adamı idolleştirmişti. Başlangıçta Ture onun tüm hikâyelerini kahramana tapınma ve olarak görüp reddetmişti. Maris gibi bir adamın gerçekten var olduğunu hayal bile edemezdi.

Prensler arasında bir kral.

Sevdiklerini korumakta tereddüt etmeyen biri. Başkalarının ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üstünde tutabilen bir adam. Böyle yaratıklar, mağarasından sadece bin yılda bir çıktığı söylenen efsanevi iksen kadar nadirdi.

Şimdi Ture bir tane bulduğuna göre, onu bir süre daha elinde tutmak istiyordu. Ama bu düşünce aklından geçerken bile gerçeği biliyordu.

Aşk hiç sürmedi. İnsanlar ihanet etti. Ve aşıklar kaçınılmaz olarak birbirlerini hayal kırıklığına uğrattı.

Ya yapmazlarsa?

Ture bu hain düşünceyi bastırmaya çalıştı. Umut etmek istemiyordu. Umut ona karşı hiç nazik olmamıştı.

Hiç.

Yine de Maris'in kendisine Zarya ve Darling'e olduğu kadar sadık olup olamayacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Eğer Maris onun kalbini elinde tutabilir ve onu paramparça etmezse.

BÖLÜM 3

Maris kendi odasını Ture'ninkine bağlayan kapının çalındığını duyunca donakaldı. Ture burada kaldığı son iki hafta boyunca kapıyı bir kez bile çalmamıştı. Bir şey mi olmuştu?

Bu düşünceden olması gerekenden daha fazla korkarak odayı geçti ve kapıyı açtı. Ture diğer tarafta duruyordu, muhteşem görünüyordu ama utangaçtı. "Bir sorun mu var?"

"Bunu itiraf ettiğime inanamıyorum. Uyuyamıyorum ve yalnızım."

Maris anlayışla gülümsedi. O da sık sık bu durumdan muzdarip olurdu. Zarya'dan önce, o gecelerde onu teselli edecek hep Darling vardı. Saatlerce uyanık kalır, oyun oynar ve şakalaşırlardı.

Artık Hauk'a karşı bir rakibi vardı ama Hauk bir kadınla birlikte olmadığı sürece. Gerçi son zamanlarda Hauk, Maris'inkine rakip olabilecek bir kuraklık dönemine girmişti.

"İçeri gelmek ister misin?"

Ture'nin yüzüne bir kızarıklık yayıldı.

Maris gülümsedi. "Senden soyunmanı beklemiyorum tatlım. Biz arkadaşız." Adam homurdandı. "Onlardan pek yok bende."

"İçimde bir tane var." Maris onun içeri girebilmesi için geri çekildi.

Ture hâlâ tereddütlüydü. Son iki haftadır Maris'le arasına bilinçli olarak büyük bir mesafe koymuştu. Bir arkadaşının arkadaşından, özellikle de Maris'in Zarya'ya olduğu kadar sevdiği birinden etkilenmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Eğer bir ilişkiye girerlerse ve bu ilişki yürümezse, bu hepsi için garip olurdu.

Bu istediği son şeydi.

Ama bu gece kız kardeşinin ölüm yıldönümüydü ve onun kaybının anıları ve acısı yüzünden nefes alamıyordu. Sadece bir süreliğine düşüncelerini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

Dudağını ısırarak Mari'nin oturma odasının ortasındaki küçük kanepeye yöneldi. "Vay canına," diye nefes aldı, etrafındaki zarif ve

geniş bir alan. "Ben de odamın kocaman olduğunu sanıyordum."

Maris gülümsedi. "Burası kraliçenin odası. Her şey düşünüldüğünde oldukça uygun."

Ture güldü. "Buraya nasıl geldin?"

"Darling iktidarı ele geçirdiğinde beni misafir kanadındaki küçük odamdan buraya aldırdı, böylece şu anda koridorun hemen aşağısında bulunan odasına daha yakın olacaktım."

"Eminim bu birkaç kaşın kalkmasına neden olmuştur."

Maris uzak duvardaki kahvaltı barına gitti ve ona bir fincan çay doldurup getirdi. Burnunu kırıstırırken gözlerinde sevimli bir pırıltı vardı. "Hâlâ öyle. Evlenmiş olsa bile, personelin yarısı ve CDS'in çoğu hâlâ onun gerçekten eşcinsel olduğuna ve Zarya'nın kocası gibi davrandığına inanıyor."

Ture fincanı onun elinden aldı. "Peki kraliçenin odası sizdeyse Zarya nerede kalıyor?"

"Darling'in odasında. Birlik sizi kaçırmadan önce onu gözünün önünden ayırmazdı. Şimdi . . . Onsuz tuvalete gitmesine izin verdiğinden emin değilim."

"Evet, ama bu seviyorum."

Maris sehpanın diğer tarafına, rahat bir koltuğa oturdu. Kendi çay fincanına uzandı. "Aklından geçenler hakkında konuşmak ister misin?"

Ture gözlerinin yaşardığını hissedince başını çevirdi. "Küçük kız kardeşim ben gençken kanserden öldü ve . . ." Cümlesini tamamlayamadan sözünü kesti. "Onun öldüğüne hâlâ inanamıyorum."

Maris onun yanında diz çökmek için hareket etti. Ture'nin dizine nazık bir el koydu. "Çok özür dilerim."

Ture boğazındaki acı dolu yumruya karşı yutkundu. "Bu çok zor, biliyor musun? O ailemde beni gerçekten seven tek kişiydi. Beni yargılamayan tek kişiydi."

"O senin tek kardeşin miydi?"

"Hayır, ne zaman bir iyiliğe ya da paraya ihtiyacı olsa yanıma gelen pislik bir kardeşim var."

Maris alay etti. "Pislik kardeşler hakkında çok şey biliyorum."

"Evet, eminim öyledir. İçlerinden biri seninle hiç iletişime geçti mi?"

"Safir. Ama bunu yapması onun için çok tehlikeli. Beni aptal olacak kadar sevdiği için şanslıyım."

Ture güldü. "Bir şeyleri tarif etme şekline bayılıyorum. Benzersiz."

Maris ona göz kırptı. "Normal olmak benden uzak olsun. Benden bekleneni yapmaktan hoşlanmıyorum." Ture'nin dizini sıktıktan sonra sandalyesine ve çayına döndü. "Peki ya sen?"

"Kesinlikle normal değil."

"Normallik abartılıyor."

"Bazı günler akıl sağlığı da öyle."

Maris güldü. " fikirdeyim."

Ture, Maris'in zarif hareketlerini izlerken çayına krema karıştırdı. Çok fazla zarafet ve asalet taşıyordu. Görkemli zarafet her yerinden akıyordu ve zaman zaman Ture'un kendini yetersiz hissetmesine neden oluyordu. Beceriksiz bir hödük gibi. Yine de Maris onun alt tabakadan olduğu gerçeğini hiç umursamıyor gibiydi. "Prens olmak nasıl bir şey?"

"Arkanızı daha dikkatli kollamak zorunda olmanız dışında diğer hayatlardan bir farkı yok. Düşmanlar ve umutsuz haber muhabirleri bolca var. Bu da insanı son derece paranoyak yapıyor."

"İyi idare ediyorsun gibi görünüyor."

"Çoğunlukla umursamadığım için. Bana ne yapacaklar ki? İsim mi takacaklar? Oh, dehşet! Biri beni hiç umursamadığım birinin fikirlerini duymaktan kurtarsın."

Ture başını salladı. "Bu özelliğine saygı duyuyorum. Eleştirilmekten nefret ederim. Bu kalbime saplanmış bir bıçak gibi."

Maris fincanının kulpuyla oynadı. "Sanırım çocukluğumda o kadar çok hakarete uğradım ki, gerçekten adımın Aptal ve Salak olduğunu düşündüm."

". "

"Emin olun, öyle yaptım. Beni isimimle çağıran tek kişi sevgilimdi." "Özür dilerim, Mari."

Ture'un paravan olduğundan şüphelenmeye başladığı bir soğukkanlılıkla omuz silkti. "Üzülmeni gerektirecek bir şey yok. Hepimizin yükleri var. Sadece bazılarımızın bizi kindarca öldürmeye çalışan yükleri var."

"Beni yerin dibine sokan şeylerle ilgili şaka yapıyorsun."

"Evet, ciddiyeti bir kez denedim ve oldukça iç karartıcı buldum. Kim böyle yaşamak ister ki?"

O anda Maris'i öpme dürtüsü o kadar güçlüydü ki kendini nasıl tuttuğundan emin değildi. Tek düşünebildiği, onu kollarının arasında çırılçıplak yakalayana kadar üzerindeki kat kat giysileri soymaktı. Eğer Maris yatakta da gündelik sohbetlerindeki kadar hareketli olsaydı, inanılmaz bir aşık olurdu.

Maris'in bağlantısı çaldı. Çıkarıp kontrol etti ve gülümsedi. "Lütfen bana bir saniye izin verin." Bağlantıyı çevirip açtı. "Hey, Hauk. Benim tatlı Andarion'um bu gece nasıl?"

Ture anlam veremediği garip kıskançlık duygusuna karşı yutkundu. Maris'i sahiplenmeye hakkı yoktu ama yine de. . . .

Mari başka erkeklerle flört ettiğinde şikâyet etme hakkına sahip olmak istiyordu.

"Hayır, tatlım. Aslında bu gece misafirim var." Maris güldü. "Benimle böyle konuşmaya devam edersen benimle başa çıkabileceğinden daha fazlasını yaşarsın."

Birden kendini garip hisseden Ture, Maris aramayı sonlandırdığında özür dilemek üzereydi.

"Tabii. Sonra konuşuruz." Telefonu kapattı.

Ture çenesini kapalı tutması gerektiğini biliyordu ama aklındaki en önemli soruyu sormaktan kendini alamadı. "Erkek arkadaş mı?"

Maris ona sevimli bir sırıtış fırlattı. "Bana bunu sormayı bırakabilirsin. Benim bir sevgilim yok ve herhangi bir erkeğe bağlanmak gibi bir niyetim de yok."

Bu bir tokat gibi acıttı. "Ah. Sen *de onlardan birisin*." Maris kaşlarını kaldırdı. "Onlardan mı?"

"Oyuncular."

Maris o kadar çok güldü ki boğuldu. "Pek sayılmaz. Seni temin ederim, ben asla sahada oynamam. Benim tek sorunum sevdiğim adamın şu anda *senin* en iyi arkadaşınla yatakta olması."

"Sevgilim?"

"Başını

salladı.

"Yani sen ve o-"

"*Hiç* dokunmadım." "Bir

öpücük bile mi?"

"Bile değil." Maris içini çekti. "Sonsuza dek sahip olamayacağım şeylere çekiliyorum. Bu son derece sinir bozucu."

Ture bu duyguyu biliyordu. "Sence birini bulabilecek misin?"

"Gerçekten mi? Aramayı bıraktım. Bir insanın hayatı boyunca paramparça edebileceği çok fazla hayal vardır. Sanırım ben kotamı üç yaşındayken aştım." Maris çayından bir yudum aldı. "Peki ya sen?"

"İşim benim aşkımdır. Hiçbir erkek bu kadar baştan çıkarıcı ya da ödüllendirici olmamıştır. Zamanıma değen tek şey bu."

"Demek mutfağını seviyorsun."

Ture başını salladı. "Zarya Darling'le ne kadar evliyse ben de onunla o kadar evliyim. Neredeyse tüm uyanık saatlerimi burada geçiriyorum."

"Bu kadar uzun süre uzak kaldığın için gergin misin?"

"Öyleydim. Ama Anachelle ben yokken benim için her şeyle ilgilendiğini söyledi."

"Anachelle?"

Ture gülümsedi. "Zarya gibi, onu da evlat edindim. Çalıştığım restoranda garsonluk yapıyordu ve hamile kaldığında her şeyini kaybetti. Ben de ona bir yatak önerdim ve son birkaç aydır benimle birlikte."

Maris onun nezaketinden etkilenmişti. "Ona güvenmeni sağlayan neydi?"

"Eğer onunla tanışırsan, anlayacaksın. Zarya'ya çok benziyor. Korunaklı ve yaralı. Yine de içinde yaşadığı tüm zorlukların henüz söndüremediği bir umut var. Değerli ve nazik olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Ondan şimdiden hoşlandım." Maris çaylarını tazelemek için kalktı ve güneş doğana kadar Ture ile sohbet etmek için geri döndü.

Esneyen Maris, saatin kaç olduğunu fark ettiğinde ağzı açık kaldı. En son ne zaman bütün gece ayakta kalıp biriyle konuştuğunu hatırlayamıyordu.

Darling bile.

"yedi olduğunu biliyor muydun?"

Pencerelere bakmak için döndüğünde Ture'nin çenesi düştü. "Gece nereye gitti?"

"Gün ışığına dönüştü."

Ture, Maris'in esnemesini kopyaladı. "Bu kadar yorgun olmama şaşmamalı." Ayağa kalkarken inledi.

"İyi misin?"

Tekrar esneyen Ture başını salladı. Bütün geceyi her şey ve hiçbir şey hakkında konuşarak geçirmişlerdi. Maris, Ture'nin düşüncelerini kız kardeşinden uzaklaştırmak için verdiği sözü kesinlikle tutmuştu. "Teşekkür ederim, Mari."

Başını ona doğru eğdi. "Her zaman."

Ture onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra kendi odasına yöneldi.

Maris, yanağı bu dudaklardan karıncalanırken kıpırdamadı. Hiçbir anlam ifade etmeyen bir çılgınlıkla tatmak istediğı dudaklar.

Neden her zaman sahip olamadığım şeylere ilgi duyuyorum?

Ve Ture'de onu bu kadar büyüleyen şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Tam olarak doğru değil. Onda Maris'in konuşmayı kolay bulduğu bir şey vardı. Ture'nin onu yargıladığını hissetmiyordu. Aksine, Maris'in tüm tuhaflıklarıyla bir sorunu yokmuş gibi görünüyordu.

Bu, yalnızlık yeminini yeniden gözden geçirmesi için yeterliydi. Ama rüyalar aptallar içindi.

Ve Maris incinmeyi bırakmıştı.

BÖLÜM 4

"Kendini daha çok zorla."

Ture kulaç atarken durakladı ve hala iyileşmekte olduğu Karon Kış Sarayı'nın derinliklerindeki büyük havuzun kenarından ona koçluk yapan Maris'e ters ters baktı. "Elimden geldiğince zorluyorum. Eğer daha iyisini yapabileceğini düşünüyorsan, sana buraya gelip denemeni öneririm."

Maris ona çekici bir gülümseme fırlattı. "Sana gününü göstermekten nefret ederim, aşkım."

Bu sizin ilerlemenizle ilgili, benim büyüklüğümle değil."

Ture bu kendini beğenmişlik karşısında hiç eğlenmeden gözlerini devirdi. Maris'te sinir bozucu olabilen tek şey buydu. Egosu evren kadar büyüktü. Ama Ture bunun bir paravan olduğunu da biliyordu. Maris tüm o palavralarına rağmen aslında oldukça güvensiz ve utangaçtı. Bazen çok değerli bir şekilde.

Ture neredeyse bir aydır vücudunun iyileşmesi, onu yeniden kullanmayı öğrenmesi ve körelmiş kaslarını yeniden inşa etmesi için fizik tedaviye devam ediyordu. Garip bir şekilde, bu seanslar kolaylaşmak yerine daha da zorlaşıyor gibiydi.

Ve şu anda.

Bacağı kilitlenince Ture'nin nefesi kesildi. Vücudunda çok az yağ olduğu için bir çapa gibi havuzun dibine battı. Yukarı yüzmeye çalıştı ama vücudunun işbirliği yapmasını sağlayamadı. Kalbi küt küt atarken Maris'in yüzemediğini biliyordu. Bu yüzden hiçbir su egzersizinde ona katılmamıştı.

Eğer yüzeye çıkamazsa... Daha da panikledi.

Birdenbire biri onu arkasından tutup yukarı çekti.

Yüzeye çıktıklarında Ture öksürdü ve boğuldu. Maris'i bulmak için etrafına bakındı. Ceket ve gömleği olduğu yerdeydi ama ondan hiçbir iz yoktu.

En azından onu tutan adam dehşet verici bir kolaylıkla onu sudan çıkarana kadar.

Maris?

Hâlâ boğuluyordu, havuza doğru geri döndü.

"Bana bakma," diye homurdandı Maris. Kendini havuzun kenarından aşağıda tuttu, böylece Ture sadece elini görebiliyordu.

Artık garip bir yarı saydam gümüş rengi ve Maris'in kusursuz maniküründen daha pençe gibi uzun tırnakları olan bir el...

"Mari?"

"Ben iyiyim, Ture. Sadece bana bakma."

Ama kendine engel olamadı. Merakı çok büyüktü. Daha iyi Maris'e doğru ilerledi ve kenardan gözetledi. Suyun içinde bulduğu şey karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı.

Suluk soluğa geri sendeledi ve içini bir korku kapladı. Bu da neydi böyle?

Maris, Ture'nin yüzünde gördüğü ifade karşısında irkildi. Darling hariç, insanlar Phrixianları doğal hallerinde görmeyi pek hoş karşılamazlardı. Onları kim suçlayabilirdi ki? Onun türü iğrençti.

Neyse... Zaten aralarında bir şey olması mümkün değildi.

Birdenbire Ture tekrar kenarda durdu ve üzerine eğildi. Gözlerini sakınarak Maris'in ıslak saçlarına dokunmak için uzandı.

"Biliyorum," diye iç geçirdi Maris. "İğrenç biriyim." "Hayır. Bu halinle çok güzelsin."

Sersemlemiş olan Maris ne bekleyeceğini bilemeden başını kaldırıp baktı. Ama Ture'nin gözlerinde dehşeti değil, gerçeği gördü.

Ture, adamın şu anki görüntüsüne hayretle bakarken Maris'in yanağını okşadı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Mari'nin teni ona şık, gümüşü bir balığinkini hatırlatıyordu. Sadece pullu değildi ve sıcak kadife kadar yumuşaktı. Gözleri bile artık ürkütücü bir şekilde parlayan gümüş rengindeydi. Normal koyu çikolata rengi değil. En güzel yanı ise artık gözlerinin etrafında görülebilen güzel tasarımdı. Sanki birisi koyu gri ve siyah göz farı ve göz kalemi kullanarak karmaşık, akıcı bir parşömen deseni çizmiş gibiydi.

Elini Maris'in elinin üzerine koyarak onun farklılıklarını da inceledi. Tırnakları biraz daha uzamıştı, parmaklarının ucuna kadar geliyordu ve artık parmak kemikleri arasında perdeler vardı. "Senin ayakların da böyle mi?"

Maris başını salladı. "Böylece ıslak ortamlarda daha iyi kavrayabiliyoruz." Neredeyse hiç çaba sarf etmeden ve parmağında hiçbir etki yaratmadan bir tırnağını betonun derinliklerine bastırdı, ancak kendisine doğru sürüklerken arkasında derin bir çizgi oluştu. "Biz amfibikiz. Ama suda çok daha güçlüyüz."

karada olduğundan daha fazla. Halkımı bu kadar ölümcül suikastçılar yapan da budur. Eğer hedefimizi suyun içine sokabilirsek, onlara sahip oluruz ve hiçbir şey bizi durduramaz."

Bunu düşünmek bile dehşet vericiydi. "Neden bana söylemedin?"

Maris başka tarafa baktı. "Kendi dışımızdaki kimsenin bilmesine izin vermememiz gerekiyor. Asla. Phrixus'ta bunun için öldürülürdüm."

Ture ona bakakaldı. "Ölmeme izin mi verecektin?" Hınzırca bir sırıtışla parladı.

"Phrixus'ta... evet."

Ture, Maris'gerçekten yapmayacağını bildiği bir şeye gülerек başını salladı. Bakışları Maris'in iyi şekillendirilmiş ıslak vücuduna kaydı. Ne kadar ince yapılı olduğundan şüphelenmiş olsa , daha önce hiç görmemişti. Bir an bile. Tüm gösterişine rağmen Mari her zaman boynundan ayaklarına ve bileklerine kadar tamamen örtünürdü.

Ture artık nedenini biliyordu. Maris'in sırtı yara izlerinden oluşan kötü bir yol haritasıydı. Yara izleri kollarından aşağıya ve göğsüne kadar uzanıyordu. Ture hiç düşünmeden uzanıp Maris'in kalbini zar zor ıskalayan bir yaraya dokundu. "Ne oldu?"

"Çok fazla savaş deneyimi olan bir askerdim." Maris, Ture'nin elini kendi eliyle kapattı. "Bu, eşcinsel olduğumu öğrendikten sonra aileme yaptığım onursuzluk yüzünden beni öldürmeye çalışan ağabeyimin hediyesi."

Ture kendi kalbini delip geçen ve ona kendi ebeveynlerinin ne kadar kötü tepki verdiğini hatırlatan bu sözler karşısında irkildi. Gerçi dürüst olmak gerekirse, hiçbiri bu yüzden onu öldürmeye çalışmamıştı. "Özür dilerim."

Maris, Ture'nin elini bırakırken omuz silkti. "Olan oldu. Herkes düzgün olsaydı, birbirimizle nasıl meşru bir şekilde savaşabilirdik? Pislikler bizi zinde tutuyor."

Maris'in suda rahatça ilerleyişini izlerken dudaklarında hüznü bir gülümseme belirdi. "Havuzun tadını çıkarıyor gibisin."

"Size söyledim, biz amfibiyiz ve suyun altında doğarız. Bu bizim en doğal ortamımız. Neredeyse okul çağına gelene kadar karada yürümeyiz."

"Gerçekten mi? Ben de yüzme bilmediğin için sudan kaçtığını sanıyordum."

Maris güldü. "Pek sayılmaz. Beş yaşına kadar karaya çıkmaya cesaret edemedim." "Hatırlıyor musun?"

Gözlerine düşen koyu bir gölge Ture'un bunun acı bir anı olduğunu anlamasını sağladı. "Biliyorum." Silkelenen Maris elini Ture'ye uzattı. "Bana katılmak ister misin?"

Ture'nin bakışları Maris'in hâlâ giymekte olduğu koyu renk pantolona kaydı. "Yarı giyinik yüzmeye mi gidiyorsun?"

"Biz evde çıplak yüzmeyiz. Bu pek hoş karşılanmaz. Phrixianlar ölümcüldür ama yine de medenidirler. Elbette kıyafetlerimiz suya dayanıklıdır ama ben buna da alışkınım. Beni zerre kadar rahatsız etmiyor."

Ture havuza geri döndü.

Şaşırmış bir halde Maris'i incelerken Maris birkaç dakika boyunca yüzmek için dibe doğru yöneldi. Onu izlemek büyüleyiciydi. Mari, Ture'un omurgası olan birinin başarabileceğini düşünemeyeceği şekillerde dönüp duruyordu. Ama asıl şok edici olan ne kadar hızlı olduğuydu. Devasa havuzun bir ucundan diğer ucuna o kadar hızlı gidebiliyordu ki Ture onu gözleriyle zar zor takip edebiliyordu.

Maris gerçekten de çok güzeldi. Ve onu olması gerekenden çok daha fazla ilgilendiren hoş sürprizlerle doluydu.

Sakın oraya gitme.

Bir arkadaşının arkadaşıyla ilişkiye girmemesi gerektiğini iyi biliyordu. Asla yürümezdi. Asla. Yine de Maris'i iki ayak üzerinde duran en çekici şey olarak görmekten kendini alamıyordu. Maris'in de kendisi için aynı şeyleri hissediyor gibi görünmesi buna yardımcı oluyordu. Yine de Maris mesafesini korudu.

Cehennem kadar seksi olan başka bir şey. Çoğu insanın sahip olmadığı bir dürüstlüğe sahipti.

Maris ondan birkaç metre ötede, yüzünde Ture'yi suda olduğuna gerçekten memnun eden bir gülümsemeyle suyun içinde yükseldi. Aksi takdirde Maris onu ne kadar yalamaya değer bulduğunu anlayacaktı.

"Çok iyi hissettiriyor," diye nefes aldı Maris. "Suya atlamak için can atarken terapini izlemenin ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin. Su soluduğumuz hava gibi." Ture'nin görebildiği tek şey o inanılmaz gözler olsun diye aşağıya doğru eğildi.

"oluyor. Seni hiç bu kadar gördüğümü sanmıyorum." Maris anında ayıldı.

Ture onun tepkisi karşısında kaşlarını çattı. "Sinirine mi dokundum?"

Maris ellerini ıslak saçlarında gezdirdi. Kahretsin... Ture'un şimdiye kadar gördüğü en mükemmel yüz hatlarına sahipti.

"Hayaletler. Üzgünüm. Onları saklı tutmaya çalışıyorum ama bazen en kötü zamanlarda ortaya çıkıyorlar."

Ture ona daha yakın yüzdü. "Evet, bunların hepsini biliyorum."

Ture sempatiyle omzuna dokunduğunda Maris yutkundu. Ture'nin yüzündeki ifadeyle birleşen elinin sıcaklığı onu hareketsiz bıraktı. Geri çekilmesi gerektiğini biliyordu. Yine de vücudunun işbirliği yapmasını sağlayamıyordu.

Tek yapmak istediği daha yakın yüzmekken değil.

O daha kıpırdayamadan Ture dudaklarını kendi dudaklarına yapıştırdı. Maris onun tatlı tadı karşısında homurdandı. Darling dışında birine bu kadar yakın olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Vücudundaki tüm hormonlar aşırı hızlandı ve Ture'ye suyun içinde ne kadar esnek ve güçlü olduğunu göstermemek için elinden gelen her şeyi yaptı.

Nefes almakta zorlanan Maris, Ture'nin çenesini ısırırken suda seks yapmakla ilgili uzun zamandır gömülü olan fantezileri kabardı. Halkı heteroseksüel olmayan herkesi öldürdüğünden ve bu kimsenin bilmesine izin vermeye cesaret edemediğinden, sadece rüyalarında suda bir sevgiliyle çıplak kalmıştı.

Ama şimdi. . .

Sakin oraya gitme.

Ture, Maris'in tüm gücünü kollarında hissederken nefes alamıyordu. Maris bir şekilde ikisini de suyun içinde sabit tutmayı başardı.

Ture kendini bildi bileli, kendine ait ateşli ve erkeksi bir savaşçıya sahip olmayı hayal etmişti. Ama savaşta bu kadar yetenekli ve aynı zamanda başkalarına karşı bu kadar şefkatli biriyle karşılaşacağını hiç düşünmemişti. Geçmişteki tüm askerleri kurbanlarına olduğu kadar ona karşı da acımasızdı. Maris, acımasız katil ve şakacı büyücünün en garip ikilemiydi. Bazen, sanki iki adam onun yemyeşil bedeninde yaşıyormuş gibiydi.

Ve Ture her ikisini de nefis buldu.

Maris öpücüğü derinleştirdi ve sonra geri çekti. Nefes alış veriş ağırlaşmıştı, Ture'ye onu daha da acıktıran bir bakış attı. "Bunu yapamayız."

Ture yanağını Maris'in yanağına bastırdı. "Biliyorum, tatlım. Özür dilerim... Sana karşı koyamadım." Ona iffetli bir öpücük kondurduktan sonra uzaklaştı.

Maris, Ture'nin fizik tedavi rutinine geri dönmesini izlerken dişlerini sıktı. Ture'nin onu anladığı ve kabul ettiği gerçeği onu daha da çekici kılıyordu. Başkalarının ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üzerinde tutmaya istekli birini bulmak nadir bir durumdu. Maris'i bunca yıldır ona bağlı tutan Darling'in kalbi ve ruhuydu. En iyi arkadaşını terk etmesi gerektiğini bildiği halde neden asla terk edememişti?

Çünkü bu onun da hayatının kanıydı. Asla kendisi için savaşmazdı. Ona ne olduğu umurunda bile değildi. O sadece kim ve kimler için savaştı?

sevdiği şeyi.

Darling'in kendisi için birden fazla kez kanını akıtmış olması, Darling'i diğerlerinden üstün kılıyordu.

Geri kalanlar Maris'in hâlâ kendisiyle konuşan tek kardeşi olan Safir, Darling'in yakın ailesi, Sentella ve Caillen Dagan'dan oluşan kısa bir listeydi.

Şimdi Ture bu küçük çemberin mirasçısı olacaktı. Ama Maris'in kalbini kırmazsa. Ture'yi içeri almak için her şeyini verebileceğini bilse de, daha iyisini biliyordu. Bu kanlı yoldan pek çok kez geçmişti. Sevgilileri Darling'in kalbinde asla yer edinemeyeceklerini anladıkları anda, haklı bir nefretle ona sırtlarını dönmüşlerdi.

Maris hislerine engel olamıyordu. Darling ona sahipti. Her zaman öyleydi. En iyi arkadaştan öte bir şey olamasalar ve olamayacak olsalar da, Darling onun kalbiydi. Kimsenin olmadığı zamanlarda Maris'in yanında olmuştu. Tüm evren üzerine çöktüğünde ve kimse umursamadığında, Darling tek başına Maris'in hayatını kurtarmak için cehennemi boydan boya kat etmişti.

Asil prensi olmasaydı nerede olacağını her düşündüğünde içi cız ediyordu. Eğer hayatta olsaydı.

İç çekerek, Ture yüzmeye devam ederken havuzun kenarına oturmak için kendini sudan çıkardı. Havluya uzanırken anıları canlandı. Şu anda bile Darling'i, oyun parkında küçük bir çocuk olarak tanıştıkları günkü haliyle görebiliyordu.

Maris genç yaşı nedeniyle Phrixus'ta inzivaya çekilmişti ve Evrensel dili tam olarak öğrenememişti. Bu nedenle, nasıl yürüyeceğini bile bilmiyordu. Bir gün kendi halkını ve yasalarını öğrenen bir kaudatken, ertesi gün kendi dünyasından koparılmış ve insanlar ve onların garip, yabancı kuralları arasında var olmaya gönderilmişti. Onu şaşırtan ve korkutan kurallar.

Babasının davranışları için tek emri sertti. *Bizi utandırır ya da bize ihanet edersen, ölmeden önce kalbini kendim keser ve sana yediririm. Herhangi bir insani kuralı veya geleneği ihlal ettiğine dair tek bir kelime edersen, bunun için öldürülürsün.*

Adam şaka yapmıyor ya da abartmıyordu.

Henüz beş yaşında olan Maris, tek bir hata yapmaktan bile korkuyordu.

Ve Şimdi bile, bunca yıl sonra, Maris'e yeni davranış kurallarını verirken Lord Trustan'ın boncuk gözlerini görüyordu. *Çocuklarımızdan birine en ufak bir Şekilde nefes verirsen ya da herhangi bir insana karşı herhangi bir Őiddet eyleminde , babana parça parça gönderilirsin. Anlaşıldı mı?*

Trustan bu sözleri söylediği anda, kendi oğulları Maris'in istismara açık olduğunu anlamıŐlardı.

Halkının yüzyıllardır kendi halklarıyla savaş halinde olmasından başka bir sebep yokken onun kanını iyice akıtmıŐlardı.

Okul başladığında Maris, ailesinin ya da Trustan'ın bu "onursuzluk" için yapacaklarından korktuğu için karşı koymaya cesaret edemeyen, iyi kullanılmıŐ bir paspas olmuştu.

Trustan'ın en büyük oğlu Crispin, o meŐum günde onu okul bahçesinde kovalayan kişiydi. Maris onların ettiği hakaretleri pek anlamamıŐ olsa da, karşılık veremeden yumruk ve tokat yemenin ne kadar acı olduğunu biliyordu.

Her Şeyden bıkmıŐ, ölmek için dua ediyordu ki bir anda yarı boyunda bir çocuk Crispin'e çarptı ve onu Maris'ten uzaklaştırdı.

Darling efsanevi bir kahraman gibi o piçi dövümüŐ ve bir daha Maris'e dokunmamasını söylemişti. Sonra kanlar içinde ve morarmış bir halde arkasını dönmüş ve Maris'e elini uzatmıŐtı. "Merhaba, ben Darling Cruel. Arkadaş olmalıyız." O kalp atıŐında, Maris ona sırlısıklam aşık olmuştu. O zamandan beri de öyle.

Darling'in sadakatine, nezaketine ya da cömert ruhuna yaklaŐabilen biriyle daha önce hiç karŐılaŐmamıŐtı.

Ture'a kadar.

Zarya için hiç tereddüt etmeden hayatını ortaya koymuştu. Ailesinden olmayan bir kadın, ama sevdiği ve kendinden üstün tuttuğu bir arkadaş. Böyle bir Şeyi herhangi biri için yapabilecek çok fazla insan yoktu.

Ture'nin uzun zamandır gördüğü en ateşli vücutlardan birine sahip olması da canını acıtmamıŐtı. Hepsinden iyisi, Ture Maris'in "benzersizliği" karşısında çıldırmamıŐtı.

Ture ona doğru yüzdü ve elini cesurca havuzun kenarına, Maris'in hafifçe ayrılmış kalçalarının arasına koydu. "Bugünlük bu kadar yeter diyebilir miyim?"

Aklından bir fantezi geçerken ve beynini tüm kan akıŐından yoksun bırakırken bu kelimeleri anlamak kolay değildi. "Um, evet."

Umarım ona gerçekten pahalı bir Şey alacağıma söz vermemiŐimdir....

Ture uzaklaştı ve kendini onun yanındaki havuzdan çıkardı. Bir havlu kaptı ve saçlarını kurulamaya başladı. Kaşlarını çattı ve yüzünde yakışıklı bir gülümseme belirdi. "Üstünü değiştirmen uzun sürmüyor, değil mi?"

Maris normal "et" tonuna baktı. "Hayır. Sudan çıktıktan sonra birkaç dakika içinde insan görünümüne geri dönüyoruz."

"Peki ya terleme? Bu seni tahrik ediyor mu?"

Maris başını salladı. "Tamamen suya batmış olmalı. Kazara maruz kalmanın tek gerçek tehlikesi sağanak yağışlardır.

Ture onun elini kendi elinin içine aldı ve inceledi. "Bu çok güzel. Üstünü değiştirirken hiç acıyor mu?"

"Hayır. Fark etmiyoruz bile, gerçekten." "Yine de berbat olmalı."

"Nasıl yani?"

"Bir Phrixian ile birlikte olmadığınız sürece, sevgilinizle duş alamazsınız."

Maris gülümsedi. "Geçmişte kesin bir zorluk. Bu yüzden birkaç erkeği gücendirdim."

Ture onu ayağa kaldırdı ve sonra ona sıkıca sarıldı. "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim... iki kere."

Maris, Ture uzaklaşırken onu serbest bırakmak için kendini zorladı. Vücudu sertleşmiş ve ağırırken, Ture'nin giyinmeye gidişini izledi.

Açlık midesinin derinliklerine yerleşmişti ama o daha iyisini biliyordu. Ture'yle çıkmaktan hayır gelmezdi. Bu çok büyük bir hata olurdu.

Darling odaya girdiğinde Maris iç geçirerek gömleğini ve ceketini giymeyi henüz bitirmişti. Maris'in ıslak pantolonunu görünce hemen geri çekildi.

Çenesi gevşemişti, hızla döndüğünde Ture'nin gitmiş olduğunu gördü. "Ne oldu?"

Maris saçlarını havluyla kuruladı. "Neredeyse boğuluyordu. Onu kurtarmak için suya atladım."

"Yani Ture biliyor mu?" Maris başını salladı.

Bu da Darling'in kaşlarını çatmasına neden oldu. "İyi misin dostum?"

Maris en iyi cevabı nasıl vereceğini düşünürken durakladı. "Dürüstçe mi? Bilmiyorum. Gerçekten tepki vermedi... ki bu iyi bir şey sanırım."

Darling bilmiş bilmiş sırıttı. "Ama kötü?"

Maris, Darling'in kendisini bu kadar iyi okuyabilmesine güldü. "Akıl sağlığım için, evet. Bu korkunç bir Şey."

"Neden? O müsait... Sen ."

Pek sayılmazdı ve sorun da buydu. Kalbi sadece tek bir adamı sevmek istiyordu-Darling. "Evet ama ayrıldığımızda, Zarya'yla birlikte olduğu her an onu görmek zorunda kalmak zor olacak. ekip gidebileceğim ve bir daha asla göz göze gelmeyeceğim erkek arkadaşlarım olmasını seviyorum. Anlıyor musun?"

"Şimdiye kadar sahip olduğum tek kız arkadaşım karım olduğu için, pek sayılmaz. Ama kararınıza saygı duyuyorum. Her zaman saygı duydum."

"İŞte bu yüzden seni seviyorum." Maris Darling'i yanağından öptü ve pantolonunu deėiŐtirmeye gitti.

Ama oradan ayrılırken, düşünceleri her zaman istediği ama asla bulamadığı tek Şeye döndü.

Sonsuza dek onunla olacak biri. Kalbini ellerinde tutabilecek ve onu paramparça etmeyecek tek kişi.

BÖLÜM 5

Maris midesinde bir yumruyla Ture'nin yatak odasında dolaştı. Ture iyileşir iyileşmez eve döneceğini ve Zarya'yla ara sıra yaptığı ziyaretler dışında onu görmeyeceğini en başından beri biliyordu. O zamanlar bu ona kabul edilebilir görünse de...

Şimdi...

Onu gerçekten özlemişti ve gideli sadece bir hafta olmuştu. Ama bu Maris'in hayatındaki en uzun haftaydı. Daha da kötüsü, artık bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordu. Bu ne kadar üzücüydü?

Acınacak haldeyim.

Dürüst olmak gerekirse, buradan ayrılmalı ve kendine yaşayacak bir yer bulmalıydı. Darling'in artık ona ihtiyacı yoktu. Artık Zarya vardı ve ikisi zamanlarının çoğunu birlikte geçiriyorlardı. Olması gereken de buydu. Bir erkeğin öncelikli odak noktası eşi olmalıdır.

Ama bu Maris'i korkunç derecede yalnız bırakmıştı. Ture onun için güzel bir dikkat dağıtıcı olmuştu. Birlikte yemek yemişler ve saatlerce hiçbir şey hakkında konuşmamışlardı. Eski filmler izlemişlerdi.

Maris hüznüyle iç çekti. Tek sorun gidecek başka bir yerinin olmamasıydı. Ailesi için ölmüştü. Tür farklılıkları ve korkutucu derecede bıkkın olması nedeniyle, hepsi evli olan Sentella dışında gerçekten arkadaşı yoktu.

Hauk değil.

Bu düşünceye gülümsedi. Hauk muhtemelen kıyaslandığında kendisini iyimser gösteren tek kişiydi. Devasa Andarion'u çok sevmesine rağmen, düzenli olarak takılamayacak kadar farklıydılar. Oyun oynamak ve ortak arkadaşları dışında hiçbir ortak noktaları yoktu.

Bağlantısı vızıldadı. Maris görmezden gelmeye başladı ama aşağı bakar bakmaz Ture'nin kimliğini gördü. Durduramadan bir gülümseme patlak verdi.

Hemen cevap verdi.

Ture boğazını temizledi. "Hey... Ben... ?"

Maris, Ture'nin sesindeki tereddüt karşısında daha da geniş bir şekilde gülümsedi. "Tamam." *Seni deli gibi özliyorum.* Bunu yüksek sesle söylemeden önce kendini tuttu. Ture'nin, Maris'in onun arkadaşlığını ne kadar özlediğini bilmesinden kesinlikle hayır gelmezdi. "Nasılsın?"

"Tamam."

Maris onu aşk acısı çeken bir aptal gibi göstermeyecek, yarı akıllıca bir şeyler söylemeye çalışırken hattı ani ve garip bir sessizlik kapladı. "Dairen nasıl?"

"Tamam."

Daha fazla gariplik.

"Zarya nasıl?" Ture sordu.

Maris odadan çıktı ve kendi odasına döndü. Video yayını açmadığı sürece Ture'nin onu göremeyeceğini biliyordu ama nedense onunla konuşurken Ture'nin misafir odasında olmak garip hissettiriyordu. "O çok iyi. Bebeğinin meşruiyetini sağlamak için bir devlet düğünü planlamanın büyüklüğü yüzünden biraz stresli ama... çok daha iyi."

"Güzel."

Maris dudağını ısırdı. Bunun neden bu kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Daha önce birbirleriyle konuşmakta hiç zorlanmamışlardı ama yine de-

Bu berbattı.

"Mari, merak ediyordum da... İyi yemekleri ne kadar çok sevdiğini biliyorum..." Ture'yi bir randevu için geri çevirmek zorunda kalma korkusuyla iki büklüm oldu.

"Bu akşam restoranımın spesiyali Chipped Oryan. En sevdiğiniz yemeklerden biri olduğunu ve burada yemek yemeyi sevdiğinizi bildiğim için size haber vermek istedim. Eğer ilgilenirseniz, sizin için bir masa tutabilirim. Bu bizim en yoğun gecemiz ve siz yemek yerken geçici bir merhabadan fazlasını söyleyemeyeceğim, ancak size Dokuz Dünya'nın en iyisini yaptığımı söylemeliyim. Bu kadar iyi olduğu için annene ağlayacaksın ve ben de seni bir daha başkasınınkini yememek üzere şımartacağım."

Maris reddedemeyeceği bu davete güldü. "Elbette," dedi kendini durduramadan. "İddia ettiğinin yarısı kadar şef olup olmadığını görmek isterim."

"Oh, bebeğim, daha iyiyim."

Maris bu sevecenlik karşısında nefesini içine çekti. Nedenini bilmiyordu ama ne zaman küstah ve tatlı olsa Ture'nin aksanından çıkan ses...

Ağzını sulandırdı.

"Peki onlara seni ne zaman beklemelerini söylemeliyim?" Ture sordu. "Sekiz mi?"

"Mükemmel. Şimdi giriyorum. Buraya geldiğinizde masayı sizin için hazırlayacaklar. Onlara sadece isminizi verin."

"Teşekkürler. Gerçekten minnettarım." "Sorun değil. Sonra görüşürüz."

Maris yayını kestikten sonra bağlantıyı cebine soktu ve saati kontrol etti. *, altı saatim var.* Şimdi giyinmeye başlasa iyi olur yoksa geç kalacak.

* * *

Maris, Ture'nin çalıştığı restorana girmek için bekleyen uzun insan kuyruğunu görünce tereddüt etti. Ama bu her zaman böyleydi. Geçmiş ziyaretlerinden Ture'nin harika bir şef olduğunu biliyordu. Öyle ki, sadece şef garson masasına ulaşmak bile neredeyse yarım saat sürüyordu.

Adam e-defterinden başını kaldırıp bakmadı bile. "Rezervasyon adı?" "Maris Sulle."

"S ile mi?" "Evet."

Adam, Darling'in senatörlerinden birini gururlandıracak bir züppelikle defterine göz gezdirdi. "Özür dilerim." Sonunda başını kaldırıp Maris'in rezervasyon yaptırdığı konusunda yalan söylediğinden şüphelendiğini belli eden kibirli bir kıvrık dudakla Maris'e bakarken küçümseme acıma duygusunun önüne geçti. "Sulle diye bir yer yok. Başka bir isim olabilir mi?"

Maris utancından yutkundu ve bu kadar insanın önünde kendisine bunu hissettirdiği için adamdan nefret etti.

Geceyi karıştırmış mıydı? Yoksa Ture onu eklemeyi unutmuş muydu? "Tekrar kontrol edebilir misiniz?"

Şef garson onu daha da sümüklü bir alaycılıkla süzdü. "Ben çok okuryazarım... birden fazla dilde. İsminiz burada yok."

Maris kendi askeri soyluluk züppeliği turuna çıktı. Soylu ve savaşçı ailesiyle ilgili tek şey... aristo olmayan *hiç kimse* onları küçümsemedi.

En azından testislerinin vücuduna bağlı kalmasını istiyorsa.

"Ben de öyleyim. Belki de unvanlarımdan birinin altındadırPrens mi yoksa Büyükelçi mi?"

Bu piçi biraz sakinleştirdi. "Um...hayır, Majesteleri. Sizi hâlâ listede göremiyorum. Özür dilerim." Bu sefer, en azından, bu kelimedede bir nebze samimiyet vardı.

"Teşekkür ederim." Kendini fena halde tokatlanmış hissetse de Maris az da olsa ağırbaşlılığını toplayıp gitmek için döndü.

Kapıya ulaştığında biri koluna dokundu. Döndüğünde, göğsünün ortasına ancak ulaşan minik bir hamile kadınla karşılaştı.

"Siz Maris misiniz, lordum?"

Hâlâ aşağılandığını görenlerin kendini beğenmiş yüzlerinin farkında olan adam başını salladı.

Kızgın bir nefes verdi. "Seni gördüğümde anlamıştım! Tıpkı Ture'un tarif ettiğı gibi görünüyorsun. Bertram aptalın teki olduğı için çok üzgünüm. Lütfen, benimle gel. Ture bütün gece burada olup olmadığını sordu."

Bu birkaç kelimeyle onun anında daha iyi hissetmesini sağladı. "Önden buyurun, madam."

Gülümsedi ve onu restorana geri götürmek için döndü.

"Affedersiniz?" İstasyonunun önünden geçmeye başladıklarında Bertram tersledi. "Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?"

Yapay bir gülümsemeyle ona ters ters baktı. "Umarım işini ve aptal kıcını kurtarmak için. Bana tavır yapacağına, teşekkür etmelisin."

Yanaklarına renk gelmişti.

Bertram'ın yanından uzanarak sehpaye bantlanmış el yazısı notu gösterdi. Sökerek göğsüne vurdu ve orada asılı bıraktı. "Lord Maris, Ture'nin yakın arkadaşıdır, seni moron. Hepimize gözümüzü dört açmamızı söylediğı adamı görmek için tam zamanında tuvaletten çıkmasaydım, tatlı niyetine kıcını çiğneyecekti. Toplantıyı hatırlıyor musun?"

Ellerini önemli ölçüde titreterek önce kâğıda, sonra da Maris'e baktı. "İnanılmaz derecede üzgünüm. BEN-BEN-BEN-"

"Kekelemeye devam et," dedi, "sonra tekrar mantıklı bir düşünceye sahip olduğunda bizi bul." Dostça ve içten bir gülümsemeyle Maris'e döndü. "Lütfen lordum, benimle gelin."

Maris ona kolunu uzattı.

Onu aldı ve restorana götürdü, sonra da tam bir şaşkınlık içinde çift kapıdan geçip ticari mutfak alanına girdi.

Gerçekten rahatsızdı, yavaşladı.

Tek kelime etmeden onu arka taraftaki uzak bir köşeye çekti, orada müşteriler için olanlardan bile daha güzel bir masa kurulmuştu. Onun için yastıklı bir sandalye çekti. "Benim adım Anachelle. Size içecek ne getireyim lordum?"

Demek Ture'nin yanına aldığı kadın buydu. Ture'nin tahmin ettiği gibi, Maris şimdi Ture'nin ona neden bu kadar nazik davrandığını anlıyordu. Onda çok nazik ve tatlı bir şeyler vardı ve bu sadece Ture'nin egosunu cesurca kurtardığı için değildi. "Sek ev şarabı."

"Çok iyi lordum. Hemen döneceğim."

Hâlâ rahatsız olan Maris, Ture ortalıkta görünmezken çalışanlardan gelen meraklı bakışları fark edince tüm aristokrat duruşunu takındı.

Bu gerçekten garipti.

Belki de evde kalmalıydı....

* * *

Ture dondurucudan çıktığında tamamen ve nihayet günlerdir görmek için can yüzü gördü. Maris davetini kabul ettiği andan beri ve tedirgindi.

Şimdi Maris buradaydı.

Ve hatırladığından daha da yakışıklıydı.

Ture, Maris'in görünüşüne hayranlıkla bakarken sertçe yutkundu. Üzerindeki adamdan çok daha muhafazakâr olan pahalı siyah bir takım elbise giymiş olan Maris, onu kurtaran aynı sert askeri komutandı. Tam bir erkeksilik ve vahşet saçıyordu. Kendine güven ve zarafet.

Seksi kelimesi onun gibi bir adam için hafif kalırdı. "Mari?"

Tam bir aristokrat edasıyla döndü ve yavaşça ayağa kalktı. "Ture." Başını ona doğru eğdi.

Onun devam eden sert resmiyeti karşısında kafası karışan Ture, aralarındaki mesafeyi kapatırken kaşlarını çattı. "Bir sorun mu var?"

Saygılı ve kızdırıcı bir mesafeyi koruyan Maris, kulağına fısıldamak için hafifçe eğildi. "Ne kadar açık olduğunu bilmiyorum ve iş yerinde patronunla başını derde sokmak istemiyorum."

Bu, hayatında birinin onun için söylediği ya da yaptığı en nazik şeydi. Bu da onun zayıf ve kaslı vücudunu saran muhafazakâr kıyafetlerini açıklıyordu. Ve şimdi Ture düşününce, Maris bu kasvetli kıyafetleri Darling'den ödünç almış gibi görünüyordu.

O anda Ture bu adama kesinlikle aşık olduğunu anladı. Onu çok az tanımasına rağmen.

Gülümseyerek başını çevirdi ve Maris çekilmeden önce Maris'in dudaklarını şefkatli bir öpücük için yakaladı. "Hepsi benim zevkimin nerede yattığını biliyor, tatlım. Diğerine gelince? Restoranın sahibi benim ve birçok nedenden ötürü kendime kızgın olsam da sen kesinlikle bunlardan biri değilsin."

Maris onun gülümsemesine karşılık verdi ve fark edilir bir şekilde rahatladı. "Ah. Özür dilerim. Sizi aşağılamak ya da herhangi bir varsayımda bulunmak istememiştim. Konuşma tarzınızdan sadece burada çalıştığınızı düşünmüştüm."

Bu doğrudu. O yaptı. "Alışkanlık. Aşçı olarak başladım ve üç yıl önce eski sahibinden satın aldım."

"Ah."

Anachelle elinde şarapla döndü ve şarabı masaya koydu. Ture kaşlarını çatarak ona baktı. "Sana ne demiştim küçük hanım?"

Suçlu bir bakışla geri çekildi. "Tuvalete gitmem gerekiyordu. Özür dilerim." Başka bir yastıklı sandalyenin bulunduğu köşeye doğru kaydı. "Ayrıca, gerçekten meşgulüz. Dışarıda yardım ediyor olmalıydım."

Maris, Anachelle'in Ture'ye Bertram'dan ve yaptıklarından hiç bahsetmediğini fark etti. Bunu kendine saklaması ve doğası gereği kaba olduğu aşıkâr olan birine zarar vermeye çalışmaması onun karakteri hakkında çok şey söylüyordu.

"Ve o bebeği tehlikeye atmanı istemiyorum. Peçeteleri katla!"

"Evet, efendim." Oflayıp puflayarak yanındaki arabaya uzandı ve bordo bir peçeteyi karmaşık bir yıldız şekline dönüştürebilmek için aşağı çekti. Peçeteyi diğer benzer tasarımların bulunduğu plastik bir kaba yerleştirdi.

Maris, Ture'nin nezaketine gülümsedi. "Seni daha önce hiç otoriter görmemişim."

"Emredici olabilen tek kişi sen değilsin." Burnunu şakacı bir şekilde . "Bir menü görmek ister misiniz?"

"Sizin eviniz. Sizin kurallarınız. Küçük çocuklar, bebekler ya da kemirgenler dışında her şeyi yerim."

Ture onun kolunu sıktı. ". Bir porsiyon gizemli meze geliyor."

Ture ana pişirme alanına doğru yöneldiğinde Maris onu merakla izleyen Anachelle'e döndü. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Senden son erkek arkadaşından çok daha fazla hoşlanıyorum. Tam bir pislikti, bu yüzden Ture'un en son biriyle çıkmasının üzerinden bu kadar uzun zaman geçtiğini düşünüyorum. Uzun zamandan kastım da bu. Çok tatlı görünüyorsun."

Tamam... Onunla ya da bu yorumla ne yapacağından emin değildi. "Ben onun erkek arkadaşı değilim. Sadece arkadaşız."

"Sen öyle diyorsan."

"Bana inanmıyor musun?"

Başka bir peçeteye uzandı. "nasıl baktığınızı görüyorum. Buradan bile biraz yandım."

Maris nedenini bilmiyordu ama ondan gerçekten hoşlanmıştı. "İşte..." Maris'in sandalyesini masaya yaklaştırdı, sonra da kendi sandalyesini Maris'in ayaklarını kalçasına koyabileceği şekilde yerleştirdi. "Onları yüksekte tutmalısın yoksa şişerler."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bir sürü hamile kadın tanıyorsun, değil mi?"

"En iyi arkadaşımın karısı hamile, bu yüzden ev ödevimi yaptım."

Zarya'nın da aptalca bir şey yapmasını engellemek

için." İsmi duyunca yüzü aydınlandı. "Zarya Starska mı?"

"Onu tanıyor musun?" Maris onun coşkusuna şaşırarak sordu.

"Onu çok seviyor ve tapıyorum! Her zaman buraya gelir ve yemek yedi. Bu masa aslında buraya sadece onun için konulmuştu. Kızım nasıl? Onu uzun zamandır görmedim. Onu çok özledim. Gerçekten hamile mi?"

"İyi ve evet."

Onun karmakarışık saçmalıklarına verdiği basit cevaplara güldü. "Peki o zaman, anlaştık. Zarya'nın sizi sevmesi için iyi insanlar olmalısınız. Çok az kişiye güvenir."

"Bu senin için de çok şey ifade ediyor." Maris ayakkabılarını çıkardı ve ayaklarına yaptığı masajın arasında şarabını yudumladı. "Bebeğiniz ne zaman doğacak?"

"Bir ay daha." "Kız

mı erkek mi?"

Gülümsemesi soldu. "Oğlum."

Maris onun üzgün ses tonuna kaşlarını çattı. "Siz ve babası heyecanlı olmalısınız."

Gözleri öfkeyle kararırken dişlerini sıktı. "Babası evli bir adam ve hamile olduğumu öğrendiği anda karısına geri döndü ve telefonlarımı engelledi."

Bu zalimlik karşısında yüzünü buruşturdu. "Ah, tatlım, özür dilerim. Erkek türü adına, bir piç olduğu için onu iyice dövmek istiyorum."

"Teşekkür ederim lordum."

"Lütfen bana Maris ya da Mari deyin."

Ture, Maris'in elindeki ayaklarını görünce eğlenen bir ifadeyle yaklaştı. "Siz ikiniz yeterince rahat mısınız?"

Yanakları pembeleşti. "Maris yaptı."

Maris onun bu hızlı haykırışı karşısında öfkeyle soludu. "Az önce bir mekiğin altına mı atıldım? Umarım biri seri numarasını almıştır."

Ture gülümseyerek, üzerine sos gezdirilmiş bir tabak peynir ve ayrı bir tabak kraker koydu. "Hiç de değil. Kızım ile ilgilendiğin için sana minnettarım. Birinin buna ihtiyacı var."

Anachelle son derece sinirli bir ses çıkardı. "Benim bir sokak köpeği olduğumu düşünüyor. Hatta bebek doğana kadar yaşamam için beni kendi dairesine aldı." "Senin bir sokak köpeği olduğunu hiç düşünmedim, tatlım."

Sadece şansın yaver gitmedi, ne yazık ki bu bir noktada hepimizin başına geliyor." Ture, Maris için biraz daha şarap doldurdu. Sonra kraker tabağındaki küçük bir kâsenin içindeki ezmeyi gösterdi. "Bu bademli ve gixonlu bir pate'.

Eğer beğenmezseniz bana haber verin.

Ben de sana başka bir şey
getireyim." "Çok lezzetli
görünüyor ve kokuyor."

Ture, Maris'in ellerini dezenfekte etmesi için cebinden birkaç küçük paket çıkardı. "Çipli Oryan'ınızı kendim yapıyorum, bu yüzden kavrulmadan önce geri dönsem iyi olur."

O gider gitmez Anachelle fısıldamak için eğildi. "Gerçekten de tadabileceğinin en iyisi ama Ture'nin egosunu beslemeyin. Mutfak becerileri konusunda yeterince kibirli."

Maris ezmenin tadına bakar bakmaz nedenini anladı. "Aman Tanrım, bu muhteşem!" Anachelle için bir kraker doldurdu. "Sen de ister misin?"

"Hamile ve her zaman aç... Kesinlikle. Teşekkür ederim." Peçeteyi ondan aldı ve peçetelerin yanında duran şişe suyuna uzandı. "Peki ne iş yapıyorsun, benim... Maris."

Neredeyse kayarak gülümsedi. "Ben Caron İmparatorluğu'nun Andarion Büyükelçisiyim."

Kaşlarını çattı. "Bunun için gerçekten bir Andarion olman gerekmiyor mu?"

Onun şaşkınlığına güldü - ki bu tanıştığı herkesin verdiği tipik bir tepkiydi. "Normalde. Ama Andarion prensi, onun iyi bir arkadaşıdır."

en iyi arkadaşım. Baş Danışman'ın ölümünden önce gerçek kraliyet ailesinin güvenliğini sağlamak için beni buraya atadı."

Beti benzi attı. "En iyi arkadaşın Darling Cruel mı? Bizi Birlik'e karşı savaşa sokan o aptal piç mi?"

Maris, genellikle onu cinnet geçirmeye iten bu sözler karşısında kendini çelikleştirdi. Sadece hamile kadınlara karşı değil. "Darling gelmiş geçmiş en zeki adamlardan biridir. Biraz asabi olduğu doğrudur ama *asla* aptal değildir. Kimsenin hayatına karşı da kibirli değildir. Ve tüm bunlar olurken ben de oradaydım. Birlik bu savaşı Zarya için başlattı. Ture ve diğer bazı Karun vatandaşlarıyla birlikte onu da hapiste tutmak istediler. Darling onlardan herhangi birinin bugün hayatta olmasının tek sebebidir."

"Ben de buna tanıklık edeceğim." Ture, Maris'in önüne bir tabak koydu. Anachelle ile konuştu. "Kraliyet ailesini hiç sevmediğimi biliyorsun. Darling, Maris ile birlikte hapisane hücreme gelip beni ve Zarya'yı serbest bıraktığında bu kesinlikle değişti. Bunu herhangi biri için yapabilecek başka bir imparator tanımıyorum. Ve huzur içinde gitmeye niyetliydi. Ama Birlik bunu yapmasına izin vermedi. İmparatorumuzun yanımdayım ve ölene kadar da yanında olacağım."

Maris, Ture'nin sözleri karşısında kaşlarını kaldırdı.

Ture onun bakışlarına karşılık verdi. "Kan borcunu asla unutmam. Beni koruyan birinin nezaketini boşa harcamak için canımı yakmaya çalışan çok fazla insan oldu." Maris'in kulağına fısıldamak için eğildi. "Dostlarıma ve aileme en az senin kadar sadığım."

Bu sözler onun yakınlığıyla birleşince Maris'i yeniden ateşledi. Ture onun elini sıktı ve işine dönebilmek için yanlarından ayrıldı.

Maris dikkatini tekrar Anachelle'e çevirdi.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Ture'ye güveniyorum ve söylediği gibi, onun ve Zarya'nın soylu liderimizin başına ne kadar çok kötülük dilediklerini iyi hatırlıyorum. Eğer onları ikna edebilirsiniz, o zaman üçünüze de güveneceğim. Açıkçası imparator hakkında bilmediğim çok şey var ve medyaya ve onların bembeyaz yalanlarına güvenilmemesi gerektiğini bilecek kadar akıllıyım."

"İyi kadın. Çünkü Darling uğruna öleceğim ya da öldüreceğim çok az insandan biri." Kadın peçeteleri katlamaya devam ederken o da yemeğinin tadına baktı.

Tuzlu tat onu tüm gücüyle çarpınca gözleri büyüdü. Ture'nin kesin bir yeteneği vardı.

"Sana söylemiştim..." Parlak bir gülümsemeyeyle ışıldadı. "Ture mutfakta bir tanrıdır. Bu yüzden içeri girmek için sıraya giriyorlar."

"Bunu nasıl yapıyor?"

Omuz silkti. "Cimri şey bu bilgiyi paylaşmaz. Ama sırf makarna yemekleri için kendileriyle evlenmesi için yalvaran, soylu ya da soysuz pek çok kadın ve erkek gördüm."

Maris anlattığı anekdotla eğlenerek Ture'yi izledi. Yiyeceklerin sıcaklığını, sunumunu, hazırlanışını ve Maris'in aklını başından alan daha binlerce şeyi kontrol ederken bir savaş komutanı kadar sert ve düzenliydi. Bu gerçekten etkileyici bir başarıydı. Ture baledeki bir dansçı gibi hareket ediyordu. Zarif ve iyi huylu. Ne zaman birinin bir sorunu olsa, Ture yardım etmek için harekete geçiyor ve onların tekrar gülümsemesini sağlıyordu. Aynı şekilde, çalışanları arasındaki tartışmaları çözmek için de devreye giriyordu. Tüm bunları yaparken de neşeli mizacını korurdu.

Gerçekten, gerçekten etkileyici.

Ve bu restoranın Ture için her şey olduğu çok açıktı. Burada hayata dönmüştü. Gözlerinde mutluluk parlıyordu ve yorgun olmasına rağmen Ture'nin hafif ve kolay adımları vardı.

Ture iki muhteşem tatlıyla döndüğünde Maris yemeğini ancak bitirebilmişti. Biri Maris için dumanı tüten çikolatalı bir lezzet dağı, Anachelle içinse gördüğünde tüm yüzü aydınlanan çilekli ve kremalı bir parfe idi.

"Seni seviyorum, Ture. Evlen benimle!" Bir kaşık kapıp içine daldığı sırada güldü.

Gülüşüne karşılık veren Ture onu yanağından öptü. "Eğer heteroseksüel olsaydım, tatlım, yapardım."

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Neden bütün iyi adamlar eşcinsel ya da ölü?"

"Yoksa evli mi?" Maris hiç düşünmeden sordu. Maris kaşlarını çatarak ona bakınca yüzünü buruşturdu ve bunu *ona* söylemenin ne kadar duyarsızca olduğunu fark etti. "Özür dilerim. Unutmuşum."

"Sorun değil. Onunla yatan aptal bendim. Evde bir karısı olduğunu bilseydim bunu *asla* yapmazdım. Birinin medeni durumu hakkında yalan söylemeyecek kadar dürüst olduğunu düşündüğüm için başıma bu geldi."

Maris yemeğini yuttu. "Bazılarımız öyle."

"Evet, ama yeterince değil."

Şarap kadehini ona doğru kaldırdı. "Tüm kalbimle katılıyorum. Neden bahsettiğinizi bilecek kadar çok kez kalbim oyuldu."

"Evet... erkekler berbattır."

"Ama hepsi değil." Maris ona göz kırptı.

"Şimdiki misafirler ve bana tatlı getiren yemek tanrıları her zaman hariçtir." Neşeli bir açgözlülükle tekrar daldı.

Yemeklerini bitirir bitirmez Anachelle tabağını almak için ayağa kalktı. Ture bir anda ortaya çıkıp ona baktı. Tabakları onun elinden alarak lavaboya taşıdı.

İç çekerek Maris'e alaycı bir bakış attı. "Kendimi sakat gibi hissediyorum."

"Sanırım yaralıyken ona davranış şeklimden dolayı senden intikam alıyor."

Oturdu. "Gerçekten mi?"

"Evet, bu doğru. Hiçbir şey kaldırmasına izin vermezdim. Oldukça talepkârdım."

"Çok tatlı ve değerli bir şekilde oldukça sinir bozucuydu." Ture ona bir kadeh tatlı şarap doldurdu.

Maris kaşlarını çattı. "Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?" "Duruma göre değişir... İşe yarar mı?"

Maris gülümsedi. "Özür dilerim. Sınırlarımı biliyorum ve asla onlara yaklaşmam."

"Çok kötü. Ama bu olmaz. Çok az alkollüdür ve çikolatanın ağızda bıraktığı tadı arttırır. Bir deneyin."

Anachelle başka bir peçeteye uzandı. "Sen de alabilirsin. Yemek konusunda her zaman haklıdır. İnsanlar konusunda o kadar değil." Ture'nin elinden meyve suyunu aldı. "Teşekkür ederim, patron."

"Bir değil." Yangını söndürmek için geri koştu.

Gerçekten.

Maris ayağa kalkmaya başladı ama Anachelle onu durdurdu.

"Merak etmeyin. Yeni şeflerde çok olur. Ture sadece başka birini yaktığında çıldırır."

"Birisi mi?"

"Yemek pişirmek ölümcül olabilir."

Birkaç dakika sonra Ture masaya geri geldi. "Şarap konusunda haklı mıydım, yoksa haklı mıydım?"

"Evet, öyleydin. Her konuda. Dürüstçe söylemeliyim ki bu yediğim en iyi yemektir. Bunun için çok teşekkür ederim."

Ture ışınladı.

Anabelle yüzünü buruşturdu ve duyulabilir bir inilti çıkardı. "Ah hayır, canavarı besledin. Mari mi? Bana nasıl böyle ihanet edebilirsin? Zaten dairenin yarısını kaplayan o devasa egoyla yaşamak zorundayım!"

Ture gözlerini devirdi. "Eve gitmeli ve benim için biraz uyumalısın."

"Hâlâ bir saatim daha var."

". Trafik yola devam edin."

Maris'e sırtıttı. "Lanet olsun, uzun zaman önce piç kurusunun tekinden hamile kalmalıydım." Ayağa kalkarak Ture'nin yanında durdu ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Sonra görüşürüz."

Ture elindeki havluyu omzuna attıktan sonra Maris'e döndü.

"Ne zamandır arkadaşsınız?" Maris sordu.

"İyi bir beş yıl. O bir melek, ama bebeğin babası bir senatörün oğlu. Hangisi olduğunu bilmiyorum. O piç onun hayatını cehenneme çevirdi. Onu eski dairesinden attırdı ve başına her türlü belayı açtı."

"Neden?"

"Onun gezegeni terk etmesini ve ortadan kaybolmasını istiyor. Korkarım ki onu öldürtebilir."

Maris bunun üzerine kızardı. "Onu korumak için saraya mı götürmek istiyorsun?"

Ture yüzünü buruşturdu. "Zorla kabul ettirmekten nefret ederim."

"Darling adına konuşabilirim. Burası onun orada olduğunu kimsenin bilmeyeceği kadar büyük bir yer. Ve burada olsaydı daveti kendisi yapardı, özellikle de onu taciz edenin CDS ailesinden biri olduğu düşünülürse."

Ture hem Maris'in hem de Darling'in çevrelerindeki, hatta yabancılara karşı bu kadar korumacı olmalarını seviyordu. "Ona sorabilirim ama biz sıradan insanlar sizin sık sık gittiğiniz yerlerden biraz korkarız, bu çok doğal."

Maris sırtıttı. "Neden anlamıyorum. Ben *hiçbir şey* görmüyorum seninle ya da Anabelle ile ilgili."

Ture bu beklenmedik iltifat karşısında gülümsedi. Maris'i bu yüzden çok seviyordu. Ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın, adam ona kendini özel ve rahat hissettiriyordu.

Güvenli ve korunaklı.

Aranıyor.

On yedi yaşından ve babasının onu ilk erkek arkadaşıyla öpüşürken yakalayıp evden kovmasından beri hissetmediği şeyler.

İğrençsin! Cehenneme kadar yolun var! Kızımı gömdüğüme ve seni gömmediğime inanamıyorum! Çık dışarı. Umarım hiçbir arkadaşım seni öğrenmeden enfeksiyondan ölürsün!

O güne kadar anne ve babası onunla konuşmamıştı. Ve eylemlerinin soğuk acımasızlığı, söyledikleri ve hâlâ ruhuna kazınmış olan sözlerin yanında hiçbir şeydi.

En kötüsü de ne? Ailesi erkek arkadaşının anne ve babasını arayıp durumu anlatmış, erkek arkadaşı da misilleme olarak onu feci şekilde dövmüştü. Devilyn Ture'nin yüzüne yumruklar yağdırırken Ture hâlâ sol yanağında erkek arkadaşının sınıf yüzüğünün yüzünde açtığı yarayı taşıyordu.

Ama bu uzun zaman önceydi ve artık bunu düşünmeyi reddediyordu.

Maris ayağa kalktı ve beceriksizce etrafına bakındı. "Yemek için sana ne kadar borçluyum?"

"Ücret yok, aşkım. Sana teşekkür hediye. Her şey için."

"Teşekkür ederim o zaman." Maris tereddüt etti. "Sanırım sizi işinizle baş başa bırakmalıyım."

"Kalmanı tercih ederim."

Maris kendisi için olması gerekenden çok daha fazla anlam ifade eden kelimeler karşısında zorlukla yutkundu. *Gitmen gerek.*

Ama gerçekten istemiyordu. "Emin misin?"

Başını salladı. "Zaten sadece otuz dakika daha açığız." "O zaman burada bekleyeceğim."

Ture, Maris'in ifade tarzına bayılıyordu. Çok düzgün ama bir o kadar da gösterişli ve etrafta olması eğlenceli biriydi. Bunun bir kısmı hâlâ Evrensel dilini tam olarak bilmemesinden kaynaklanıyordu, bir kısmı da kendisi söz konusu olduğunda başkalarını rahatsız etmekten hoşlanıyordu. "Aslında, biz ofisimde daha rahat edersiniz. Ana'ya orayı kullandırmaya çalıştım ama tuhaf bir isteksizliği var. Özel muamele gördüğü için personelin geri kalanının kendisinden nefret edeceğinden korkuyor." Ture onu kâğıtlarla kaplı küçük bir masa, bir duvar monitörü ve rahat bir deri koltukla döşenmiş arka odaya götürdü. "Burada kalmak zorunda değilsin ama zamanımın çoğunu burada geçiriyorum."

Maris sert bir selam verdi. "O zaman bitirdiğinizde burada olacağım."

Ture arkasını döndü ve o kadar hızlı döndü ki Maris bunu yaptığını zar zor fark etti. Tepki veremedi. Ture kollarına çekti ve başını döndüren bir tutkuyla öptü.

Maris boğazının derinliklerinde hırslayarak kollarını Ture'nin zayıf, yırtık vücuduna doladı ve ona sarıldı. Zarya'nın arkadaşını olması gerekenden çok daha fazla arzuluyordu. Ona mantıklı gelenden çok daha fazla.

Ture elini Maris'in sırtından aşağı kaydırды ve Ture'nin kendisi için olduğu kadar Maris için de sert olduğu gerçeğini hissedene kadar kalçalarını Maris'e doğru bastırdı.

Lanet olsun.

Neden vücudu bir kez olsun beynini dinlemiyordu?

"Bu bir hata," diye nefes aldı Ture'nin dudaklarına karşı. Bunu her parçasıyla biliyordu.

Elini Maris'in saçlarına sokan Ture, diliyle kulak memesini okşayarak vücudunu daha da ürpertti. "Sana yemin ederim Mari... *Asla* senin hatan olmayacağım. Sana hak ettiğin sevgiyi vermeme izin ver."

Bu sözler kalbine kazındı ve tarif edilemez bir acıyla yandı.

Kendisine daha iyisini öğretmiş olan geçmişine rağmen Ture'ye inanmak isteyen Maris, onun bakışlarıyla karşılaştı ve oradaki samimiyeti gördü. Buna güvenebilir miydi? "Ture... Artık incinemem. Bundan bıktım." Dişlerini sıkarken, ruhunu derinden yaralayan kötü anılar yüzünden yüzünü buruşturdu. "Bak, hayatlarımızı birbirine karıştırırsak ne olacağını söyleyeyim. Bana heteroseksüel bir adama aşık olmamın seni rahatsız etmediğini söyleyeceksin ve Darling'i kalbimden ve hayatımdan çıkarabileceğini düşüneceksin. Birkaç gün, hafta ya da ay boyunca eğleneceğiz. Ama bir süre sonra Darling aradığında ve ne olursa olsun ya da ne kadar çıplak olursak olalım onu kabul ettiğimde sinirlenmeye başlayacaksın. Sonra bir gün ya da gece *sana* sevgilim diyeceğim ve sen bunun bir sevgi ifadesi mi yoksa o olduğunu mu iddia ettiğimi anlayamayacaksın. Sonra benden nefret etmeye başlayacaksın ve bu iş kötü bitecek. Hep öyle olur."

Ture kaşlarını çatarak ona baktı. "Tanrı aşkına Mari, ne tür güvensiz pisliklerle çıktın sen?"

Acı acı güldü. "Benimle çıkana *kadar* güvensiz değiller."

Ture alnını Maris'in alnına bastırdı, tıpkı Maris'in zaman zaman Darling'i tutuşuna benzer bir şekilde. "Evet, öyleydi. Çünkü sana yemin edebilirim ki Darling'e olan aşkını *asla* kıskanmayacağım. Bu senin sadakatin ve aşkın.

ona değer veriyorum. Ortada platonik bir arkadaşlıktan başka bir şey yokken, sorgulamadan ve tereddüt etmeden onun yanında olabilmen karakterinin ve kalbinin gerçek derinliğini gösteriyor." Maris'in alnından öptü. "Darling'i kalbinden çıkarmak ya da herhangi bir şekilde onun yerini almak istemiyorum. Sadece bazen seni paylaşmak istiyorum. İnan bana, ayrılıkları ve ağır yükümlülükleri anlıyorum."

Yine de Maris emin değildi. "Bunu şimdi söylüyorsun, ama-"

"Yarın da söyleyeceğim." Maris'in elini kendi elinin içine aldı ve sertleşmiş sikine bastırabilmesi için kasıklarına doğru götürdü. Gri gözleri Maris'i sevgisi ve samimiyetiyle derinden yaktı. "Bunu bir düşün, Mari. Güven bana. Eğer kapattığımda hâlâ buradaysan, sana unutamayacağın bir gece vaat edebilirim. Ve eğer gidersen... Kalbim kırılır. Ama anlayışla karşılarım ve medeni, platonik arkadaşlardan başka bir şey olarak devam edebiliriz."

Evet, ama Ture gibi o da daha fazlasını istiyordu. Darling'in Zarya'yla paylaştığı peri masalının aynısını arzuluyordu. Hayatında güvenebileceği tek bir kişi olsun istiyordu. Uyumak ve onunla birlikte yaşlanacak birinin kollarında uyanmak. Elinde olmayan şeyler yüzünden onu incitmeyeceğine ya da yargılamayacağına güvenebileceği biri.

Onu kabul eden biri, hataları ve her şeyiyle.

Belki de ailesi haklıydı. Belki de hiçbir şeyi hak etmiyordu. Yine de umut ediyordu.

Ve bunun için kendinden nefret ediyordu.

Başka bir korkunç hata yapmaması dua eden Maris başını salladı.

Ture, kokusunu içine çekebilmek için yüzünü Maris'in saçlarına bastırdı. "Sana zarar vermeyeceğim Mari. Benim kalbim de yaralı ve paramparça. Kolay kolay güvenmem ama sana güvenmek istiyorum."

Bu sözler gözlerini yaşarttı. Ture'nin yüzünü avucunun içine aldı. "Ben burada olacağım. Bekliyor olacağım."

"O zaman sen fikrini değiştirmeden hemen kapatacağım." Ona hafıf bir öpücük verdi ve sonra geri çekti.

* * *

Maris'in sıkılıp gideceğinden korkan Ture, insanların evlerine gidebilmesi için her şeyin temizlenip toparlanması için acele etti.

Maris'le birlikte olabilirdim. Ama aptalca bir nedenden dolayı, en basit işi yapmak iki kat daha uzun sürüyordu.

Lütfen gitme, Mari.

Bana karşı komplo kurduğun için sana lanet olsun kader.

Son evrak işlerini halletmek için ofisine döndüğünde, karnında çok geç kaldığına dair hastalıklı bir his vardı.

Kapıyı açtığı ve Maris'i kanepesinde uyurken bulduğu anda buharlaştı. Mari'nin ne kadar çocuksu ve tatlı görüldüğünü fark eden Ture'nin yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. Uzun bacakları bükülmüştü ama yine de kanepenin kenarından sarkıyorlardı. Ceketini çıkarmış ve başını koluna yaslarken onu eğreti bir battaniye olarak kullanmıştı. Maris'i hiç bu kadar rahat görmemişti.

Ya da daha lezzetli.

Elini o tatlı görüntünün üzerinde gezdirme ihtiyacı o kadar zorlayıcıydı ki nasıl direndiğinden emin değildi. Ama Maris'e tüm dikkatini verene kadar onu rahatsız etmek istemiyordu. Sessizce masasına doğru yürümeye başladı. Ama hareket ettiği anda Maris kanepeden fırlayıp ölümcül bir poz verdi.

Bakışları Ture'ye odaklanır odaklanmaz rahatladı. "Özür dilerim. Uykumun hafif olduğu konusunda seni uyarmalıyım."

Şaka yapmıyorum. Savaşa hazır bir asker gibi uyanan biri.

Ture bunu Maris uyurken ani bir hareket yapmaması için bir uyarı olarak bir kenara not etti. "Sorun değil. Burada bitirmem gereken küçük bir evrak işi var ve seni rahatsız etmek istemedim."

Maris ceketini yerden aldı. "Gitmemi ister misin?"

"Hayır." Ture bu yanıtın ne kadar hızlı ve güçlü bir şekilde verildiğini fark edince kızardı. "Yani-"

Maris onun sözlerini gülerek kesti. "Neden birbirimizin yanında bu kadar gerginiz? Darling'e eşcinsel olduğumu söylemeden önceki günlerden beri bir erkeğin yanında böyle dans etmemiştim ve bunu öğrenip benden nefret edeceğinden korkuyordum."

Çünkü daha önce hiç böyle bir adama aşık olmamıştım.

Ture bu kelimeleri zar zor yakaladı. Onlar gerçektir. Maris'e karşı bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir açlık duyuyordu. Ama bunu ona söylemek için henüz çok erkendi. "Bilmiyorum. Sanırım beni korkutan senin vahşi auran."

"Vahşi auram mı?"

Ture başını salladı. "Egzotik bir vahşi hayvanla aynı odada olmak gibi. Sen zarif ve güzelsin. Her hareket bir zarafet senfonisi. Ve

Aynı zamanda ne kadar kolay can alabildiğini ve gözünü kırpmadığını da biliyorum. Ne kadar hızlı bir şekilde kana susamış bir suikastçıya dönüşebileceğini."

"Ben kana susamış değilim."

Ture, Maris'in gömleğindeki kıvrımları düzeltmek için aralarındaki mesafeyi kapattı. "Ama senin vicdan azabı duymadan öldürdüğünü gördüm. Ve bana zarar veren insanlarla kötü bir dönem geçirdim. Yani... evet, beni biraz tedirgin ediyorsun. Kötü bir anı yaşayıp beni öldürmeni istemiyorum."

Ture'nin yüzünü avucunun içine aldı ve o karanlık gözler yoğunluğuyla onu kavurdu. "Seni asla incitmem, Ture." Maris dudaklarını Ture'nin dudaklarına değdirdi ve ona o güne kadar tanıdığı en nazik öpücüğü verdi.

Ture gözlerini kapadı ve tekrar sarılmanın tadını çıkardı. Bunun Maris'in korktuğu gibi bir hata olmamasını ne kadar da umuyordu. "Sanırım evrak işlerim bekleyebilir."

Maris derin, tatlı bir kakhaha atarak geri çekildi. "Önce çalış. Hâlâ burada olacağım ve senin için hâlâ sert olacağım."

Son söylediğinde kaşları havaya kalktı. Bu onun ilkel ve düzgün asker-devlet adamı karakterine hiç uymuyordu.

Maris onun alnına bir öpücük kondurup geri çekildi ve Ture'yi nazıkçe masasına doğru itti. "Ne kadar çabuk bitirirsen..."

En çok arzuladığı şeyi daha çabuk yiyebilirdi.

Dudağını ısırarak Ture, sabah için yeniden sipariş verirken bir yandan da makbuzları kontrol etmeye ve kredi fişlerini gruplamaya gitti. Tüm bunlar olurken bakışları, elinde bağlantısıyla kanepede oturan Maris'in üzerinde dolaşmaya devam etti. "Ne yapıyorsun sen?"

Sevimli bir gülümseme dudaklarını kıvrırdı. "Ben azılı bir oyuncuyum. Şu anda bana karşı oynayan Hauk'u katlediyorum."

Bu onu şaşırttı. Maris'in, Maris'in ailesinden biri olduğunu asla tahmin edemezdi.

Şunlar. "Oyunda mısın?"

Maris omuz silkti. "Ben askerken eğitimimizin bir parçasıydı ve gerçek bir cinayetten hoşlanmasam da, sahte ceset sayıları beni hiç eğlendirmiyor."

"Bunu senin için asla düşünmezdim."

"Biliyorum, değil mi? Tüm bu inanılmaz seksilik dağının altında küçük bir çocuğun kalbi atıyor."

Ture kafasındaki görüntüye güldü. Bir yanı Darling'in Maris'le yaşadığı uzun geçmişi kısıkanıyordu. "Çocukken nasıl biriydin?"

"Düşünceli. Ağırbaşlı. Huysuz... Şimdi düşünüyorum da pek değişmemiş."

"Seni düşünceli ya da sinirli olarak sınıflandırmazdım."

Maris sırtıttı. "Ağırlaştırma konusunda feragatname yok. Not edildi." Ture tekrar güldü. "Sen sinir bozucu değilsin, Mari."

"Sadece bekle. Beni sabah görmediniz. Sizi temin ederim, öğleden sonra ikiye, bazen üçe kadar regl olurum. Darling bile o kaltakla uğraşmak istemiyor."

"Seksin bu semptomları iyileştirdiğini duymuştum."

Maris oyundan başını kaldırdı. "Affedersiniz?"

Ture şakacı bir şekilde omuz silkti. "Benim için çalışan kadınlar böyle söylüyor. Bildiğimden değil. Ben hiç bir kadınla yatmadım. Sen yattın mı?" Maris'in birkaç hafta önce ona anlattıklarından, kendisinin aksine Mari'nin en azından bir girişimde bulunduğunu biliyordu. Ama Maris'in bunu gerçekleştirip gerçekleştirmediğini bilmiyordu.

Güzel bir kırmızı tonu boynundan yüzüne doğru yayıldı. "Bir zamanlar bir kadınla nişanlıydım."

Bu açıklama onu şaşkına çevirdi. Bu konunun daha önce hiç gündeme gelmemiş olması ne tuhaftı. "Gerçekten mi?"

Maris oyununa dönerken başını salladı. "Onu hâlâ seviyorum ama öyle değil. O daha çok küçük bir kız kardeş gibi. Bu yüzden düğünü yapamadım ve eşcinsel olduğumu şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordum. O çocuk istiyordu ve ben de onu ve onları benimle bir yalanı yaşamaya zorlamak istemiyordum. Ve daha önceki sorunuza cevap vermek gerekirse, payıma düşenden çok daha fazla kadınla birlikte oldum. İnanın bana, heteroseksüel olmak için elimden gelen her şeyi denedim. Gerçekten denedim. İstedğim son şey, mavi kanlı acımasız askeri kahramanlar ve suikastçılardan oluşan aileme oğullarının herkes gibi olmadığını söylemekti. bunu iyi karşılamayacağını biliyordum ve korkularımı boşa çıkarmadılar."

"Senin için zor olmuş olmalı."

Maris içini çekti. "Bunun kimse için kolay olduğunu sanmıyorum. Kimse farklı olmak istemez, özellikle de gençken."

Bu doğrudu. Maris gibi o da bunu inkâr etmek için elinden geleni yapmıştı. Ama sonuçta nafîle bir savaştı bu. Ne yaparsa yapsın, vücudunun bir kadına bir erkeğe verdiği tepkiyi vermediği inkar edilemez gerçeğine geri dönüp duruyordu.

Kalbi de öyle.

"Peki bunu Darling'e nasıl açıkladın?"

Maris güldü. "Ben . Beni salyalarım akarken yakaladı."

Yüzü buruşan Ture, bunun ne kadar korkutucu olabileceğini hayal bile edemiyordu. "Sana zarar verdi mi?"

"Hayır, daha az umursayamazdı. Onun bu yönünü seviyorum. Bana eşcinsel olmamın *onun* için hiç önemli olmadığını, ama *onun aletini* elime alırsam benimkini kaçırmış olacağımı söyledi."

Ture kaşlarını kaldırdı.

"Darling söylediğinde daha komikti. Genelde ben de daha komik olurum. Ama bende uyandırdığın o gerginliğe geri döndüm."

Ture masasından kalktı ve Maris'in önünde durmak için hareket etti. "Öldürmek için eğitilen kişi sen olduğun halde *seni sinirlendirmemi* histerik buluyorum."

Oyunu kapattı ve ayağa kalktı. Bakışlarındaki sıcaklık Ture'u yaktı. "Burada olmamalıydım. Bunu düşünmemeliydim bile."

"Sana söyledim, Mari. Ben yetişkin biriyim. İnsanların duygularıyla çocukça oyunlar oynamam. Darling'le paylaştığın şeye saygı duyuyorum ve her zaman da duyacağım. Tek istediğim sana herkesin pislik olmadığını kanıtlamak için bir şans. Seni paylaşabileceğimi ve sana hak ettiğin şekilde davranabileceğimi."

Ture'nin yanağını avucunun içine aldı. "Kalbimi kırma, Ture. Yeterince paramparça oldu."

Ture onu kollarına çekti, böylece onun dünyasının bir parçası olmayı ne kadar çok istediğini gösterebilecekti. Gözlerini kapatarak Maris'i içine çekti. "Benimle eve gel, Mari. Seni hücreme iki blaster'ını da ateşleyerek girerken gördüğüm andan beri arzuladığım gibi sana sarılmama izin ver."

O da buna güldü. ". Beni eve götür ve senin olayım."

Ture başka bir şey söylemeden restoranı kilitledi ve onu aracına götürdü.

Maris, gölgelerin ve ışığın Ture'nin mükemmel yüz hatlarıyla oynamasını izlerken olduğundan daha da gergindi. Vücudu Birlik'in ona verdiği hasar yüzünden hâlâ iyileşmekte olsa da, Ture'nin çok az dış yarası kalmıştı. Maris kendi iyileşmekte olan yaralarının bu geceki planlarına engel olmamasını umuyordu. Tek istediği Ture ile ikisi de yürüyemez hale gelene kadar sevişmekti.

"Yağmurda ne yaparsınız?" Ture sordu. "Pardon?"

"Havuzdayken aklıma garip bir şey geldi. Sağanak yağışların seni açığa çıkarabileceğini söylemiştin. Yağmurlu günlerde ne yaparsın?"

"İçeride kalmaya çalışın. Eğer dışarı çıkmak zorunda kalırsak, yağmurluk giyiyoruz ve yağmurun tenimize değmediğinden emin oluyoruz."

"Hiç kazara maruz kaldınız mı?"

"Bir yetişkin olarak değil. En son olduğunda, okuldaki bir pislik beni spor salonumuzun kilitli kapısından dışarı atmıştı. Sevgilim beni bulmak için dışarı çıktı ve normale dönene kadar saklamama yardım etti."

"Onu neden sevdiğini anlayabiliyorum."

"Evet... Bana çok cehennem yaşattı."

Ture bir köşeyi döndü. "Eşsizliğin göz önüne alındığında, ailenin seni insanlarla birlikte bir okula göndermesine şaşırdım. Bu normal mi?"

"Hiç de değil. Çoğu Phrixian asla bir insanla tanışmaz bile. Tanışan az sayıda kişi de genellikle onlarla sadece savaşta karşılaşır. Ben talihsiz bir istisna oldum."

"Neden?"

"Birlik yetkisi. Onlara karşı bu kadar savaşçı olmamamız için insan davranışlarını incelemek üzere yakın yönetici aileden bir üye istediler. O sırada varis olduğu için Kyr'ı alamadılar, bu yüzden babam geri kalanımız için rastgele bir çekiliş yaptı ve bilgisayarın tükürdüğü isim benimkiydi."

Ture, Maris'in ses tonundaki acıyı duydu. "İnsanları gerçekten sevmiyorsun, değil mi?"

"Sınıf arkadaşlarımı sevmedim. İnsanlar, insan oldukları sürece iyidir."

O da fikirdeydi. "Birlik'in planı işe yaradı mı?"

"Eşcinsel oğul gönderilmeseydi olabilirdi. Zaten babam da kişisel tercihimden, böylesine etkilenmeye açık bir yaşta aşağı bir türe maruz kalmamı sorumlu tuttu. Sonuçta tek yaptığı Kyr'in Birlik saflarında yükselmesini ve diğer dünyalara karşı kendi savaşını başlatmasını sağlamak oldu. Ve babam artık tüm insanlardan mantıksız bir delilikle nefret ediyor."

"Üzgünüm, Mari."

"Teşekkürler ama bunu sen yapmadın. Kyr'a ne olduğunu bilmiyorum. On yedi yaşına kadar ruhsuz değildi. Hakkında konuşmayacağı bir şey onu sonsuza dek değiştirdi. Her neyse, sahip olduğu azıcık merhameti de öldürdü ve onu bugünkü canavara dönüştürdü."

Ture, Maris'in ses tonundaki üzüntü ve pişmanlığı duydu. "Onu hâlâ seviyor musun?"

"O benim kardeşim. Onu evlatlıktan reddeden ben değilim. Eylemlerine ya da görüşlerine katılmasam da, bu aramızdaki kan bağıını koparmaz."

Ture'nin sevgisini kazanan kalp buydu.

Ture arabayı küçük bir otoparka çekti ve yanaştı. Önce Maris indi ve Ture ona katılana kadar bekledi. Restorandan sadece birkaç blok ötede güzel bir apartman binasıydı. Üniformalı bir kapıcı onları içeri aldı.

Kendilerini en üst kata çıkaran asansöre bindiklerinde Maris konuşmadı. Ture'nin yeri uzun ve zarif bir salonun sonundaydı.

Ture kapının kilidini açtı. "Anachelle'in uyuduğunu umuyorum."

"Uyumuyor," diye seslendi Anachelle arkadaki yatak odasından. "Ama kapısını kapatıyor ve gürültü önleyici kulaklıklarını takıyor. Siz ikiniz istediğiniz kadar eğlenin ve benim burada olduğumu aklınıza bile getirmeyin. Odamdaki buzdolabım tamamen dolu ve bu gecelik kilitliyim."

Maris güldü. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Ben de öyle. Onu bir kontrol edeyim, hemen dönerim."

Maris oturma odasında kaldı ama Ture uyanık olduğu ve dinlenmediği için ona kızarken aralarındaki şakacı konuşmaları duyabiliyordu.

"Erkek arkadaşının annesine git ve ona evet, ayaklarımın yukarıda söyle. Ben iyiyim büyükanne."

Ture oldu hala gülümseyen olarak o geri döndü, sallamak onun Başını. "O iflah olmaz." Mutfağa doğru yöneldi. "Biraz şarap ister misin?"

"iyi olur. Çakırkeyif olmak istemiyorum."

Ture bunun üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Bir süre kötü bir uyuşturucu ve içki problemim oldu. Gerçekten geri dönmek istemiyorum."

"Özür dilerim. Bilmiyordum."

Maris ceketini bir sandalyenin arkasına sarkıttı. "İnsanların boyunlarına taranabilir bir tasma taktıkları bir şey değil. Hey, Evren, ben iyileşmekte olan bir bağımlıyım."

"daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, benim de kısa bir kötü dönemim oldu."

Maris'in bakışları Maris'in omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Senin için daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Cehennemde yapayalnız olmak berbat bir şey."

"Ama senin her zaman sevgilin vardı."

Maris yorum yapmadı. Kendi aptallığı yüzünden yalnız kaldığı kısa bir süre olmuştu. Ama bunu düşünmemeye çalıştı.

Ve tanrılara bir daha böyle bir şey yaşamak zorunda kalmaması için dua etti.

Ture arkasından yaklaştı ve kollarını Maris'in beline doladı. "Bu gece nefis göründüğünü söylemeliyim, ama beklediğim gibi değilsin."

Ture dişleriyle kulak memesini okşarken nefesini içine çekti. "Ben her zaman gösterişli bir kraliçe . Ara sıra çılgılık çılgılığa normalleştiğim anlar da oluyor."

"Nasıl giyindiğin benim için hiç önemli değil, Mari. Kişiliğinin tüm yönlerine bayılıyorum." Dilini Maris'in kulağının etrafında döndürmeye devam ederken elini aşağı kaydırarak onu kavradı. Nefes alış verişini düzensizleştirdi.

Maris arkasına yaslanarak elini Ture'nin saçlarında gezdirdi ve gözlerini kapatarak tekrar sarılmanın ve dokunulmanın tadını çıkardı. Çok uzun zaman olmuştu. Ve bu, her zaman ondan kaçan tek şey için acı çekmesine neden olmuştu.

Aldığı kadar verebilen biriyle gerçek bir ilişki.

Bencil kullanıcılardan çok sıkılmıştı. Duygusal olarak kendisinden bile daha fazla zarar görmüş insanlardan.

Kalbi küt küt atarken, Ture elini Maris'in pantolonunun içine sokup onu okşarken Ture'nin dudaklarını yakaladı. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce homurdandı.

"Gerçekten çok sertsin."

Maris gülümsedi. "Sen aradığından beri böyleyim."

Ture'nin kaşı kuzeye doğru kalktı.

Yüzünü ona dönen Maris burnunu kırıştırdı. " bir dayanıklılığım var ki dillere destan." Ture'nin gömleğini çıkardı ve elini kaslı göğsünün üzerinde gezdirdi. "Her ne kadar mutfakta usta olsan da, yatak odasında yapabileceklerimin yanında senin yeteneklerin sönük kalır."

"Elbette, bahsettiğiniz bu yetenekleri görmeme izin verin lordum." Maris onu kucağına alıp sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi taşıırken Ture'nin nefesi kesildi. Ture hiçbir şekilde zayıf olmasa da, Maris'in gücü insanlık dışıydı.

Kelimenin tam anlamıyla.

Ture ona yatak odasına kadar rehberlik etti. Lambayı yakmaya başladığında Maris onu durdurdu.

"Karanlıkta daha iyi çalışırım."

Maris'in fiziksel yaraları konusunda ne kadar mahcup olduğunu bilen Ture elini geri çekti. "Bir dahaki sefere hafif istiyorum ve sanırım buna iş dediğin için çok kırıldım."

Maris onu yatağa yatırırken kulağında derin kahkahalar çınladı. "İyi o zaman, karanlıkta daha çok zevk alıyorum."

"Bu hala kulağa doğru gelmiyor."

"Evet, dilimi seninle konuşmak için kullanabilirim ya da..."

Maris meme ucuyla oynarken Ture'nin nefesi kesildi. Acı noktasına kadar sertleşirken ürperti vücudunun her yerine yayıldı. "Elbette, *buna* engel olmama izin verme."

Maris meme ucundan karnına doğru yavaş, kasıtlı ve sıcak bir iz bırakırken bir başka sıcak kahkaha onu heyecanlandırdı. Maris, Ture'nin pantolonunu ustalıkla çıkarırken göbeğini dillerken derin bir nefes aldı. Kalçalarını kaldırarak Maris'in ayakkabı ve çoraplarıyla birlikte pantolonunu da çıkarmasına izin verdi.

Sonra, Maris onun ayak parmaklarını emdi. Zevk ona saldırırken gözleri yuvalarından fırladı. *Bunun* ne kadar iyi hissettirebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Maris parmaklarını ve dilini her bir parmağın etrafında ve arasında gezdirdikten sonra ayağının kemerine doğru ilerledi.

Maris ayaklarına masaj yaparken Anachelle'in bu kadar memnun görünmesine şaşmamalı. İnanılmazdı.

Maris dişleriyle Ture'nin topuğunu ısırdı, sonra yavaşça Ture'nin kaslı bacaklarına doğru ilerledi. Ture'nin teninin kokusu kafasını doldurmuş, onu şaraptan daha fazla sarhoş etmişti. Maris onu ilk gördüğü andan beri bunun için ölüyordu. Ateş altındayken mizah yapabilen bir adam...

Zarya'ya gösterdiği sadakatten bahsetmiyorum bile.

Kalbi hızla çarpan Maris elini Ture'nin sikine götürdü ve Ture'nin yüzünde gördüğü zevkten keyif aldı. Bir insanın aksine, Phrixianlar zifiri karanlıkta da gün ışığında görebildikleri kadar iyi görebiliyorlardı - amfibi olmanın bir nezaketi. Işık, çoğunun yaşadığı suyun nüfuz edemediğinden, bu yeteneği uzun zaman önce geliştirmişlerdi.

Ture elini saçlarına gömüp kafa derisine masaj yaparken o da Ture'nin kalça kemiğini ısırdı. Tekrar dokunulmak çok iyi hissettirdi. Saygı duyabileceği biriyle birlikte olmak çok güzeldi.

Samimiyete aç bir şekilde dudaklarını Ture'nin ucuna değdirdi ve sonra onu yavaşça ağzına çekti.

Maris onu bütünüyle yutarken Ture haykırdı. Maris'in nefesini ve dilini vücudunda hissettiğinde her yeri titredi. Daha önce hiç kimse

ona karşı çok titizdi. Maris yeteneklerini hiç de abartmıyordu. Sanki Maris zevkini başkalarına vermekten alıyordu.

Onu incitmemek için dikkatli ve yavaş hareket eden Ture, kalçalarını Maris'in başına doğru iterken, Maris'in elleri vücudunda geziniyor ve her yalayışını daha da güçlendiriyordu.

Ture böyle kalmak, bunun tadını olabildiğince uzun süre çıkarmak istiyordu ama Maris'in övünmesine sadık kalarak... . Maris, Ture'nin bedeninden çok fazla zevk aldı. Çok geçmeden, saf bir coşku patlamasıyla boşaldı.

Ve yine de Maris onun tadına baktı. Ne ürkü ne de geri çekildi. Ondan aldığı zevkin son zerresini de emene kadar.

Nefes nefese ve halsiz olan Ture, başı dönerek orada yatıyordu. "Bu inanılmazdı."

Maris, Ture'nin karnını yavaşça öpüp meme ucuna ulaşana kadar hiç konuşmadı. Buna karşı bir düşkünlüğü var gibiydi. Maris Ture'nin kalçalarını kaldırırken dili etrafında dönüyordu. Hafifçe geri çekildi ve sonra kendini içeri kaydırды.

Maris inanılmaz bir beceriyle ona doğru iterken Ture yüksek sesle inledi. "Daha sert, Mari."

Maris bu sözlerin tadını çıkarırken dudağını ısırды. Ture'nin yanağını kavrayarak gözlerinin içine baktı. "Çok güzelsin."

Ture, Maris'in avucunu öpebilmek için yüzünü çevirdi. "Senin yanında ben sönük kalıyorum."

Orada yanılmıştı. Maris'in içi de dışı da yara almıştı. Uzun yıllar boyunca bir yalanı yaşamaya çalışmak, onu umursamayan insanları memnun etmeye çalışmak ona zarar vermişti. Cehennemi yaşamış ve her alevle dağlanmıştı.

Ama şu anda, Ture'nin yanındayken, neredeyse normal hissediyordu. Bu ona hiç mantıklı gelmiyordu.

Yine de bir nedenden dolayı, evde olmak gibiydi.

O zeki gri gözlere baktı ve kendini tamamen kaybetti. Bir an sonra, nihayet serbest kaldığında sarsıldı.

Maris'in saçlarıyla oynarken Ture onu kendine yakın tuttu. Tatlı bir gülümseme dudaklarını büktü. "Kıyafetlerini ne zaman çıkardın?"

Maris, Ture'nin onu tatmin ederken yavaşça soyunduğunun farkına bile varmamış olmasına güldü. "Sana söylemiştim, ben *o kadar* iyiyim."

"Evet bebeğim, öylesin."

Maris Ture'nin yanına gitti, böylece onu kollarına çekip sarılabildi.

Ture göğsüne yaslanırken elini Maris'in elinin üzerine koydu ve bir bacağı Maris'in kalçalarının üzerine attı. "Bu uzmanlık seviyesine ulaşmak için kaç kişiyle birlikte olduğunu düşündükçe ürperiyorum."

Maris, düşünmekten ya da konuşmaktan nefret ettiği bir şey karşısında içini çekti. Ne yazık ki bu konuda yalan söylememesi gerektiğini de iyi biliyordu. Er ya da geç Ture bunu öğrenecek ve ya kabullenecek ya da çekip gidecekti. Ve eğer yürüyüp gidecekse, Maris Ture'nin daha fazla sevgisi kök salmadan gitmesini tercih ederdi. "Gerçeği mi istiyorsun?"

"Hayır... ama evet. Yalanlardan hoşlanmam."

Cesaretini toplamak için derin bir nefes alan Maris, Ture'nin öfkesine ve ahlaki kınamasına karşı kendini hazırladı. "Ben bir fahişeydim."

"Mari, kendini bu şekilde aşağılamamalısın-"

"Hayır, Ture. Ben eğitilmiş bir fahişeydim. Alındım ve satıldım." Ture kaskatı kesildi. "Ne?"

İşte geliyor.

"Merak etmeyin. Ben hastalıklı değilim. Tamamen test edildim." Acı kalbini yarmak için ilerlerken dişlerini sıktı. "Ve bu bir ömür önceydi... Ailem eşcinsel olduğumu öğrendiğinde beni evlatlıktan reddettiler. Babam sahip olduğum her şeyi aldı ve yok etti. Kıyafetlerimi ve yasal olarak kazandığım ve biriktirdiğim parayı bile. Tüm mal varlığıma Phrixian hükümeti tarafından el konuldu - politik gücü olan soylu ebeveynlere sahip olmanın güzelliği. Sırtımdaki savaş giysisi ve cebimdeki bir avuç kredi dışında hiçbir şeyim yoktu. Darling'e ya da herhangi bana yaptıklarını anlatamayacak kadar utanıyordum. Aşağılanmış bir şekilde ve hayatımın dehşetinden kaçmak isteyerek kaçtım. Asker ya da suikastçı olmak istemediğimden ve pazarlanabilir başka hiçbir becerim olmadığından, beni almak isteyen ilk adamla birlikte oldum. Beni önemseydiğini sanmıştım ama o kolay lokma arayan bir köle taciriydi. Bir hafta içinde beni uyuşturucuya alıştırdı ve bir geneleve sattı."

"Oh tatlım..."

Maris, Ture elini saçlarının arasından geçirip onu dudaklarından hafifçe öperken kınama olmamasının tadını çıkardı.

"Çok üzgünüm, Mari. Orada ne kadar kaldın?"

"İtiraf etmek istediğimden daha uzun süre. Darling beni bulmak için cehennemin dibini boylamasaydı ve bunu yapmak için amcasıyla birlikte kendi güvenliğini riske atmasaydı muhtemelen hâlâ orada olacaktım. Beni bulduğunda kafam o kadar iyi ve hastaydım ki onu tanıyamadım bile."

Ancak Maris, hapsedildiği ve zincirlendiği odadaki o kirli, iğrenç yatakta çıplak bedenini örtmek için Maris'in etrafına bir battaniye saran Darling'in görüntüsünü asla unutmuyacaktı. Maris'e iradesi dışında yapılanlara öfkelenen Darling onu göğsüne bastırmıştı. Maris'in yardıma ihtiyacı olduğunda ona gitmediği için de aynı derecede öfkeliydi.

"Sevgilim beni kalbine bastırdı ve beni eve götüreceğini söyledi, köle lanetlensin. Yaşadığı sürece acı çekmeme asla izin vermeyecekti. Ve beni özgür kılmak için çok mücadele etmek zorunda kaldı. Eğitimli fahişeler çok para eder. Onu durdurmak için ellerinde ne varsa gönderdiler." Ve Darling onların arasından geçip Maris'i dışarı çıkardı.

Ture'ye gülümsedi. "Beni kurtardığı için sonsuz minnettarlığımın bir göstergesi olarak eve dönerken üzerine kustum. Bu konuda tek bir kelime bile etmedi. Onun yerine beni arkadaşı Nykyrian'a götürdü ve Syn ile birlikte beni sağlığıma kavuşturdular. Ve ben güvende olur olmaz, Darling beni satan adamı ve genelevin sahibi olan köle tacirini buldu ve onları parçalara ayırdı."

"Sırf bu yüzden bile Darling'i seviyorum."

Maris alay etti. "Bunu şimdi söylüyorsun..."

Ture ayağa kalkarak ona baktı. "Bunu her zaman söyleyeceğim Mari. Seni benim için kurtardı. Bunun için ona borçluyum."

Yine de Maris buna inanmıyordu. Ona Darling'i asla kıskanmayacaklarını söyleyen çok fazla erkek olmuştu ve zamanla hiçbirisi Darling onu çağırdığında tereddüt etmeden gideceği gerçeğine tahammül edememişti.

Gündüz ya da gece.

Darling'e çok şey borçluydu.

Maris Ture'yi kendine doğru çekti ve başını göğsünün ortasına yasladı. Ture'nin vücudu bacaklarının arasında kalacak şekilde hafifçe kaydı. "Peki ya sen? Ailen öğrendiğinde nasıl tepki verdi?"

"Seninki gibi. Babam sahip olduğum her şeyi çimenlerin atıp ateşe verdi. Sonra taşındılar ve yeni evlerinin bana ait olmadığından emin oldular.

Adres. Birilerinin gerçeği öğreneceği düşünceyle çok utandılar, bu yüzden tüm arkadaşlarımıza ve ailemize öldüğümü söylediler. Cenaze töreni bile düzenlediler."

Maris içinden gelen öfkeyle irkildi. Başkalarının zalimliğini asla anlayamazdı. Özellikle de kendi çocuklarına karşı. "Şaka mı yapıyorsun?"

Ture başını salladı.

Maris acı içinde içini çekti. "Annem doğum kaydımı yaktı ve babam Phrixian hükümet dosyalarındaki tüm kayıtlarımı sildirdi. Bir süre hiçbir şey alamadım... yaşayacak bir yer bile kiralayamadım. Zavallı Syn bana yeni kayıtlar uydurmak zorunda kaldı. Ama sorun değil. Benim için yaşımdan iki yıl düşürdü."

Ture güldü. "Ciddi misin sen?"

Gülümseyerek başını salladı. "Harika arkadaşlarım var."

"Ve benim inanılmaz bir sevgilim var." Ture onu öpmek için ayağa kalktı.

Maris gözlerini kapadı ve bu sözlerin ve Ture'nin bedeninin kendi bedeninin üzerinde hissettiklerinin tadını çıkardı. Bu yüzden çoğu insanın çarşaf değiştirdiğinden daha sık bir sevgiliden diğerine geçiyordu. *İlişkilerini fiziksel ve kısa tutuyor, gerçek bir bağlılık ya da duygu hissetmiyordu.* Kalbinin kırılmasından çok daha kolaydı. Ama dürüst olmak gerekirse, yanındaki kişinin onu bırakmayacağını bilmenin rahatlığı için adam öldürürdü. O onların dünyasıydı ve sonsuza dek öyle kalacaktı.

Sadece bir kere.

Yan tarafına döndükten sonra yatağında geriye doğru kayan Ture, ona doğru kaşıkla uzandı. Maris yüzünü Ture'nin ensesine gömüp teninin sıcak kokusunu içine çekerken gülümsedi. Doğrusu, Ture'yi itiraf etmek istediğinden daha fazla özlemişti. Ture eve döndüğünden beri Maris kendini garip bir şekilde başıboş hissediyordu. Sanki bir şeyler eksikmiş gibi.

Ama bu his artık tamamen yok olmuştu. Uzun zamandır hiç olmadığı kadar iyi hissediyordu.

Ture'nin başı Maris'in pazularına yaslanmıştı ve Maris'in diğer kolu Ture'nin kaburgalarının üzerinden sarkıyordu, böylece onu göğsüne yakın tutabiliyordu. Gözlerini kapatarak kendini bu mükemmel ana kaptırdı ve Ture' kendisinden nefret etmeyi öğrenip hayatından çıkıp gideceği günü düşünmemeye çalıştı.

Ama hiçbir şey uzun sürmedi. Kötü olan değil. Ve özellikle de iyiler.

BÖLÜM 6

Maris boş bir yatağa uyandı ama o güne kadar aldığı en inanılmaz koku odaya yayılmıştı. Bu koku midesinin guruldamasına ve açlıktan kramp girmesine neden oldu. Ağzı sulanarak yataktan çıktı ve Ture'nin yakındaki bir sandalyede elbiselerinin üzerine örttüğü bornozu gördü.

Onu giydikten sonra sıcak kokuyu incelemeye koyuldu. Temkinli bir şekilde, hâlâ odasında barikat kurmuş ya da gitmiş olan Anachelle için gözlerini dört açtı. Bacaklarında da vücudunun geri kalanı kadar yara izi olduğu için başkalarının onu görmesinden hoşlanmıyordu. Açlık sancıları bu kadar şiddetli olmasaydı, önce giyinirdi.

Burnunu takip ederek Ture'yi mutfakta yalnız buldu.

Sanki onun varlığını hissetmiş gibi, Ture gülümseyerek döndü. "Selam tatlım.

İyi uyudun mu?"

Şaşırtıcı bir şekilde, yapmıştı. "Yaptım. Sen?"

"Bir bebek gibi." Ture onun dudaklarına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra yemek pişirmeye geri döndü.

"Anachelle nerede?"

"Birkaç dakika önce doktor randevusu için çıktı." Maris'e bir bardak meyve suyu uzattı. "Taze sıkılmış, kendi meyve suyum ve baharat karışımım, en zorlu gece kuşunu bile uyandırması garanti."

Bu konuda iyi şanslar. Askeri tatbikatlar bile bunu başaramamıştı, bu yüzden fiziksel yara izlerinin yaklaşık yarısı vardı. Ama Maris içerken onu uyandırdı ve çok lezzetliydi. "Kahretsin, mutfakta bir tanrısın."

"Ben tanrıçayı tercih ederim." Ture kaşlarını gururla salladı. Gülümseyerek bir adım daha yaklaştı. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Soğanı doğramak ister misin?" Ture, birinin beklediği adaya doğru işaret etti.

Maris kesme tahtasına doğru ilerledi. Onun yanında Ture bir bifteği küp küp doğramıştı. İki parçanın arasında duran bıçağı aldı ve ardından soğana uzandı.

Ture bir protesto çılgılığı attı. "Aman Tanrım, dur! Hareket etme."

Ture'nin ses tonundaki panik karşısında şaşırarak kaşlarını çatı. "Ne?"

"Yemin ederim, mutfakta da savaşıta olduğu kadar ölümcülsün."

Kafası tamamen karışan Maris ona bakakaldı. "Ne?" diye tekrarladı.

Ture bıçağı onun elinden aldı. "Çapraz bulaşıma. Annen sana hiçbir şey öğretmedi mi?"

"Yemek pişirmekle ilgili değil. Prenslerin bunu yapmasına pek izin verilmez. Bu nedenle, sarayımızın hangi bölümünde mutfak olduğunu bile bilmiyorum."

Ture durakladı. "Bir an için senin kraliyet ailesinden olduğunu unutmuşum. Her neyse, sebze keserken kullandığın kesme tahtası ya da bıçağı protein keserken asla kullanmıyorsun. Aman Tanrım. Hepimizi öldüreceksin!"

Maris onun öfkesine güldü. "Özür dilerim."

Ture, Maris'i pişmemiş yiyeceklerden uzaklaştırırken onun kolunu sıktı. "Bir yumurta çırpabilir misin?"

"Deneyebilirim. Daha önce hiç yapmadım ama insanların düşüncelerini karıştırmakta iyiyimdir. Sözsüz bir yumurtanın kafasını karıştırmak ne kadar zor olabilir ki?"

Ture başını salladı. "Buraya gel de sana nasıl yapıldığını göstereyim."

Maris itaat etti. Ture onu, içinde biraz yağ bulunan bir tavanın açık ateşte ısındığı ocakla arasında durması için çekti. Maris'in elini tutan Ture, onu yumurtalara doğru götürdü ve bir tanesini çıkardı. Maris'e tek eliyle yumurtayı nasıl kıracağını ve tavaya nasıl gösterdi, ardından bir spatula kullanarak çırpı.

Aslında çok güzeldi.

Daha sonra Ture ona yumurtayı tabağına nasıl koyacağını gösterdi ve üzerine kırmızımsı bir sos gezdirdi. "Bak, artık nasıl yemek yapılacağını biliyorsun."

Maris gururla gülümsedi. "Kendimi besleyebiliyorum. Kim bilebilirdi ki?"

Ture aniden yüzünü buruşturdu. "Evet, şimdi bir yumurta pişirebilir ve bu sırada ölebilirsin."

"Nasıl yani?"

Ture, Maris'in elini kaldırdı ve cildindeki çiğ yumurta akını göstermek için çevirdi. "Mikroplar, bebeğim. Birlik'in en iyi suikastçılarından bile daha sessiz bir katildirler." Maris'i yıkayabilmesi için lavaboya doğru çekti.

Şaşırtıcı bir şekilde Ture uzaklaşmadı. Aksine Maris'in ellerini onun için yıkadı ve uzun süreli su teması nedeniyle uzayan dokumayla oynadı.

Maris, Ture'nin parmaklarının kendi parmaklarının arasında ve her zaman çok daha hassas olan derisinin ve dokusunun üzerinde kaydığı hissiyle nefesini tuttu.

suda yaşıyan formu. Tüm vücudunu ürpertti. Ture'nin nefes alışındaki değişikliği de fark etti.

Suyu kapattıktan sonra elini Maris'in göğsünden aşağı kaydırđı ve elini Maris'in teninde gezdirebilmek için bornozunu açtı. Nefesini sertçe içine çeken Maris, Ture'nin kollarında geriye yaslandı ve başını ellerinin arasına aldı. Ture'nin kalçalarına karşı ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordu. "Hatırlat da mutfağına girdiğimde elime her zaman yumurta bırakayım."

Ture, Maris'in omuzlarından bornozu çekip yere bırakırken, elini hafifçe okşamak için aşağı indirirken kulağına güldü. Maris sırtına doğru uzanarak Ture'nin pantolonunu aşağı çekti ve Ture de ona karşılık verdi. Ture, Maris'in kulağını dilleyerek onu daha da ateşlendirdi ve Ture daveti kabul edip kendini içeri kaydırđı.

Maris zevkle homurdanırken Ture ona doğru itti ve sikini okşadı.

Ture'nin sıcak nefesi Maris'in boynuna çarptı ve Maris'in teniyle oynadı. Maris nefesini sertçe içine çekti. "Nasıl hissettiğini seviyorum."

"Sen de bebeğim." Ture onu daha da hızlı okşarken boynunu okşadı.

"Oh kahretsin. Yalnız olacağını sanmıştım."

Kapı aralığından gelen erkeksi sesle ikisi de donakaldı. Uzun boylu, sarışın ve son derece yakışıklı olan adam yirmili yaşlarının ortalarında görünüyordu.

Ture hemen geri çekildi ve pantolonunu yukarı sıyırdı, ardından adamın Maris'i görmesini engellemek için etrafından dolaştı, o da yerden bornozu hızla aldı ve nefes alış verişini sakınleştirmeye çalışırken giydi.

"Burada ne halt ediyorsun Bristol? Benimle restoranda buluşman gerekiyordu. Sonra görüşürüz."

"Seni görmek için sabırsızlanıyordum." Mavi gözleri Maris'e kaydı. Maris'e fiziksel bir darbe gibi çarpan bir nefretle tehlikeli bir şekilde daraldılar. "Seni başka bir adamla rahatsız edeceğimi hiç düşünmemiştim."

Ture boğazından kısık bir sesle hırladı. "Hemen döneceğim." Bristol'u kolundan yakaladı ve odadan dışarı çıkardı.

Maris onların alçak sesle tartıştıklarını duyabiliyordu ve bu da Bristol'u daha da merak etmesine neden oldu. Kimdi o?

En önemlisi, Ture için neydi?

Ture ona başka bir sevgilisi olduğu konusunda yalan mı söylemişti?

Maris duş almak için yatak odasına yöneldiğinde Bristol, Ture'nin ofisinden çıktı ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. Maris'in vücudunu delici bir yüz ifadesiyle taradı. "Gerçekten tanıdık geliyorsun. Ture'nin restoranında mı çalışıyorsun?"

"Hayır."

"Bristol!" Ture havladı. "Onu rahat bırak ve git. Şimdi!"

"Evet, Ekselansları." Bristol tekrar Maris'e döndü. "Umarım sana bana davrandığından daha iyi davranır." Bu kötü sözlerle ayrılıp gitti.

Ture ofisten çıktı ve Maris'in yüzündeki ifadeyi fark edince dondu kaldı. Kasıklarına tekme yemiş gibi görünüyordu. Ama hayaletimsi solgunluğundan daha kötüsü, kara gözlerindeki acıydı.

Lanet olsun sana, Bristol, seni pislik!

Maris'e dokunmak için uzandığında, Maris geri adım attı.

"Mari, o benim kardeşim," dedi çabucak. "Yemin ederim. Sadece benden para istediğinde yanıma gelir."

Bu sözler nihayet incinmiş duygularının acısını dindirdiğinde Maris uzun bir nefes verdi. "Gerçekten mi?"

Ture başını salladı. "Küçük serserinin çocukluğumuzdan kalma resimlerinin yanı sıra aile fotoğraflarım da var. Onları sana göstermekten mutluluk duyarım. Bunu sadece seni incitmek ve bana saldırmak için söyledi. O böyle bir piç kurusu. İşte, bunu kanıtlayacağım." Ofisine doğru geri dönmeye başladı.

Maris onu durdurmak için kolundan tuttu. "Fotoğraf çektirmene gerek yok. Sana inanıyorum."

Ture rotayı tersine çevirdi ve Maris'i kucaklamak için kendine çekti. "Çok özür dilerim. Seni hiçbir şey için incitmek istemem ve pek çok şey olabilirim ama başkalarını aldatmam. Asla."

Maris onu sıkıca kavradıktan sonra geri çekildi. "Madem bu kadar pislik biri, neden ona para vermeye devam ediyorsun?"

"Çünkü ben aptalım. Kız kardeşim biz çocukken öldü ve Bristol beni ne kadar kızdırsa da ona bir şey olması düşüncesine katlanamıyorum. Ayrıca, ailemde benimle hâlâ konuşan tek kişi o."

Maris onun başını öptü. "Özür dilerim bebeğim."

Ture başını Maris'in omzuna koydu. "Sadakat berbat bir şey."

"Sadece yanlış kişiye verildiğinde."

Ture kollarını ona doladı. "Benim korkumun ne olduğunu biliyor musun

Mari?" "Hayır, tatlım."

"Yakında Sevgilimi keşfedeceğini ve herkes gibi beni terk edeceğini."

Bunu anlamaya çalışırken kaşlarını çatı. "Sevgilin senin kardeşin mi?"

"Hayır. Restoranım. Beni kesinlikle tüketiyor ve bu yüzden tek bir erkek arkadaşım bile olmadı. İlk başta hepsi de gezegendeki en seçkin restoranlardan birine rezervasyonsuz girme ve bedavaya yemek yeme fikrine bayılıyor. Ancak birkaç hafta ya da ay sonra, birkaç haftada bir bir günden fazla izin alamadığım için kıskanıyor ve kızıyorlar. Bu iş gece gündüz aklımı meşgul ediyor. Uyanık olduğum zamanın neredeyse tamamını orada geçiriyorum. Seninleyken erkekler başka bir erkeği kıskanıyor. Benim içinse anlamadıkları cansız bir nesne."

Maris geri çekilerek ona gülümsedi. "Söz veriyorum, bir bina için asla kıskançlık yapmayacağım."

Ture güldü. "Hepsi böyle söylüyor."

Maris parmağını Ture'nin çenesinde gezdirdi. "Yanan tutkular, anlıyorum. Sen başarılı bir iş sahibisin. Öylece kapatıp gidemezsin. Restoran başarısız olursa, sahip olduğun ve uğruna çalıştığın her şeyi kaybedersin. Birincil odak noktanız bu olmalı."

"Bunu anlayabilen tek kişi sensin."

Maris onu öptü. "Eğer en büyük korkun buysa, onu bir kenara bırak. Başarılı olmak için ne gerektiğini biliyorum ve işimi yaptığım için seni asla strese sokmam. Tıpkı benim asker olduğum zamanlardaki gibi. Odaklanmak zorundasınız. Gözünüzü görevden ayırırsanız aklınızı kaybedersiniz. İhtiyacınız olan son şey, bunun için size gereksiz drama veren bir pisliktir."

"İşte bu yüzden seni seviyorum Mari."

Bu sözler ona bir darbe gibi çarpınca Maris dondu kaldı. Buna inanmak istedi. İnanmak istedi. Ama inanamadı. Çok fazla insan onu incitmişti. Aşkı itiraf etmek çok kolaydı. Çok kolay gelirse, çabuk ölürdü. Bunu biliyordu.

Ture onun yanağını okşadı. "Biliyorum Mari. Gözlerindeki korkuyu görüyorum. Tıpkı restoranımda olduğu gibi, anlıyorum. Ama seni Darling'le paylaşabileceğimi ve kıskanmayacağımı sana kanıtlayacağım. Onun sahip olduğu parçana asla sahip olamayacağım gerçeğini kabul ediyorum. Aksine, kalbinde kendi yerimi yaratmak istiyorum ve her zaman onun sahip olmadığı bir parçana sahip olacağım."

"Ve bu?"

Ture, Maris'i içine alırken gülümsedi. "Bu tatlı vücut beni şehvetten çıldırtıyor. Yemin ederim, heteroseksüel olsaydım bile seni arzulardım."

Maris dudaklarını yakaladı ve onu kendine yakın tuttu. *Kalbimi kırma, Ture.* Ama içten içe Ture'un bunu yapacağını biliyordu.

Er ya da geç, tüm erkekler yaptı.

Darling bile.

BÖLÜM 7

Ture, Maris'in personeliyle etkileşimini izlemek için bir dakika ayırdığında dondu kaldı. Son üç haftadır neredeyse hiç kesintiye uğramadan gece gündüz birlikte olmuşlardı. Maris'in henüz sinirlerini bozmamış olması onu hâlâ şaşırtıyordu. Daha önce hiç kimseyle bu kadar uzun süre birlikte olmamış ve en azından bir konuda tartışmamıştı.

Ve personel Mari'yi severdi.

Bertram bile, ve Bertram herkesten nefret ederdi.

Elleri lastik eldivenlerle kaplı olan Maris lavabonun başında durmuş, bulaşıkçılardan biri hastalanıp erken ayrılmak zorunda kaldığı için bulaşıkların durulanmasına yardım ediyordu. Beyaz yansıtıcı şeritleri olan yüksek yakalı siyah binici kıyafetini giyen Maris, onu örten beyaz önlükle tuhaf bir görüntüye sahipti. Hava motosikletine her bindiğinde Maris'in vücudunu koruyan dikişli kapitone deri, kaslı fiziğinin her santimini sarıyor ve kıcını yasadışı olması gereken bir şekilde kavırıyordu. Kahretsin, o kadar sert ve erkeksi görünüyordu ki Ture nefes almakta zorlanıyordu.

Hepsinden iyisi, Maris saçlarını Ture için uzatmaya başlamıştı. Ve iki gündür tıraş olmadığı için, Ture'nin ereksiyonuna hiç de yardımcı olmayan muhteşem bir bıyık gölgesi vardı.

Anachelle onun yanında dururken, "Ona çok aşıksın," diye fısıldadı.

"O kadar belli mi?"

Başını salladı. "Onu kesinlikle gözlerinle yalıyorsun." Ture gülerek ona doğru başını salladı. "Berbatsın."

"Hey, senin için bulaşık yıkamaya çalışan zavallı adamı zihinsel olarak taciz eden ben değilim."

"Kimse size patronunuzu taciz etmenin kötü bir fikir olduğunu söylemedi mi?"

"Hayır. O e-postayı kaçırmış olmalıyım." Burnunu şakacı bir şekilde kırıştırarak peçeteleri katlamak ve çatal bıçak takımlarını ayırmak için köşesine geri döndü.

Ture fırının yanına gitti ve son deneyini çıkardı. Haftada en az bir kez yeni bir şey denerdi. Neyse ki güzel kokuyordu. Küçük bir parça kesti ve kobay olması için Maris'e götürdü.

Maris eldivenlerini çıkardı, sonra da usulca ağzını açıp Ture'nin dilinin üzerine yerleştirmesine izin verdi.

"Eee?"

Maris çiğnedi ve sonra kaşlarını çattı.

Ah, kahretsin. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Ture söndü. "Eksik olan ne?" "Bir şey. ." Maris başını eğdi ve onu şiddetle öptü.

Geri çekilerek gülümsedi. "Evet, eksik malzeme kesinlikle buydu." Göz kırptı. "Bu mükemmel. Lezzetli. Denemelisin."

Ture yıkaması için çatalı ona uzattı ve ağlamak üzereymiş gibi görünen bir garson gördüğünde rostoya doğru geri dönmeye başlamıştı. Rotasını ona doğru çevirdi. "Sorun nedir?"

Tyryn içini çekti. "İğrenç müşteri."

Tyryn iki tabağa uzanıp onları bir servis tepsisine koyarken bu sözler üzerine gözleri karardı. "Bunlar o masa için mi?"

Başını salladı. "Belki de dördüncüsü. ." "Dördüncü mü?"

"Az pişmişti. Fazla pişmişti. Ve sonra çok soğuktu."

Ture tepsiyi onun elinden aldı. "Al, ben hallederim. Sen yarım saat dinlen ve rahatla. Glee'ye senin bölümüne bakmasını söyleyeceğim. Hangi masa?"

"Otuz dört, teşekkürler patron."

"Sorun değil." Ture yemek odasının kapısına doğru yöneldi.

Maris, Ture'nin elinde bir tepsiyle ayrıldığını görünce kaşlarını çattı ve yüzünü buruşturdu. *Bu çok garip.* Şu anda bir taburede oturan ve sanki migreni tutmuş gibi başını ellerinin arasına almış olan Tyryn'in yanına gitti. "Hey, ne oldu?"

"İki kelime. Göt. Delikler." Tyryn iç çekti. "Aristos geldi ve hiçbir şeyin onlar için yeterince iyi olmadığına ve restoranımızın cidden abartıldığına karar verdi."

Maris irkildi. Gururu ve neşesine saldırırlarsa Ture yıkılırdı. Önlüğünü çıkararak pencereye gitti ve sorun masasında kimlerin olduğunu görmek için dışarı baktı. Bakışları çıkaranlara odaklandığı anda öfkesi daha da arttı. Brux Nylan ve en iyi arkadaşı Aston Hyrun. Nylan'ın babası, zamanında Darling'i rezil etmiş ve neredeyse hayatına mal olacak bir senatördü. Aston hem onun hem de Darling'in hıyarıydı.

okula gitmişti. Crispin'le arkadaş olan biriyle. Ve Maris'i çıplak halde yağmura atıp kapıyı kilitleyen aynı piç.

Öfkesinin ağırlığıyla titreyen Maris, karşılaşmak üzere olduğu vahşetin büyüklüğünden habersiz olan Ture'ye destek olmak için mutfaktan çıktı.

Nylan ağzındaki yemeği tabağa tükürdü. "Bu şimdiye kadarkilerin en kötüsü. Kabul edilemez. Köpek maması servis eden bu restoran nasıl birinci sınıf bir restoran olabilir?"

Ture'nin yüzündeki incinmiş ifade kalbini delip geçti. Buna dayanamayan Maris, Ture'nin yanında durdu ve elini omzuna koydu. "Onları affetmelisin Tur. Yaladıkları çizmelerin lezzetine o kadar alışmışlar ki diğer her şeyin tadı tuhaf geliyor. Belki de yiyeceklerini toprağa batırırsan daha çok hoşlarına gider."

Aston restorana göz gezdirirken dudağını büktü. "Vay, vay, bakın burada kim varmış. Darling'in saraydan ayrılacak kadar dizlerinin üzerinde durmana izin vermesine şaşırdım. Yoksa sürtük rolünü *o mu* üstleniyor? Hanginizin kadın olduğunu bir türlü anlayamadım."

"Tatlım, kaltak tamamen benim. Birazcık sikin olsaydı bunu bilirdin."

Aston ayağa fırladı ama Maris ne gözünü kırptı ne de geri adım attı.

Maris Aston'a alaycı bir tavırla baktı. "Dilini mi yoksa cesaretini mi kaybettin?"

"Üzerime ibne kanı bulaşmasını ve taşıdığınız hastalığı kapmak istemiyorum."

"O halde size kapıyı göstereyim mi... yoksa duvardan mı çıkmayı tercih edersiniz?"

", " dedi Nylan ayağa kalkarak. "İştahımı kaybettim." "Bundan daha fazlasını kaybettin."

Maris Nylan'ın omzunun üzerinden bakınca Drake'in yüzünde konuşmanın çoğunu duyduğunu belli eden bir ifadeyle orada dikildiğini gördü. Drake korumalarının iki adama erişebilmesi için geri çekildi. "Brux Nylan ve Aston Hyrun, ben yemek yerken ikiniz de vatana ihanetten ve aklıma gelen diğer tüm suçlardan tutuklusunuz." Maris'in bakışlarıyla karşılaşan Drake'in gözlerinde şeytani bir parıltı parlıyordu. "Sanırım ikisi de Maris'le ilgili her şeyi öğrenecekler.

hapishanedeki sürtük pozisyonu."

"Ciddi olamazsın!" Aston hırladı.

"Bu çok çirkin!" Nylan bağırdı. "Babamı arayacağım."

Drake onun yanağını okşadı. "Bunu sen yap, puding. Babanın kardeşimle yüzleşmesi için sabırsızlanıyorum." Maris'e gülümsedi. "O etkinlik için bilet satsak iyi olur, değil mi Mari?"

"Gerçekten."

Drake'in korumaları küfürler savurarak onları dışarı çıkarırken Maris şok olmuş yemek yiyenlere baktı. "Olaylar için özür dilerim. İki suçlunun tutuklanması her zaman haber değeri taşır. Ama herkesin gönlünü almak için, yemekleriniz benden."

Ture bu olağanüstü teklif karşısında ağzı açık kaldı.

Drake eğilip Maris'e fısıldadı. "Senin yerine ben hallederim." "Yapmak zorunda değilsin."

"O zaman bölüşelim."

"Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse." Maris kaşlarını çatı. "Hem sen neden buradasın ki?"

Drake başını bir masada oturan güzel bir sarışına doğru eğdi. "Randevu. Buraya girmem onu etkiledi - bu arada bunun için teşekkür ederim."

Maris, Drake'i mutlu etmek için ne kadar az şey gerektiğini düşünerek gözlerini devirdi. "Yardımanız için teşekkür ederim."

"Sorun değil. İnsanların kardeşlerime hakaret etmesinden hoşlanmam." Elini Maris'e doğru uzattı. Maris elini tuttuğunda, Drake onu kollarına çekti. "Seni seviyorum, kardeşim."

"Ben de seni seviyorum."

Drake onu sırtından alkışladıktan sonra randevusuna döndü.

Maris, Ture'nin yüzündeki tuhaf ifadeyi fark edince durakladı. "Sizi utandırdıysam özür dilerim."

"Beni utandırmadın. Beni kurtarmaya geldiğine inanamıyorum."

Maris parmaklarını Ture'nin çenesine dokundurdu. "Sana kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğimi söylemiştim. Buna duyarsız korkaklar da dahil."

Ture şaşkınlık içinde Maris'in masayı toplamasına yardım etti. Daha önce hiç kimse onun için ayağa kalkmamıştı. Arkadaşıyla birlikte gülmekte olan Drake'e baktı. Prens devlet fotoğraflarında görüldüğünden çok daha yakışıklıydı. Ve Ture, Maris'in kraliyet ailesine olan bağlılığını anlayabiliyordu. Çok az ailenin yapabildiği şekilde birbirlerine bağlıydılar.

En , birbirlerinin arkasını kolladılar.

Mutfığa döndüklerinde Maris garsonlara, çatışma sırasında orada bulunan müşterilerin hesaplarını kendisine getirmelerini söyledi.

Ture onun koluna dokundu. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Evet, öyle. Yaptığım bir şey yüzünden bir restoran dolusu insanın erkeğime ya da onun işine laf atmasına izin vermeyeceğim. Ne tür bir kaltak olduğumu sanıyorsun?"

Ture'nin nefesi boğazında düğümlendi. Maris ilk kez onlardan bir çift olarak söz etmiş ya da onun için herhangi bir sahiplik terimi kullanmıştı. Maris bulaşıkları yıkamaya devam ederken bunu yaptığının farkına bile varmamıştı.

Ama Ture bunu duymuştu ve gözleri yaşardı. Maris için bu büyük bir adımdı.

Ve bu onun için evren demekti.

* * *

Saatler sonra, Ture fırını temizlerken Maris'arkasında hissetti. Döndüğünde, Maris ona hafif, tatlı bir öpücük verdi.

"Masraflarımın makbuzlarını düzenlemek üzereyim. Geri kalanını da kesmemi ister misin?"

Ture bu teklif karşısında şaşırdı. "Nasıl olduğunu biliyor musun?" Maris sırtıttı. "Biliyorum. Ana bana gösterdi."

"O zaman evet. Lütfen."

"Biliyorsun, siparişleri girebilir ve maaş bordrolarını yapabilirim." "Aman Tanrım, eğer yaparsan seni sonsuza kadar severim."

Maris'in kara gözlerine hınzır bir ışık girdi. "Sonsuza kadar mı?" "Ve sonra biraz daha."

Maris, Ture'nin varlığının her parçasıyla nefret ettiği evrak işlerini yapmak üzere Ture'nin ofisine gitmeden önce onun kolunu sıktı. Söylediklerinde ciddiydi. Eğer Maris bundan önce mükemmel olmasaydı, bu onu perçinleyecekti.

"Ture?"

Bertram'a doğru baktı.

"Yemek odasını bitirdim. Yapmamı istediğiniz başka bir şey var mı?"

"Hayır. Seni bırakayım. Yardımın için teşekkürler."

"Benim için zevk."

Gerçekten değildi. Bertram bunca zaman nefesinin altında söylenmişti. Ama güvenilir biriydi ve çoğu zaman işinde son derece verimliydi.

Ture onu ön kapıya kadar geçirdi ve kapıyı tekrar kilitleyip tuvaletleri kontrol etmeden önce ona iyi geceler diledi. Herkesin gittiğinden emin olunca

son temizliği ve arızaı bitirmek için mutfağa geri döndü.

Bu iş biter bitmez ofisine gitti ve Maris'i siparişleri girerken buldu. Elleri tuşların üzerinde uçuşuyordu. Bu işte Ture'den çok daha ustaydı.

İlerlemeye başladı, sonra kanepenin üzerinde büyük bir alışveriş poşeti görünce durdu. "Bu ne?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Ana eve gittikten hemen sonra teslim edildi. Bebek için aldığım birkaç şey sadece."

Ture gülümsedi. Her gün Maris'in ya bebek ya da Anachelle için aldığı yeni bir şey ortaya çıkıyordu. "Böyle devam edersen herkes senin bebeğin babası olduğunu düşünecek."

"Elimde değil. Zarya ve Darling rugratları için aldıkları şeyler hakkında fikrimi almak için bana e-posta gönderip duruyorlar ve ben de onları görüp beğendiğimde Ana için de istiyorum. Her bebeğin şımartılmaya ihtiyacı vardır."

"Harika bir iş çıkarıyorsun." Ture, Maris'in ne kadar cömert olduğunu görünce gözyaşlarını tutamadı. Daha büyük bir kalbi olan birini hiç tanımamıştı ve bu kadar çok kişinin onu incitmiş olması Ture'nin onların kanını istemesine neden oldu.

Bir insan Maris'i nasıl sevmez ve ona nasıl tapmaz?

İşini bitirirken Maris'in omuzlarını ovabilmek için sandalyenin arkasında durmak üzere hareket etti. "Daha ne kadar var?"

"Sadece bu, sonra işim biter." "Vay canına, çok hızlısın."

"Bu hiçbir şey değil. Bütün günü devriyede geçirdikten sonra her gece uçuş raporları, şemalar, kontroller ve planlar yapmayı deneyin. Arpacık soğanı sipariş etmeyi unutursam, kimsenin hayatı sona ermeyecek ve uzay boşluğu gemimi parçalamadan bir an önce alevler içinde kalmayacağım."

Ture irkildi. "Bu düşünce hiç hoşuma gitmedi."

"Ben de sevmezdim ve sevseydim çok daha az severdim." Sandalyede arkasına yaslanan Maris, siparişi gönderirken ona baktı. "Hepsi tamam."

"Hepsi tamam," diye tekrarladı Ture sandalyeyi Maris ona bakacak şekilde çevirirken. "Hmmm, sanırım bu bir tür ödölü hak ediyor."

Maris kaşlarını kaldırdı. "Ne tür bir ödöl?"

Dudağını ısırarak Ture omuz silkti. "Bilmiyorum"

Ellerini Maris'in kalçalarında gezdiren Ture'nin gözlerindeki ateşli bakış karşısında Maris donakaldı. Anında sertleşti.

Ture onun bacaklarına sarıldı ve yakıcı bir öpücük için onu kendine çekti.

Maris zevkle hırlayarak ellerini Ture'nin gömleğinin altında, sert kaslarının üzerinde gezdirdi. "Böyle devam edersen bir daha asla evrak işi yapmak zorunda kalmayacaksın."

Ture gülerek Maris'i kucakladı ve pantolonunu indirdi. Nefes nefese kalarak yere, Maris'in ayrılmış kalçalarının arasına kaydı. Tam onu tatmak için öne doğru eğildiğinde, Maris'in bağlantısı, Maris'in onun çağrılarını asla kaçırmaması için yalnızca Darling'e ayrılmış olan benzersiz tonla çaldı.

Ture sessizce adamın zamanlamasına lanet okudu.

Maris telefonu aldı ve Ture kalçalarının üzerine otururken cevap verdi. Dirseğini Maris'in kalçasına dayadı ve başını elinin üzerine koydu. "Hayır, sorun yok. Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

Ture gözlerini devirdi. Gerçekten de iyi değildi. Darling haftada en az iki kez sözlerini kesiyordu. İkisine de lanet okumasını engelleyen tek şey, Maris'e sahip olmasının tek sebebinin Darling olduğunu bilmesiydi. Daha da ötesi, Darling şu anda hayatta olmasının sebebiydi.

Bu da normalde onu delirtecek bir şeyi kabul etmesini sağladı.

"Evet, birkaç dakika içinde orada olacağım.

Tamam." Ture, Maris'in fermuarını kapatırken derin bir iç çekti.

"Özür dilerim," dedi Maris utangaç bir ifadeyle. "Birlik başımızdaki çabalarını artırıyor ve o da-"

Ture onun sözlerini bir öpücükle kesti. "Sorun yok, Mari. Sana söylemiştim. Kıskanç . Sinirliyim ama kıskanç değilim. Ve sana da kızgın değilim." Darling'in boynunu sıkmak istiyordu. "Sen git. Ana'nın hediyesini eve götüreceğim ve döndüğünde seni biraz çikolatalı mus bekliyor olacak."

Maris şaşkınlıkla ona bakarken parmağını Ture'nin yanağında gezdirdi. Sözünün eri olan Ture, Darling'in aramalarına ya da Maris onunla buluşmaya gittiğinde hiç kızmamıştı. Bunun yerine Ture, Maris'in ağzında eriyen ve kafasındaki her tat alma tomurcuğunun şarkı söylemesine neden olan nefis mus gibi şeytani şeylerle ona acele etmesi için rüşvet veriyordu. "Ekstra soslu mu?"

"Kesinlikle."

Ture geri çekilince Maris tereddüt etti. "Beni kıyafetlerime sığmayacak kadar şişmanlattıktan sonra da beni sevmeye devam edecek misin?"

"Sevecek daha çok sen olacaksın."

Maris ayağa kalkarak yanağını Ture'ninkine bastırdı ve Ture'nin teninin sıcak kokusunun tadını çıkarırken gözlerini kapattı. Hayatında ilk kez, kalmak istemekle gitmek istemek arasında kalmıştı.

Neredeyse Darling'e bekleyebileceğini söyleyecekti. Hayatında hiç böyle bir vicdan azabı çekmemişti.

Bu gece yaptı.

Ve dürüst olmak gerekirse, bu onu çok korkutuyordu. Değişimi sevmezdi. Hiç sevmedi.

Ama her şey hızla değişiyordu ve bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğundan emin değildi. Geri çekilerek Ture'nin yanağını okşadı. "Yakında döneceğim."

"Bekliyor olacağım."

Maris başıyla onayladı ama giderken Ture'nin daha ne kadar beklemeye razı olacağını merak ediyordu.

BÖLÜM 8

"Bitirmek üzere misin?"

Maris verdiği siparişlerden başını kaldırıp Ture'yi ofis kapısında dikilirken yakaladı. "Neredeyse... Gerçekten iki yüz turp mu sipariş etmek istedin?"

Muhteşem yüzüne şeytani bir sırıtma yayıldı. "Ben yaptım. Kudretli turpla bir alıp veremediğin mi var?"

Maris teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Aşçı değilim ama iğrenç. Ancak bu kadar bir şeyi lezzetli yapabilecek biri varsa o da sizsiniz."

Ture gülümseyerek Maris'in sandalyesinin arkasında durdu, böylece Maris'in onun için tamamladığı siparişi gözden geçirebilecekti. "Bunu benim için hiç şikâyet etmeden yaptığına hâlâ inanamıyorum. İşin bu kısmından nefret ediyorum."

Maris sandalyede arkasına yaslanırken omuz silkti. "Evrak işleri beni zerre kadar rahatsız etmiyor. Ve Hauk'u internette yendiğimde gecesini mahvetmekten daha faydalı hissettiriyor. Bunu yapmamın gerçek sebebinden bahsetmiyorum bile..."

"Ve bu?"

Sandalyeyi çevirdi ve Ture'yi kucağına çekti. "Seni ne kadar çabuk eve götürürsem, o kadar çabuk ırzına geçebilirim."

Dudağını ısırarak Ture kollarını Maris'in boynuna doladı. "Bu düşünce kesinlikle hoşuma gitti."

Biri boğazını temizleyene kadar Maris onu öptü. Kapı aralığına baktıklarında Anachelle'in hiç utanmadan orada durduğunu gördüler.

"Çocuklar? Rahatsız etmek istemezdim ama suyum geldi."

Ture hafif bir nefesle kendini ayağa fırlattı. Büyük bir panik içinde Anachelle'e doğru ilerledi, sonra Maris'e döndü, sonra tekrar etrafından dolaştı. Ana'nın hastaneye gitmesi gerekmeseydi bu komik olurdu.

Maris onu kollarından yakaladı. "Nefes al, bebeğim. Her şey yolunda. Ben kapıyı kilitleyip bitireceğim... ve yerdeki suyu temizleyeceğim. Sen onu hastaneye götür, ben de seninle orada buluşurum."

"Tamam." da panikledi.

"Doğru," dedi Maris sakince. "Bana bak, tatlım." O da itaat etti.

"Sakin ol. Bebeği sende doğurmayacak. Söz veriyorum. Dikkatli sür. Sadece beş blok ötede. Onu acil servisin kapısında bırak, park et ve sonra içeri gir. Tamam mı?"

"Tanrım, seni seviyorum Mari." Ona hızlı bir öpücük verdikten sonra Anachelle'i restorandan çıkarmak için yanına gitti.

Ana ve Darling'in işe her zaman ayrı araçlarla gitmelerinin nedeni buydu. Biri ayrılmak zorunda kalırsa, diğerinin eve dönüş yolu vardı.

Maris onları kapıya kadar takip etti, böylece Ture'nin gerçekten aracına bindiğinden emin olabilecekti. Maris ona yardım etmeye çalışırken Ture karmakarışık bir halde etrafta koşturmaya devam edince gülümsedi, sonra arabanın kendi tarafına gitti ve Ture'nin içeride ve güvende olduğundan emin olmak için geri geldi. Bu sırada Ture o kadar hızlı nefes alıp veriyordu ki, bayılmamış olması mucizeydi.

Bu adam bir krizle iyi başa çıkamazdı. Nöronları o kadar çok yöne sinaps yapıyordu ki asla tek bir düşünceye ya da göreve odaklanamıyordu. Bu eski erkek arkadaşlarının onu küçümsediği bir şeydi ama Maris bunu tuhaf bir şekilde sevimli buluyordu. Ve gerçekten önemli olduğunda - hapishaneden kaçarlarken, Ture onu hâlâ hayrete düşüren bir güçle bir arada tutmayı başarmıştı. Ancak şimdi Ture'yi daha iyi tanıdığı için bunun onun için ne kadar zor olduğunu tam olarak anlayabiliyordu.

İçeri giren Maris kapıyı kilitledi ve evrak işlerini aceleyle halletmeden önce Ana'nın pisliğini temizledi. Kendisi oraya varana kadar Ture'nin hastanenin zemininde çörek şeklinde bir delik açarak volta atacağından hiç şüphesi yoktu. Maris bu çılgın ruh hallerinden birindeyken onu sakinleştirebilen tek kişiydi. Çoğunlukla savaşta duygularını kontrol altında tutmayı öğrendiği için. Ve Ture'nin endişesi sabırsızlığı yerine içindeki koruyucuyu ortaya çıkardığı için. Bu kırılganlık ona ihtiyaç duyulduğunu hissettiriyordu.

Çünkü bunun dışında, Ture son derece kendi kendine yeten ve bununla gurur duyan biriydi.

Maris kapıda bir gölge görünce durakladı. İçgüdüsel olarak eli, omurgasının dibinde kılıfında tuttuğu küçük tabancasına gitti. İlk başta Ture, Maris'in her zaman silahlı olduğu gerçeğinden korkmuştu ama bir kez gördüğünde

Maris'in başına konan ödöl nedeniyle, Maris'in geçmişte olduğundan daha fazla silah taşımada ısrar etmişti.

Ve Birlik'ten kendilerine karşı yapılan son sözleşme turundan sonra, hepsi yüksek alarmdaydı.

Gölgeleri siper olarak kullanarak ön tarafa doğru ilerledi. Kişi buzlu camdan görüldüğüne göre, Birlik eğitimi almış olduğundan şüpheliydi. Ama yine de onları soymaya gelen bir hırsız olabilirdi.

Maris başını eğdi, böylece dışarıdaki kişinin onu fark edemeyeceğinden emin olurken küçük şeffaf cam çizgisinden görebiliyordu. Bristol'u tanıdığına rahatladı.

Gözlerini devirerek elini silahından çekti ve ceketini tekrar yerine yerleştirdi. Kapıyı açtı. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Kardeşim nerede?"

"Burada değil."

Bristol bir dakika boyunca ona bakarken kaşlarını çattı. "Birkaç hafta önce Ture'de tanıştığım adam sen misin?"

"Öyleyim."

"Vay canına, Ture bir aydan uzun süredir biriyle birlikte. Bu bir ilk." Bakışlarını Maris'e dikti. "Kusura bakma, kıyafetlerin üzerindeyken ve kışında Ture'nin aleti yokken seni tanıyamadım. Adın neydi senin?"

Maris şiddetten nefret ederdi ama şu anda... Bristol'un yüzündeki o kendini beğenmişliği yok etmenin cazibesini kesinlikle görebiliyordu. "Ben vermedim." Kapıyı kilitledi ve elindeki kumandayla alarmı kurdu, bu Bristol'u daha da meraklandırdı.

"Ture erkek arkadaşlarının restoranının anahtarlarını almasına izin vermiyor. Nerede o?"

Maris güvenlik kartını cebine soktu. "Erken ayrılmak zorunda kaldı."

Bristol ona ters ters bakarken gözlerinde öfke parladı. "Benimle bu oyunu oynama. Ben onun kardeşiyim. Şimdi nerede o?"

Maris bununla uğraşmanın verdiği hayal kırıklığıyla dişlerini sıktı. Ture kardeşine asla bilgi vermemesi konusunda çok ısrarcıydı. *Ne kadar az bilirse o kadar iyi... Güven bana, Mari. Onu meşgul etme. Benim aksime, onun sadakati ya da çekingenliği yok.*

Ture kardeşini Maris'ten çok daha iyi tanıdığı için Ture'nin uyarısına kulak verdi.

"Onu gördüğümde seni aramasını sağlayabilirim." Maris geçmeye başladı ama Bristol onu sert bir hareketle durdurarak görüşünü kararttı.

"Bana cevap versen iyi olur, seni sik emici sürtük. Yoksa seni eşek sudan gelinceye kadar döverim."

Maris sesini bir oktav alçalttı ve sert askeri eğitimine geri döndü. "Evlat, seni gerçekten kötü bir yıla götürecek bir yola girmek üzeresin. Şimdi elini kolumdan çek, iki adım geri git ve bu geceyi ambulansa binmeden atlatabilirsin."

Sırıltmanın yerini şok aldı. Yine de elini gevşetmedi. "Bir ibne gibi davranmıyorsun."

"Ve ben bir kız gibi vurmam, orospu çocuğu. Eğer kapsamlı bir dış operasyonu ve yeniden yapılandırma ameliyatı istemiyorsan, çekil karşımdan."

Bu hırıltı Bristol'un onu serbest bırakmasını sağladı. "*Kimsin* sen?"

"Kardeşinin erkek arkadaşı olan şanslı piç. Ve daha sonra sikini kıcıma sokmadan önce seni aramasını sağlayacağım. Şimdi iyi geceler." Maris onun etrafından dolaştı ve birkaç adım ötede park halinde duran hava motosikletine gitti. Kaskını takarken, Bristol'un hâlâ kendisine baktığını görmek için arkasına baktı.

Her neyse.

Her ailenin bir pisliği vardı. Ve Maris'in durumunda, onunkinde bir düzine vardı.

Bunu aklından çıkararak hastaneye doğru yola koyuldu.

* * *

Ture endişesi arttıkça saati kontrol etti. Maris çoktan burada olmalıydı...

Ya ona bir şey olduysa?

Panik yüzünden nefes alamayınca, aramak için bağlantısını çıkardı. "Ana nerede?"

O derin, görkemli aksanı duyduğunda içini bir rahatlama kapladı. Dönerek kendini Maris'in kollarına attı. "Neden bu kadar uzun sürdü? Beni endişelendirdin."

"Özür dilerim. Ben kardeşin geldi." "Ona adını vermedin, değil mi?"

Maris başını salladı. "Bana yapmamamı söylemiştin." Restoranın güvenlik kartını Ture'ye uzattı.

"Sende kalsın."

"Emin misin?"

Ture başını salladı. "Ve sorunuza cevap vermek gerekirse, Ana'nın doktoru beni, tırnak içinde söylüyorum, kendime gelene kadar dışarı attı."

Maris ona sevimli bir gülümseme verdi. "Kulağa doğru geliyor. Tekrar denemek ister misin?"

"Elbette."

Maris ona kolunu uzattı. Ture elini dirseğinin içine soktu ve onu Anachelle'in odasına götürdü. Yatağında uzanmış, bir hemşire hayati değerlerini kontrol ederken kırılmış buz çiğniyordu.

Hemşire kaşlarını kaldırarak Ture'ye baktı. "Şimdi sakinleştin mi?" Ture gözlerini devirdi. "Evet, akıl sağlığım yerine geldi."

Bakışları Maris'i adeta baştan ayağa yaladı. Tamamen siyah koruyucu motorcu kıyafetleri içinde mükemmeldi. Özellikle de bıyıklarını uzatarak seksi bir sakal bıraktığından beri. Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Bunu sormaktan nefret ediyorum tatlım, ama sen aileden misin?"

Anachelle, Maris'in konuşmasına fırsat vermeden, "O bebeğin babası," diye cevap verdi.

Maris kaşlarını çattı ama ona karşı çıkmadı. Ne de olsa haftalardır baba adayı gibi davrandığı için onunla dalga geçiyorlardı.

"Güzel," dedi hemşire, elini Mari'ye uzatarak. "Ben Aundrea ve doğum için görevlendirilen hemşireyim. Ben de tam size diyordum ki..."

Anachelle, "Kız arkadaşım," diye cevap verdi.

"arkadaşım üç santimetrede olduğunu söyledi, yani biraz zamanımız var. Ama hiçbir şey varsaymamalıyız. Doktora burada olduğunuzu haber vereceğim ve hemen döneceğim." Onlardan ayrıldı.

Maris kaşlarını çatarak Anachelle'e baktı. "Erkek arkadaş mı?"

Omuz silkti. "Onlara Ture'nin kardeşim olduğunu zaten söylemiştim, böylece seni beklerken benimle kalabilecekti ve ikinizin enest falan olduğunuzu düşünmelerini istemedim."

"Harika," diye nefes aldı Maris. "Yani senin ürkütücü enest ağabeyin olmak yerine, ağabeyinle *birlikte* sana asılan serseri erkek arkadaşınım. Ne hoş. Tam da aradığım etiket." Onu yanağından öpmek için hamle yaptı. "Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

"Biraz acı verici. Yalan söylemeyeceğim. Ama şimdilik idare edilebilir. İkinizin burada olmasına sevindim. Ne düşünürlerse düşünsünler, sen ve Ture

ailem var. Benimle ilgilendiğiniz için ikinize de teşekkür ederim." Gözleri yaşlarla doldu ve sonra yanaklarından aşağı süzüldü.

Maris ona sıkıca sarıldı. "Ah, tatlım. Seni seviyoruz. Her zaman , bunu biliyorsun."

Ture onun elini tuttu. "O küçük çocuk dışında hiçbir şey için endişelenme." Gözyaşlarını içine çekerek başını salladı.

* * *

Saatler sonra Maris doğumhaneden çıktığında Ture'yi bekleme odasındaki kanepede uyurken buldu. Ana onu bebeğin babası, Ture'yi de kardeşi olarak gördüğü için doktor Maris'in kalmasına izin vermiş ve ciddi doğum başladığında Ture'yi zorla dışarı çıkarmıştı.

Her şeyden sarsılmış bir halde kanepenin yanına diz çöktü ve Ture'nin koluna dokundu. Ture bir sarsıntıyla uyandı ve kaşlarını çattı. "Bir sorun mu var bebeğim?"

"Kadın olmadığım için çok mutluyum." Kesik kesik bir nefes verdi. "Bu... korkunçtu. Zarya doğuma girdiğinde Darling'i kilitlesek iyi olur diye düşünüyorum. İşler çirkinleşecek."

Ture onun yanağını okşadı. "O ve bebek nasıl?"

"O iyi ve uyuyor. Çocuk... İnanılmazdı, Ture. Keşke sen de orada olsaydın. Bir dakika önce Ana, evrendeki tüm erkek testislerinin kesilmesini istiyordu ve sonra... bu minik insan doktorun ellerindeydi. Kordonu keserken bebeği bana verdi ve ben de bana bakan o karanlık gözlere baktım. O kadar küçük ve mükemmeldi ki. Çok güzeldi. Onu görmek ister misin?"

"Kesinlikle." Ture doğrulup oturdu. "?"

"İyi ama yorgunum." Maris esnedi ve kolunu Ture'nin omuzlarına dolayarak onu çocuk odasına doğru götürdü. "Beni eve kadar taşıyabilirsen her şeyimi veririm."

"Ah, bebeğim, keşke."

Maris büyük bir pencerenin önünde durdu ve görevli hemşirelerden birine el salladı. Parlak bir şekilde gülümsedi ve mavi kundaklı bebeklerden birini kucağına almak için hareket etti. Ture'nin görebilmesi için onu yaklaştırdı.

Gözlerinde yaşlar buğulandı. "Oh, Mari, o çok güzel."

"Biliyorum, değil mi?"

"Ona ne isim verdi?"

"Terek Andros. . . Sulle."

Ture bunun üzerine kaşlarını çatı.

Utangaç bir şekilde sırttan Maris omuz silkti. "Babasının ben olduğumu düşünüyorlar ve kayıt için babasının adını yazmak zorunda kaldı. En azından bu şekilde gerçek babası daha sonra gelip onu ona karşı kullanamaz. Hiçbir yerde gerçek ismiyle ilgili bir kayıt bulamayacaklar."

Bu çok doğruydı. "Peki nafaka ödemek zorunda mısın?"

Güldü. "Hayır. Evrakları hazırlar hazırlamaz velayeti devretmek için imza atacağım."

Bebeğe doğru dönen Ture gülümsedi. "Hey, küçük Terek," dedi, bebek onu duyamasa da. Sonra da bebeğe el salladı.

Maris'in o güne kadar gördüğü en sevimli şeydi. Tekrar esnedi. Ture kaşlarını çatı. "Seni yatağa götürmem gerek."

Vücudu anında canlanırken Maris'in gözleri keskin bir ilgiyle açıldı. "İşte benim oğlum."

Ture gülerek başını salladı. "Tek bu mu?"

"Tabii ki hayır. Yemek... ki onu da bana sen veriyorsun. Kahretsin Tur, bence sen mükemmel bir erkeksin."

Maris onun ne söylediğini anladığında ikisi de donakaldı. Bu, aşkını ilan etmeye en çok yaklaştığı şeydi. İçini korku kapladı.

"Sakin ol tatlım. Yorgun olduğumu biliyorum ve bunu büyütmiyorum." Ture onu kapıya doğru götürdü. "Seni eve götürüp yatırayım."

Maris, Ture'yi aracına kadar takip ettikten sonra hava motosikletine yöneldi. Bu, Phrixian geçmişinin gerçekten tutunduğu tek parçasıydı. Maris'i ilk kez bir hava motoruna binerken gördüğünde Darling'in yüzündeki şaşkın ifadeyi hâlâ hatırlayabiliyordu.

"Bu kesinlikle sen değilsin."

Maris kaskını takarken gülümsedi. Darling haklıydı. Normalde saçını ya da kıyafetlerini bozan şeyleri tercih etmezdi. Ama bunun özgürlüğünü seviyordu. Saatte iki yüz milin üzerinde bir hızla havada uçuşma hissi... Böyle bir özgürlük gibisi yoktu.

Ture araba kullanmaktan nefret ederdi. Tehlikeli olduğunu düşünüyordu. Ama nefes almak da öyleydi.

Maris aynalarını kontrol etti. Hastanenin hemen dışında kendisini izleyen birini görünce gözlerini kısıtı. İlgi çekici miydi yoksa kötü niyetli mi?

Bu mesafeden bunu anlayamazdı. Yine de, Anachelle ve bebek için bir koruma ayarlayabilmeleri için Sentella'ya haber verdi.

Tedbirli olmak üzülmekten iyidir.

Ture'nin evine dönerken yeni bir korku kapladı . Darling ve Maris'in arkadaşlarından oluşan çok küçük bir grubun aksine, Ture askeri eğitim almamıştı. Tamamen sivildi.

Savunmasız.

Birlik ya da bir ödül avcısı Tureun peşine düşerse, kendini korumak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Birden dehşete kapılan Maris motoru çalıştırdı ve rekor bir sürede binaya ulaştı. Hızlıca park etti ve kilitledi, sonra da içeri koştu.

Nefesini tutarak panik yapmamaya çalıştı. Ama değildi. "Ture?"

Daireyi taradı.

Ondan hiçbir iz yoktu.

Daha da telaşla odaları dolaştı. Tam banyoyu temizlemişti ki dışarıda birinin sesini duydu. Kalbi hızla çarparak koridorda koştu ve Ture'yi kapıyı kilitlerken buldu.

Ture henüz arkasını dönmüştü ki biri yakaladı ve duvara doğru itti. Acı vermemişti ama bu beklenmedik hareket onu ürkütmüştü. Maris'in teninin ve kolonyasının harika kokusu üzerine sinene kadar paniklemeye başladı. Neyin yanlış olduğunu sormak için ağzını açtığı anda, Maris dudaklarına öyle sıcak bir öpücük kondurdu ki başını döndürdü. Maris ona inanılmaz olduğu kadar endişe verici bir çaresizlikle sarıldı.

Maris sonunda geri çekildiğinde, başını Ture'nin omzuna koydu ve onu hâlâ kollarında kilitli tutuyordu. Maris'in kalbinin göğsünde sertçe attığını hissedebiliyordu.

"Bebeğim? var?"

Maris kesik kesik bir nefes aldı. "Sadece yorgunum. Seni korkutmak istememiştim.

Üzgünüm."

" değil. Bana asker gibi davranman umurumda değil. Bana zarar vermediğin sorun yok."

Başını kaldırıp ona içten bir bakış fırlattı. "Seni *asla* incitmem."

Artık son derece endişeli olan Ture başını salladı. "Biliyorum." Parmaklarını Maris'in uzatması için ikna ettiği sakalına sürttü. Geçmişte sakalları hiç umursamamıştı ama Maris sakalların çok seksi görünmesini sağlamıştı. "Seni gerçekten seviyorum Mari. Delilik ve her şey."

Maris tüm benliğiyle bu sözlerle karşılık vermek istedi. Ama yapamadı. Özellikle de bu gece. Bunu geri söylemek kaderi Ture'yi incitmeye cesaretlendirirdi. Onu Maris'in hayatından söküp atmak için.

Bunun yerine, sonunda Ture'nin dairesine girebilmesi için geri çekildi. Yine de içindeki kötü hislerden kurtulamıyordu. Bir şeyler yanlış gidiyordu. Sahip olduğu her içgüdü yüksek alarmdaydı.

Ceketini çıkarıp, zaman sakladığı sandalyenin üzerine koydu. "Biliyor musun Mari... Düşünüyordum da."

Bağırsakları korkuyla düğümlendi. *İşte geliyor. Çık dışarı.* Sonu gelmeyecek kadar iyi olduğunu biliyordu. "Öyle mi?"

Ture, Maris'in midesini ağırlı bir düğüm haline getiren bir ifade takındı. "Ben ... um ... sen . . . " Sert bir nefes verdi. "Tamam, sadece söyleyeceğim. Bunu yapabilirim. Gerçekten. Benim yanıma taşınmak ister misin? Yani, zaten çoğu zaman buradasın. Değil mi?"

Maris teklif karşısında sevinçten ne yapacağını şaşırdı. " isterim."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle."

Ture içini mutluluk kaplarken dudağını ısırды. Maris'e yanına taşınmasını teklif etmek istiyordu ama Maris onu sevdiğini söylemeye çok isteksiz olduğu için bunu yapmaktan korkuyordu. Söylemesi de gerekmiyordu. Maris'in yaptığı her şeyde bu kendini gösteriyordu. Büyük ya da küçük. Ture mutfağı hazırlamaya odaklanabilsin ve eve gelmek için biraz daha erken çıkabilsin diye evrak işlerini üstlenmesi gibi. Ture'nin ya da çalışanlarının yardıma ihtiyacı olduğunda gönüllü bir çift elle devreye girmek. Üşümesin onun yerine buzdolabına girmek. Her sabah duşa ilk onun girmesine izin vermek, böylece asla ılık ya da soğuk bir banyo yapmak zorunda kalmamak. Maris'i bir insanın en tatlı, en ateşli sevgili yapmak için bir araya gelen milyonlarca düşünceli şey. Ve Mari mükemmel olmasa da, denedi. Bu onun için her şeyden daha önemliydi.

Yanağını Maris'in yanağına bastırdı. "Teşekkür

."

"Ne için?"

"Sen olduğun için, tatlım."

Ture onu bırakıp yatak odasına yöneldiğinde Maris kaşlarını çattı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı. Ama bunu ne zaman yüksek sesle söylemeye çalışsa, kelimeler boğazında düğümleniyordu.

Hayatında bir kez olsun her şeyin yolunda gitmesini istiyordu. Hiçbir şey onu, aşırı sevinçten ölene kadar son birkaç haftayı tekrar tekrar yaşamaktan daha mutlu edemezdi. Hiçbir şeyin değişmesini istemiyordu.

Hiç.

Ama hiçbir şey uzun
sürmedi. Kötü değil.
Özellikle de iyi olanları.

BÖLÜM 9

Biri yatak odasının kapısını çalınca Maris durakladı. "İçeri gel."

Darling kapıyı açtı ve kaşlarını çatarak odaya girdi. "Döndüğünü yeni duydum ve... ." Maris'in topladığı çantaları görünce kaşları daha da çatıldı. Kaderi kışkırtmak istemediği için Maris son iki haftasını eşyalarını Ture'nin dairesine taşımakla geçirmişti. Yeterince yavaş giderse kötü şansın onu fark etmeyeceğini ve başka biriyle mutlu olmaya cüret ettiği için onu tokatlamayacağını umuyordu.

"Gidiyor musun?"

Maris, Darling'in sesindeki incinmiş notayı yakalayınca kaşlarını çattı. "Kıskanmıyorsun, değil mi?"

"Dürüstçe mi? Biraz, evet. Etrafımda olmanı özledim, dostum. Seni haftalardır görmedim."

Maris gömleklerini çantasına yerleştirdikten sonra aralarındaki mesafeyi kapattı. Darling'i kollarının arasına aldı ve ona hafifçe sarıldı. "Biliyorsun sen benim ilk aşkımsın."

Darling onu bırakmadan önce elini daha da sıktı. "Seni bu şekilde paylaşmaya alışık değilim. Bundan hoşlanmıyorum Mari."

"Yani beni seviyor musun?" diye

alay etti. "Sevdiğimi biliyorsun."

Ama romantik olarak değil. Darling'in kalbi ve ruhu her zaman önce Zarya'ya ait olacaktı ve Maris bu konuda iyiydi. Ve şimdi Ture'ye sahip olduğu için bunu daha önce hiç olmadığı kadar iyi anlıyordu.

Darling sertçe yutkundu. "İyi günde kötü günde, acı sona kadar kardeşiz, değil mi?"

Maris ona içten bir bakış attı. "Her zaman. Bana ihtiyacın olursa, gece ya da gündüz, senin için burada olduğumu biliyorsun. Ture bunu kabul ettiğini ve bu konuda iyi olduğunu söylüyor." Tanrılar biliyordu, Ture bunu çoktan kanıtlamıştı. Darling ne zaman çağırırsa Maris'in ortadan kaybolması hakkında henüz kötü bir şey söylememişti.

"Onu gerçekten , değil mi?"

Maris tereddüt etti. Hissettiği şey çok karmaşıktı. Restoranda Ture ve personeliyle takılmaktan gerçekten keyif alıyordu. Kimse bakmıyorken köşelerde öpücükler çalmak. Günün on altı ila yirmi saatini orada geçirmeleri onu hiç rahatsız etmiyordu.

Hatta gecenin bir yarısı Ana'nın Terek'e bakmasına yardım etmekten bile keyif alıyordu. Ana dinlenebilsin diye gün boyunca bebeğe göz kulak oluyordu. Hayatında ilk kez kendini gerçekten evindeymiş gibi hissediyordu. Kendisiyle ilgili her şeyi kabul eden bir ailenin parçasıydı. Sabahın erken saatlerindeki huysuzluğunu bile.

Büyükelçi olarak Karon Kışlık Sarayı'na ilk taşındığında, Darling'in amcası onu genelevdeki zührevi bir hastalık gibi hissettirmişti. Arturo ona ve Darling'e sözlü saldırıda bulunmak için elinden geleni yapmıştı.

Arturo'nun ölümünden sonra, Darling... dürüst olmak gerekirse, delirmişti. Bir Darling'in ikisini de öldürebileceğinden bile korkmuştu.

Zarya'ya kadar.

Darling'i iyileştirmiş ve onu çocukluğundaki en iyi arkadaşına döndürmüştü. Ama Darling taşındığı andan itibaren onunla meşgul olmuş ve Maris'in kendini üçüncü teker gibi hissetmesine neden olmuştu. Onu da dahil etmeye çalışmışlardı ama zaman zaman yalnız kalmak istiyor ve buna ihtiyaç duyuyorlardı ve böyle de olmalıydı.

Yine de kendini biraz terk edilmiş ve çok yalnız hissetmişti.

En azından Ture hayatına girene kadar. Bu adamda ne olduğunu bilmiyordu ama ailesinin onu evlatlıktan reddettiği günden beri Maris'in içinde kaynayan öfkeyi yatıştırmıştı. Ture onun sahip olduğunu bile bilmediği bir parçasına dokunmuştu. Tek istediği onunla birlikte olmaktı. Yine de her şeyi yeniden kaybedeceğine dair sürekli bir korku içinde yaşıyordu.

Bu onu düğüm düğüm ve kararsız bıraktı. Dehşet ve endişe, aynı zamanda da mutluluk ve huzur.

Bunların hiçbirisi ona mantıklı gelmiyordu. "Nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum."

Darling bakışlarını şüphayle daralttı. "Aklınıza gelen ilk şey neydi ve bunun az önce söylediğiniz şey olmadığını biliyorum."

Maris iç çekerek uzaklaştı. Darling onu herkesten daha iyi tanıyordu. Kendisinden bile. "Evet. Ondan çok hoşlanıyorum."

"O zaman sorun ne?"

"Sorunu biliyorsun." Maris kıyafetlerine ve valizine baktı. "Ne yapıyorum ben sevgilim? Bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum. Süremez. Asla sürmez. Ve incinmekten çok yoruldum. Zarya'yı sana ihanet ettiği için nasıl affettin?"

Darling homurdandı. "Kolay olmadı. Ama bu harika arkadaşım onu bana fırlattı ve bana geçmişimin acısıyla yüzleşmekten başka seçenek bırakmadı. Ondan hayal bile edemeyeceğin şekilde nefret etmek istedim. Bunu arzuluyordum. Yine de ona güvenmek ne kadar zorsa, onsuz var olmanın ıstırabı çok daha kötüydü. Bu evrende ihtiyacım olan sadece bir avuç insan var. İçinizden birini kaybetme düşüncesi beni tarif edilemez bir paniğe sürüklüyor. Bu yüzden yatağınızdaki o çantaları görmek beni Andarion tipi bir öfke seviyesine kadar kızdırıyor. Sen burada olmazsan seni koruyamam."

"Ayık olduğum sürece, kendi kırımını korumakta oldukça iyi bir iş çıkarıyorum... ve sizinkini."

"Biliyorum. Ama dün gece itibariyle Birlik hepimizin kellesine konan ödülü yeniden artırdı. Bu noktada, senin kırım benimkinin neredeyse iki katı değerinde. Bence Kyr bana zarar vermek için seni kullanıyor."

"Peki ya Zarya ve Drake?"

"Zarya onun için kamuoyu önünde kaçındığı siyasi bir kabus. Özel hayatında ne yaptığını kim bilebilir? Aynı şekilde kardeşlerimin adını vermekten de kaçınıyor. Zarya, Ture ve diğerlerini kurtarmaya yardım ettiklerinden emin değil, bu yüzden yasal olarak onlara dokunamaz."

Bu Maris'i biraz daha iyi hissettirdi. "Ture'nin başına ödül kondu mu?" "Hayır. Sadece Kyr'in kurtarma ekibinde tanımlayabileceği kişiler."

"Ben, sen, Nykyrian ve Caillen."

Başını salladı. "En iyi suikastçıları göndermeye başlamaları an meselesi."

Maris son çantasının fermuarını kapattı. "Saf, onlar peşimden gelmeden önce beni uyaracak."

"Eğer biliyorsa. Kyr ona söylemeyebilir."

Maris inkâr edercesine başını salladı. "Kyr hâlâ konuştuğumuzu bilmiyor." Eğer bilseydi, küçük kardeşlerini öldürür ve Maris de yüzden onu yok ederdi. Saf'ın kendisiyle karıştırıldığı ve babası ona suikast düzenlemeye çalıştığında vahşice saldırıya uğradığı günden beri Maris ona karşı aşırı korumacı davranıyordu.

Saf'a dokunulmazlığı olan kimse dokunmadı.

"İşler kötüye gitmek üzere Mari. Bir saat önce sınırlarımı sağlamlaştırmak için birlikler göndermek zorunda kaldım. Birlik kolonilerimize doğru ilerliyor ve bizi abluka altına alıp ambargo uygulamaya çalışıyor. İmparatorlukların çoğu onlardan korkarak geri çekildi. Dün Sentella'nın iki küçük üssünü vurdular ve yaklaşık iki yüz kişiyi öldürdüler. Binden fazla kişiyi de yaraladılar."

"Korkmuyorum."

"Ben de öyle. Kendim için değil. Ama sevdiklerim için... Öfkemi kontrol altında tutmam gerekirken kardeşine öfkeyle vurduğum için incindiğini görmek istemiyorum."

Maris ona gülümsedi. "Zarya'yı kurtarmak için yola çıktığımızda sana eğer cehenneme gideceksen otobüsü benim kullanacağımı . Yağmuru getir."

Darling iç çekti. "Ve geliyor kardeşim. Şiddetli bir sağanakla birlikte. Senin yakalanmanı istemediğim bir sağanak."

BÖLÜM 10

Darling'in uyarısı, trafikte kilitli kalan ticari araçta otururken Maris'in zihninde tekrar tekrar canlandı. Böyle şeylere karşı hiçbir zaman sabırlı olmamıştı ama bugün...

Etraflarındaki manzarayı tararken kaşlarını çattı ve içinden kötü bir his geçti. Avlandığında, trafik sıkışıklığı tehlikeli bir şeydi. Normalde hava motosikleti kullanmasının nedenlerinden biri de buydu. Bu şekilde tuzağa düşürülmeleri neredeyse imkânsızdı.

Ama birlikte, bir bagaja ihtiyacı vardı. Ve bir nakliye aracı onu kolay bir hedef haline getirdi.

Askeri eğitiminin her zerresi devreye girdi.

Kartını okutmadan önce şoföre, "Ben burada ineceğim," dedi. "Çantalarımı gideceğim yere teslim et, ben de sana iyi bahşış vereyim."

"Evet, lordum."

Maris kartını okuttuktan iki saniye sonra, yaygın aptallık karşısında irkildi. Kahretsin, çok uzun süre sivil olarak yaşamıştı. Eğer Birlik onları izliyorsa, az önce yerini ele vermişti. *Aptal moron.*

Maris kendi kendine küfrederek araçtan indi ve en küçük çantasını iki kolunu da serbest bırakacak şekilde vücuduna sabitledi. Kalabalık caddede yaya olarak manevra yaparken duraksamadı ya da tereddüt etmedi. Bir elini gizli tabancasının üzerinde tutmaya dikkat ederek tetikte kaldı ve bunun her saniyesinden nefret etti.

Her ne kadar sayısız eğitim ve tatbikatın etkisiyle içselleştirilmiş olsa da, bu derece yüksek alarm onu tekrar ziyaret etmek istemediği bir zamana ve yere geri götürdü.

Nesin sen, zavallı bir ibne mi? Gardını al! Sadece ibneler kendilerini korumaları için kız arkadaşlarına güvenirler. Sen bir askersin, gevşek bilekli bir amcık değil.

O zamanlar sürekli bir kızgınlık hali içinde yaşıyordu. Hakarete uğramak yeterince kötüydü, ama bir de açık ve düşmanca bir küçümseme duymak

İnkâr etmek ve "iyileştirmek" için elinden geleni yaptığı tercihler onu daha da kötüleştirmişti. Ailesindeki, akademideki ve donanmadaki diğer erkekler gibi olmak için her şeyi denemişti. Kendine *gerçekten* eşcinsel olmadığını söylemeye çalıştı. Bunun bir heves ya da merak olduğunu. Ya da gerçekte ne olduğundan başka bir şey.

Sadece nişanlısı Tams bunu katlanılabilir kılmıştı. Phrixian olmadığı için, onun garip davranışlarının ve kendisine dokunmaktaki isteksizliğinin farklı bir tür olmaktan kaynaklanan kendi gerginliği olduğunu varsaymıştı.

Hepsinden iyisi, bekâr kalması için ona kolay bir bahane vermişti. Ona düşünlerinden önce şerefini lekelemek istemediğini söylemişti. Tams bunu çok tatlı , babası erkekçe bulmadığı bu şey karşısında gözlerini devirmiş olsa bile. Phrixian erkekleri kimliklerinin kölesiydi. Ahlak, yalnızca karşınızda sizi pataklayabilecek biri varsa geçerliydi. Aksi takdirde, evren sizin oyun alanınızdı ve istediğinizi yapardınız.

Yalanlar ve açığa çıkmaktan duyduğu amansız korku Maris'i deliliğe bir adım daha yaklaştırmıştı.

Gerçeği sadece Darling biliyordu ve Maris'e bir savaşçının adımlarını nasıl taklit edeceği konusunda koçluk yapmıştı. Doğal eğilimlerine ters düşen katı maçoğun etrafından fark edilmeden nasıl geçeceği konusunda. Darling ve onun yardımını olmasaydı, Maris olgunluk çağına ulaşmadan öldürülmüş olacaktı. Homoseksüel Phrixian diye bir şey yoktu. Maris hayatı boyunca kendisinden başka biriyle ne tanışmış ne de adını duymuştu.

Bir de üstüne prens olmak.

Başına konan ödülün Darling ya da Nykyrian'ınkinden daha yüksek olmasının nedeni her şeyden çok buydu. Nykyrian, Kyr'in gözünü almış olabilirdi ama Maris yaşadığı sürece aile onurlarına leke sürmüş olacaktı. Ve eğer kardeşlerinden biri onun canını alabilirse, gen havuzlarını temizledikleri için aileleri tarafından ödüllendirilecekti. Maris'in katili ulusal bir kahraman olarak onurlandırılacaktı.

Sağ tarafında aniden beliren bir ışık dikkatini çekti.

İçgüdüsel olarak tepki veren Maris, siyah bir ok yüzüne kadar yaklaşmadan bir an önce yere düştü ki, havanın yanışını hissetti. Kalabalık ne olduğunu anlayıp paniğe kapılırken arkadan bir suikastçi elinde bıçakla yaklaştı. İnsanlar çığlıklar atarak her yöne koşuyor ve sığınacak bir yer arıyordu. Maris döndü ve adamın bileğini yakaladı. Maris kemiği büküp kırarken suikastçi haykırdı. Suikastçi silahıyla yaklaştı ama ateş edemedi Maris elinin topuğuyla burnuna vurdu. O da

Adam sokağa düşerken suikastçının elinden silahı aldı. Silahı bayıltıcıya çeviren Maris onu vurdu ve bir sonraki hedefini ararken alçakta kaldı.

Kendisine ok gönderen kişiyi gördü ve kararlılıkla ona doğru ilerledi. Farkında olmadan hedef saplantısına kapıldı ve hançerini böğrüne saplayan üçüncü suikastçıyı ıskaladı. Tıslayarak döndü ve saldırgana elinin tersiyle vurdu. Boynunu kırmak için hamle yaptığında Maris dondu kaldı.

Draygon.

Saftan sadece bir yaş büyük olan küçük kardeşi.

Onu görünce irkildi. Taktik değiştirerek Draygon'u yere yatırdı ve boynunu sertçe kavradı. Akıllı bir adam onun işini bitirirdi. Kardeşi olsun ya da olmasın. Yine de Maris öldürmek için içeri girdiğinde bir asker görmedi. Maris'in bacağının kırılmasına neden olan bir hendeğin üzerinden atlamaya çalışan kardeşinin güldüğünü gördü. Draygon kendisi de yaralı olmasına rağmen Maris'i eve taşımıştı.

Bu bir düşman değildi.

Onun küçük kardeşiydi.

Draygon'un kara gözleri şimdi ona meydan okuyordu, tıpkı çocukken ne zaman bir konuda küsseler yaptıkları gibi. Maris onun kafasının içindeki alaycılığı duyabiliyordu. *Devam et ve vur bana! Dayanabilirim.*

İkisi de böyle yetiştirilmişti.

Sessiz kalan Draygon meydan okurcasına baktı ve ölümcül bir darbe bekledi.

Maris, Draygon'un yaralı tarafına yerleştirdiği hançeri çekip çıkardı. Tek kelime etmeden eğildi ve gözünü diktiği suikastçının kalbine doğru fırlattı.

Yine de, Maris'in onu öldürmesini beklerken kardeşinin bakışları hiç titremedi. Maris, Draygon'un asla kaçamadığı felç edici bir tutuşla onu kısırmıştı. Eğer Maris onu bırakırsa, Draygon'un onuru sonsuza dek zedelenecekti. Bir hedef tarafından mağlup edilmek Phrixianların en büyük hakaretiydi.

Bu hedefin homoseksüel olması için.

En nazik davranış Draygon'un boğazını kesmek ve onu sokakta ölüme terk etmek olurdu. Ama Maris kendininkine benzeyen gözlere baktığında bunu yapamayacağını anladı.

Her şeye rağmen.

Draygon'u bayıltarak ılık atan sivillerin arasından hızla uzaklaştı ve elini derin yarasına bastırdı.

Yardım çağırmalıyım. Kanama hızına bakılırsa, hastaneye asla ulaşamazdı. Bayılmadan önce sadece bir telefon görüşmesi yapacak kadar zamanı vardı ve büyük ihtimalle sokakta ölecekti...

Hiç tereddüt etmeden, duymaya en çok ihtiyaç duyduğu tek sesi aradı.

"Hey, aşkım. Geri mi dönüyorsun?"

Maris, görüşü kararırken çektiğı acının ağırlığıyla nefes nefese kaldı. "Ağır yaralıyım, Ture."

"Ne?"

Maris bir ara sokağı girdi ve sırtını taş duvara dayayarak aşağıya, gölgelerin derinliklerine doğru kaydđ. Etrafta daha fazla suikastçı olup olmadığına baktı. "Saldırıya uğradım."

"Bebeğim, ?"

Maris odaklanmaya çalıştı ama sıcak kan elinin üzerinden ve bacağından aşağı akmaya devam etti. Ayağı kaydđ ve sokağı düştü.

"Mari! Konuş benimle."

"Um..." Her şey onun etrafında dönüyordu. Ayağı kalkmaya çalıştı ama yapamadı. Ölüyordu ve bunu biliyordu. "Ture... Seni seviyorum."

* * *

"Maris!" Maris'in fısıltıyla söylediğı sözler yüreğini dağlarken Ture bağırdı.

Cevap gelmedi.

Gözleri yaşla dolunca dehşete kapıldı, önlüğünü çıkardı ve Darling'i aradı. Önlüğünü şef yardımcısına uzattı. "Ben dönene kadar yetki sende."

Adam kapıya doğru koşarken kadının çenesi düştü. Ture sokağı ulaştığı anda Darling cevap verdi.

"Sevgilim? Ben Ture. Maris az önce beni aradı, saldırıya uğramış ve yaralanmış. Sanırım benimle konuşurken bayılmış. Bana nerede olduğunu söyleme şansı olmadı. Lütfen ona yardım edin. Onu nasıl bulacağımı söyleyin."

"Neredesin?"

"Restoranımın dışındayım."

Darling'in koşma seslerini duyabiliyordu. "Tamam... yaklaşık yirmi dakika önce buradan ayrıldı. Restorana saraydan daha yakın olmalıydı. Otomatik olarak bir sığınağı gitmiş olmalı. Muhtemelen bir ara sokağı. Yoldayım ama izini sürmek için telefonu kapatmam gerek."

Gözyaşları Ture'nin yüzünden aşağı aktı. "Onu bulun, lütfen." Panik onu ele geçirme tehdidinde bulunurken nefesi kesildi, telefonu kapattı ve Maris'in nereye gitmiş olabileceğini anlamaya çalışarak Maris'in rotasında koştu.

Dördüncü boş sokakta çığılık atmaya hazırды.

Lütfen ölme.

Çiğ, katıksız bir ıstırap onu sarstı. O kadar tüketkendi ki, dizlerinin üzerine çökmek ve ağırlığından çığılık atmak istiyordu. Sadece Maris'in ona ihtiyacı olduğu bilgisi onu dik tuttu. Kendini toparlamak zorundaydı.

Mari burada olsaydı, ona sakın olmasını söylerdi. Nefes almasını.

Altıncı sokağı ulaştığında siren seslerini duydu. İleride yerde üç ceset vardı ve insanlar onların etrafında toplanmıştı.

Mesafeyi kapatırken, kaldırımında aniden duran kan damlalarını fark etti.

Maris. Bir iz bıraktığını fark etmiş olmalı.

Korkmuş ve titreyen Ture, kana en yakın ara sokağı yöneldi. Seslenmek için ağzını açtı ama sonra kendini durdurdu. Ya kalabalığın içinde başka saldırganlar da varsa? Onu duyabilir ve Maris'in işini bitirebilirler.

Tüm vücudu korku ve acıdan zayıf düşmüş bir halde, sokakta herhangi bir belirti olup olmadığını araştırdı. Tam ayrılmak üzereydi ki ayaklarının dibindeki bir tuğlanın üzerinde küçük kırmızı bir leke fark etti. Sonra koyu bordo bir botun topuğunun enkaza gömüldüğünü gördü. . . .

"Mari," diye nefes alarak ona doğru koştu.

Maris bir şekilde kendini küçük bir elektrik ünitesinin arkasına sıkıştırmayı başarmıştı. Ona zarar vermemeye dikkat eden Ture, onu dışarı çekti.

Tanrım, hayır.

Maris'in yan tarafı kana bulandı. Yüzü mavimsi bir renkle solgundu. Maris kontrolsüzce hıçkırırken Ture onu göğsüne bastırdı. "Sakın üzerimde ölmeye kalkma Mari! Beni duyuyor musun? Sakın ölme. Sensiz yaşayamam."

Birden birinin ara sokakta koştuğunu duydu. Bunun bir suikastçi olmasından korkan Ture, Maris'in yedek blasterini botundan kaptı ve davetsiz misafirin üzerine doğrulttu.

Darling dondu ve ellerini havaya kaldırdı. "Ateş etmeyin. Bunlar iyi adamlar."

Ture elindekini hemen bıraktı. Maris'in kanının ne kadarının üzerinde olduğunu fark edince konuşamadı. Dudakları titredi.

Darling ve Hauk onun yanında diz çöktüler. Maris'i Ture'nin kollarından aldı ve yere yatırdı. "Bunun için benden nefret edeceğini biliyorum Mari, ama ..." Maris'in gömleğini yırttı ve yan tarafındaki sivri yarayı ortaya çıkardı.

Tıbbi çantasını açan Hauk, Syn'i çağırdı.

Ture gözyaşlarını tutmakta zorlandı. Yapmak istediği son şey işe yaramaz histerileriyle onların dikkatini dağıtmaktı. Ama içinde çığlık atarken bu çok zordu.

Elleri titreyerek, Darling ve Hauk Maris'in üzerinde çalışırken Maris'in yüzündeki saçları geriye doğru taradı.

Darling lanet okuduğu anda Hauk'un gözleri panikle açıldı. Maris'in başını arkaya yatırdı ve göğüs kompresyonuna başladı. "Nefes al, lanet olası, nefes al!" diye homurdandı.

Birdenbire Syn de onlarla birlikte oldu.

Darling uzaklaştı ve onun kontrolü ele almasına izin verdi. Darling'in acı çeken yeşil bakışları Ture'unkilerle buluştuğunda, Ture Maris'in Darling için de ne kadar önemli olduğunu gördü.

Bu korkunç sefalet içinde, birbirlerine benziyorlardı.

"Seni inatçı Phrixian piçi. Başımın belası," diye hırladı Syn nefesinin altından. "Bunu bize yapma." Çantasından bir enjektör çıkardı.

Büyüklüğü karşısında Turenin gözleri büyüdü.

Syn onu Maris'in kalbinin ortasına gömmeye gittiğinde, Ture ona doğru hamle yaptı ama Darling onu yakalayıp geri çekti. "Sakın bakma."

Syn, Maris'in kalbine doğrudan adrenalini enjekte ederken gözlerini onlardan ayıramıyordu.

Ture tam çığlık atacakken Maris derin ve çılgınca bir nefes aldı ve gözlerini açtı. Nefes nefese kalan ve titreyen Maris, Darling ile Ture'yi görene kadar etrafına bakındı. Elini onlara doğru uzattı.

Ture ilk başta onun Darling'e uzandığını düşündü. Ama Maris'in kilitlendiği parmaklar onunkilerdi. Parmak eklemlerine hafif, zayıf bir öpücük kondurana kadar Ture'yi kendine çekti.

Syn onu hareket edebilmesi için sabitlerken Maris'in saçlarını okşamak için geri döndüğünde Ture daha fazla gözyaşına boğuldu.

Darling, Ture'nin yanına oturdu ve Maris'in omzunu sıktı. "Bir daha sana gitme dediğimde gidersen, yemin ederim seni kendim vururum."

Maris öksürdü. "Sadece kasıklarına vurma."

Ture ve Darling aynı anda, "Hiç komik değilsin," dediler.

Hauk güldü. "Bence o çok komik."

İkisi de ona ters ters baktı.

Maris Ture'nin avucuna sokulurken, Darling aşırı derecede sinirlenerek Hauk'a sırtını döndü. Darling ancak o zaman Maris'in vurulduğunda *onu* aramadığını fark etti.

Onun yerine Ture'yi aramış.

Bir kalp atışı boyunca, içinden delice bir kıskançlık geçti. Çocukluğundan beri Maris, Darling'in ne olursa olsun güvenebileceği tek kişi olmuştu. Mari o kadar uzun yıllar boyunca kendisine ait olmuştu ki, Maris'in sonunda başka birine sahip olduğu gerçeğini kabullenmek zordu.

Ölmeden önce sadece Ture'nin sesini duymak isteyecek kadar sevdiği biri.

Darling'in değil.

Ama bu kıskanılacak bir şey değildi. Maris, ona ihtiyacı olan her şeyi verebilecek biri tarafından seilmeyi ve el üstünde tutulmayı hak ediyordu. Darling ona dostluğunu ve kalbini verebilirdi ama bedenini asla Maris'le paylaşamazdı. Onu ne kadar severse sevsin.

İlk kez, Maris'in ona olan aşkının derinliğini tam olarak anlamıştı. Ona aşık olmasına rağmen Mari, Zarya'nın izini bulmuş ve onu Darling'in harap olmuş ruhunu iyileştirmek için hayatına geri getirmişti. Kaç kişi bu kadar fedakâr olabilirdi ki?

Darling eğilerek Maris'in sakallı yanağını öptü. "Seni seviyorum Mari."

Maris otomatik olarak, "Ben de seni seviyorum," diye cevap verdi.

Darling'in gülümsemesine gülümsedi.

korku onu sarana kadar içten sözler söyledi. En kötüsünü bekleyerek Ture'ye baktı.

O güzel gri gözlerde ne yargılama ne de nefret vardı. Maris'in saçlarını okşamaya devam ederken dokunuşunda tereddüt yoktu.

Hauk, Maris için bir sedye getiren sağlık görevlilerini karşılamaya gitti.

Syn hayati değerlerini kontrol etti. "Enfeksiyon dışında, sanırım başaracaksın dostum. Sakın enfeksiyon kapayım deme. Hayatım boyunca ölüme en çok bu kadar yaklaşmanı istiyorum."

Maris öksürdü. "Elimden geldiğince Ölüm'den uzak durmaya çalışıyorum. Piç kurusu acımasızdır. Sanırım Birlik için çalışıyor."

Ture ve Darling ayağa kalktı ve sağlık görevlilerinin Maris'i sedyeye taşıyabilmeleri için geri çekildi.

Nakil aracına ulaştıklarında ikisi de içeri girmeye başladı. Ture tereddüt etti.

Darling nazikçe gülümsedi. "Özür dilerim. Alışkanlık. Yanında olmanı tercih ederdi, biliyorum."

Ture bundan emin değildi. Şu anda pek de önemli değildi. Bakışlarını Darling'in blasterına çevirdi. "Sen gitmelisin. Onu başka bir saldırgandan koruyamam. Senin koruyabileceğin gibi değil. Seninle hastanede buluşuruz."

Gülümsemesi eriyerek kaşlarını çatı. "Emin misin?"

"Olumlu. Bu benim egomla ilgili değil. Mari'nin hayatıyla ilgili. Onu benim için güvende tut. Lütfen."

Darling, Syn'in arkasından araca tırmanmadan önce ona sarıldı. Hauk bir kolunu Ture'nin omuzlarına atarken "Merak etme," dedi.

"Seni nakilden önce oraya götüreceğim."

* * *

Nakil aracı havalanırken Maris maskeyi yüzünden çekti. "Ture nerede?"

Darling onu ağzına ve burnuna geri taktı, sonra da Maris'in tekrar çıkaramaması yerinde tuttu. "Seninle gelmemi söyledi."

Maris yüzünü buruşturarak dişlerini sıktı. Ture'un aşkını ilan ettiği onca zamandan sonra Maris buna hiç karşılık vermemişti. Ama Darling ile...

Maris bunu ya da Ture'ye nasıl geleceğini düşünmemişti bile.

Lanet olsun. Derin bir yara olmalı. Geride kalmasına şaşmamalı. Şansına, Ture onunla bir daha asla konuşmayacaktı.

Syn onun üzerine eğilerek "Şşşt," dedi. "Sakinleşmen gerek."

Söylemesi yapmaktan daha kolaydı. Ture'u hiçbir şey için incitmezdi.

Ben ne yaptım ki?

Sakinleşmeyi başaramayınca Syn onu bayılttı.

* * *

Hauk sözünün eri olarak Ture'yi hava motosikletiyle, araç gelmeden önce hastaneye ulaştırdı. Hauk'un sürdüğü yol yüzünden korkudan zayıf düşmüştü ama tek parça halinde buradaydı. En azından fiziksel olarak.

Zihinsel olarak tamamen başka bir meseleydi.

Hauk onu Zarya, Prenses Annalise, Drake ve Hauk'a çok benzeyen bir adamın onları beklediği lobiye götürdü. Zarya'nın hamileliği de tıpkı Ana'nın birkaç hafta önce olduğu gibi artık iyice belirginleşmişti.

Ture onun ne kadar solgun göründüğünü görünce dudağını ısırды. "İyi misin tatlım? Ayakta durman gerekiyor mu?"

Daha da solgunlaşırken bakışları Ture'nin giysilerindeki ve tenindeki kanın üzerinde gezindi. "Mari?" Sesi titriyordu.

"O yaşıyor."

Gözlerini kapatarak rahat bir nefes aldı ve elini kalbine götürdü. "Darling bana Maris'in pusuya düşürüldüğünü söylediğinde dehşete düştüm. Sen iyi misin?"

"Senin gibi korkuyorum ama yaralı değilim." Ture onu kendine doğru çekti ve yakınında tuttu. "Seni çok özledim."

"Sen de." Ona gülümsemek için başını arkaya yasladı. "Sana söylemiştim, değil mi?"

Burnunu onunkine sürttü. "Evet. Haklıydın. Mari'yi seviyorum. Söylediğin her şey onda var, hatta daha fazlası."

Drake onların dikkatini çekmek için alçak bir ısıık çaldı. "Kardeşimin seni karısını böyle taciz ederken görmesine izin verirsen, kalıntılarını spatulayla kazımak zorunda kalırım. Alınma ama temizlikten nefret ederim."

Zarya güldü. "Rahatla, Drake. Sevgilim tek kelime etmeyecek."

Drake, kız kardeşi Annalise'in yanında durmak için hareket ederken oldukça şüpheli görünüyordu.

Kapılar açıldı. Ture, Darling ve Syn'in bulunduğu sedyeyi görmek için döndü.

Syn duraksamadan Maris'i yanından geçirip acil servis kapılarına doğru fırlattı.

Darling onun yanında durdu. "Mari'nin durumu stabil. Benim onunla olduğumu ve senin geride kaldığını fark edince panikledi, bu yüzden Syn hayati değerlerini normal seviyede tutmak için onu bayılttı."

Ture içini çekti. "Seni kıskanmadığıma asla inanmayacak. Birbirinizle olan ilişkinizin beni rahatsız etmediğine onu nasıl ikna edeceğimi bilmiyorum."

Darling, Maris'in kullandığı ifadeye çok benzeyen şüpheli bir kaşını kaldırdı. Birbirlerini o kadar uzun zamandır tanıyorlardı ki bu türden pek çok tuhaflığı paylaşıyorlardı. "Öyle değil mi?"

"Hayır. Neden olsun ki? Benden çok daha uzun süredir onun hayatındasın. Onunla yatmış ya da yatacak değilsin ki bunu sorun edeyim. Şimdiye kadar seni daha çok Maris'in baktığı, varlığına sessizce katlanmak zorunda olduğum sinir bozucu bir kayınvalide gibi düşündüm."

Darling'in çenesi gevşedi. "Sanırım hakarete uğradım. Peki *şimdiye kadar* ne demek istediniz?"

Ture ayıldı. "Sen burada olmasaydın bugün ölmüş olacaktı. Seni değil de beni aradığı için onu boğabilirdim. Ama sen olmasaydın nereye bakacağımı ya da onu nasıl bulacağımı bilemezdim. Teşekkür ederim, sevgilim."

"Mari'yi kurtardığım için bana teşekkür etmene gerek yok. Bu benim işim." Darling Zarya'yı kucaklamak için kollarına çekti. "Sadece benim için ona göz kulak ol. Tek istediğim bu."

"Majesteleri?"

Bir subay onlara katılırken Darling döndü.

Erkek subay eğilerek selam verdi. "İki suikastçı vardıklarında ölmüştü. Üçüncüsü üç memuru öldürdü ve kaçtı. Tüm birimlere gözcülük yapmaları için haber verdik. Umarım onu yakalarız."

Darling başını eğdi. "Hizmetiniz ve raporunuz için teşekkür ederim."

Memur yanlarından ayrılmaya başladı, sonra silahını çekip kapıya doğrulttu.

Ture irkilerek onun yanından geçip lobiye giren üniformalı bir Birlik suikastçısını gördü. Subayı görür görmez ellerini havaya kaldırdı ve dondu kaldı.

Darling adamın tabancasını yere doğru bastırdı. "Her şey yolunda Memur Dalens. O bizim tarafımızda."

Subay tekrar eğilerek geri çekildi.

Suikastçı ancak o zaman yaklaştı. Uzun boylu, kaslı, iyi silahlanmış ve kuzguni saçlı olan bu adam, ölümcül bir katilin akıcı zarafetiyle hareket ediyordu. Yine de onda garip bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Suikastçı Darling'e "Durumu nasıl?" diye sordu. "Yaşayacak. Bizden kimin kaçtığı hakkında bir fikrin var mı?"

Suikastçının çenesinde bir tik başladı. "Draygon. Benim tahminim Mari onu bıraktı. Dray'in kendi başına ondan kaçmasına imkân yok."

Bu da merhamet için bir asetuma gideceği anlamına geliyor." "Ne için?" Ture sordu.

Darling son derece sinirli bir ses çıkardı. "Onurunun intikamını almak için kan davası. Ama görüldüğünden daha ciddi. Bir Phrixian asetum yaptığında, bu ölümüne olur."

"Bu durumda Dray'in... Tabii Mari onun kafasını almasına izin vermezse. Aptal piç kurusu bunu da yapabilir."

Ture bu sözler karşısında kıpkırmızı oldu. Hiç düşünmeden suikastçıyı geri itti. "Sakın ona hakaret etmeye cüret etme!"

Suikastçı karşılık vermeden önce Darling aralarına girdi. "Burada hepimiz için duygular yükseliyor. Ama siz ikiniz birbirinize girmeden önce, sizi tanıştırmama izin verin. Ture Xans, Safır Jari ile tanış. Saf, Maris'in küçük kardeşi. Ture ise erkek arkadaşı."

Bu, Ture'nin içindeki mücadeleyi alıp götürdü ve Saf'ın kara gözlerindeki ateş söndü. "Özür dilerim," dediler aynı anda.

Demek Maris'in yerine dövülen kardeşi buydu. Mari'nin herkesten çok sevdiği kişi.

Saf'ın yüzündeki hafif yumuşamış ifadeden Ture, Maris'in kardeşiyle ilişkileri hakkında konuştuğunu anladı. Ama bundan ne anlam çıkarması gerektiğinden pek emin değildi. Tüm suikastçılar gibi Saf da duygularını gözle görülür biçimde kontrol altında tutuyordu.

"Mari'ye saygısızlık etmek istemedim," diye açıkladı Saf. "Söz konusu aptal kardeşlerimiz olduğunda yufka yürekli oluyor sadece. Şahsen ben Kyr'e karşı yasal bir hakkım olmasını isterdim... ve çoğu zaman Dray'e de."

"Evet ama Dray Birlik'ten değil," dedi Darling. "Öldürülen diğer ikisi öyleydi."

Saf dişlerini sıktı. "Kyr, evimize getirdiği utancın intikamını alabilmemiz için tüm aileyi Maris'in üzerine saldı. Hapishanedeki küçük gösterin Kyr'ın sahip olduğu son akıl sağlığını da öldürdü. Senin kelleni duvarına asmak istese de, kafayı Mari'ye takmış durumda."

Ture kaşlarını çattı. "Neden?"

Saf'ın çenesindeki tik, Mari'nin ne zaman sinirlense yaptığı bir şey olarak geri döndü. "Maris sadece eşcinsel olsaydı yeterince kötü olurdu. Eşcinsel olması ve ailemizdeki en iyi, en madalyalı savaşçı olması... Kyr büyük adam olduğunu kanıtlamak için onun testislerini bir kavanozda istiyor."

"Mari senden daha mı iyi?" Ture sormadan edemedi.

Safir kaskatı kesildi. "Yaptığım işte çok iyiyim. Maris ve Nykryian'ınkiler hariç, yeteneklerimi her zaman ve her yerde herkesinkiyle karşılaştırırım." Darling'e baktı. "Ve Mari'ye gerçekten nasıl dövüşüleceğini ve bir şeyleri nasıl paramparça edeceğini öğreten tek adam. Büyürken Mari'yle yeterince münakaşaya girdim ve onun benim kıcımla yerleri süpürebileceğini biliyordum ve bu onun beni gerçekten incitmek istemediği için geri çekilmesiyle oldu. Kanını akıtabilirim ama onu durduramam ve bunu biliyorum. Ailemin geri kalanının aksine, kardeşimin yeteneklerine ve becerilerine sağlıklı bir saygı ve takdir duyuyorum."

Darling omuz silkti. "Evet, bildiklerimin çoğunu Nyk'dan öğrendim." "İşte bu yüzden o sözleşmeyi kabul etmiyorum. Ya da seninkini. Kibirli olabilirim, ama ben aptal değilim. Neyse ki Kyr ve Dray bu konuda ailenin payına düşeni aldılar."

Ture Saftan gerçekten hoşlanmaya başlamıştı. Kendi türündeki diğerlerinin aksine Saf garip bir şekilde alçakgönüllü ve nazikti.

Safir odanın etrafına bir göz attı. "Lafı açılmışken, gitsem iyi olacak. Buraya gelip görünmek pek akıllıca değildi. Ama Dray'ın raporunu duyunca paniğe kapıldım ve Mari'nin durumunun ciddiyeti hakkında yalan söylediğinden emin olmak istedim." Elini Darling'e doğru uzattı.

"Barış, kardeşim." Darling onun elini tuttu ve sonra ona sarıldı.

Saf, Ture'nin tamamen şok olmasına rağmen onu tüm vücuduyla kucakladı. "Benim için kardeşime iyi bak. Ona ölemeyeceğini ve beni ailenin tek akıl sağlığı kaynağı olarak bırakamayacağını söyle. Çizgiyi korumama yardım etmesi için ona güveniyorum."

Saf, Darling'e sarıldığı gibi Hauk'a da sarıldıktan ve Zarya'nın yanağını öptükten sonra kalbinin üzerinde saygı ve dayanışma işareti yaparak oradan ayrıldı.

Ture Zarya'ya kaşlarını çattı. "Beklenmedik biriydi."

Başını salladı. "Safir'i tanıdığım andan beri seviyorum. Senin ve benim hayatta olmamızın tek sebebinin o olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Ture kaşlarını çattı. "Hayır. Nasıl yani?"

Darling kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tüm kaynaklarımız seni bulmakta başarısız olunca, nerede tutulduğunu öğrenen ve Maris'e haber veren kişi Safir oldu. Safir olmasaydı ikiniz de hâlâ hapiste ya da ölü olurdunuz."

Ture, Safir'in Kyr'e ve Birliğin geri kalanına karşı çıkma cesareti karşısında buz kesti. Eğer yaptıklarını öğrenirlerse

Ölümünün sembolik, acı verici ve uzun süreli olduğundan eminim. "Şimdi onu daha çok seviyorum." Kaşlarını çatı. "Maris bunu bana neden söylemedi?"

"Mari sevdiği şeyi korur. Bu size güvenmediği anlamına gelmez. Ancak sert yetiştirilme tarzından dolayı, birinin ölümüne neden olabilecek bilgileri vermek söz konusu olduğunda mümkün olduğunca az şey söylemeyi öğrenmiştir. Onun ve Saf'ın yaşadığı dehşet hakkında hiçbir fikrin yok. Tüm ailelerinin deli olmasının bir sebebi var. Saf'ın yarı yarıya normal olmasının tek sebebi de Maris. Kardeşini korumak için elinden geleni yaptı ve ona doğdukları ağır hayattan başka türlü de yaşanabileceğini gösterdi."

Ture bunu sindirdi. "Mari ailesi ya da geçmişi hakkında hiç konuşmaz." Ne zaman konuyu açmaya çalışsa, Maris ustalıklarla konuyu değiştiriyordu.

"Çünkü bu senin kalbini kırar." Darling onu diğerlerinden uzaklaştırdı, böylece baş başa konuşabileceklerdi. "Phrixianların onur için otuz üç kelimesi olduğunu biliyor muydun? Sadakat için yirmi? İhanet için üç düzine, ama aşk için tek bir kelime bile yok?"

Ture ağzı açık kaldı. "Şaka yapıyorsun."

Darling başını yavaşça salladı. "Birbirlerine duydukları sevgiyi iki kelimeyle ifade ediyorlar: *Seni utandırmayacağım*. Ya da *esera diya kya*, yani seni utandırmadan öleceğim. Halkının gerçekten de toplumsal bir aşk kavramı yok."

"Hiç mi?"

"Ebeveynlerden çocuğa bile değil. Phrixian çocukları hükümetin malı olarak görülüyor. Ebeveynler onları istedikleri ya da sevdikleri için onlara sahip olmaz ya da büyütmezler. Bunu yaparlar çünkü savaşacak savaşçılar ve yeni nesil askerler üretecek kızlar yetiştirmek onların ulusal görevidir."

Darling'in anlattıkları karşısında dehşete düşmüş bir halde ona baktı. "Bana anlattıklarınızı aklım almıyor bile."

"Biliyorum. Onların dünyası akıl almaz. Çocuklar, kendilerine fazla hoşgörölü davrandığı düşünülen her ebeveynlerden alınabilir ve alınacaktır da. On altı yaşında erkeklerin hepsi askere alınıyor. Bazı kızlar, eğer seçilebilirlerse, katılabilirler ama bu hoş karşılanmaz. Orada, kırk iki yaşına kadar devlet malı olarak görülüyorlar. O zamana kadar hiçbir şeye sahip olamıyor ya da evlenemiyorlar. Çocuk sahibi olurlarsa, çocuk devlet tarafından büyütölüyor ve çocuğun yetiştirilmesiyle ilgili hiçbir şey bilmiyorlar."

"Kızlarına ne oluyor?"

Darling tiksintiyle gözlerini devirdi. "Eğer güzel bulunurlarsa ya da doğru soydan gelirlerse, emekli savaşıçılarının eş seçmesi için bakire ganimet olarak evlilik havuzuna atılırlar. Geri kalanlar ise sosyal hizmetkâr olurlar ve seks ayrıcalıkları kazandıklarında askere alınan askerlere hizmet etmeyi de içerirler."

Ture kaşlarını çattı. "Kafam karıştı. Mari bir zamanlar nişanlıydı ve bir mülkü vardı. Bana o kadarını söyledi."

"Maris bir prenstir. Hâlâ herkesle aynı yasalara uymak zorunda olsalar da, askerlikten ayrılmadan önce tek başlarına mülk sahibi olmalarına izin verilir ve babalarının siyasi bir eşleşme için onlara ihtiyaç duyması halinde evlenebilirler. Evlenseler bile, kırk iki yaşına gelip askerlikten terhis olana kadar eşleriyle birlikte yaşayamazlar. Herhangi biri için diğer tek onurlu çıkış yolu, Saf ve Kyr gibi suikastçı olarak Birliğe katılacak kadar iyi olmaktır."

Bekâr kalmaya zorlandıkları ve kimsenin emekli olamadığı bir yer. Suikastçılar görevlerine devam edemeyecek kadar yaşlandıkları ya da yaralandıkları anda öldürülüyorlardı.

Barışsever Maris için o varoluşun ne kadar korkunç olduğunu hayal etmeye çalışırken Ture'nin gözleri yaşlarla doldu. "Mari, Birlik'in babasını insanlarla kaynaşması için bir oğlundan vazgeçmeye zorladığını söyledi."

Darling başını salladı. "Maris on yıl boyunca siyasi bir mahkûmdu."

Ture bakışlarını Darling'e dikti. "Tutsak mı? Anlattıklarına bakılırsa, bir insan ailesi tarafından evlatlık verildiğini sanıyordum."

Darling acı ve öfkeli bir kahkaha attı. "Mari'nin sevdikleri için her şeyi ballandıra ballandıra anlatmasına bayılıyorum." Bakışları Ture'u yaktı. "Öz babası onu kelepçeleyip tek bir emirle Birlik gözetimine teslim ettiğinde daha beş yaşındaydı ve Evrensel'den ya da Phrixian dilinden başka tek bir kelime bile anlamıyordu... Phrixus'a herhangi bir utanç getirirsen ciğerini yeriz."

Midesi bulan Ture ona baktı. "Ne?"

Zarya'ya doğru bakan Darling derin bir iç çekti. "Babası şaka yapmıyordu. Herhangi bir kötü davranış ya da sorun raporu alsaydı Mari'yi öldürürdü. Yani Mari, nezaketten, sevgiden ya da şefkatten hiçbir anlamayan, etrafındaki yabancı insanların ne dediğini anlayamayan, kurtların önüne atılmış bir haldeydi. Tek başına."

Bir bebekten biraz daha fazlası olarak.

Ve Darling, Mari'nin amfibi doğasından ve *bu* sırrı saklamanın stresinden hiç bahsetmedi. Şiddetten nefret etmesine rağmen Ture, Maris'in ailesini bu kadar genç bir çocuğu terk ederek zalimlik ettikleri için öldürmek istedi.

"Phrixus'ta," diye devam etti Darling, "hoşunuza gitmeyen bir şey yapan olursa, ikinizden biri bilincini kaybedene ya da ölene kadar dövüşürsünüz. Bu birincil yasadır. Birdenbire Maris, hiçbir şekilde saldırmasının yasak olduğu bir dünyaya fırlatıldı. Herhangi bir nedenle. Doğduğundan beri eğitildiği ve öğretildiği her şey, Phrixian topraklarını terk ettiğinde ondan beklenenlerin tam tersiydi. Sahip olduğu her içgüdüğü dizginlemesi ya da bunun için ölmesi gerekiyordu. Birlik ona bir sineği bile ezip öldürmemesi gerektiğini, yoksa misilleme yapacaklarını söylemişti. Önce ona karşı. Sonra da halkına."

Ture'nin midesi, Maris'in küçük bir çocukken, anlamadığı bir dünyada tek başına hissetmiş olabileceği dehşetle kasıldı. "Nerede yaşıyordu?"

"Birlik onu Ultaran kraliyet ailesine teslim etti."

Ture Ultara'nın nerede olduğundan emin değildi ama gezegenin adını biliyordu. "Neden orası?"

"Ultaranlar yüzyıllardır Phrixianlarla savaş halindeydi. Bir Birlik konvoyu çapraz ateşte kalana kadar kimse bunu umursamadı. Onu havaya uçuranlar Phrixianlar olduğu için, Ultaranlardan daha ağır bir şekilde cezalandırıldılar. Birlik Yüksek Komutanlığı, imparatorlukları arasında ateşkesi garanti altına almak için Phrixian imparatorunun on yıllığına oğlunu Ultaranlara teslim etmesini talep etti."

"Peki ya Ultaranlar? Onların cezası neydi?"

"Basitçe bileklerine bir tokatla sıyrıldılar."

Ture Birlik'in işleyiş biçiminden tiksiniyordu. "Yani Mari babasının düşmanlarına mı teslim edildi?"

Darling'in yüzündeki ifade Ture'un korkularını doğruladı. "Öyleydi."

Ve düşmanlarının oğlu olarak... "Anladığım kadarıyla nazik değillerdi."

"Maris'le nasıl tanıştığımı biliyorsun, değil mi?"

Mari'nin en sevdiği anılardan biriydi. "Onu bir zorbanın elinden kurtardın."

"Ultaran prensi. Crispin. O gün çok korktuğumu itiraf etmeliyim. Evden ya da ailemden ilk kez uzak kalıyordum ve tek istediğim günün bitmesi ve babamın gelip beni almasıydı." Darling anıları zihninde canlanırken durakladı. Bunca yıl sonra bile sanki dünmüş gibi hatırlayabiliyordu.

Hem kendisinden hem de Maris'ten cüce olan Crispin, Maris'i yere fırlatıp saçlarından tuttuğunda başka bir çocukla ebelemece oynuyordu. Maris'in gözü kesilmişti ve Crispin'in attığı yumruklardan dolayı burnu kanıyordu.

"O kadar da sert değilsin, değil mi Phrixian? Ödlekten başka bir şey değilsin. Söyle, ben korkak küçük bir kaltağım. Söyle!"

Crispin'in arkadaşları olan bir grup büyük çocuk etraflarında dönüyor ve Maris'in tacizine gülüyorlardı.

"Söyle, Phrixian pisliği!"

Darling bin yıl yaşasa bile Maris'in yüzünde gördüğü korkuyu asla unutamayacaktı.

Darling'in babası sık sık Darling'in kucağında oturumlara ve toplantılara katıldığı için, Darling genç yaşına göre siyaset konusunda oldukça ileriydi ve Maris'in kim olduğunu ve neden okullarında olduğunu biliyordu. En önemlisi de Maris'in kendini savunmasının yasak olduğunu biliyordu. Eğer karşılık vermeye cüret ederse, Birlik'e bir rapor sunulacak ve Maris bunun için idam edilecekti. Birlik ya da Ultaranlar tarafından değilse bile, kendi babası tarafından.

Maris Phrixian dilinde bir şeyler söylemişti ama Darling'in o sırada bu dilden anladığı Maris'inkiler kadar zayıftı.

"Ne?" Crispin onun kulağına bağırmişti. "Sikimi yalamak mı istiyorsun? Öyle mi dedin, seni ucube?" Eli hâlâ Maris'in saçlarına dolanmış halde ayağa kalktı.

Birlik'e teslim edilmeden önce askeri eğitime başlamış olduğu için Maris önce sağa doğru çalım atmış, sonra da rotayı tersine çevirmişti. Crispin'in elinde bir tutam kanlı saç bırakmış olsa da, diğerleri onu kovalarken avluyu boydan boya geçmişti.

Yanlarından koşarak geçerken iki büyük öğrenci ona çelme takmıştı. Maris akıcı bir zarafetle yuvarlanmış ve ayağa fırlamıştı. Ama ayağa kalkar kalkmaz Crispin onu duvara çarptı ve tekrar vurmaya başladı.

Darling, olayı görmezden gelen öğretmenlerine baktı. Crispin'in babasının ancak müdahale ederlerse onları cezalandıracağını biliyorlardı. Bir imparator olarak onlar üzerinde tam bir güce sahipti. Ve Maris'in babası oğluna yardım etmek için hiçbir şey yapmayacağından, yardım etmeyi ve kendi boyunlarını ya da işlerini riske atmayı reddettiler.

Bu zalimliğe bir dakika daha dayanamayan Darling, avlunun öbür ucuna fırlamış ve Crispin'in vücuduna çarparak onu Maris'ten uzaklaştırmıştı. Öfkeden gözü dönmüş olan Darling, sümüklü korkağın ağzını burnunu kırmıştı.

Kendi boyunun ve yaşının iki katı olan Crispin bir bebek gibi ağlamıştı.

"Bir daha ona vurmayaacağına yemin et! Asla!" Darling talep etmişti.

"Hayır!"

Darling, kendi eklemleri kanayana ve morarana kadar onu tekrar tekrar yumruklamıştı. "Yemin et! Yoksa bana yardım et, seni her gördüğümde döverim!"

"Tamam! Yemin ederim bir daha ona vurmayağım." "Evde bile!"

"Evde bile değil."

Darling ancak o zaman geri çekildi. Ağrılı ve bitkin bir halde arkasını döndüğünde Maris'in hâlâ duvara yaslanmış, sanki Crispin'in bıraktığı yerden Darling'in devam etmesinden korkuyormuş gibi ona baktığını gördü.

Darling ona gülümsedi ve Maris'in Evrensel'de anlayabileceği bir şeyler düşünmeye çalıştı. "Merhaba, ben Darling Cruel. Arkadaş olmalıyız."

Maris, Darling'in söylediklerini tercüme etmekte zorlanırken kaşlarını çatmıştı.

Bu yüzden Darling cebinden el büyüklüğündeki not defterini çıkarmış ve ona Phrixian dilinde söylemesi için bir çevirmen indirmişti.

Maris ancak o zaman gülümsemesine karşılık verdi. Not defterine uzandı ve bir cevap yazdı. "Hizmetleriniz gerekliydi ve ezberlendi."

Darling'in bu yorumun tuhaflığını anlaması için aylar geçmesi gerekecekti. Phrixianların dostluk, minnettarlık ya da teşekkür etmek için kullandıkları kelimeler yoktu.

Kendisini işaret etmişti. "Sevgilim."

Maris de aynısını yapmıştı. "MAH-ress"

O andan itibaren Darling, Mari'ye Evrensel'i öğretirken ve Mari de ona Phrixian'ı birbirleriyle akıcı bir şekilde konuşabilecekleri kadar iyi öğretirken Maris'i yakınında tutmuş, arkasını kollamıştı. O günler Maris için çok zor geçmişti. Darling, Maris'in kendi topraklarındaiken Ultaranların ona saldırdığı yerlerden kaç kez çürükler ve kesiklerle okula geldiğini sayamıyordu bile.

Mari bu konuda tek kelime etmedi. Başka biriyle arkadaş olmaya da çalışmadı. *Ben sadece sana sadığım, sevgilim. Onlara güvenilmez.*

Güvensizliği, Darling'in, annesinin idam edilmesine neden olacak bir ilişki yüzünden hayatını kurtarmak için erkek sevgilisini kendi sevgilisi olarak ilan ettiğinde, sınıf arkadaşlarının Darling'e nasıl acımasızca düşman olduklarını gördüğünde daha da artmıştı. O günden sonra Maris, vücuduna ya da kalbine zarar verebilecek hiçbir konuda kimseye güvenmemişti.

Bu yüzden ikisi kardeşten daha yakındı. Darling bu yüzden Maris'e zarar veren herkesi öldürebilirdi.

Darling, Ture'nin gözlerinin içine bakarken düşünceleri şimdiki zamana döndü. Bunca yıl boyunca Maris'in kalbini verdiği tek kişi Ture olmuştu.

Sadece bu bile Maris'in Ture'yi ne kadar çok sevdiğini gösteriyordu. "Ben ne kadar korktuysam, Maris'in daha da çok korktuğunu biliyordum. Ve öylece durup onun incinmesini izleyemezdim."

"Sen iyi bir adamsın, sevgilim."

Ture'nin övgüsüyle alay etti. "Pek sayılmaz. Herkes gibi kusurluyum. Ama deniyorum. Crispin benimle aynı akademiye gittiği için minnettarım, yoksa Maris'le asla tanışamazdım. Birbirimizi bulmasaydık halimiz ne olurdu diye ürperiyorum. O olmadan bunu başaramayacağımı biliyorum."

"O da senin için aynı şeyleri hissediyor, sevgilim. Ve şimdi tam olarak nedenini anlıyorum. Bunun onun için ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Evet, çok zordu. Geri kalanımız tatillerde ve molalarda eve giderken Maris gidemiyordu. Ailesinin sadece Lig refakatçileri ile ve her seferinde sadece birkaç saatliğine ziyaret etmesine izin veriliyordu. Bunu da çok nadiren yaparlardı." O da sadece onu tehdit etmek içindi. "Bu arada, normal derslerimiz bittikten sonra, akademimizin ona öğrettiği her şeyle çelişen derslerine devam eden Phrixian öğretmenleriyle günde altı saat daha geçirdi. Ev ödevlerinden bahsediyorum. Taşıdığı iş yükünü hayal bile edemezsiniz ve insan ya da Phrixian olsun, hiçbir konuda kaytarmasına ya da kötü yapmasına izin verilmezdi."

"Neden olmasın?"

"Onur. Başarısız olmak ya da bir insanın onu geçmesine izin vermek ailesini utandırır.

Sırf ayak uydurabilmek için günlerce uyumazdı."

Ture yüzünü buruşturdu. Maris'in nadiren yorulmasına ve restoranda geçirdikleri uzun saatlerden hiç şikâyet etmemesine şaşmamalı. O buna alışkındı. "Hiç ara vermedi mi?"

"Bazen. Arkadaşlığımız nedeniyle babam Birlik, Phrixianlar ve Ultaranlar arasında elinden geldiğince araya girerek Maris'in bizimle kalmasına ya da ziyaret etmesine izin verdi. Yedi yıl boyunca araya girerek oldukça iyi bir iş çıkardık."

"Sadece yedi mi?"

Darling'in gözleri kederle karardı. "Babam ben on iki yaşındayken öldürüldü. Mari'yi ziyaret etmesini sağlayan bazı boşluklar kalmış olsa da amcam beni izole etmek istedi. Maris'in uzak durmasını tercih ettiğini açıkça belirtti. Böylece iki buçuk yıl boyunca akademide bensiz kaldı. Bu konu hakkında hiç konuşmuyor, bu yüzden onun için kötü olduğunu biliyorum."

"Ve ondan sonra Phrixian donanmasına katıldı."

Darling başını salladı. "Bu da onun için bir kabustu. Kendi iradesi dışında yapmaya zorlandığı bir şey yüzünden 'insanlaştırıldığı' için, Phrixianlar onu cezalandırmak için ellerinden geleni yaptılar. Ultaranlarla geçirdiği zaman yüzünden onu zayıf ve lekelenmiş olarak algıladılar. Bu yüzden babası onunla evlenmek için Phrixian olmayan birini seçti. Maris'in insan sempatisi ve kadınsı tavırlarıyla ailesini utandırmasını istemedi. Diğer 'saf' oğullarından birinin bir insanın pis kokusuyla lekelenmesini de istemedi."

"Maris buna nasıl dayandı?"

Darling acı acı güldü. "Çoğunlukla öfkelenirdi. O zamanlar hep öfkeliydi. Babasına, ailesine öfkeliydi. Bazen bana bile. Onu bu kadar büyük bir savaşçı yapan da buydu. Öfkesini serbest bırakır ve yanına yaklaşan herkesin canına okurdu."

Ture, Maris'in kişiliğinin birbiriyle çelişen iki yönünü ve flört etmekten acımasız bir katile nasıl bu kadar hızlı dönüşebildiğini nihayet anladığında kesik kesik bir nefes aldı. "Biliyor musun, eskiden senden çok nefret ederdim. Sen ve kraliyet ailenle ilgili her şeye lanet ederek sayısız saatler geçirdim. Hepinizin ölüp gitmesini dilerdim. Özür dilerim, sevgilim. Karakterin ya da durumun hakkında hiçbir şey bilmezken seni yargılamamalı ya da senden nefret etmemeliydim. Maris için yaptığın her şey için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Şimdi onun bağlılığını tamamen anlıyorum."

Darling ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Maris ve ben birlikte hem cehenneme hem de eve gittik. Sırt sırta verdik, birbirimizi sahip olduğumuz her şeyle savunduk. Ne zaman birine ihtiyacımız olsa birbirimizi aradık. Bugüne kadar. Öleceğini sandığında, duymak istediği senin sesindi."

Sonuncusu. Benim değil. Dürüst olmak gerekirse, bir parçam biraz incindi. Onu daha önce hiç kimseyle paylaşmak zorunda kalmamıştım. Ama onu gitmesine izin verecek kadar seviyorum. Onun mutluluğu benim için her şey demek."

"Ben de."

Darling ona sıkıca sarıldı. "Beni aradığın için teşekkür ederim." "Onu kurtardığın için teşekkür ederim."

Geri çekildi ve elini Ture'ye uzattı. "Kardeşler mi?"

"Kardeşler."

* * *

Maris yan tarafındaki yakıcı bir ağrıyla uyandı. Yüzünü buruşturarak gözlerini açtığında Syn'in kaburgalarının üzerindeki bandajı kontrol ettiğini gördü. Bir hastanede olduğunu fark ettiğinde, her şey aklına geldi.

Saldırı.

Draygon. . . .

Ve Ture, Maris Darling'e onu sevdiğini söyledikten sonra ambulansa binmeyi reddetti.

Kahretsin. Serpentinin nükleer olması kaçınılmazdı.

Maris konuşmaya çalışırken Syn onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Sakin ol Mari. Seni kilit altına aldım."

Konuşamadığı için boşa kalan tek eliyle Syn'e işaret etti.

"Sevgilim diğerleriyle birlikte dışarıda."

Maris tam Ture'yi sormaya başlamıştı ki banyonun kapısı açıldı ve Ture hemen geri çekildi.

"Uyandı mı?"

Syn başını salladı. "Gözlerini yeni açtı."

Ture yatağın karşı tarafına koştu. Parmaklığın üzerinden eğilip elini saçlarının arasından geçirirken Maris'e gülümsedi. "Hey, bebeğim. Hepimizi çok korkuttun."

Kafası karışan Maris buna bir anlam vermeye çalıştı. Ture'nin öfkesini bekliyordu. Sevgisini değil.

Syn yüzündeki maskeyi çıkardı ve ona küçük bir bardak su uzattı. "Yavaşça yudumla."

Ture yardım etti.

Maris öksürdükten sonra Ture'nin gri gözleriyle karşılaştı. "Bana kızgın değil misin?"

"Ne için? Bıçaklandığın için mi? Bunu bilerek yaptığını sanmıyorum, değil mi?"

"Hayır... Sevgilim için."

Ture onun kaşlarını çattı. "Ne için Darling?"

"Ona söylediklerim için."

Şimdi sinirli görünüyordu. "Onu sevdiğini mi?"

Maris başını salladı.

Ture gözlerini devirdi. "Bunun için neden kızayım ki? Onu sevdiğini biliyorum. Bunu *hiç* sır olarak saklamadın ki."

"O zaman neden ambulansa binmedin?"

Elini Maris'in yüzünde gezdirirken yüz hatları yumuşadı. "Yine saldırıya uğrayacağından korkuyordum aşkım. Yanında biftek dışında bir şeyler kesmeyi bilen adamlar olsun istedim."

"Gerçekten mi?"

Ture derin bir iç çekti. "Seni ve Darling'i kıskanmıyorum Mari. Bana inanman için bunu daha kaç kez söylemem gerekiyor? İkinizin ve paylaştığınız şeylerin arasına asla girmem. Ve gelecekte, tanrılar aşkına, ölmek üzereyken lütfen hayatını kurtarabilecek kişiyi ara, kurtaramayacak olanı değil."

Maris parmaklarını Ture'ninkilerle birleştirdi. "Sen benim hayatımsın."

Ture ona gülümseyerek elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum, bu yüzden ambulans çağırman gerekirken beni çağırdığın için seni dövmek istiyorum." Syn'e doğru baktı. "Durumu nasıl doktor?"

"Daha iyi." Maris ile bakışlarını kilitledi. "Yine de çok kötü bir bıçak darbesi aldın. Kardeşin atardamarını kesti ve doğrudan bağırsaklarına girdi. İyileşmek biraz canını yakacak."

"Ne diyebilirim ki? Dray yaptığı işte çok iyi. Beni doğurana kadar onu görmemiştim bile."

Syn dudağını büktü. "O piçi bana övme. Kalbini avucumun içinde istiyorum. Ve bahsetmişken..." Monitörleri Maris'in vücudundan ayırmaya başladı. "Seni bir süreliğine küvete sokabilirsek daha iyi olacaksın. Bu konuda Ture'un sana yardım etmesini tercih edeceğini varsayıyorum."

"Sakıncası yoksa, ."

Syn'in yüzünde bir gülümseme belirdi. "Seni çıplak görmeyi ne kadar sevsem de Mari, seni erkek arkadaşına memnuniyetle teslim edeceğim."

Maris bu sözler karşısında kaşlarını kaldırdı. Syn ilk kez onunla bu şekilde alay ediyordu. Normalde Syn'i taciz eden kendisiydi. Buna karşılık verirdi ama istediği son şey Ture'un onu ciddiye alması ve duygularının incinmesiydi. Syn geri çekildi. "Yürümeyi denemek ister misin yoksa birini çağırayım mı?"

"Ben yürüyeceğim."

"Pekâlâ. Suyu akıtmak için bana birkaç dakika ver, sonra dönerim." Banyoya doğru yöneldi.

Ture parmaklığı indirdi ve Maris'in yatağının kenarına oturdu. "Sakalını tıraş etmişler."

"Özür dilerim. Senin için tekrar uzatacağım."

Bu sözler üzerine Ture'nin gözleri yaşlarla doldu. "Ne olursa olsun, bir daha asla böyle hissetmek istemiyorum Mare. Hat sustuğunda ve senin öldüğünü düşündüğümde..." Yanağından tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Küçük kız kardeşim öldüğünden beri hiç böyle incinmemiştim. Ve senin öldüğünü düşündüğümde hissettiklerim bunu bile alay konusu yaptı."

Maris gülümsemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Seni korkuttuğum için kendimi çok kötü hissediyorum. Seni incittiğim için, ama..." Gülümsemesini serbest bıraktı. "Seni seviyorum, Ture."

"Ben de seni seviyorum. Ama sakın benim için ölme." "Öyle bir niyetim yok."

Ture vücudunu dikkatlice Maris'inkine yasladı ve ona sarıldı. Geri çekilerek gözyaşlarını sildi. "Bu arada, ailenizin büyüklüğü beni korkutuyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Dışarıda ne kadar çok insan olduğunu görmelisiniz. Bu çok saçma. Darling, iki erkek kardeşi, kız kardeşi. Zarya ve Sorche. Fain ve Hauk'un kapıda pozisyonları var ve Syn dışında hiçbir sağlık personelinin başlarında durmadan içeri girmesine izin vermiyorlar. Ve onları içeri almadan önce her rozeti kontrol ediyorlar. Nykyrian ve karısı, en büyük kızları ve oğullarından biri. Syn'in karısı ve oğlu, iki kız kardeşi ve Caillen. Karısı ve kızları. Chayden ve arkadaşı. Jayne, kocası ve üç çocuğu. Nero. Ve Safir sürekli kontrol ediyor. Hepsi seni görmek ve nasıl olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyor."

"Ve en önemlisi de tam burada oturuyor." Ture gülümsedi. "Benimle tatlı tatlı konuşmana bayılıyorum."

Syn geri döndüğünde ", " dedi. "Hadi seni suya batıralım."

Ture kenara çekildi, böylece Syn ona küvete kadar yardım edebildi. Sonra Syn velayeti Ture'ye teslim etti.

"Burada bir bağlantı var." Syn onu Ture'ye gösterdi. "Bir şeye ihtiyacın olursa ara. Onu kontrol etmek için birazdan döneceğim."

"Teşekkür ederim Syn," dediler aynı anda.

Başını eğdi ve gitti.

Maris küvete yaslandı ve su onu rahatlatırken iç çekti. Ture'nin yüzündeki tuhaf ifadeyi fark edince kaşlarını çatı. "Ne?"

"Kafan suyun içinde değilken bile gözlerin gümüşe dönüyor."

"Biliyorum."

"Değişmenin sana acı vermemesi bana çok garip geliyor. Öyle olması gerekiyormuş gibi görünüyor."

Maris omuz silkti. "Bunu hiç düşünmedim." Ture'nin saçlarını gözlerinden geriye doğru taradı. "Ne zamandır dışarıdayım?"

"Üç gün."

Zamanın uzunluğu karşısında nefesi kesildi. "Saat kaç?"

Ture saatini kontrol etti. "Akşamın erken saatleri. Yediyi biraz geçiyor." "Senin restoranda olman gerekmiyor mu?"

"Komik olan ne biliyor musun? Seni terk etmek istemiyorum. Restoran şu anda yanıp kül olsa bile umurumda değil."

"Ture-"

Parmaklarını Maris'in dudaklarının üzerine koyarak sözlerini kesti. "Bu doğru. Dün kapatmaya gittim ve... sen yokken kendimi çok boş hissettim. Seni masamda ya da kapıda görmeyi bekleyip durdum. Beni kesinlikle mahvettin, Mari. Bunun için seni vurmalıyım."

Maris onun elini kendi elinin içine aldı ve sarmaş dolaş olan ikisine baktı. Ture'nin koyu, esmer tenine karşı Maris'in teni kendine özgü gümüş rengiyle parılıyordu. "Sonunda seni bulduğuma inanamıyorum."

"Sadece beni tuttuğundan emin ol."

Maris gülümsedi ama mutluluğunun altında onları bekleyen şeyin korkusu . Dray ölene kadar rahat etmeyecekti. Kyr de öyle.

Geçmişte bunu umursamamıştı. Ama Ture daha önce hiç sahip olmadığı bir zayıflıktı. Bugün hastanede olan oydu.

Ama ya Ture onunla birlikte olsaydı? Ya Dray, sırf acımasızlığı yüzünden Ture'nin canına kastetmiş olsaydı?

Her Şeyden çok sevdiği tek kişinin ölümüne neden olursa kendisiyle nasıl yaŐayacaktı?

Bunu yüksek sesle söylemedi ama kalbinin derinliklerinde gerçeği biliyordu. Bir Şekilde çekip gidecek cesareti bulmak zorundaydı.

KardeŐleri ikisini de öldürmeden önce.

BÖLÜM 11

Bu Ture'nin hayatındaki en uzun haftaydı. Hiçbirinin bilmediği şey, Dray'in bıçağının Maris'in nöbet geçirmesine neden yavaş etkili bir zehirle kaplı olduğuydu. Syn'den başka bir doktor olsaydı, Maris ölmüş olacaktı.

Sonunda onu tehlikeden uzaklaştırdılar ve dinlendirdiler.

Ama Ture, Maris'in yere yığıldığı görüntüsünden kurtulamıyordu. Eğer Dray'e elini sürerse, barış yanlısı olan kendisi onun kalbini sökecek, soğanla soteleyecek ve Kyr'a yedirecekti.

Bağlantısının vızıldadığını duydu. Cevap verdiğinde, Mari'nin hastane yatağındaki görüntüsüne gülümsedi. "Selam yakışıklı."

"Selam, . Restorana gelmedin mi daha?"

"Şimdi içeri giriyorum." Ture arka kapıdan içeri süzüldü. Maris'in kendisini bu kadar erken dönmeye ikna etmesine izin verdiği için hâlâ nefret ediyordu. Ona kalsaydı, Syn eve dönmesine izin verene kadar Maris'le kalırdı. Ama Ture bir şart koşmuştu. Sadece Mari de onunla gelirse işe dönecekti.

Ture bağlantı iletimini duvardaki büyük monitöre gönderirken aynı anda personeli onu Maris'in sağlığıyla ilgili soru bombardımanına tuttu. "Kendiniz görün, tamamen iyileşme yolunda ilerliyor." Ture Maris'e sııttı. "Seni de özlediklerini söylemiştim."

Maris güldü. "Herkes merhaba."

Ture, personeli akşam yemeği için hazırlanırken sırayla Maris'le sohbet ederken geride durdu. Mari yaralanana kadar personelinin Maris'i eklektik ailelerinin bir parçası olarak ne kadar benimsediğini fark etmemişti. Çok kısa bir süre içinde Mari hepsi için çok şey ifade etmeye başlamıştı.

Anachelle arka kapıdan içeri girip monitörü gördüğünde nefesi kesildi. Terek'le birlikte ileri atıldı ve küçük elini Maris'e doğru salladı. "Hey, Mari Baba Amca! Ziyarete gelmeye çalıştık ama oğlunu içeri almadılar. O daha çok küçük."

Maris'in gözleri büyüdü. "Bak ne kadar büyümüş. Ah! Keşke onu tutabilseydim."

Maris, kendisine tam bir şaşkınlık ifadesiyle bakan kel bebekle bebekçe konuşurken Ture güldü.

Terek ağlamaya başlayınca, Ana onun altını değiştirmek için izin istedi.

Ture bir adım öne çıktı. "Pekâlâ millet, odaklanmamız ve hazırlanmamız gerekiyor. Maris uyanık olduğu sürece bizimle kalacak, o yüzden gerçekten buradayken her zaman yaptığımız gibi onu görmezden gelin."

Aşçı yardımcısı Amberlia güldü. "Sadece o buradayken onu görmezden geliyorsun.

Geri kalanımız onunla gerçekten konuşuyor."

"Bu doğru," dedi Maris hınzır bir sırıtışla. "Benimle sadece beni kobay olarak kullanmak istediğinde ."

Ture kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Uslu dur. Seni kapatabileceğim bir anahtarım var."

Koyu renk gözlerinde Maris'in bu konuda cinsel bir yorum yapacağını bilmesini sağlayan bir ışık belirdi ama ısırarak geri çekti. *İşte bu yüzden seni seviyorum.*

Vahşi savaşçısı her zaman bir .

* * *

Maris, Ture ve ekibinin çalışmasını izlerken kolunu başının arkasına sıkıştırdı. Şimdiye kadar onlarla birlikte olmayı ne kadar özlediğini fark etmemişti. Ait olacağı bir yer bulmak için her yeri aramıştı. Ama en çılgın hayallerinde bile bunun ticari bir mutfak olacağını düşünmemişti.

Odasının kapısı açıldı.

Darling'in yatağa doğru ilerlediğini görmek için başını kaldırdığında mikrofonunun sesini kapattı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Güzel."

"O zaman sorun ne?"

Maris gözlerini kaçırdı. Duygularını Darling'den saklamaya çalışmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Geçmişte birine ihtiyaç duyduğu ve Darling'in Maris'in acısını hissetmiş gibi görüldüğü tüm zamanları düşündükçe aklından binlerce görüntü geçti. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ne hakkında?"

"Ture."

Darling yatağın kenarına oturdu ve sert bir bakışla onu kısırdı. "Soruyu anladığımı sanmıyorum. Onu seviyorsun, yani ..."

"Onu tehlikeye atıyorum." Maris boğazındaki yumruya karşı sertçe yutkundu. "Nykyrian sana Zarya'nın öldüğünü söylediğinde seni tekrar tekrar görüyorum. Kollarımda nasıl titrediğini ve gözlerindeki o yırtık pırtık, çiğ acıyı hissediyorum. Şimdi gerçekten anlıyorum."

Darling onun elini kendi elinin içine aldı. "Bu çok korkutucu. Açıkçası, Nyk'in Kiara'nın sivil olmasıyla nasıl başa çıktığını bilmiyorum. Zarya ile kendini savunmak ve saldırganı öldürmek için eğitildiğini biliyorum. Yine de hamile olduğu için bunu yapamıyor ve her dakika, her saniye sinirlerim bozuluyor. Sadece onu kendime bağlamak ve bir daha başına kötü bir şey gelmemesini sağlamak istiyorum ve oğlum doğduğunda ve onun için de endişelenmek zorunda kaldığımda bunun ne kadar kötü olacağını hayal edebiliyorum. Ama başka ne seçeneğimiz var ki?"

". "

"Mare-bear... bunu bana az önce söylemedin."

Maris, Darling'in çocukluklarından beri kullanmadığı bu alaycı lakap karşısında gözyaşlarını içine çekti. "Böyle hissetmekten hoşlanmıyorum. Kardeşlerimi bilirsın Dar. Ture'ye el sürebilseler sevinçten başları dönerdi."

"Biliyorum. Kyr senin için olduğu kadar benim için de bir tehdit. Ama sen ve Ture saraya taşınabilirsiniz, burada 24 saat gözetimimiz ve tam bir askeri korumamız var. Ona muhafız ekibimin en iyilerini vereceğim. Hatta istersen Sentella'yı bile. Onlara tam zamanlı olarak sahip olabilir."

"Tanrım, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Mari. Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok, bunu biliyorsun. Ne diyebilirim ki? Aşık olmak berbat bir şey. Sadece kendi kışın için endişelenmek zorunda hayat yeterince zor. Hayatı senin için çok daha önemli olan başka biri varsa. "Onlar seni taşlardan tutarlar."

"Drake gibi konuşuyorsun."

"Evet, sanırım küçük piç bana da bulaşmaya başladı. Ture ile bu kadar çok vakit geçirdiğin için beni kardeşimle gerçekten konuşmaya zorladın. Bunun için sana ciddi bir dayak borçluyum."

Güldü. "Drake'i seviyorsun."

"Küçük dozlarda." Darling, Maris'in tepsisindeki küçük tableti nihayet fark edince öne doğru eğildi. "Nedir o?"

Maris mutfağı görebilmesi için ona doğru çevirdi. "Ture, ben onunla gitmezsem işe gitmeyi reddetti. Bu şekilde birbirimize göz kulak olabiliriz."

diğer."

Darling onları hâlâ duyamayan Ture'ye el salladı. Ture gülümseyerek el salladı ve ardından küçük bir tava ateşini söndürmek için koştu. "Bir aşçıya aşık olacağını hep biliyordum."

"Evet, biliyorum." Tepsiyi eski yerine koyarken Maris kesik kesik bir nefes aldı. "Teşekkürler sevgilim. Konuştuğun için minnettarım."

"Bir şey yaptığımdan emin değilim."

"Her zaman yaptığın şeyi yaptın, bana umut verdin. Ve benimle mantıklı konuştun."

"Ne zaman istersen, kardeşim."

Darling elini bırakıp odadan çıkarken Maris o tanıdık hüzünlü boşluğu hissetti. Başka hiçbir erkeğin ona bu duyguyu hissettirebileceğini düşünmemişti.

Ture'a kadar değil.

Sesi açarak elini, mutfakta benzersiz bir zarafetle dolaşan Ture'nin çene çizgisini takip edebilecek şekilde hareket ettirdi. Bu adamın hareketlerini bütün gün izleyebilirdi. Hiçbir şey ona daha fazla zevk veremezdi.

Onu terk etmeyi nasıl düşünebilirim?

Ama asıl soru şuydu: kalarak onu nasıl tehlikeye atabilirdi?

* * *

Ture monitöre bakıp Mari'nin yüzündeki korunmasız ifadeyi yakalayınca dondu kaldı. Tam bir dakika boyunca kıpırdıyamadı. Daha önce hiç kimse ona böyle bakmamıştı.

Sanki Maris'in soluduğu hava gibiydi.

Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum, bebeğim.

Ve bu gece burada onsuz olmak istediği son şeydi. Maris'le birlikte olmayı tahmin edebileceğinden çok daha fazla özlemişti. Maris'i ekranda görebiliyor olsa da, yanından geçerken ondan hızlı bir öpücük çalmakla aynı şey değildi. Ture, üzerinde çalıştığı şeyin tadına bakması için Maris'e bir kaşık uzatırken Maris'in ona arkasından yaklaşıp sarılmasıyla...

Seni seviyorum, diye bağırdı ekrana.

Seni de, diye karşılık verdi Maris.

"Ture?"

Ana'nın sesiyle döndü. "Evet, tatlım?" "O

T'yi ofisinizde yatırabilir miyim?"

"Tabii ki. Dün onun için oraya küçük bir beşik koydurdum." Maris'le kalırken işleri yine onun için yürüttüğünden, onu ve bebeği daha rahat ettirmenin en iyi yolunun bu olduğunu düşünmüştü.

Kadın ona bakakaldı. "Gerçekten mi?"

"Tabii ki. En azından erkek arkadaşımın oğlu için bunu yapabilirim."

Gülerek gözlerini devirdi. "Maris'in velayet belgelerini imzalamam için bebek bezi çantama koyduğumu daha sonra hatırlatırsın. Bugün geldiler ve onları daha sonra hastaneye götürebilirsiniz."

"Yapacağım, tatlım." Maris'e geri döndü. "Yine çocuksuz kalmak üzeresin, tatlım."

Maris suratını astı. "Ana'ya söyle, oğlum için hâlâ ziyaret hakkı istiyorum."

"Eminim bebek bakıcılığı yapmamıza izin verecektir." Ture, Maris'in bir esnemeyi bastırıldığını görünce durakladı. "Yorgun musun?"

"Ben iyiyim."

Bakışlarını ona dikti. "Kapat şunu ve uyu. Kapatır kapatmaz geri geleceğim."

O kara gözlerdeki isteksizlik onu derinden etkiledi. "Seninle kalmayı tercih ederim."

"Ben de öyle, ama herkesin senin ne kadar gürültülü bir Horlayan-Saurus olduğunu bilmesini istediğini sanmıyorum."

Maris güldü. "Ben horlamıyorum. Sen ."

"Hmm-mmm, devam et ve söylediğin yalanlara inan."

"Peki. Ben gidiyorum. Sonra görüşürüz, tatlım."

Ture yayını kapatmadan önce ona bir öpücük kondurdu. Ama bunu yaparken, Maris'in yokluğunu fiziksel bir ağrı gibi hissederken bir gözyaşı dalgası onu boğdu. *Sadece birkaç saat daha.* Hayatının çoğunu Maris olmadan yaşamıştı. Peki şimdi neden bu kadar zordu? Geçmişte, yalnız zaman geçirmeye can atıyordu. Erkek arkadaşlarıyla geçirdiği zamanlardan keyif alsa da, arada sırada kendine zaman ayırmaya da ihtiyaç duyuyordu.

Mari'yle bunu hiç hissetmemişti. Onunla ne kadar çok birlikte olursa, o kadar çok yalnız kalmak istemiyordu. Asla. Her şeyi Maris'le paylaşmak istiyordu.

Hiç mantıklı ama kalbinden geçenleri inkâr edemezdi.

Bunu aklından çıkarmaya çalışarak, düşüncelerini yemek pişirmeye ve restoranını işletmeye zorladı.

* * *

"Hâlâ uyuyor mu?"

Ana, lavaboda Ture'ye yeniden katılırken başını salladı. "Sadece nefes aldığından emin olmak için kontrol ettim. Daha önce hiç bu kadar uzun süre uyuklamamıştı. Ama iyi görünüyor. Tuhaf ve sinir bozucu olduğunu kabul ediyorum."

"Sanırım yorgundu." Lavaboyu durulamayı bitirdi. "Emirleri girdin mi?"

"Hepsi bitti. Sen?"

Ellerini havluya sildi ve önlüğünü çıkardı. "Tamamdır. Nihayet."

"O zaman gidip Terek'i getireyim ve bu geceyi bitirelim." Ondan bir adım uzaklaştı ve dondu kaldı.

Ture neyin yanlış olduğunu sormak için ağzını açtı ama kardeşinin yanında üç üniformalı Birlik suikastçısını görünce kelimeler boğazında düğümlendi.

Bristol ona baktı. "Sonunda şimdiki erkek arkadaşınızın bana neden bu kadar tanıdık geldiğini ve neden ikinizin de bana onun adını söylemediğini anladım... Maris Sulle. Bir yıldız gemisinin kaplamasını emebiliyor olmalı ki kışının değeri kadar kredi için onu ele vermiyorsun."

Ture bu sözler ve kardeşinin açıkça yaptığı şey karşısında dehşete kapıldı. "Bana yapmadığını söyle."

"İstedim ve istediğim parayı bana vermeliydin, Ture. Bu ikimizi de büyük bir dertten kurtarırdı."

BÖLÜM 12

Maris yatağında sarsılarak uyandı.

"Ture?" "Sevgilim."

Döndüğünde Darling'in Ture'nin sık sık uyuduğu sandalyede oturduğunu gördü. "Saat kaç?"

"Birden hemen sonra."

Bu cevapla soğukkanlılığını yitirdi. "Ture nerede?" "Burada mı olması gerekiyordu?"

"Evet. Kapanıştan sonra gelecekti. Saatler önce burada olmalıydı." Maris yataktan çıkmaya başladı ama Darling onu yakaladı.

"Panik yapmayın. Ara onu." Darling ona bağlantısını uzattı. Maris aramayı yaptı.

Cevap gelmedi. Nefes alıp verirken Darling'in endişeli bakışlarıyla karşılaştı ve Ture'yle kapanmakta olan Anachelle'i aramaya çalıştı.

Yine kimse açmadı.

Paniği daha da arttı. "Eve gitmezdi, Dar. Gitmiş olsa bile çağırma cevap verirdi."

"Tamam. Yola çıkma ihtimallerine karşı sen burada kal, ben de gidip restoranı ve dairesini kontrol edeyim."

Maris çaresizce onunla gitmek istiyordu ama Darling haklıydı. Hastaneye giderken sinyal alımının düşük olduğu bir bölgede olmaları ihtimaline karşı kalması gerekiyordu. Uydular zaman zaman arızalanır ve düşerdi.

Hiçbir şey olmayabilir. Terek hastalanmış olabilir ve onunla birlikte yirmi dört saat açık bir çocuk kliniğinde olabilirler,

"Lütfen acele edin."

Darling başını ona doğru eğdi. "Yapacağımı biliyorsun. Oraya varır varmaz arayacağım."

Darling giderken Maris başıyla onayladı. Hauk bir saniye sonra içeri girdi. "Burada ne yapıyorsun?"

Hauk sırtıttı. "Sen panik yaparken üzerine oturuyorum. Aptalca bir şey yapmadığından emin olmak için. Aptalca bir şey yapmayı mı planlıyorsun?"

"Bundan kaçınmaya çalışıyorum."

"Aferin sana. Benim için değil. Aksine doğal aptallığımı iki kolumla kucaklıyorum."

Maris paniklemesine rağmen güldü. Huysuz Andarion'u severdi. Hauk her zaman kakhaha atmaya değerdi. Ama yine de endişeliydi. "İyiler, değil mi Hauk?"

"Elbette. Ailene bir şey olmasına izin vermeyeceğimizi biliyorsun."

Maris buna inanmak için yanıp tutuşuyordu. Ama Darling'den haber beklerken, monitörü kapattığı için kendine lanet okudu. Nasıl olur da Ture'yi yalnız bırakıp uyumaya gidebilirdi?

Lütfen iyi ol.

Uyurken bir şey gelseydi kendini asla affetmezdi.

Sonunda Darling'in onu aradığını görene kadar zaman uzadı. Telefonu açtı ve arka planda bir bebek ağlaması duydu. "Terek mi o?"

"Evet."

Darling sustuğunda ve bebekten başka şey duymadığında midesi bulandı. "Ne oldu?"

"Hauk seninle mi?" Bu kötüydü...

"Ben buradayım. Neden?"

"Mari'yi benim için tutmanı istiyorum."

"Ne!" Maris hırladı. "Sevgilim, bana olduğunu anlat."

Sonunda konuştuğunda sesi gergin ve derindi. "Anachelle mutfakta öldü ve burada kötü bir kavga olduğu çok açık."

"Ture?"

"Ondan iz yok. bakılırsa, sanırım kaçırılmış." Bu sözler

Maris'in yüzüne sert bir tokat gibi çarpınca nefes alamadı.

"Terek iyi görünüyor. Bazı nedenlerden dolayı onu Ture'nin ofisinde beşiğinde bırakmışlar. Herkesi bu konuda bilgilendirdim ve Jayne biz harekete geçene kadar Terek'i eve götürecektir. Onu bulacağız Mari, bulacağımızı biliyorsun."

Ama ne durumda?

Dehşet onu tüketti. O kadar iğrenç ve ısırtıcıydı ki kulakları uğuldadı. Kanı damarlarında yoğun ve sert bir şekilde akarken gözleri karardı. Hauk ile bakışları kilitlendi. "Ellerini üzerimden çek ya da onları kaybet."

"Maris-"

"Hauk . . bir Phrixian'ın köşeye sıkıştığında neler yapabileceğini hiç gördün mü?" "Maris, yapma!" Darling tersledi.

"Eğer bu Zarya olsaydı?"

Darling küfretti. "Bırak onu, Hauk. O haklı. Ne kadar belalı olursan ol, Mari'nin içinde bulunduğu ruh halinde desteğe ihtiyacın olacaktır. Phrixianlar yaralandıklarında kuduz hayvanlar gibi olurlar. Normalden üç kat daha güçlüdürler ve adrenalini durana kadar acı hissetmezler. Nykyrian'ı bir doz Prinam ile düşünün."

Ve şu anda Maris, Ture'yi elinden alacak kadar aptal olan her kimse onun boğazını parçalama başka bir şey hissetmiyordu.

Hauk bir adım geri çekildi ve Maris monitörleri çıkarıp irkilmeden ayağa kalkınca ağzı açık kaldı. Darling'in dediği gibi, acı hissetmiyordu ve tekrar sakinleşene kadar da hissetmeyecekti.

Ture'nin evden getirdiği çantaya yöneldi ve giyindi. Maris en son Direniş'in Darling'i kaçırdığı zaman böyle hissetmişti. Onu bulana kadar delirmişti.

Giyinir giyinmez Hauk'un yanına döndü ve silahlarını çıkardı. Hauk tek kelime etmedi ya da onu durdurmaya çalışmadı. Sadece teker teker teslim etti.

"Bir araca ihtiyacın olacak."

Maris tabancayı kalçasına bağladı. "Ben ." Hauk tereddüt etti. "Araba sürmeyi beceremiyorsun."

"Sen de öyle."

Dişlerini göstererek sırttı ve anahtarlarını teslim etti. "Evet, biliyorum."

Maris, Hauk ve Fain'i yanına alarak yola koyuldu. Ture'yi bulacaktı ve erkek arkadaşıyla birlikte olan herkesi küçük, kanlı parçalara ayırmayı planlıyordu.

BÖLÜM 13

Ture burnundan ve ağzından damlayan kanın bağlı olduğu sandalyenin yanındaki beyaz zemine sıçramasını izledi. O kadar çok canı yanıyordu ki gözleri dolmadan nefes alamıyordu.

Birlik subayı eldivenli elini Ture'nin saçlarına gömdü ve başını geriye doğru çekerek Ture'yi piç kurusuna bakmaya zorladı. "Ya bize nerede olduğunu söyle ya da onu ara!"

"Siktir git."

Asker ona tekrar ters vurdu. "Soruya cevap ver, seni aptal ibne!" Ona tekrar vurdu.

Ture güldü. "Ben gey olabilirim ama Maris geldiğinde herkesin önünde kışına tekme yiyecek olan sensin. Yaptıklarınız yüzünden hepinizi parçalara ayıracak." Hayatında ilk kez buna inanmıştı. Maris'in onun için geleceğinden hiç şüphesi yoktu.

Asker ona tekrar tekrar vurdu. Sonunda geri çekildi. "mi?"

Ture alay etti. "Bir kız gibi vuruyorsun. Sana dövüşmeyi kim öğretti? Köhne büyükannen mi?"

Birlik askeri çığlık atarak sandalyesini tekmeledi ve onu devirdi. Acı tüm vücuduna yayılırken Ture inledi.

"Bıktım artık bundan." Diğer suikastçı kapıyı açtı ve koridordaki biriyle konuştu. "Kardeşini buraya getirin."

Onlar beklerken, suikastçılar onu tekrar sandalyeye oturtular. Görüşü azalırken ağzından kan akıyordu. Saatlerdir bunu yapıyorlardı. Zarya'yla yeniden tutulmak gibiydi ama bu sefer istedikleri cevabı biliyordu.

Ama onlara Maris'i vermeden önce ölecekti.

İşkencenin ilk aşaması su ve elektrikti. Sonra uyuşturucu ve tasfiyeye geçtiler. Boğma.

Şimdi, eski moda bir dayak.

Zarya'nın her şeyi konuşmadan nasıl atlattığını nihayet anladığında bunların hiçbir önemi kalmamıştı. Ve bunun için onu eleştirdiğini düşündü.

Nefes almak bu kadar acıtmasaydı ironiye gülerdi.

Başka bir Birlik askeri Bristol'u hücreye getirdi ve Ture'nin önünde diz çökmeye zorladı. Elleri arkadan kelepçeliydi ve biri ağzını kapatmıştı. Korkudan irileşmiş gözleriyle Ture'ye bir şeyler söylemeye çalıştı ama tek bir kelime bile anlayamadı.

Dayağın çoğunu atan asker blaster'ını çıkardı ve Bristol'un kafasına doğrulttu. "Şimdi soruya cevap ver yoksa duvarı kardeşinin beyin maddesiyle boyayacağım."

Bristol tıkaçına karşı çığlık attı.

Bu tehdit Ture'nin midisini bulandırdı. Kız kardeşinin gözlerine bakarken zaman durdu ve son nefesini verirken onun elini tuttuğunu hatırladı. Monitörlerin tiz sesi sonsuza dek kalbine kazındı. Bristol henüz bir çocuktı ve o ağlarken Ture onu saatlerce kucaklamıştı.

Suikastçı Bristol'un ağzındaki tıkaçı çıkardı.

Hıçkıra hıçkıra ağlarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Lütfen, Ture. Bana zarar vermelerine izin verme!"

Anachelle de aynı savunmayı yapmıştı.

Hiç de anlayışlı olmayan Bristol ona karşı dudağını bükmişti. "*Kapa şu kaltağın çenesini.*"

Bir kalp atışı sonra onu vurmuşlardı. Onun sebepsiz yere öldüğünü görmenin dehşeti onu hasta etmişti. Kendi kardeşinin onu susturmalarını söylemiş olması. . .

Affedilemez.

"Seni seviyorum Bristol," diye fısıldadı Ture.

Bristol gülümsedi. "O zaman onlara Sulle'nin nerede olduğunu söyle. Ödülü paylaşabiliriz. Sen ve ben! Bu bir servet, Ture. İkimiz de emekli olabiliriz. Bir daha asla çalışmak zorunda kalmayız."

Sıcak gözyaşları düşerken yüzündeki kesikleri yaktı. Ture hırıltılı bir nefes aldı ve başını salladı. "Özür dilerim. Mari'yi daha çok seviyorum."

"Ben senin kardeşim!"

Ve Maris onun kalbiydi.

Birlik askeri elini Bristol'un daldırdı ve blaster'ın ucunu şakağına bastırdı.
"Bunu ben yapacağım."

Ture'un hiç şüphesi yoktu. İnsan öldürmek onların uzmanlık alanıydı.

"Biliyorum." "Ture ... ölmeme izin veremezsin."

"Bunu ben yapmadım, Bristol. Sen yaptın." Bristol Birliği arayıp Maris'in başına konan ödülü talep etmemiş olsaydı, şimdi burada olmayacaklardı.

"Beni öldürecekler, ağabey! Lütfen bana yardım et!"

Acı onu parçalara ayırırken Ture çığlık attı. Bunu yapmak istememişti.
Ne tür bir canavar kendi kardeşini ölüme mahkûm eder? "Son bir kez daha, horoz-jokey. Sulle nerede?"

Daha nefesini bile alamadan, askerin arkasındaki kapı havaya uçtu.

"Ben buradayım, pislik." Maris ona ateş açtı ve ardından blasterını odadaki diğer ikisine doğru savurdu. Ture gözünü kırpamadan ikisi de ölmüştü.

Bristol'u görmezden gelen Maris, Ture'ye doğru koştu ve sandalyesinin yanına diz çöktü. Elleri titreyerek Ture'nin hırpalanmış yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Bebeğim?"

"Beni bulacağını ."

Darling odada onlara katılırken Maris bağlarını çözdü ve onu kollarına aldı.
"Tanrılara şükür hayattasın."

"Peki ya bu?" Hauk, Bristol'u blasterıyla korurken sordu. "Dost mu düşman mı?"

Maris, Ture'nin ayağa kalkmasına yardım etti. "Ture?" "O benim kardeşim."

Maris Ture'yi duvara yaslayıp yaralarını incelerken Hauk Bristol'u serbest bıraktı.

Darling koridorda daha fazla Birlik askeri olup olmadığını kontrol etti. Maris onun bağlantısına tıkladı.

"Caillen? Rapor ver?"

"Sanırım hepsini yolda . Mekikte özgür olmalısınız."

Maris elini Ture'ye uzattı. Ture büyük bir şaşkınlıkla yedek blasterı kalçasından kaptı ve yukarı kaldırdı. Sersemlemiş bir halde, namlu kafasına doğrultulduğunda kendini savunmak için hareket edemedi.

Sonra Ture salladı ve arkasından ateş etti.

Döndüğünde Bristol'un elinden bir blaster düşerken yere yığıldığını gördü.

Ture ona doğru yığıldı. "Hauk'un kendini savunması için ona verdiği blasterle seni sırtından vuracaktı."

Hauk ağzı açık bir şekilde önce Darling'e, sonra Maris'e ve son olarak da Ture'ye baktı. "Kardeşim demiştin."

Ture zorlukla yutkundu. "Öyleydi."

Maris'in kalbi bu sözler karşısında paramparça oldu. Onun için Ture kendi kardeşini öldürmüştü. Kendini durduramadan kaskının yüz siperini açtı ve onu öptü.

"Çocuklar!" Hauk bağırdı. "Fırsatımız varken buradan gitmeliyiz. Onu pantolonuna geri koy. Hadi gidelim!"

Darling Hauk'a, "Hâlâ üç şarjım var," dedi. "Bu bizi körfeze götürür."

Maris geri çekildi ve mekiklerine doğru ilerlerken Ture'yi yanında özen gösterdi. Darling bir ana tavuk gibi onları korurken, Hauk gözcü olarak önden gitti.

Caillen'in sesi bağlantıdan geldiğinde yolu yarılamışlardı.

"Misafirlerimiz var ve bize bir hoş geldin partisi veriyorlar."

Maris blaster ateşinin ve Fain'in küfürlerinin sesiyle irkildi. Yüz kalkanını kapattı, sonra patlamaya dayanıklı ceketini omuz silkerek çıkardı ve Ture'ye giydirdi. İsteddiği kadar koruma sağlamıyordu ama hiç yoktan iyiydi. Başını Hauk'a eğerek Darling'in arkalarını kollamasıyla birlikte ilerlerken onları koruması için işaret etti.

Koya vardıklarında, Birlik personeli ile dolup taşıyordu. Kalbi sıkışan Maris, Ture'yi mevcut yaralarıyla taşıyamayacağını biliyordu ve Ture koşacak durumda değildi. "Hauk? Darling? Ture'yi al ve gemiye götür. Ben ateş açacağım."

Darling ona küfretti.

"Emin misin?" Hauk

sordu. "Evet."

Ture'nin beti benzi attı. "Mari?"

İçinden bir pişmanlık dalgası geçerken Ture'nin yanağını okşadı. *Sana geri dönmek istiyorum...*

Ama burada çok fazla ateş gücü vardı.

"Onlarla git bebeğim. Ben hemen arkanda olacağım."

Hauk kendi ceketini çıkarırken Ture'nin gri gözlerindeki şüpheyi gördü.

Ture'yi omzuna atan Hauk, ceketini Ture'nin bacaklarını korumak için kullandı.

Hauk yanlarındaki Sentella üyelerine, "Üç deyince Ture ile birlikte mekiğe koşuyorum," diye duyurdu. "Bizi vurmayın ve biri şu lanet kapıyı açsın."

"Hallediyorum," dedi Caillen.

Darling bombalarını çıkardı. "Onları iki şarjla saptıracağım."

Maris Ture'nin hasarlı yüzüne son bir kez baktı ve bir mucize olması için dua etti. Hauk ikiye vurduğunda Maris kaskını çıkardı, böylece Birlik peşinde oldukları asıl hedefin kendisi olduğunu anlayacaktı. Onu korumak için kaskı Ture'nin başına geçirdi ve diğerleri onu durduramadan körfeze doğru koşmaya başladı.

Darling onu korumaya çalışırken Darling'in küfürleri kulaklarında yankılandı. Düşmanlarından biri ateş açmadan önce "Sulle!" diye bağırdı.

Darling'in iki bombası patladı ve onları geçici olarak geri çekilmeye zorladı.

Maris gemilerin ve yananmış yüklerin arasından mekiğten uzaklaşarak koştu ve askerlerin kendisini rahatça görebildiğinden emin oldu.

"Kahretsin, Mari!" Darling kulağındaki bağlantı aracılığıyla bağırdı. "Nereye kayboldun? Ve ne halt ediyorsun?"

"Sevdiğim şeyi koruyorum. Benim için endişelenme, sevgilim. Ture gemiye biner binmez yola çıkmanı istiyorum."

Darling, Maris'in babasını gururlandıracak bir dizi Phrixian küfür savurdu.

"Hauks, Darling'i vurmak zorunda kalsan bile gemiye bindir. Fain, kışına sıkıca otur." Maris başının yanından bir plazma patlaması geçerken eğildi. "Kilitleyin ve dışarı çıkın."

Maris büyük bir kutu yığınının doğru koştu. Dizlerinin üzerine çökerek etrafından dolandı ve arkasından yaklaşan askerlere ateş açtı. Sonra ayağa fırladı ve siper aldı.

Ve bir Birlik suikastçısına çarptı. Kahretsin...

Ölümü bekledi. Ta ki suikastçı miğferini açana kadar.

Ture'yi kurtarmak için onları buraya getiren Safir'di.

Maris kardeşine kaşlarını çattı. Saf'ın çoktan gitmiş olması gerekiyordu. "Ne yapıyorsun sen?"

Saf ona silahını uzattı. "Beni kalkanın olarak kullan."

"Delirdin mi sen?"

"Hayır. Kan borcumu ödüyorum. En azından kısmen. Şimdi yap şunu Maris, yoksa seni öldürmek zorunda kalacağım."

Yine de tereddüt etti. "Eğer bunu yaparsam, rütbeni kaybedersin."

"Kardeşimi kaybetmekten iyidir." Saf kalkanını kapattı. "Benim için endişelenme Mari. Ben yaşayacağım. Sadece diğerlerini dışarı çıkar. Mürettebatının seni burada ölüme terk etmeyeceğini ve Birlik'in hiçbirinizin yaşamasına izin vermeyeceğini biliyorsun."

Saf haklıydı.

Yapmak zorunda olduğu şey yüzünden kalbi kırılan Maris, Saf'ın arkasına geçip boynunu tutmadan önce onu kucakladı. "Sevgilim? Var mısın?"

"Rampada, aptal kışını arıyorum. Seni bırakmayacağız, Mari. Asla."

Yapacaklarını düşünmekle aptallık etmişti. Ama işte bu yüzden aileydiler.

Aile, bunu yapmak delilik olsa bile birbirine bağlıydı. Birbirlerini ölüme terk etmediler.

"Yola çıkıyorum."

Saf, Maris onu gemiye doğru sürüklerken mücadele ediyormuş gibi yaptı. Suikastçılar böyle bir durumda birbirlerini öldürmek üzere eğitilmiş olsalar da, körfezdeki adamlar piyadeydi. Maris kendilerinden birini tuttuğu sürece ateş etmeyeceklerdir.

Safa "Seni seviyorum kardeşim," diye fısıldadı.

Saf da aynı şekilde hissettiğini belli etmek için kolunu sıktı.

Maris rampaya ulaştığında tereddüt etti. Kyr bunun için Saf'ı döver ve rütbesini geri alırdı. Bunu ikisi de biliyordu. Ama Saf, Maris'in kendisine zarar vermeden kaçmasına izin verirse, cezası ölüm olacaktı.

Miğferini Saf'inkine bastıran Maris kardeşini kendine yakın tuttu. Saf'ı da yanında götürmek istiyordu ama bu daha da kötü olurdu. O zaman Saf ölüm için işaretlenecek ve Birlik'in sahip olduğu her suikastçı tarafından avlanacaktı. Kardeşini bu kadere mahkûm etmektense onu kendi kafasından vurmak daha iyi olurdu.

"Vurun onu!" Saf diğer askerlere bağırarak kışını siper etti.

Askerlerden biri yeterince yaklaştığında Darling son hücumunu yaptı.

Patlama sırasında Maris Saf'ı iterek ondan uzaklaştırdı ve rampadan aşağı indirdi. Cesaretini toplamak için derin bir nefes alarak Saf'ı omzundan vurdu ve kalan mesafeyi koşarak rampadan çıktı.

Darling ve Hauk onu tepede karşıladı. Caillen rampa kapanmadan önce gemilerini fırlatırken Hauk onu çelik duvara çarpıp tuttu.

Darling karşı taraftaki bir kayışı tuttu.

Hauk Maris'i daha sıkı kavradı. "Ture, Caillen'ın yanına bağlandı."

Maris onun kolunu okşadı. "Teşekkür ederim, Hauk. Her şey için."

"Ne zaman istersen, dostum."

Darling, Maris'in tutması için elini uzattı. Birbirlerine tek kelime etmediler. değillerdi.

İyi günde günde, acı sona kadar kardeşiz.

Caillen takipçilerine üstünlük sağlayınca gemi aniden döndü. Hauk onu duvara sabitlemeyi nasıl başarmıştı, Maris'in hiçbir fikri yoktu. Kahretsin, Andarion çok güçlüydü.

Kaçış hızına ulaştıklarında, Nykyrian, Syn, Nero, Jayne ve Fain avcı uçaklarını peşlerindeki küçük gemilere saldırmak için getirdiler.

Hauk onu serbest bıraktı. Maris, Caillen gemiye pilotluk ederken Chayden'in koruma ateşi sağladığı köprüye doğru ilerledi. Bakışları Ture'ye kilitlendiğinde onları zar zor gördü. Ona doğru koşarak dizlerinin üzerine çöktü, kollarını Ture'nin beline doladı ve başını kucağına koydu.

Gözyaşları gözlerini kör ederken Ture elini Maris'in nemli saçlarında gezdirdi. "Bir daha hayatını böyle riske atarsan Darling'e seni dövdürtürüm."

"Anlaşıldı," diye homurdandı Darling. "Sadece benim bu kadar aptal olmama izin var."

Maris onlara güldü. Darling'in ayarlarını gözden geçirdiğini görmek için başını kaldırdı. "Saf'a ne oldu?"

"Hastaneye doğru yola çıktı ve soruşturmayı beklemek üzere açığa alındı."

"Merak etme Mari," dedi Nykyrian hattan. "Kyr ona sahip olacak cezalandıracak ama onu öldürmeyecek." "Emin misiniz?"

"Olumlu. Öngörülebilir gelecekte Safir'e güvenmeyecek. Ancak iki şeyden birinin gerçekleştiğini bilecek. Ya kardeşini ele geçirdin ve onu kullandın ve ona aile bağlılığı olan iyi eğitilmiş bir suikastçıyı kaybetmeye değmezsin. Ya da Saf sana yardım etti ve şimdi ona bir kan borcun var. Kyr *bunu* ileride seni tuzağa düşürmek için kullanabilir."

Ve Birlik onun ölmesini istemesine rağmen Nykyrian'ın hâlâ hayatta olmasının nedeni buydu. korkutucuydu ne kadar çok anladığını

diğer türlerin ve politikalarının incelikleri.

Darling ona doğru baktı ve gülümsedi. "Ayrıca Saf'ın arkasını kollayan bir casusumuz var. Eğer biri ona karşı bir harekette bulunursa, onu derhal dışarı çıkaracağız. Size söz veriyorum, kimse kardeşinize zarar vermeyecek."

"Teşekkür ." Maris başını kaldırıp Ture'ye baktı. "Sen iyi misin?" "Sen güvende olduğuna göre, ben de iyiyim."

Maris düşüncelerini gecenin trajedisinden uzaklaştırırken bu sözlere değer veriyordu. Birlik onlara ağır bir darbe indirmişti.

Ture'nin kardeşi ölmüştü.

Benim yüzümden.

Ture'nin elini tutarak dudaklarına götürdü ve bu acı gerçekle yüzleşti. Darling ya da Saf dışında hiç kimse onu böyle koruyamazdı. Bu asla unutamayacağı bir şeydi.

"Seni seviyorum," diye nefes aldı.

Ture'nin yanağından tek bir damla yaş süzüldü. "Ben de seni seviyorum."

Maris hayatında ilk kez bunun sözde kalmadığını biliyordu. Bu gerçektir.

Ve bu sonsuza dek sürecekti. "Sevgilim?"

"Öyle mi?"

Hem Darling hem de Ture ona cevap verirken Maris güldü. Sözüne sadık kalan Ture, Maris'in kendisine 'sevgilim' diye hitap etmesinden asla alınmadı. Aksine, bunu olması gerektiği gibi bir sevgi ifadesi olarak kabul etti ve Maris'in kendisine yanlış bir isimle seslendiğini asla düşünmedi.

Kiminle konuştuğunu açıklığa kavuşturmak için gülümseyerek "Ture," dedi. "İmparator, muhafızlarıyla birlikte sarayda yaşamamıza izin vermeyi teklif etti. Benim yanıma taşınır mısın?"

Ture gülümsedi. "Elbette yapacağım. Aldığın aptalca riskleri gördün mü? Seni bir daha asla yalnız bırakmaya niyetim yok. Bunu göze alamam."

Maris güldü. "Güzel. Aksi takdirde, beni çılgın takipçi statüsüne düşürmek üzere olmandan korkuyordum."

Elini Maris'in elinin üzerinde sıkarak Ture başını salladı. Ta ki aklına başka bir düşünce gelene kadar. "Terek nerede?"

"Jayne'in kocası onu aldı. Yaralanmamıştı ve ben kontrol ettiğimde besleniyor ve uyuyordu."

Ture rahatlamış bir nefes verdi. "Biliyorsun, hâlâ onun yasal babası olarak görünüyorsun ve Ana'nın başka bir ailesi yoktu. Hazırladığı velayet fesih belgeleri bende ama..."

Ture'nin düşündüğü şeyi sorduğunu umarken Maris'in nefesi boğazında düğümlendi. "Onu tutmak mı istiyorsun?"

"Çok isterim. Ya sen?"

Maris başını salladı. "Her zaman Darling ve onun asi kardeşlerinden başka birine daha anne olmak istemişimdir."

Hepsi buna güldü.

Maris, Ture ile bakışlarını kilitledi. "Biliyorsun, bu bizi resmen bir aile yapıyor, değil mi?"

Ture önce Darling'e, sonra Hauk'a baktı. "Bence biz bundan çok daha önce bir aileydik."

Hauk, "Beni ürkütücü amca yerine koymayın yeter," dedi. "Unutma, bunun için Fain var."

Maris homurdanarak bakışlarını onun için her şey demek olan bir avuç insanın üzerinde gezdirdi. Hayır, kan bağı yoktu. Ama onları birbirine bağlayan çok daha güçlü bir şey vardı.

Karşılıklı sevgi ve saygı. Ve bu, evrende gerçekten yok edilemez olan tek şeydi.

Tüm hayatını ait olduğu bir yer bulmaya çalışarak geçirmişti. Şimdi ona sahipti ve rüyalarının hepsinden çok daha iyiydi.

Hayır, etrafındaki insanlar mükemmel değildi. O da mükemmel değildi. Ama denediler ve onu sevdiler.

Tıpkı onları sevdiği gibi.

Gerçekten önemli olan tek şey buydu. Bir insanın umabileceğinin en iyisi buydu ve şu anda inkar edilemez bir gerçeği biliyordu....

O gerçekten de evrendeki en şanslı kaltaktı.

Ture ve oğulları yanında olduğu sürece, başka hiçbir şeyin önemi kalmayacaktı.

Bir sonraki heyecan verici Lig macerasını kaçırmayın...

Öfkenin Doğuşu

2014'te geliyor

Savaş başladı.

Doğmuş en azılı Andarion savaşçıları arasında sayılan Hauk, Sentella'nın beş kurucu üyesinden biridir - Ichidian evrenini demir yumrukla yöneten ve iyi eğitilmiş suikastçılardan oluşan bir orduyla dehşet saçan Birlik'e savaş ilan etmiş bir örgüt. Hauk'un düşmanları çoktur ama o hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmaz. Hayatta kalmak ve Sentella kardeşlerini korumak için ne gerekiyorsa yapacaktır.

Sumi Antaxas, Birlik'in şimdiye kadar yetiştirdiği en iyi suikastçılardan biridir. Onun dünyasında başarısızlık bir seçenek değildir ve şimdiye kadar bir hedefle karşılaşmamıştır. Bu yüzden kendisine Hauk görevi verildiğinde, bunun hızlı ve kolay bir görev olacağına inanır.

Ancak hiçbir şey görüldüğü kadar basit değildir ve Hauk, dosyasında gösterdiğinden çok daha iyi eğitilmiş ve yeteneklidir. Dahası, Hauk'un peşine düştüğünde, sadece Hauk'u değil, tüm Sentella örgütünü çökertecek ve Yüksek Komuta'nın hayatını sona erdirecek bir anahtara rastlar.

Elde ettiği bilgileri rapor etme yarışında Sumi, Hauk'u öldürmek istediği kadar onu da öldürmek isteyen düşmanlar tarafından ele geçirilir. Artık hayatta kalmasının tek anahtarı, yok etmek üzere gönderildiği adamdır. Ve Hauk ona hiç güvenmemektedir.

Tek soru, onun yaşamasına yardım edecek mi yoksa onu mezara mı gönderecek?

Sherrilyn Kenyon Hakkında

New York Times'ın en çok satan 1 numaralı yazarı Sherrilyn Kenyon, karışık Cherokee mirasıyla gurur duyuyor ve olağanüstü tehlikelerle dolu bir hayat yaşıyor... üç oğlu, bir kocası, evcil hayvanları ve bunların hepsinin takıntılı olduğu bir kılıç koleksiyonu olan her kadın gibi. Ama işe burnunu sokmadığı (ya da acil servise koşmadığı) zamanlarda, bilgisayarına zincirlenmiş olarak bulunur ve burada hayali arkadaşlarıyla oynamayı sever. Kitapları yüzden fazla ülkede otuz milyondan fazla basıldığına göre, onun da oyn çok arkadaşı var demektir.

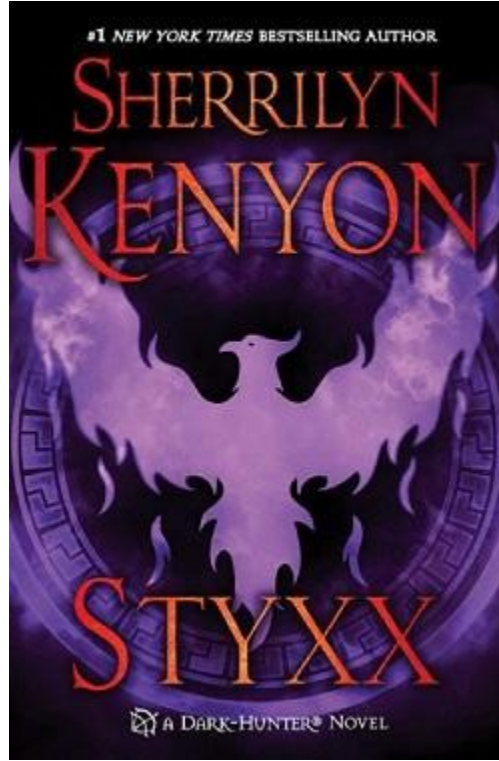
Son üç yılda kitapları on altı kez en çok satanlar listesinde bir numaraya yerleşti. Bu olağanüstü çok satan yazar, yazdığı her türde zirvede yer almaya devam ediyor. Şu anki serileri arasında The Dark-Hunters, The League ve Chronicles of Nick. 2004'ten bu yana, manga dahil tüm formatlarda *New York Times* listesine 60'tan fazla roman yerleştirdi.

Lords of Avalon romanları Marvel tarafından uyarlandı ve Dark- Hunter romanları St. Martins tarafından yayınlanan New York Times çok satan bir manga oldu. Chronicles of Nick ve Dark-Hunter serilerinin her ikisi de yakında sinema filmi olarak gösterime girecek. Daha fazla bilgi için sherrilyntenyon.com adresini ziyaret edebilirsiniz

Karanlık Avcısı'nın dünyasından...

Styxx

9/3/2013 tarihinde geliyor

***Tam da kıyamet gününün sona erdiğini
düşünürken.***

Yüzyıllar önce Acheron, mutlak yıkıma meyilli kadim bir kötülüğü hapsederek insan ırkını kurtardı. Şimdi o kötülük serbest bırakıldı ve intikam peşinde.

Acheron'un ikizi olan Styxx her zaman kardeşinin yanında olmamıştır. Yüzyıllar boyunca birbirlerini korumaktan çok birbirlerinin boğazına sarıldılar.

arkalarını döndüler. Şimdi Styxx'in kardeşine olan sadakatini kanıtlamak için bir şansı var, ama sadece hayatını ve geleceğini Acheron'un kiyle takas etmeye istekliyse.

Atlantisli Gazap ve Sefalet Tanrıçası Bethany yanlışları düzeltmek için doğmuştu. Ama bu hiçbir zaman zevk aldığı bir görev olmadı.

Şimdiye kadar.

Acheron'a ne pahasına olursa ödemeye yemin ettiği bir borcu vardır. Cehennemdeki diğer tanrılara katılacak ve hiçbir şey onu durduramayacak.

Ancak hiçbir şey görüldüğü gibi değildir ve Acheron artık soyunun sonuncusu değildir. Styxx ve Acheron geçmişlerini bir kenara bırakıp birbirlerine güvenmeyi öğrenmeli yoksa daha fazlası acı çekecek.

Yine de bir zamanlar sizinkini almaya çalışan biri için kendi hayatınızı riske atmak zordur, kendi ikiziniz olsa bile ve sadakatler çarpıtıldığında ve kendinize bile güvenemediğinizde, tüm dünyayı tüketmek isteyen karanlıktan geri dönüş yolunu nasıl bulursunuz?

Ruhunuzu yiyip bitirerek başlamak isteyen biri mi?

Özel bir ön bakış için bir sonraki sayfaya geçin...

23 Haziran, MÖ 9548

Kral Xerxes kollarında huzur içinde uyuyan küçük çocuğa baktı. Sevinci nasıl bu kadar çabuk acıya dönüşebilmişti? Bir an için kendisinin tüm krallar arasında en kutsanmış olduğuna inanmıştı. Tanrılar ona uçsuz bucaksız imparatorluğunu yönetmesi için iki oğul bahşetmişti.

Şimdi...

Bir tane bile var mıydı?

İlk doğan Acheron'un tanrılardan doğduğuna hiç şüphe yoktu.

Karısı-kraliçe kendini onlara pazarlamış ve onu doğurmuş.

Ama Styxx.

Kral, vücuduna yaslanmış uyuyan mükemmel çocuğun her santimini inceledi. "Sen benim misin?" Gerçeği öğrenmek için yanıp tutuşuyordu.

Bebek sadece bir insan yavrusu gibi görünüyordu. Gözleri canlı gümüş renginde dönen Acheron'un aksine, Styxx'in gözleri canlı mavi ve mükemmeldi. Ama tanrılar her zaman kalleşti.

Her zaman aldatıcı.

Acheron onun oğluydu da bu çocuk değil miydi? Ya da iki çocuk da ona ait değil miydi?

Acheron'un doğumundan hemen sonra onu tanrının oğlu ilan eden yaşlı bilge kadına baktı. Çürümüş ve yaşlanmış olan kadın, zengin altın işlemeli ağır beyaz cüppeler giyyordu. Kır saçları süslü bir altın tacın etrafına sarılmıştı. "Bu çocuğun babası kim?"

Kadın temizlik yaparken durakladı. "Majesteleri, zaten bildiğiniz bir şeyi neden bana soruyorsunuz?"

Çünkü bilmiyordu. Kesin olarak değil. Ve korkunun boğazını yakıp acılaştıran tadından nefret ediyordu. Korku, kalbinin endişeyle çarpmasına neden oluyordu. "Cevap ver bana, kadın!"

"Gerçek ya da yalan, vereceğim cevaba inanacak mısınız?"

Zekası için ona lanet olsun. Tanrılar bunu ona nasıl yapmış olabilirdi? Hayatı boyunca onlara kurban kesmiş ve dua etmişti. Dindarca ve küfretmeden. Neden varisini bu şekilde lekelesinler ki?

Ya da daha kötüsü, varisini ondan almak mı?

Tutuşunu sıkılaştırdı, bu da bebeğin uyanmasına ve ağlamasına neden oldu. Bir yanı çocuğu yere çarpıp ölmesini izlemek istiyordu. Onu unutulmaya terk etmek.

Ama ya bu onun oğluysa? Kendi eti ve kanı... Bilge kadın öyle olduğunu söylemişti.

Ancak, o sadece tanrıların ona söylediklerini aktardı ve ya *onlar* Yalan mı?

Öfkeli ve ihanete uğramış bir halde kadının yanına gitti ve bebeği kucağına itti. Şimdilik onu başka biri teselli etsin. İki çocuğu da görmeye dayanamıyordu.

Başka bir şey söylemeden hışımına odadan çıktı.

Bebekle yalnız kaldığı anda, yaşlı kocakarı uzun siyah saçlı güzel bir genç kadına dönüştü. Kan kırmızısı giysileriyle çocuğun başına bir öpücük kondurdu ve çocuk anında sakinleşti.

"Zavallı, zavallı Styxx," diye fısıldadı tanrıça Athena onu yatıştırmak için kollarında sallarken. "Kardeşin gibi senin geleceğin de tatsız olacak. İkiniz için de daha fazlasını yapamadığım için üzgünüm. Ama insan dünyasının kahramanlara ihtiyacı var. Ve bir gün hepsinin sana ihtiyacı olacak."

10 Mart, MÖ 9543

Beş yıl sonra

"Seni sefil küçük hırsız!"

Styxx ablasının tiz çığlığına başını kaldırıp baktı. Ryssa onun ve ikiz kardeşı Acheron'un üzerinde yükseliyor, onlar da yerdeki tahta atları ve askerleriyle oynuyordu.

Neden ona hep böyle kızgındı? Onu memnun etmek için ne yaparsa yapsın, asla yeterli olmuyordu.

Ryssa ondan nefret ediyordu. Her zaman nefret etmişti. "Ben hiçbir şey almadım."

Dudağını kıvrarak aralarındaki mesafeyi kapattı ve onu kolundan tutup yerden kaldırdı. "Nereye koydun onu, seni değersiz küçük solucan?" diye sordu ve onu öyle sert salladı ki sanki kolunu koparacakmış gibi hissetti.

Styxx kurtulmaya çalıştı ama kadın onun için çok güçlüydü. "Neyi koyayım?"

"Babamın doğum günümde bana verdiği oyuncak at. Onları topladığını ve benimkini çaldığını biliyorum. Nerede o?"

"Ona dokunmadım."

"Sen bir yalancısın!" Onu yere doğru fırlattı ve sonra tekrar eşyalarını aramaya başladı. "Nereye sakladın onu?"

Styxx, Acheron'un bakışlarıyla karşılaştı. "Onu aldın mı?" diye fısıldadı kardeşine.

Acheron başını salladı. O zaman kim?

"Burada ne yapıyorsun?"

Hemşirelerinin sesindeki öfke karşısında hepsi donup kaldı. Styxx, Acheron'u kendisiyle oynaması için içeri davet ettiğini açıklayamadan hemşire kardeşini kaptığı gibi götürdü.

Hemşirenin tutuşu küçük kolunu ısırırken Acheron haykırdı. "Sana kaç kere kendi odanda kalman söylendi?"

Styxx, Acheron'un askerlerden birini hâlâ elinde tuttuğunu fark edince paniğe kapıldı. Onları kardeşine vermiş olsa da, biri Acheron'un elinde görürse ne olacağını biliyordu.

Kardeşi cezalandırılacaktı. Tekrar.

Sadece Acheron'u korumak isteyen Styxx kendini yerden fırlattı ve onu Acheron'un elinden kaptı.

Acheron, önce ona küçük bir minnettarlık gülümsemesi sundu.

"Sen!" Ryssa onun oyuncağa bakarak alay etti. "Çok bencilsin. Kendinden başka kimseyi düşünmüyorsun. Bir oyuncağın onda kalmasının ne zararı olurdu ki? Ha?" Yere saçılmış diğer oyuncakları işaret etti. "Hiçbir şey sana yetmiyor, mi? Her zaman daha fazlasını istiyorsun ve bunu kimden aldığın umurunda değil."

Oyuncağı elinden çekip aldı, bu sırada avucunu kesti ve hışımla odadan çıktı.

Kalbi kırılmış olan Styxx tek başına duruyordu. Tek başına olmaktan anlamsız bir tutkuyla nefret ediyordu. Çoğu zaman, bunun ikiz doğmaktan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ederdi. Tanrılar sonsuza dek tek başına kalmasını isteselerdi ona bir kardeş vermezlerdi.

Yine de hayatının büyük bir bölümünü yalnız geçirdi.

İç geçiren Styxx, oyuncaklarla dolu odaya göz gezdirdi. Birlikte oynayabileceği tek bir kişi olsa hepsini seve seve verirdi. Ryssa onu sevmediği, kokan bir çocuk olduğu ve ona göre Acheron'la oynadığı oyunları takip edemeyecek kadar aptal olduğu için reddetti. Diğer çocuklar ondan kaçtı çünkü ebeveynleri kazara ya da bilerek onu incitebileceklerinden ve babasının gazabına uğrayabileceklerinden korkuyorlardı.

Acheron onu oyun arkadaşı olarak kabul eden tek kişiydi. Ama babaları ayrı kalmalarını istedi.

Styxx kardeşinin oyuncağına baktı ve tüm varlığıyla her ikisi için de farklı olmasını diledi. Bu sefil ailenin yüküne ve acımasızlığına katlanmaktansa fakir çiftçiler olarak doğmayı tercih ederlerdi.

Oyuncağı bir kenara koydu. Daha sonra, herkes uyuduktan sonra onu kardeşine geri verecekti.

* * *

"Acheron?" Styxx fısıldayarak uyuyan kardeşini dürterek uyandırdı.

Acheron gözlerini yavaşça kırıştıtararak açtı. Yumruğuyla gözlerini ovuşturan Acheron yatakta doğruldu. Styxx, Acheron'un gördüğü anda gülümsemesine neden olan tatlı ekmek somununu yüzüne doğru itti.

"Bal getirmedim, üzgünüm. Ama..." Styxx aldığı şekerli incirleri göstermek için küçük bez çantasını açtı. "En sevdiğini çalmayı başardım."

Acheron'un gümüş gözleri parladı. "Teşekkür ederim! Ama bunu yapmamalıydın. Yakalanabilirdin."

Styxx omuz silkti. "Bu yüzden canımı yakmazlardı." En azından fiziksel olarak değil - o dayaklar başka suçlar için ayrılmıştı. Gerçi kendisine değersiz ya da başka isimler takmalarını dinlemektense dayak yemeyi tercih ettiği zamanlar da olmuştu.

Kardeşine yardım ettiği için memnun olan Styxx, Acheron'un ekmeği parçalamasını izledi. İkisini de akşam yemeği yemeden yatağa gönderdiklerinden beri, Acheron açlıktan ölüyordu. Ama her zamanki gibi Styxx uyuyamamış ve saray sakinleşince gizlice kilere gitmişti.

"Ne yedin sen?" Acheron sordu.

"Ekmek... balınla birlikte." Suçluluk duygusuyla kocaman sıırıttı. Acheron güldü. "Bu senin hatandı."

Styxx küçük çantayı gösterdi. "İncirleri tercih edeceğini " "Bana seçme şansı verebilirdin."

"Karnıma kramplar girmeseydi ben de yerdim. O kadar güzel kokuyordu ki, daha fazla dayanamadım. Buraya gelirken biraz yemek zorunda kaldım. Kusura bakmayın."

"O zaman seni affedeceğim." Acheron ekmeği uzattı. "Biraz daha ister misin?"

Başını sallayarak reddetti. Kendisi hâlâ aç olsa Acheron'un daha da aç olduğunu biliyordu.

Yemeğini yerken kaşlarını çatan Acheron başını eğdi. "Yine uyuyamayacak mısın?"

"Denedim." Morpheus sadece tanrıların bildiği nedenlerden dolayı ona kin besliyordu. Styxx ne kadar uğraşırsa uğraşsın, uyku onu sonsuza dek kaçırdı.

Acheron paletinde geriye doğru kayarak daha fazla yer açtı.

Ölçülemeyecek kadar minnettar olan Styxx, onun dile getirilmemiş davetini kabul etti ve Acheron'un yanına uzandı.

Birkaç dakika içinde mışıl mışıl uyuyordu. Acheron yemeğini bitirdi ve torbayı Styxx'in chitonunun içine soktu. Parmaklarındaki son şekeri de yalayarak, Styxx'in arkasına, sırta kıvrıldı ve ayaklarının altını kardeşininkiyle aynı hizaya getirdi. Kendini bildi bileli, fırsat buldukça böyle uyurlardı. İkisi de yalnız ya da ayrı kalmaktan hoşlanmazdı ama aileleri böyle olmalarına kararlı görünüyordu. Bu ikisinin de anlamadığı bir şeydi.

İkisi de birlikte yalnız kalmayı ne kadar çok isterdi. Ve

Styxx onun en çok sevdiği kişiydi.

Kardeşi ona normal biriymiş gibi davranan tek kişiydi. Styxx ne ebeveynlerinin yaptığı gibi ondan nefret ediyor ne de Ryssa'nın yapmaya eğilimli olduğu gibi onun üzerine tanrı gibi titriyordu.

Onlar kardeşti. Oynadılar. Güldüler. Ve değer verdikleri her şey için savaştılar. Ama ne zaman kavga bitse, tozlarını alır ve yeniden arkadaş olurlardı.

Her zaman ve sonsuza dek.

Gözlerini kapatan Acheron her zaman kafasının içinde olan sesleri duydu. Styxx de onları duydu. Ancak Acheron sadece tanrıların seslerini duyarken, Styxx bunları ve daha fazlasını duyuyordu. Kardeşinin uyumakta bu kadar zorlanmasının nedenlerinden biri de buydu. Ne zaman birlikte olsalar, Styxx'in kafasındaki sesler ona bağırmayı keser ve onu dinlenmesi için serbest bırakırdı. Styxx o zaman sadece Acheron'un düşüncelerini duyabiliyordu ve Acheron onlara çok dikkat ediyordu.

Ama ayrı kaldıkları anda, sesler Styxx'e intikamla geri döndü. Sürekli uykusuzluk ikizini çoğu gün sinirli yapıyor ve ona korkunç baş ağrıları veriyordu. Baş ağrıları o kadar şiddetliydi ki bazen burnu kanıyor ve sık sık midesini bulandırıyor.

Başka kimse bunu anlamadı. Styxx'i acı numarası yapmakla suçladılar. Ve ikisi de duyduklarını başkalarına anlatmaktan korkuyordu. Styxx dışındaki herkes ondan zaten yeterince nefret ediyordu. Acheron'un onlara yeni bir sebep daha vermeye niyeti yoktu.

Styxx sesleri başkalarına anlatmaya çalıştığında alay konusu olmuş ve yalan söylediği için cezalandırılmıştı. Ryssa bile onu uydurmakla suçlamıştı.

Dikkat. Bu yüzden ikisi de sırrı saklamayı ve kimseye söylememeyi öğrenmişti. Asla.

İkisinin paylaştığı pek çok sır vardı.

Ve birbirlerine bir gün, büyüdüklerinde ve kimse onları durduramadığında, burayı terk edeceklerine ve insanların onlara bu kadar kötü davranmadığı başka bir yere gideceklerine söz vermişlerdi.

İkiz kardeşi gibi Acheron da o günün gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

9 Mayıs, MÖ 9542

"Dik otur! Bir balıkçının oğlu gibi kambur duruyorsun."

Styxx babasının öfkeli ses tonuyla irkildi ve bacaklarının kenarından sarmaktan uyuştığı rahatsız altın hemen doğruldu. Ama onları altına katlarsa, bu babasını kambur durmasından daha fazla kızdıracaktı. Babası çoğu zaman, özellikle de insan içine çıktıklarında, onun üzerine titrerken, yaptığı hiçbir şeyin onu memnun etmediği zamanlar da oluyordu. Babasının aldığı her nefesi ona çok gördüğü zamanlar.

Bugün kesinlikle o günlerden biriydi.

"Seni sıkıyor muyuz, evlat?"

Styxx başını hızla salladı ve ağrı kafatasını mutlak bir acıyla yararken yüksek sesle inleme dürtüsüne direndi. Baş ağrılarından her zaman nefret ve bugünkü normalden daha dayanılmazdı. Odaklanmasını imkânsız hale getiriyordu. Daha da kötüsü, her an kusacakmış gibi hissediyordu. Babası *bunu* affedilemez bulurdu.

Ne? Sen hamile bir kadın mısın, evlat? Öyle kusuyorsun. Mideni kontrol etmeyi öğren. Tanrı aşkına, erkek olacaksın. Erkekler her dakika kusmazlar. Kendilerini ve vücutlarını her zaman kontrol ederler.

Midesi şiddetle kasıldı, kafasında daha fazla ağrı zonkladı ve bu da onu daha da hasta etti. Baş ve midesi arasındaki sürekli gidip gelme, acı içinde çılgılık atmak istemesine yetiyordu.

"İzninizi isteyebilir miyim, Peder?"

Babası dönüp ona öfkeyle baktı. "Ne amaçla?" "Kendimi iyi hissetmiyorum." Bu çok yetersiz bir ifadeydi.

"Buraya gel."

Styxx küçük tahtından indi ve binlerce iğnenin uyuyan bacaklarına batmasıyla irkilme dürtüsüne direndi. Babasının kendisine verdiği acıyı görmesini istemediğinden, kürsüyü geçerek babasının devasa koltuğuna oturdu.

yaldızlı taht. O kadar büyüktü ki, sarışın başının tepesi koluna ancak ulaşılıyordu. Styxx'in chiton'una uyan beyaz ve mor bir stola ve chlamys giymişti; babasının sarı saçları ve sakalı, bir gün Styxx'in olacak olan altın yapraklı tacın altındaki ışıktaki parlıyordu.

Her haftanın bu gününde her zaman yaptıkları gibi, bütün sabahı krallarıyla görüşmek isteyen soyluların ve halkın sorunları ve endişeleriyle uğraşarak geçirmişlerdi. Bu, Styxx'in bu krallığı yönettiğinde yapması gereken bir şey olduğu için, geçen yıl boyunca babası, tacı devraldığında babasının bilgeliğini kullanabilmesi için burada kalıp onu dinlemesini istemişti. Styxx buradayken asla hareket etmeyecek ya da konuşmayacaktı. Sadece gözlemleyecekti.

Bu seanslara katılma "ayrıcalığı" geçen yaz beş yaşına bastığında ona verilen tek doğum günü hediyesiydi.

Babası kaşlarını çatarak Styxx'in alnına dokundu. "Ateşin yok. Belirtilerin neler?"

"Başım ağrıyor."

Gözlerini devirdi. "Ve?"

Kusmak istiyorum ve başım çok dönüyor. Ama babasının bu şikayetlerle sadece alay edeceğini tecrübelerinden biliyordu.

"Hepsi bu kadar baba. Ama acı çok şiddetli."

Babası ona ters ters baktı. "Bir gün kral olacaksın evlat. Senin başın ağrıyor diye bir savaşı ya da ayaklanmayı durduracaklarını mı sanıyorsun?"

"Hayır, efendim."

"Bu doğru. Dünya bu kadar önemsiz bir şey için durmaz. Şimdi otur ve dinle. Gelecekteki görevlerinizi gözlemleyin. Halkınız sizin can sıkıntınızdan çok daha önemli ve tüm dikkatinizi onlara vermenizi hak ediyorlar."

Ama bu can sıkıntısı değildi. Her ışık kırıntısı ya da ses başını öyle bir ağrıyla deliyordu ki kendi beynini parçalamak istiyordu. Neden hiç kimse onun baş ağrılarını ve ne kadar acı verdiklerini anlayamıyordu?

Acı ve hayal kırıklığı gözyaşları oluşturdu, ama onları hızla göz kırparak uzaklaştırdı. Babasının Ryssa her ağladığında onu teselli ederken, oğlunun gözyaşlarına asla tahammül edemeyeceğini uzun zaman önce öğrenmişti. Styxx bir erkek olmalıydı, şımartılmış bir kız değil. . .

Hareket ederken başını sarsmamaya çalışan Styxx döndü. "Otur!" diye bağırdı babası hemen.

Styxx irkilerek doğruldu ve acı içinde kıvrandı. *Gösterme. . .*

Ama bunu yapmamak çok zordu. Acı içinde yutkunarak pencereden dışarı baktı ve Ryssa'yı Acheron'la birlikte bahçede gördü. Birbirlerini kovalayıp oynarken gülüyorlardı. Onlarla birlikte dışarıda, güzel güneşin altında olmak için neler vermezdi.

Gerçi fark etmezdi. Başı ağrımasa bile Ryssa onu asla böyle sallamazdı. Onunla asla gülmez ya da onu gıdıklamazdı. Onun sevgisi sadece Acheron'a ayrılmıştı.

Başını çevirdiğinde, bir başka sefalet dalgası beynini delip geçerken bunu düşünmemeye çalıştı.

Styxx burnundan kan akarken aynı anda öne doğru eğildi. *Hayır! Hayır! Lütfen, şimdi olmaz. . . . Lütfen, tanrılar.* Elini burnuna bastırarak, babası fark etmeden önce kanı durdurmaya çalıştı.

"Majesteleri? Ekselansları iyi mi?"

Styxx muhafızın sorusu karşısında paniğe kapıldı ve babasının tüm dikkati tekrar ona yöneldi.

Öfke babasının alnını kararttı. "Bunu bilerek mi yaptın?"

Evet, sırf size inat burnumu bilerek ve hiçbir şey yapmadan kestim, Peder. Bu konuda gerçekten yetenekliyim.

"Hayır, baba. İyileşeceğim. Sadece başka bir burun kanaması. Birkaç dakika içinde geçecektir."

Kral tiksintiyle dudağını büktü. "Şu haline bak! İğrençsin. Etrafındakileri ya da sana ilahi olarak bahşedilen makamı böyle bir küstahlıkla lekeleyemezsin." Kral çenesini sallayarak kendisini ispiyonlayan muhafızı ve Styxx'in toplum içinde olduğu her an onu tertemiz ve şık tutmakla görevli uşağını işaret etti. "Prensi odasına götürün ve temizlenip üstünü değiştirmesini sağlayın."

Harika, sesim bebek ya da köpek yavrusu gibi çıkıyor.

Styxx'in önünde durmak için odayı geçmeden önce alçak sesle eğildiler.

Bunun daha sonra kendisi için ne anlama geleceğinden şimdiden korkan Styxx burun deliklerini birbirine kenetledi ve koltuğundan kayarak üst kattaki odasına yöneldi. Taht odasından ana saraya doğru avluyu geçerken, arka bahçede gülüp oynayan Acheron ve Ryssa'yı izlemek için tekrar durakladı. Burnundaki kanama da eskisinden daha yüksek sesle bağırان sesler gibi kötüleşti.

Gözleri yaşlarla doldu. Her şeyden çılgılık atmak istiyordu ve Acheron düşüp dizlerini sıyırdığında, Styxx daha fazla dayanamadı. O vurdu

yere düştü, bacağını tuttu ve acısı sonunda onu tamamen bastırırken ağladı.

Lütfen, tanrılar, lütfen bırakın öleyim. . .

Acheron koşarak onun yanına geldi. "Styxx? İyi misin?"

Hayır. Kimsenin anlamadığı ya da merhamet etmediğı sürekli bir fiziksel acı içinde yaşıyorum. Ve o bundan bıkmıştı. Sevgili tanrılar, bir şeylerin acımadığı tek bir saati bile olamaz mıydı?

"Styxx?"

Kardeşine cevap veremezdi, canı bu kadar çok ve kötü yanarken olmazdı. Bunun yerine Acheron'un harap olmuş derisindeki kana baktı. Aynı yarayı kendi dizinde de hissetti ama yine de bacağına bakarsa orada hissettiğı zonklayıcı ağrıyı açıklayacak bir yarası olmayacağını biliyordu.

Styxx sonunda, "Bir daha incinme, Acheron," diye nefes aldı. "Lütfen."

Ryssa öne çıkınca Acheron kaşlarını çatı. Ryssa'nın yanında yere diz çöktü. Styxx'in yanında. "Neden burada yatıyorsun?"

Styxx, kız onun acısıyla da alay edemeden kendini yukarı itti. "Düştüm."

Yolun etrafına göz gezdirdi. "düşeceğın bir şey yok. Ne yani? Acheron'un düştüğünü gördün ve senden beş saniye daha fazla ilgi görmesine dayanamadın mı?"

Styxx daha fazla acı kafatasını yararken ona ters ters baktı. "Evet, aynen öyle oldu."

"Yine mi başın ağrıyor?" Acheron sordu. Styxx

başını salladı ve sonra yüzünü buruşturdu.

Ryssa alay etti. "Babam sorumluluklarından kaçmak için onlara sahipmiş gibi söylüyor."

Kirlenmiş chiton'unu işaret etti. "Beni kaplayan kan ne olacak?"

"Muhtemelen sempati kazanmak için kendini yaraladın. Seni tanıyorum. İlgi çekmek için yapmayacağın şey yoktur."

Bu tam ona göre idi. Asla.

Kadının eleştirileriyle başa çıkamayan Styxx, ağrıyan kafatasını sağ elinin avucuna aldı ve uşığı ile muhafızının da peşinden gelmesiyle odasına doğru ilerledi.

Acheron onu takip etmeye başladı ama Ryssa onu geri çekti.

"Bırak onu, Acheron. Her zaman yaptığı gibi başını belaya sokacak. Gel. Biraz daha oynayalım."

* * *

Saatler sonra, Styxx yatakta yatıyor, hareket etmemek ve nefes almamak için elinden geleni yapıyordu. Birden saçlarında nazik bir el hissetti. Kim olduğunu hemen anladı. Sadece bir kişi onun söz konusu olduğu durumlarda bu kadar nazik ya da şefkatliydi.

"Acheron?" diye fısıldadı.

Kardeşi cevap vermeden onun arkasından yatağa girdi. "Başın daha iyi mi?"

"Pek sayılmaz. Seninki?"

"Acıyor ama seninki kadar değil sanırım. Benimkiyle hâlâ işimi görebiliyorum." Acheron, Styxx'in çıplak sırtındaki taze morluklara dokundu, bu morluklar Styxx'in başındakinden bile daha fazla zonkluyordu. "Neden cezalandırıldın?"

"Mahkeme oturumlarından erken ayrıldım. Ryssa gibi babam da başımın ağrıdığına inanmadı. Sorumluluklarımdan kaçmaya çalıştığımı düşündü." Babalarının kesinlikle tolerans göstermediği bir şeydi bu.

Acheron kollarını ona doladı ve onu kendine yakın tuttu. "Özür dilerim, Styxx." "Teşekkür ederim." Styxx kafasındaki sesler nihayet azalırken ve kafatasındaki ağrı neredeyse tekrar normal nefes alabileceği kadar hafiflerken birkaç dakika boyunca konuşmadı. "Acheron? Neden seni hissedebildiğimi sanıyorsun?"

ama benimkini hissetmiyor musun?"

"Ryssa bunun tanrıların isteği olduğunu söylediler."

Ama neden? Styxx tanrılar için Acheron kadar önemli olmadığından şüpheleniyordu. Yoksa neden Acheron'un acısını hissetmezken o kardeşinin yaralarını hissetsin ki? Sanki tanrılar Styxx'in kardeşini her türlü zarardan korumasını sağlamak istiyordu. Sanki Acheron'un ilahi olarak seçilmiş şamar oğlanıydı. . .

"Neye inanıyorsun, Acheron?"

"Bilmiyorum. Kafamızın içinde bu kadar yüksek sesle konuşurken tanrıların bizi neden bu kadar korkunç insanlara terk ettiğini anladığımdan daha fazla. Hiç mantıklı gelmiyor, değil mi?" Acheron arkasını döndü ve önce sırtını Styxx'in sırtına, sonra da ayaklarına dayadı. Styxx'in odasının karanlığında sessizce yatarlarken, Acheron uzanıp Styxx'in elini kendi elinin içine aldı. "Ryssa sana çok kötü davrandığı için üzgünüm. Onlar bana kötü davranırken o senin üzerine titrediğini ve şımartıldığını düşünüyor."

"Ne düşünüyorsun?"

"Gerçeği görüyorum. Bizimkiler de senden şüpheleniyor. Zaman zaman size iyi davransalar da, aynı zamanda çok ama çok acımasızlar."

Evet, öyleydiler. Ve Acheron'un aksine, bundan şikayet edemezdi. Bunu yaptığında kimse ona inanmadı. Onu şımarık olmakla suçluyor, sonra da çektiği acıyı önemsizmiş gibi görmezden geliyorlardı ya da daha kötüsü, sanki kendileri prens değilken o prens olduğu için bunu hak ediyormuş gibi çektiği acıdan sapıkça bir zevk alıyorlardı. Bazen Acheron olmanın daha iyi olacağını düşünüyordu. En azından kardeşi, ebeveynleri etrafta olduğunda nasıl karşılanacağını biliyordu. Styxx çok geç olana kadar bunu asla bilemezdi.

Babası bazen sevgi doluydu, bazen de ...

Sanki Styxx'ten Acheron'dan nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyormuş gibi saldırdı. Bunun hiçbir anlamı yoktu ve genç zihni için son derece kafa karıştırıcıydı. Bu nedenle ne anne babasının ne de kız kardeşinin yanında olmak istemiyordu.

Onlardan ve neden oldukları karışıklıktan kaçınmak en iyisiydi.

İç çekerek Acheron'un elini sıktı ve bu dokunuşun kendisini öldürmeye teşvik eden sesleri susturmasına izin verdi. Alaylarında acımasızdılar.

Sen zehirsin. Yaşadığın sürece acı çekeceksin!

Ama o ölürse, Acheron da öldü. Bilge kadın doğduklarında bunu böyle ilan etmişti. Hayatları bizzat tanrılar tarafından birleştirilmişti ve bunu geri almanın hiçbir yolu yoktu.

Belki de bu yüzden acı çekiyorsunuz.

Tanrılar onun Acheron'u öldürmesini sağlamaya çalışıyordu. Kardeşinden nefret etsin ki Styxx ikisini de öldürsün. Bir bakıma mantıklıydı. Belki de Styxx'e yeterince işkence ederlerse, bundan o kadar bıkacağını ve kendi ıstırabını sona erdirmek için Acheron'u öldürecek kadar çaresiz kalacağını düşündüler. Gözlerinin farklı olmasının nedeni bu muydu? Kardeşini öldürürse, bunu yaparken kendi mavi gözlerine bakmasın diye mi?

Yine de kendisini seven tek insandan nefret edemiyordu. Onu teselli edebilecek ve kafasındaki şeytanı susturabilecek tek kişiden.

Tanrılar olsun ya da olmasın, sefalet ya da mutluluk, Acheron onun kardeşiydi. Sonsuza dek ve her zaman. Styxx'in sahip olduğu tek gerçek aileydi.

Ve kısa hayatında öğrendiğı tek şey kimseye güvenemeyeceğiydi. Tanrılara bile. Etrafındaki insanlar yalan söylüyordu. Sürekli olarak. Küçük şeyler hakkında bile. Sadece Acheron güvenilir ve dürüsttü. Sadece kardeşi ona zarar vermeye çalışmamış ya da babasına ihanet etmek istememişti. Öyleyse hayatında ona daha fazlasıymış gibi davranan tek kişiyi nasıl incitebilirdi?

hor görülecek bir nesne değil miydi? Kendisine zarar verildiğinde sessiz bir memnuniyetle sırtımayan tek kişi?

"Seni seviyorum, Acheron."

"Ben de seni seviyorum kardeşim."

Styxx başını Acheron'unkine yaslayana kadar arkaya yasladı ve sonunda bütün gün gözlerini buğulandıran yaşların düşmesine izin verdi. Onları Acheron'a gösterebilirdi. Kardeşi onu anlıyordu ve bu yüzden onunla asla alay etmezdi. "Sence buradan ayrılıp huzur bulabilecek miyiz?"

"Hayır. Bence biz acı çekmek için doğduk."

En üzücü kısmı? O da öyle. "En azından birbirimize sahibiz."

Acheron başını salladı. "Her zaman ve sonsuza dek kardeşiz. Bunu bizden asla alamayacaklar."

[Styxx'in kopyasını şimdi sipariş etmek için buraya tıklayın](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.